VELAN MARABUNMY VILAKKAM.

By

T. S. S. Subramania Pillai,

Secretary,

SAIVASITHANTHA SABAN,

TUTICORIN.

வேளாண்மரபுண்மைவிளக்கம்.

Printed by "Saivaprakasam" Press

TUTICORIN.

1908.

Copy Right Registered.

Price As. 8.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞானசம்பந்தகுருவே நம:

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

இஃது

தூத்துக்குடி

சைவசித்தாந்த சபையின்.

காரியதரிசி

தே. ச. சு. சுப்பிரமணியபிள்ளையால்,

இயற்றப்பெற்று

தூத்துக்குடி

சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Copy Right Registered.

1908.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த குருவேநம:.

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

முகவுரை.

நமது இந்துதேசத்தின்கண் நீண்டகாலமாக நிலைபெற்றுவிளங்குஞ்சாதிவேற்றுமையின் வரலாற்றினைக்கூறுவான், முற்பட்டு வந்தார் பலராயினும், அவரெல்லாம் ஒருநெறிச்செல்லாது பலவழிப்பட்டார்க ளுளர். எவ்வாறெனின்:— இச்சாதி வேற்றுமையானது ஈசுரநியதியாக பிரமசிருஷ்டி முதற்கொண்டே ஜீவகோடிகளின் கன்மானுசாரமாக ஏற்பட்டுள்ளதென்பவொருசாரார். பிரம சிருஷ்டிக்குமுன் ஆணவ பந்தத்தால் அறிவுதொழில் சீவிடாது "காருற்ற ஆணவக்கருவறையிலறிவற்ற கண்ணிலாக் குழவியைப்போற் கட்டுண்டிருந்த" இவ்வான்மகோடிகள் ஆண்டு வேற்றுமைப்பட்ட கன்மஞ்செய்தற்கோரிடமின்மையானும், ஏனை[illegible] கண்டங்களில் இத்தன்மைத்தான சாதி வேற்றுமை யின்மையானும், அஃது ஈசுர சிருஷ்டியாக ஏற்பட்டதன்று. மற்றஃது, உலக பரிபாலனம் செவ்விதாக நடைபெறுதற்பொருட்டு மானிடரின் அறிவொழுக்கத்தையே ஓர் ஆதாரமாகக் கொண்டு உயர்ந்தோரால் இடைப்பட்ட ஓர் காலத்திற் சீவ சிருஷ்டியாகவே ஏற்பட்டதென்பர் மற்றொரு சாரார்.

இனி; இங்ஙனங் கூறும் உயர்ந்தோரென்ற வாக்கியம் ஆரிய சிரேஷ்டரையும், திராவிட சிரேஷ்டரையும், சுட்டுவதொன்றாமாதலின்; இவ்விருவகுப்பாருள் ஆரியர் இந்தியாவின் வடமேற்கெல்லையின் பாங்கருள்ளதான பாரசீகதேசத்தினின்றும் சற்றேறக்குறைய நாலாயிரவருடங்களின்முன்னரோ இவ்விந்தியாவிற்குவந்தவராவர். இவர்வருதற்குப் பல்லாயிரவருடங்களின் முன்னரே இந்தியாவின் பூர்வகுடிகளாய் இந்தியா முற்றும் வசித்துவந்தவர் திராவிடரென்னும் தமிழரேயாம். இவரோ பிரம, க்ஷத்திரிய, வைஸ்ய, சூத்திரனென்ற இந்நால்வருணப் பாகுபாடுடையாராயிருக்கவில்லை. மற்றெவ்வாறிருந்தனரெனின்? இவர் மலைபடர்ந்த பூமியைக் குறிஞ்சி நிலமெனவும், அந்நிலமாந்தரைக் குறவ

ரல்லது வேடரெனவும், அதன் புறம்பாயுள்ளதும் நீர்வளம் நிரம்பப்
பெறாததுமான புன்னிலத்தை முல்லை நிலமெனவு, மந்நிலவாசிகளை
இடையரல்லது ஆயரெனவும், இவற்றின் பாங்கராக; நீராலும், நிலத்
தாலும், வளஞ்செறிந்திலங்குந்தன்னிலத்தை மருதநிலமெனவும், அந்
நிலவாசிகளை வேளாளரல்லது மருதநிலத்தலைவரெனவும், இவற்றின்
அந்தத்தினதாய்க் கடலடுத்துள்ள கழி நிலத்தை நெய்தனிலமெனவும்,
அந்நிலவாசிகளுள்கடலின்னும்பாலையால்வாழ்பவர்களைப்பரவரென
வும், உப்பு வாரும் அளக்காற் சிவிப்பவர்களை அளவரெனவும், இந்நா
னிலத்துள்ளும் இடைஇடையே நீர் நிழலற்றதாயுள்ள சொடுநிலத்தை
பாலைநிலமெனவு, மந்நிலவாசிகளை மறவரெனவும், ஓர் பாகுபாடு செ
ய்துகொண்டு அவ்வாறே உலகவழக்கினும், நூல்வழக்கினும், வழங்கி
வந்தனரெனவும், அவ்வவ் நிலத்தின் சுதந்தரம் அவ்வவ் நிலவாசிகட்
கே உரியதெனவும், ஒவ்வொரு நிலத்தவரும் தங்களுள் தக்கான் ஒரு
வனைத் தலைவனல்லது அரசனாக்கொண்டு அவன் ஆணைக்கடங்கிவாழ்ந்து
வந்தனரெனவும், அங்ஙனம் அவர்கொண்ட அவ்வவ் நிலத்தலைவரின்
பெயர்; முறையே சாரனாடன், குறும்பொறை நாடன், ஊரன், சேர்
ப்பன், காளை, என்பனவாமெனவும், இவர் இத்தன்மையான வேற்று
மையுடையராயிருந்தபோதும் ஒரு நிலத்தவரோடு மற்றொரு நிலத்த
வர் கொண்டுங்கொடுத்தும் உறவினராய் அளவளாவிவாழ்ந்துவந்
தனரெனவும், ஒருநிலத்தவன் மற்றொரு நிலத்தில் நீண்டகாலம் வசிக்
கப்பெறின் அவன் பின் [illegible] நிலத்தவனாகவே எண்ணப்படு
வானெனவும், இங்ஙனமாக இந்தியாவின்கண் திராவிடர் (தமிழர்)
வாழ்ந்துவந்த காலத்தில் பாரசீகதேசத்தினின்றும் இந்தியாவுக்குப்
பரதேசவாசிகளாய்வந்தஆரியர் திராவிடரை முன்னரடுத்தும், பின்ன
ரெதிர்த்தும், காளாவிர்த்தியில் வடஇந்தியாவின் சிற்சில பாகத்தைக்
கைப்பற்றிக்கொண்டு அதனை ஆட்சிசெய்வாராயினர். அக்காலத்து,
அவரே பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரவென்ற இந்நால் வருணப்
பாகுபாட்டையுண்டாக்கி அம்மட்டில் நில்லாது அநுலோமாதி, சங்கர
சாதிப்பகுப்பினையும் உண்டாக்கினரெனவும் கூறுவாரொருசாரார்.

இனி இக்கொள்கையிற் சில உடன்பாடிலராய் இந்நால் வருணப்
பாகுபாட்டை ஆரியர் இந்தியாவிற்கு வருமுன்னர் கைக்கொண்டிருந்
தவருமன்று. வந்தபின்னர் சுயேச்சையாய் ஏற்படுத்திக்கொண்டவ
ருமன்று. மற்றென்னை? திராவிடருள் சிறந்தநாகரீகத்தையும் செல்வாக்
கையும்பெற்றிருந்த மருதநிலத்தலைவர்கள் மேற்கூறியவாறு நிலவேறு
பாடு பற்றிச் சாதிவேற்றுமையை ஐவகைப்படுத்தியிருந்ததோடுகூட

"அந்தணரென்போரறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மைபூண் டொழுகலான்" என்ற திராவிட சுருதி வாக்கியப்படி எவ்வுயிருநற் கெதிபெற்றுய்தற்கே துவாயுள்ள பரார்த்த சிவபூஜையாதியான அதா வது சிவாலய பூஜையாதியாய உலக செந்தண்மைவாய்ந்த சிவபுண்ணி யத்தொழிலையே தமக்குத் தொழிலாகப்பூண்ட ஆதிசைவரை (சிவத் துவிசரை) அந்தணர் (முதல்மரபினர்) எனவும்,

மாநிலங்காவலனாவான் மன்னுயிர்காக்குங்காலைத்
தானதனுக்கிடையூறு தன்னாற்றன் பரிசனத்தா
லூனமிகுபகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மா
லானபயமைந்துந்தீர்த்தறங்காப்பானல்லனோ.

என்ற பெரியபுராண வாக்கியப்படி உலகத்தார் நிர்ப்பயமாய் வாழு மாறு ஆளுவோரை அரசர் (இரண்டாமரபினர்) எனவும்,

அறம்வளர்வகைமுயற்சியோடருநிதியீட்ட
நிறம்வளர்வகையோர்த்தொழில்செலுத்துதல்செப்பு
மிறம்வளர்நிரைக்கணம்புரந்தளித்தலிந்நிலத்தின்
மறம்வளர்தலைவியர் தம்மியல்பிதெமதியல்பாய்.

என்ற க. பி. பாரத வாக்கியப்படி உலகத்தார்க்கு வேண்டும் பொருள் பலவும் பூவைசிய தனவைசிய கோவைசியத் தொழிலால் ஈட்டி எவர் க்கும் உபகரிப்போர்களை வேளாளர் (மூன்றாம் மரபினர்) எனவும்,

இத்திறத்தவர் மூவருமுளமகிழ்வெய்த
வத்திறத்தவருக்தொழில்செய்வதேயறனும்
கைத்திறத்தொருவருக்கார்றதாவலகேள்
வித்தகத்தவிச்சூத்திரர்தங்குலமேன்மை.

என்ற ஏ. பி. பாரத வாக்கியப்படி, மேற்கூறிய மும்மரபினர் செய்யும் உலகபரிபாலனச் செயற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதான சிற்பாதியாய பற்பலவகைத்தொழில் செயுந் தொழிலாளரைத், தொழ் ழாளிகள் (நான்காம் மரபினர்) எனவும், இங்ஙனம் "பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக்கல்" "பிறப்பொக் கும் எல்லாவுயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில்வேற்றுமையால்" என வரும் வாக்கியப்படி தொழில்வேற்றுமைபற்றி நான்கு சாதியுங் கொண்டிருந்தனர்; இங்ஙனங் கொண்டிருந்த இச்சாதி வேற்றுமை யினைத்தான் ஆரியர் இந்தியாவிற் குவந்தபின்னர் தாமுங் கைக்கொண் டொழுகுவாராயினர் என்பவொருசாரார்.

இனி; இங்ஙனம் கூறுவார் கூற்றெல்லாம் இந்துக்கள்பரமாக ஒருசாரொடுங்கிநிற்ப. இதன்மேல்இவ்வுலகின்கண்ணுள்ள சர்வஜாதியாரையும் இரண்டுசாதியினுள்ளடக்கியுஞ், சர்வபாஷைகளையும் இரண்டுபாஷையினுள்ளடக்கியும், கூறுவாரொருசாரார். அவர் கூறுவதாவது: மிகப்பழமைவாய்ந்த ஓர் காலத்திவ்வுலகின்கண்ணிருந்தது ‡ஆரியரெனவும், திராவிடரல்லது தமிழரெனவும், குறியீடுதந்து வழக்குவதான இரண்டுஜாதியே. இவர் பேசிவந்ததும் ஆரியம், திராவிடம் என்ற இரண்டுபாஷையே, இவர் வசித்துவந்ததும் இமயகிரியை மத்திய

---

‡ இவ்வாரிய திராவிடருள் திராவிடரை ஆரியரென்பார், இந்தியாவிற்கு வந்தடுத்ததான ஆரம்பகாலத்தில் எஜமானனென்னும் பொருள்பட அசுரரெனவும், எதிர்த்துவென்றதான மத்தியகாலத்தில் வலியுள்ளாரென்னும் பொருள்பட இராக்ஷதரெனவும், இவருட்சிலரை அடக்கியாண்டதான கடைக்காலத்தில் அடிமையென்னும்பொருள்பட தாசர், தாசியர், சூத்திரர் எனவும், நூல்வழக்கினும், உலகவழக்கினும் வழங்கியுள்ளாரென்பதும் இனி, இவ்வாரியரை திராவிடரோ அவர் செய்யும் பசுபந்தம், அஸ்வமேதம், நரமேதம் முதலிய யாகங்களென்ன அம்மாமிசங்களைப் புசித்தலென்ன [illegible]யாதி ஆசாரங்களைக்கண்டு மிலேச்சரென வழங்கியுள்ளாரென்பதும் இவ்வுண்மை யுணரப்பெறாதவரும் பிற்காலத்தவருமான ஆரியருந் திராவிடரும், அசுரர், இராக்ஷதர் என்பவர்களை மனிதரல்லாத மற்றொரு பிறப்பினரெனவும் இவர் மிகக் கொடியரும், துஷ்டருமாவரெனவும் மிலேச்சரென்பது அநாரியரையேகுறிக்குமெனவுங்கொண்டு அவ்வாறே வழங்குவாராயினரென்பதும், இங்ஙனம்வழங்கும் இவ்வசுராதியரை ஆரியர் அக்காலத்திற்றானே அரசினியரென்னும் பொருள்பட ராசன்னியரென வழங்கியிருத்தலோடு மாறுபடுதலாலடாதென்பதும் இவ்வாரிய இருடிகளில் பெரும்பாலார் சுயகாரியமாக தவவேடம்பூண்டு திராவிட வேந்தரின் பலபலங்களின் உளவறிந்து ஆரியவேந்தற்கு உரைத்ததூஉம் திராவிடவேந்தரிடம் பொருள்பெற்று ஆரியர்க்காக்கமான யாகாதிகள் செய்ததூஉமான தீச்செயல்களைக்கண்டு இவர்க்கும் இவர் செய்யும் யாகத்துக்கும் தீங்கிழைத்ததன்றி இத்திராவிடவேந்தர் செங்கோல்நெறி கோடச்செய்த தீங்கு மற்றியாதொன்றும் இன்றென்பதும், அற்றாக இவரைக் கொடியர், துஷ்டரென வழங்குதற்கு துவேஷமும், அறியாமையுமே காரணமென்பதுமே சரித்திர ஆராய்ச்சியுடையார் துணிபு.

ஸ்தானமாகக்கொண்டு, அதன் வடக்கும் தெற்குமான இருதேசமே. அதாவது; ஆரியர் வடக்கும், திராவிடர் தெற்குமா மென்பதும்,இங்ஙனம் வசித்துவரவே இவர்க்கு இவ்விருதேசவேற்றுமையின் காரணத்தால் நிறவேற்றுமையு, மொழுக்கவேற்றுமையும், பாஷைவேற்றுமையு மேற்பட, அவை காரணமாகச் சாதிவேற்றுமையுமேற்பட்டு இருபெருஞ் சாதியாரென வாழ்ந்து வந்தனரென்பதும், அங்ஙனம் வாழ்ந்து வருங்காலத்தில் ஆரியரினின்றும் சிலகூட்டத்தார் பிரிந்து ஐரோப்பா முதலிய அன்னியதேசஞ் சில சென்று அவ்வத்தேச வேற்றுமைக் கிணங்கிய ஒழுக்கம்பூண்டு பலசாதியாராய்ப்பிரிவுபட்டனரென்பதும், அவர்பேசும்சர்வபாஷைகளும் அங்ஙனமாகவே ஆரியபாஷையினின்று கிளைத்து வேற்றுமைப்பட்ட பல பாஷைகளாயின வென்பதும், இவ்வாரியரைப்போலவே திராவிடரென்ற தமிழரினின்றும் சில கூட்டத்தார்பிரிந்து சீனு முதலிய அன்னிய தேசஞ் சில சென்று அவ்வத்தேச வேற்றுமைக்கிணங்கியஒழுக்கம்பூண்டுபலசாதியராயினரென்பதும், அவர் பேசும் சர்வபாஷைகளும் தமிழினின்றே கிளைத்த வேற்றுமைப்பட்ட பல பாஷைகளாயின வென்பதுமேயாம்.

இங்ஙனம் கூறும் இவர் இக்கூற்றைநாட்டுதற்கு இவ்வினத் [illegible]ர்கூறும் பாஷா [illegible]யே முக்கிய ஆதாரமாகக் காட்டு கின்றார்.

அவை வருமாறு:—

	ஆரியத்தில்	செண்டிவில்	டியூட்டானிக்கில்
1. மகன் என்பதற்கு	சூநு	ஹூநு	சனு
2. மகள் ,,	துக்தா	துக்தர்	...
3. சகோதரர் ,,	ப்ராதா	ப்ராதிர்	ப்ரோதர்

	கிரீக்கில்	லத்தீனில்	சிலாவிக்கில்
1.	...	...	...
2.	துகாதிர்	...	தஸ்தோ
3.	ப்ராதிர்	ப்ரேதர்	ப்ரதரு

என வழங்கிவருவதால் இவ்வொற்றுமைபற்றி இச்செண்டில் முதலிய பாஷைகளும், இவைபோன்ற ஒற்றுமையுடைய வேறு பல பாஷைகளும், ஆரியத்தினின்றே கிளைத்த பாஷைகள். இவைகளைச் சுதந்தரமாகவுடைய பாஷையாளரும் ஆரியரினின்றே கிளைத்த ஜாதியார் என்பதும்,

தமிழில்		சீன பாஷையில்
நீ	என்பது	நீ
நான்	"	ஞான்
யாம்	"	யாம்
பெண்	"	பெண்
கண் (இடம்)	"	கண்
ஈர் (இரண்டு)	"	ஈர்
மை	"	மை, எனவாம்;

இவ்வொற்றுமைபற்றி இச்சீனபாஷையும், இதுபோன்றவொற்றுமை யுடைய இதரதேசத்து சில பாஷைகளும், இந்த தேசத்திலுள்ள தெலுங்கு, கன்னடம், தொளுவம், மலையாளம், பாலி, பிராகி, சிமில், முதலிய பலபாஷைகளும், தமிழ் பாஷையினின்றே கிளைத்த பாஷைகள். இப்பாஷைகளைச் சுதந்திரமாகவுடைய ஜாதியாரும், திராவிட மென்ற தமிழரினின்றே கிளைத்த ஜாதியார் என்பதுமாம்.

இனி; இங்ஙனம் கூறுமாருட்பெரும்பாலர் அறிவாராச்சியிற் சிறந்தோராய், பாஷாவிற்பன்ன சாஸ்திர ஆதாரங்கொண்டும், பலபுராதன சரித்திர ஆதாரங்கொண்டுங்கூறுப[illegible]வகாணப்படுதலின் இவர் வாக்கியங்களுள் இன்னது சரி, இன்ன[illegible]பனக் கூறுதற்கு [illegible] ஞானனரின் அறிவாராச்சியிற் கோடியில் ஒரு கூறுதானுமில்லாத சிறியேற்கு இயலுமோ? இயலாதென்பதே தேற்றம். ஆதலின், இந் நூலின்கட் கூறவந்த விஷயந்தான் மற்றியாதோவெனிற் கூறுதும், அவைதாம், இவ்வருணபேதம் ஈசுரசிருஷ்டியாலாயினும் ஆகுக, உலகர் சிருஷ்டியாலாயினும் ஆகுக, உலகருள்ளும் ஆரியர் சிருஷ்டியாலாயினு மாகுக, திராவிடர் சிருஷ்டியாலாயினுமாகுக. "பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்குந் தத்தங்கருமமே கட்டளைக்கல்." எனத் திராவிடச் சுருதியும்,

மநு என்பவருக்கு திருஷ்டா, கருஷா, சேடிஸ்தான், [illegible] நாபாகரிஸ்டன், பிரிசத்திரன், என ஐந்து குமாரிருந்தார்கள். அவர்களுள் திருஷ்டாவினிடமாகவுண்டான தார்ஷ்டக ராசாக்கள் வேதமோதிய பிராமணாளானார்கள். கருஷாவினிடமாகவுண்டான கருஷாக்களென்ப வர்கள் படைக்கலம் பயின்று சனங்களைக்காத்து க்ஷத்திரியரானார்கள். சேடிஸ்தான் குமாரன் நாபகனென்பவன் கிருஷி பசுக்காத்தல், வாணிகங்களைச்செய்த வைசியனானான். நாபாகரிஷ்டன் பிள்ளைகள் வேத மோதிப் பிராமணரானார்கள். பிரிசத்திரன் பசுக்காத்து வருகையில்,

புலிவந்து பசுமந்தையில் விழ, அதைக் கொல்லும்படி பாணத்தை விட்டான்; அப்பாணந்தவறிப் பசுவின்மேலேவிழப் பசு இறந்தது. அதைக் கண்டு புரோகிதரொருவர் அவனைச் சூத்திரனாகக் கடவதென்று சபித்தார். உடனேயவன் சூத்திரனாகிவிட்டானென்றும்

சென்மநாசாயதேசூத்திர: கன்மணசாயதேதுவிஜ:
வேதஅந்தியநேநவிப்ர: பிரமஞ்ஞானேனப்ராமண:

என்றும் ஆரிய ஸ்மிருதியாதியவும்,

"சூத்திரனுமொழுக்கமுடையின் மறையோனெனப்பான்
சூத்திரனெனப்பான்மறையோனொழுக்கம்விட்டால்"

எனப்புராணமும் கூறுதலின் எவ்வாற்றானும், இவ்வருணபேதம் ஒழுக்கக்காரணமாகவே ஏற்பட்டுள்ளதென்பதும், அவ்வொழுக்கங்களுள் இந்நூலின்கண் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட † சைவவேளாளர், ஏக்காலத்தும், எத்தேயத்தும், கைக்கொண்டொழுகியது வைசியவொழுக்கமும், அதனினும்மேம்பட்ட ஒழுக்கமுமேயன்றி சூத்திரவொழுக்கமன்றென்பதும், அதுபற்றி இவ்வேளாளரை * வைசிய வருணத்தவரென்று கோடலே சுருதி, யுக்தி, அநுபவ, பிரமாணங்கட்கு ஒத்ததாமென்பதும், இவரைச் சூத்திரரெனக் கனிஷ்டப் பிரமாணமாகிய சி[illegible]வருண்டாயினும், அதுவும் அந்நூற்கூற்றாகாது. அவ்வ[illegible]லாசிரியர் கூற்றாகவேகாணப்படுதலின் அவ்வாக்கியங்கள் வேளாளரை வைசியரெனக் கூறும் சிரேஷ்டப் பிரமாணமான சுருதிவாக்கியங்களின்முன் அப்பிரமாணமாக ஒதுக்கத்தக்கதேயன்றி சற்பிரமாணமாக நிலைக்கத்தக்கதன்றென்பதும், இத்தியாதி ஏதுக்கள் கொண்டு இவரை வைசியரென வச்சிரத்தம்பம்போல் நாட்டுதற்கு பெருந்துணையாய் நின்றது. இவர் பாரம்பரை யொழுக்கமேயாதலின், "ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரலானொழுக்க முயிரினும் ஓம்பப்படும்" என்ற திராவிட சுருதிவாக்கியப்படி அவ்வொழுக்கத்தை உயிர்போல ஓம்பவேண்டுமென்பதும், அவ்வொழுக்கம் இன்னவின்னவாமென்பதுமேயாம்.

---

† இந்நூலின்கண் இவ்வாறு சைவ வேளாளரென வரும் பிரயோகம் யாவுஞ் சாதிவொழுக்கம்பற்றியதேயாமெனக்கொள்க.

* இவ்வேளாளர் மிகப்பூர்விகாலத்துச் சத்திரியவொழுக்கம்பூண்டு, பலநாட்டுக் காவலராய் பலவேற்றரசரை புறங்கண்ட உண்மைச் சரிதம் பலவுளவாயினும், அவ்வொழுக்கம் நீடித்தகாலத்ததாகலும் சிறுபான்மையாதலும்பற்றி, அதனையோர் பொருளாகக்கொள்ளாது இவர்க்கு பெரும்பான்மையானதும் பண்டுதொட்டு தொடர்ச்சியாய் பின்பற்றிவருவதுமான வைசியவொழுக்கத்தையே பொருளாகக் கொண்டதென்க.

இனி; மேற்கூறியவாறு ஆரியபாஷையினின்று பல்பாஷையும் ஆரிய சாதியினின்று பல சாதியும் உண்டாயதென்பது, அதன் வியாபகத்தை நோக்க ஒருவாறு பொருந்துமாயினுந் தமிழ்ப் பாஷையினின்று பல பாஷையும் தமிழ்ச்சாதியினின்று பல சாதியும் உண்டாயதென்பது எவ்வாறு பொருந்தும்? "குணகடல், குமரி, குடகம், வேங்கடமெனு நான்கெல்லையிருந்த தமிழ்கடலே" என்ற வாக்கியமானது தற்காலம் தமிழ் வளங்கு நிலத்தையே தமிழ் வியாபகத்துக் கெல்லையாக நிறுத்தலாற் பொருந்தாதென்பதே தேற்றமெனின் அற்றன்று. தமிழ் வியாபகத்துக்கு இச்சுருங்கிய பூமியை எல்லையாகக் கூறுவது சமீபித்ததான பிற்கால வழக்கேயன்றி நீடித்ததான முற்கால வழக்கன்று. என்னை? முற்காலத்திற் றமிழ் வியாபகம் இவ்வெல்லையைக்கடந்து அதிகதூரம் பரவியிருந்ததாகலின்.

இனி, அவ்வெல்லைகள் வருமாறு:- காட்டுதும். இந்நூல் நாயகமாய் எடுத்துக்கொண்ட வேளாண்மரபினர்க்கு கங்கா குலத்தவர் கங்கா புத்திரர் என்ற பெயர் உலகப்பிரசித்தமாக வளங்கப்படுகின்றதன்றே! இப்பெயர் வந்த காரணத்தை பௌராணிகர் சிறிது வேறுபடக்கூறினும் சரித்திராசிரியர் இவ்வே[illegible]ளாளர் தென்றிசை நோக்கி வந்து சேர, சோழ பாண்டிய இராச்சிய[illegible]த்துக்கு முன்னரும், மைசூர் என்ற † மகிஷ நாட்டை தன்னடிப்படுத்து அந்நாட்டை கங்கை வாடியென பெயர் சூட்டியதற்கு முன்னரும், நீண்டகாலம் கங்காதீரத்தில் வசித்த காரணம்பற்றியே இவர்க்கு இப்பெயர் வந்ததெனக் கூறுகின்றமையாலும், அன்றி ஆரியர்க்குத் தமிழரின் அரிய தத்துவஞானத்தைப்புகட்டிய காசிதேசத்து அரசனான அசாத சத்துருவென்பான் தமிழ் வேந்தனாயிருந்தலாலும் கங்காதீரத்தின் முக்கிய துறைமுகப்பட்டணம் ஒன்றிற்கு "தமிலுக்கு" என்னும் பெயரிருந்திருந்தலாலும் ஆரியர் வருதற்குமுன் அக்கங்காதீர முற்றும், தமிழ்ச் சாதியும், தமிழ் பாஷையும் வியாபித்திருந்ததென்பதொருதலையாம். அம்மட்டோ! வங்காளநாட்டுக்கு வடகிழக்காயுள்ள மகத நாட்டு இராஜதானிப் பட்டணமாகிய ராச கிருகமெல்லும் நகரத்

---

† மகிஷநாட்டையிவர் ஆட்சி செய்தற்கு சான்றாக அந்நாட்டை கங்கைவாடி என வழங்கியதோடு அம்மன்னரை பொலல மன்னரென வழங்கிய பழைய பட்டையங்களும் கல்வெட்டு எழுத்துக்களுமான ஆதாரங்கள் பல அந்நாட்டிலங்கண் இன்றுமுள்ளனவாம்.

யைச் சிறப்பித்ததான உதையணன் கதையிலே அதாவது பாண்டவர் குலத்திலே இருபத்தைந்தாவது தலைமுறையிலுள்ள உதையணன் என்னும் வெற்றிவேற்கையரசன் வரலாற்றைக் கூறுங் கதையிலே

"விண்ணுற நிவந்த பண்ணமை படைமதில்
வாயிலு மருங்கினுங் காவல் கண்ணி——
விழுப்பெருஞ் செல்வமொடு வென்றி தாங்கிய
வைம்பதி னிரட்டி யவனச் சேரியு
மெண்பதி னிரட்டி யெறிபடைப் பாடியு
மண்பெருஞ் சிறப்பி னாயிரமாகிய
தலைப்பெருஞ் சேனைத் தமிழச் சேரியும்
கொலைப்படுங் கடுந்திறற் கொல்லச் சேரியும்
மிலேச்சச் சேரியுந் தலைத்தலை சிறந்து"

எனக் கூறப்பட்டிருத்தலின் தலைப்பெருஞ்சேனைத் தமிழச்சேரி ஆயிர முடைமை அம்மகதநாடும் தமிழ் வியாபகம் உடையதேயாமன்றோ! இன்னும், இம்மகததேசத்திற்கு வடக்கும், நேபாளதேசத்திற்கு கிழக் குமாயுள்ள பிரதேசங்களில், திமிலரென்ற ஒருபெருஞ்சாதியார் வசிப்ப தாலும், அவர் பேசுந்திமில்என்னும் பாஷை, தமிழின் திரிபாகவேயிருத் தலாலும், ஆண்டும் பூர்வந்தமிழே வியாபித்திருந்ததாய்ப் புலப்படுகின் றது.

இன்னும், கொங்கணநாட்டு கொங்கணம் அல்லது கொங்கணி என்ற மொழியும், தமிழியைபுடையதாகவே யிருத்தலாலும், அந்நாட் டின் கோட்டை மதிலில் தமிழ் இயைபுடைய கல்வெட்டு எழுத்துக் கள் காணப்படுதலாலும், அந்நாடும் பூர்வம் தமிழால் வியாபிக்கப்பெற் றிருந்ததாகவே விளங்குகின்றது.

இம்மட்டோ! பாஞ்சாலமன்னனான பிரவாகணசைவலி தமிழர சனே என்பதையும், அவன் களகத்தையடைந்தே கௌதமாதி பலஆரி ய இருடிகள் தமிழரின் அரிய தத்துவஞானத்தையடைந்தாரென்பதை யும் "அதுகேட்ட அரசன் (பிரவாகணசைவலி) கௌதமனைப்பார்த்து, நீர் இவ்வாறு விசாரணைசெய்யப் புகுந்தமையாலும், இதற்குமுன் பிராமணன் எவனும் இவ்விரகசியத்தை யறியானாதலாலும், இவ்வுலகத் திலுள்ள எல்லாமக்களுள்ளும் † ராஜன்னியர்க்குமாத்திரமே இதனை உபதேசிக்கும் உரிமை உண்டாதலாலும், யானிதனை உமக்குஅறிவுறுத்து கின்றேன்" என்று உபதேசிக்கத்தொடங்கியதான சாந்தோக்யஉபநிட தம் 5வது பிரபாடகம் 3-வது கண்டத்திலுள்ள வாக்கியங்கள் நிரூபிப்ப தால் அப்பிரவாகணசைவலி ஆண்ட பாஞ்சாலநாடும் தமிழ் நாடென் பதே தேற்றமாகின்றது.

---

† இராஜன்னியர் என்பது அரசினியரென்னும் தமிழ்[illegible]ன்பிறிதி[illegible] மாக ஆரியர் தமிழரசனையும் அவர் குடியினரையும் வழங்குஞ் சொல்.

இன்னும், டில்லி என்ற அஸ்தினாபுரியை இராஜதானியாகக்கொண்ட குருச்சேத்திரநாடும், திருதராட்டிர மகாராஜன் ஆரியனான காந்தார தேசத்தரசன் மகள் காந்தாரியை, மணஞ்செய்யும்வரை, சுத்த தமிழ்நாடாகவேயிருந்து பின்னர், அந்த ஸ்திரீ பேசிய பாஷையே அரண்மனைப்பாஷையாகி, அதே காலாவிர்த்தியில் அந்நாட்டுப் பாஷையாக விர்த்தியடைந்தமையின் அந்நாடும், அதற்கு முன்னதாகவே ஆரியரோடு சம்பந்தக்கலப்பாகி ஆரியர் திராவிடரென்ற வேற்றுமையினையும், பகையினையு மொழித்து அவ்விரு சாதியாரையும் ஒரு சாதியாரென்றே கொள்ளும்படி கலந்துபோன பஞ்சாப்புநாடும் இவ்விதச் சம்பந்தக் கலப்புறுமுன்னர், சுத்தத் தமிழ் நாடுகளாகவே யிருந்தனவென்பது, † சரிதவல்லார் துணிபாயிருக்கின்றது.

இன்னும், வேந்தர் வேந்தனான சனகமகாராஜன், தன்னையடைந்த சுவேதகேது, ஆருணேயர், சோமசுஷ்மசத்யயஞ்ஞர், யாக்ஞவல்கியர், என்னும் ஆரிய இருடிகளை நோக்கி, நீங்கள் அக்கினி ஹோத்திரத்தை எவ்வாறு செய்கின்றீர்கள் என வினவ, அதற்கு யாக்ஞவல்கியர் சிறிது பொருந்துவதாகவும், மற்றைய மூவரும் சிறிதும் பொருந்தாதாகவும், விடைகூறக்கண்டு இவ்வளவுதானோவென்று இகழ்ந்து சனகன் தேர்மீது சென்றபோது, அம்மூவரும் இராஜன்னியவகுப்பைச்சேர்ந்த இப்பயல், நம்மை அவமானஞ்செய்தனனே என்று நின்றுவிட, யாக்ஞவல்கியர்மட்டும் அத்தேர்மீது சென்று அதன் உண்மைப்பொருள் கேட்டுத் தெரிந்தனர் எனவும், அதுமுதல் சனகன் பிராமணர்களால் மதிக்கப்பட்டானெனவும், சதபாதப்பிராமணம் ௧௧-ம் புத்தகங் கூறுவதால் அச்சனகபூபதி தமிழ்வேந்தனேயென்பதும், அவன் நாடு தமிழ்நாடேயென்பதும் தேற்றமாகின்றதன்றோ அம்மட்டோ! அதை அடுத்துள்ள கோசலநாடென்ன, இரகு மகாராஜன் கைப்பற்றுமுன்னர் சாகத சிம்மாசனமாயிருந்த அயோத்திநாடென்ன, இவைகளும் பூர்வம் தமிழ் நாடுகளென்பதே † சரிதவல்லார் துணிபு.

இங்ஙனம், இந்தியாவின் வடவெல்லையின் தமிழ்வியாபகம் இமயகிரிவரைத்தொட்டு நிற்பதாக இனித் தென்னெல்லையின் தமிழ் வியாபகத்தைப்பற்றியோ பழைய இலக்கண இலக்கிய நூல்களும், இந்திய இலங்கையின் சரிதங்களும், சற்றேறக்குறைய ஒருமுகப்பட்டு இப்

---

† அறிவுவிளக்கம் 2-வது புத்தகம் சஞ்சிகை 4, தமிழ் மொழியும் பிறர்கொள்கையும், என்னும் வியாசத்தில் காண்க.

பேர்றுள்ள கன்னியாகுமரிக்கும் தெற்காக 700 காவதப்பரப்புள்ள பூமியும், அதில் 49 தமிழ்நாடும், அந்நாட்டிடை பஃறுளியாறு, குமரியாறு, என்ற இரண்டு பிரதான நதிகளும் சிறப்புப்பெற்றிருந்ததாகவும், அந்நாட்டின்கண்ணுள்ள பெரியநகரமானதென்மதுரையில் சங்கப்புலவர் 549-தின்மராயும், நூல்அரங்கேற்றுப்புலவர் 4449-தின்மராயும், தனக்குரியராய்க்கொண்ட முதற்சங்கம் ஒன்று, பதினாயிர வருடங்களுக்குமுன் ஸ்தாபிக்கப்பெற்று, 4500 வருடம்வரை, தமிழ் வளர்த்துவந்ததாகவும், பின்னர் கபாடபுரத்தில் சங்கப்புலவர் 59-தின்மராயும் நூலரங்கேற்றுப்புலவர் 3700-ற்றுவராயும் தனக்குரியராய்க்கொண்ட இடைச்சங்கம் ஒன்றிருந்து 3500 வருடம்வரை, தமிழ்வளர்த்துவந்ததாகவும், இச்சங்கங்களில் அரங்கேற்றப்பெற்றுள்ளதும், அரியதுமான தமிழ் நூல்கள் அளவிறந்தன சேமித்துவைத்துள்ள பெரிய புத்தகசாலைகளிருந்ததாகவும் 2000 வருடங்களுக்கு முன்னர் அப்புத்தக சாலையோடந்நாடுகளும் கடல்கொள்ளப்பட்டு ஒருங்கே அழிந்து போனதாகவும் கூறுகின்றன.

இங்ஙனமாக, இப்போதுள்ள இந்தியாவில்மாத்திரமோ! கடல்கொள்ளப்பட்டழிந்த இந்தியாவிலுங்கூடப் பூர்வக் தமிழரும், தமிழ்ப்பாஷையுமே [illegible]கொண்டிருந்தித்தமிழரே உலகிலுள்ள எச்சாதியாரினும் நாகரீகத்திற் சிறந்திருந்தமை பழமையான சரித ஆதாரங்கொண்டும், பாஷா தத்துவ சாஸ்திர ஆதாரங்கொண்டும், காட்டப்படுவதொன்றாயிருத்தலின் ஆரியரினும், ஆரியத்தினுஞ், சிறந்த தொன்மை, முதன்மை, வியாபகாதிகளைத் தமிழர்க்குந், தமிழ்ப்பாஷைக்குஞ் சூட்டுவதே ஏற்புடைத்தாவதும் நடுநிலையுடையார்க்குடன்பாடாவதுமாம்.

இன்னும், இதனை ஓர் பரீக்ஷாபட்டம் அளிக்கும் சந்தர்ப்பப் பிரசங்கத்தில் "திராவிடர்களுடைய புராதனத்தை நோக்குங்கால் ஆரியருடைய புராதனமானது க்ஷணநேரத்துக்குமுன் பெற்றகுட்டர் தந்தைச் [illegible]ப்பியதை ஒக்கும்" என சென்னை மாஜிகவர்னர் கிராண்டப் அவர்கள் கூறிய கூற்றும், "வேற்றுச்சார்பின்றியே வெருவாய் சீர்செய்யப்பெற்றுயர்ந்த தமிழ் ஒன்றுமே வேண்டுமாறும் தன்னிடக்கொண்ட வடசொற்களனைத்தையுமகற்றிவிட்டு தனித்து நின்றியலும் ஆற்றலுடையதாயிருப்பது மாத்திரமேயன்றி வடமொழியின்றியே மேம்பாடடையத்தக்கதாகவும், அதன் ஒலியை மழுங்கடித்து, சிறிநூலில் வடமொழியைச்செயித்ததாகவும், உள்ளது" என (Revd. Caldwell) கால்டுவெல் அத்தியக்ஷரார் கூறியகூற்றும், இவ்வாறு கூறிய இவர் தமிழ் ஆரிய வகுப்பைச்சேர்ந்ததெனக்கொண்டிருந்த தப்பபிப்பிராயத்தைமறுத்து

"சன்மார்க்கவிசயமாய்ப் பார்க்குமிடத்து, உலகத்தார் இதுவரையறிந்த வற்றுள் மிகவும் மேன்மையான கலைஞானங்களில் ஒன்றைத் தமிழர் உடைத்தாயிருக்கின்றனர்" என (Revd. Percival) கனம் பெர்சிவல் 'வேத வருஷமென்னும் தமது சிறந்த நூலில் குறிப்பிடுவதை மேலே கூறிய ஞானிய இலக்கணத்தோடு ஒப்பிட்டு நோக்குக. "சுருங்கச் சொல்லி அச்சொல்லில் விரிந்த அர்த்த புஷ்டியை அடக்கிக்கொண் டிருக்குந் தன்மை (தமிழ்தவிர்ந்த) வேறு எந்த பாஷைக்கு மின்று. மனதின் மேற்றங்களை வெளியிடுவதில் இதிலும் (தமிழிலும்) நுணுக்க மாயுந், தத்துவஞானமாயும், சொலத்தக்க பிறமொழிகளில்லை என்று உறுதியாய்ச் சொல்லலாம். இப்பாஷை மனுஷபாஷைக்கேற்ற வலிமை யை மனதுக்குத் தருவதுடன் அதன செம்பாகமும், தார்க்கிக வழக் கும், அவ்வண்ணமே மனதின் கருத்தைத் தெளிவாய்க் காட்டுதலும் ஏற்றவலிமையைக்கொடுக்கின்றன" என (Mr. Charles Gover) கோவர் துரை யவர்கள் தாமெழுதிய "தென்னிந்தியாவின் சாதாரண சனப்பாடல்" எனும் புத்தகமுகவுரையில் கூறியகூற்றும், "திராவிடபாஷைகளுக்கு பிரதிநிதியாய் நிற்கத்தக்க தமிழ்பாஷையைப்பற்றிச்சொல்லுமிடத்து மனிதரால் பேசப்படும், மிகவும் பொலிவும், திருத்தமும், சீர்மையு முடைய பாஷைகளுள் இஃதொன்றெனவிடத்து ஆந்திர திரா விடச்செய்யுள்களின் சீர்மை ஐரோப்பாவில் நன்கு அறியப்படவேண் டும். அந்நன்மாயின் இலக்கு, லத்தின் செய்யுள்களுக்கு ஈடானவை யுலகிலில்லையென்றுற்போலவைகளுக்குண்டான கீர்த்தி முற்றுஞ் சரிதானோ வென்று, தகுதியான மத்தியஸ்தர் முன்னிலையில் அதன்பின் னர் தீர்மானிக்கத்தக்கது" என மற்றோரிடத்தும் தமிழ்வித்தியார்த்தி யாகிய (Revd. W. Taylor) ரெவரெண்டு, டெயிலர் கூறியகூற்றும், வலியுறுத்தாநிற்கும்.

அம்மட்டோ! இன்னும், இக்கொள்கையினை உபநிடத, சரித் திரப் பிரமாணங்களினின்று, பற்பல ஆதாரங்கள் பற்பல எடுத்துக் காட்டி திருச்சி, ஜோசப் காலேஜ், தமிழ் பண்டிதர், டி. சவரிராய பிள்ளையவர்கள் சித்தாந்த தீபிகை, என்னும் ஆங்கில மாசிகப் பத்திரி கையில்எழுதிய, தமிழ்மொழித்தத்துவம், தமிழ் ஆரியக்கலவை, எனும் வியாசங்களும் சென்னை கிறிஸ்டின் காலேஜ், தமிழ்பண்டிதர், நாகை, வேதாசலம்பிள்ளையவர்களால் இருக்காதி, வேத வேதாந்தங்களினின் று தக்க பிரமாணங்கள் பல எடுத்துக்காட்டி, மதுரை நான்காஞ் செந் தமிழ்ச் சங்கோபந்நியாசமாக வெளிப்படுத்திய பண்டைக்காலத் தமிழ

ரும். ஆரியருமென்றநூலும், சென்னைத்தபாலிலாகாசூப்பிரண்டெண்டு வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்களியற்றிய 1800-ம்வருஷத்துக்கு முந்திய தமிழர் என்ற ஆங்கில நூலும், கூடலூர் வி. கனகசபைபிள்ளையவர்களால் ஆரிய திராவிடச்சுருதி ஸ்மிருதியாதியவற்றின் பிரபல ஆதாரங்கொண்டு வெளிப்படுத்தப்பட்ட வருணசிந்தாமணி என்னும் நூலும், சித்திரதம்பம்போல் காட்டாநிற்கும். இனி இம்முடிபுகளால்,

ஓங்கலிடைவந்துயர்ந்தோர்தொழவிளங்கி
ஏங்கொலிநீர்ஞாலத்திருளகற்றும்—ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர்தனியாழிவெங்கதிரொன்றேனையது
தன்னேரிலாததமிழ்.

என்னுஞ் செய்யுளின்கண்ணுள்ள ஓங்கல் என்னுஞ் சொல்லுக்குப்பொருந்திய பொருள் இமயகிரியே யாகலின், முற்காலத்துத் தமிழ் [illegible]யின் வடவெல்லை இமயமலையும், தென்னெல்லை குமரியாறும், கீழெல்லை கீழ்கடலும், மேலெல்லை மேல்கடலுமேயாமெனக்கொள்க.

இது இங்ஙனமாக இனி, சுதேசாபிமானிகளில் யாவரேனும் இ[illegible]ற்றுமையை வளர்த்து, தேச ஒற்றுமையைக் கெடுக்குமெனக்கூற முற்படுவரேல், அவர் இந்நூலின்பெயர் கேட்டமாத்திரையானே அங்ஙனம் கூறத்துணியாது, இதனை "காய்த லுவத்த லகற்றி யொருபொருட்கண் ணாய்தலறிவுடையார்கண்" என்ற ஆன்றோர் மொழிப்படி இந்நூலை முதற்றொடுத்து முடிவுகாறும் ஒருமுறை நடுநின்றுநோக்குவாராயின், அவ்வாறுகூற வொருபோதுந் துணியாரென்பதே எனது துணிபு. ஏதனாலெனில், நந்தேசத்தில் சாதித்துவேஷம் வளர்தற்கு காரணமெல்லாம், சிலசாதியார் தங்களைத் தெய்வப்பிறப்பாகவும், மற்றைய சாதியாரை மி[illegible]றப்பாகவு மதித்து, அதனைச் சொல்லாலுஞ் செயலாலுங் காட்[illegible]ருதலேயாகலின், இந்நூலாராய்ச்சியானது அவரை அவ்வாறு நினைக்கவும் ஒட்டாது தடுத்துவிடுதலேயன்றி இவர்க்கு இந்தியராகிய நாமனைவரும் இந்தியாவென்ற ஒரு தேசமாதாவிடமேபிறந்து, அவளிடமே வளர்ந்தவர்களாயிருப்பதால், சகோதர பாத்தியமுடையராவோம். அங்ஙனமாய நாம் இகபரபோகங்களைச் சுகமாய் அனுபவித்தற்கின்றியமையாது வேண்டப்படும் பற்பலதொழில் செய்தல் காரணமாக (ஒருதேகத்தை நன்குவளர்த்தற்கு வேண்டுந்தொழில் செய்தற்கவ்வொரு தேகமே பற்பல அவயவபேதமாயமைந்திருத்தல்போல) பற்பலசாதியராய் அமைந்திருக்கின்றோம்.

அற்றுக நாம் ஒரு வகுப்பாரை மற்றொரு வகுப்பார் தாமுயர்ந்த சாதி, நீவிரிழிந்தசாதியெனப் பழித்துத் துவேஷத்தைவளர்த்தல், ஒவ்வொரு சாதியாரும் மற்றைய சாதியாருதவியைப் பெருமைக்கேதுவாய் முடிகலால்அது (ஒருதேகத்தின் அவயவங்கள் ஒன்றையொன்று நானுயர்ந்தது நீ இழிந்தது எனப் பழித்து ஒன்றனுதவியை மற்றொன்று பெறாது எல்லா அவயவங்களும் ஒருங்கே கெடுமாறுபோல,) இந்தியாவிலு எல்லாவகுப்பாரையும் ஒருங்கே கெடுக்கவல்லதாமென்பதை நன்குணர்த்தி, அதன்வழித்தாய் ஒவ்வொரு வகுப்பாரையும் மற்றைய வகுப்பாரோடு அன்புற்று வாழு[illegible]ண்டுமெனக்கொள்க.

இனி இந்நூல் இப்போது வெளிப்படுத்தற்கு நேர்ந்த ஆவசிகம் யாதோவெனிற் கூறுதும். நமது கவர்மெண்டார் 1871-ம் ௵ ஜனசங்கையெடுக்க ஆரம்பித்தபோது இத்த[illegible]லே வருணப்பாகுபாடு செய்வதாய்க் கேள்வியுற்ற சென்னைவாசியும், தொண்டைமண்டல வேளாளர் சிரேஷ்டருமான காசிவிசுவநாத முதலியாரவர்கள் சென்னை ஜனசங்கை ஆபீசரான அந்நகர் முனிசிபாலிட்டியாரவர்களுக்கு இச்சனசங்கையில் வேளாளரை வைசிய வருணத்தவராகக் குறிப்பதே நியாயமெனவும், சூத்திர வருணத்திற்சேர்த்தல் நியாயவீனமெனவும், வற்புறுத்திக்கூறி அதற்குவேண்டும் பிரமாணங்கள் அ[illegible]க் காட்டி, நீண்ட விண்ணப்பமொன்று ஆங்கில பாஷையிற்செய்துகொண்டார்கள். அதன் மொழிபெயர்ப்பு வேளாண்மரபியலில் 58 பக்கம் ஆயிருக்கின்றமையின் அதன் சங்கிரகத்தையும், ஈண்டு விளக்கக் கருதாது அதற்கு விடுத்த அச்சனசங்கை ஆபீசர் உத்தரவைமட்டும் அடியில் வரைகின்றோம்.

S. No. 1377.

MUNICIPAL COMMISSIONER'S OFFICE,

Madras, 18*th* *August* 1871.

From

SANITARY OFFICER,

Municipal Commission, Madras.

To

S. CAUSI VISVANATHA MUDALY,

With reference to your petition presented to the President, on Wednesday, I am directed to inform you, that there

will be no classification of Castes, such as you object to, that every man's caste will be entered precisely as he gives it, except that no man will be permitted to return himself as Kshatrya, Vaisya or Sudra but only according to his actual caste.

The President is not disposed to deny your claim to be Vaisyas, but directs me to say, that the question will not arise as there will be no classification, all castes being entered alphabetically, the President will feel obliged, if you will impress on the members of the Vellalar caste, the importance of answering all the question of the Census, accurately and willingly.

(Signed) CHARLES E. GOVER,
Sanitary Officer.

இதன்முக்கிய கருத்தாவது ஜனசங்கைக் கணக்கில் எந்த ஜாதியாரையும் அவரவர் சொல்லுகிற பிரகாரம் ஜாதி யின்னதென எழுதிக் கொள்வதைத்தவிர, க்ஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்று எச்சாதியாரையும் எழுதுவதில்லையென்பதே.

இங்ஙனம் 1871ம் வருஷ சனசங்கையில் சத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரென்ற வருணப்பாகுபாடு செய்வதில்லையெனச் செய்த தீர்மானப்படியே அடுத்த 1881-வருஷ 1891-வருஷ சனசங்கையிலும் இவர்களை வருணப்பாடுசெய்யாமலே அவரவர் சாதியை மட்டும் எழுதிவந்தவர்கள் 1901-வருஷ சனசங்கையில் அந்நியதியைக்கடந்து இவர்களை வருணப்பாகுபாடு செய்யக்கருதி தாங்கள் தெரிந்துகொண்ட யாரோ சிலரபிப்பிராயப்படி ஒருவிதமான வருணப்பாகுபாடுசெய்து அவ்வருணப்பாகுபாட்டில் வேளாளரையும் வேறு சில தாழ்ந்த சாதியாரையுஞ் சற்சூத்திர வருணத்திற் சேர்த்து எழுதிக்கொண்டு இவ்வாறு வகுத்தது சரிதானாவென ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலுமுள்ள மற்றுஞ் சிலரபிப்பிராயமுங் கேட்டிருந்தார்கள். அங்ஙனம் கேட்டிருந்தவர்களுள் † கலியுகத்தில் சத்திரியரும் வைசியருங் கிடையாது என்னுங் கொள்கையையுடைய பிராமணர்களும் அவர் போதனைவசத்தரான மற்றைய சாதியாருமே பெரும்பாலராய் இருத்தல்கூடுமாதலின் அங்ஙனம் வகு

---

† கலியுகத்திலச் சத்திரியரும் வைஸ்யரும் உண்டென்பதை இந்நூல் 69ம்பக்கத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

த்ததைச்சரியென்றங்கீகரித்தவர் தொகையே மிகுதி (மெஜார்ட்டி) யாயிருக்கலாமென நம்புகின்றேம்.

இனி நமது கவர்ன்மெண்டார் அத்தன்மையர் அபிப்பிராயத்தையே ஆதாரமாகக்கொண்டு வைசிய வருணத்தில் சேர்க்க வேண்டிய வேளாளர்களை சற்சூத்திர வருணத்தில் சேர்த்துள்ள தப்பான வருணப்பாகுபாட்டை சரியான வருணப்பாகுபாடென்றே தீர்மானித்துவிட்டார்களோ? அன்றி அதை ஆட்சேபித்த விருதை ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞானயோகிகள்முதலிய உண்மையாராய்ச்சியுடையார்சிலரெடுத்து தகரித்த நியாயப்பிரமாணங்களைக் கவனித்து இவ்வேளாளரை வைசிய வருணத்திற் சேர்த்தனர்களோ தெரிகின்றிலமாதலின் அவர்கள் தீர்மானம் உண்மைக்கு மாறாயிருப்பின் வருகின்ற 1911-௵ச் சனசங்கையில் நமது உண்மையான வருணப்பாகுபாட்டை உறுதிப்படுத்துமாறும், சென்ற சனசங்கையில் வகுத்த போலி வருணப்பாகுபாட்டை புறக்கணிக்குமாறும், கவர்ன்மெண்டாரை மன்றாடிக்கேட்கும் பொருட்டு இவ் வேளாளரைத் தூண்டுதற்கே இந்நூ லிப்போது வெளிப்பட்டதெனக்கொள்க. அன்றியும் இத்தன்மை நூலாராய்ச்சியின்மைகாரணமாக இவ்வேளாளருட் பெரும்பாலார் தங்கள் மரபுண்மை ஒருசிறிதுந் தெளியாராய்த் தங்களைத் தாங்களே சற்சூத்திரரெனக் கூறிக்கொள்கின்றார்களாகலின் அவரெல்லாம் இனியாயினும் இத்தகைய நூலாராய்ச்சிசெய்து தமது மரபுண்மையைத்தெளிந்து அதனைத் தமக்குரியதாய் யாண்டும் காத்துக்கொள்ளுமாறு தூண்டுதற்குமாமென்க. என்னை சற்சூத்திரரென்பது தொழிலாளிகள் என்ற சூத்திரருள் மதுமாமிச போசனவர்ச்சிதராய்ச் சிவதீக்ஷை பெற்றவரைக் குறிக்கும் பெயராகலின்.

இனி, இங்ஙனம் இவ்வேளாளரைத் தூண்டுதற்கு வேளாண்மரபியல் வருணசிந்தாமணி என்னும் நூல்களுளதாகவும் இந்நூல் வெளிப்பட்டதெற்றுக்கெனின் வேளாண்மரபியல் 30 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட பதிப்பாகவும் இவ்வேளாளர் வரலாற்றினை வருணசிந்தாமணிபோன்று பழைய சரித்திர ஆதாரம் பலகொண்டு விளக்காமையானும் வருணசிந்தாமணி எல்லா வருணவியல்பையும் கரதலாமலகம்போல் விளக்கும் சிந்தாமணியேயாயினும் இஃது கடல்போல்விரிந்த பெரு நூலாயிருத்தலால் தங்கள் மரபியல்மட்டும் சொற்பகாலத்தில் அற்பச்செலவில் தெரியவிரும்பும் வேளாண்மரபினருக்கு அந்நூல் கிட்டுதல் அரிதாதலானும் அவர்க்கெல்லாம் எளிதாய்ப் பயன்படும் பொருட்டே இஃது வெளிப்பட்டதென்க.

இஃதிற்க. இவ்வேளாளரை வைசியவருணத்தவரென வச்சிரத்தம்பம்போல்காட்டிய வருணசிந்தாமணி வெளிப்பட்டபின்னர் தில்லை மூவாயிரவரென்னும் சிதம்பரம் தீக்ஷிதோத்தமர்களுட்சிலரு, மற்றுஞ் சில பிராமணோத்தமர்களும் அந்நூலை யங்கீகரித் தந்நூலாசிரியர்க் கனுப்பிய அங்கீகாரப்பத்திரமும் அவர் திருநாமங்களும் இதில் வெளிப்படில் வேளாண்மரபினரைச் சூத்திரரெனக்கூறும் சில பிராமணர் விஷயத்திலும் வேளாளரை வேளாளரே வைசியரெனக் கூறிக்கொள்வதில் என்ன விசேஷமெனக் கூறும் ஏனைய சாதியர் விஷயத்திலும் விசேஷ பலன்றருமெனக் கருதி அதனை அடியில் வரைகின்றோம்.

அங்கீகாரப்பத்திரம்.

இந்தியாவினுள் விந்தகிரிக்கு வடபாலுள்ளவர்கள் ஆரியர்களென்றும், தென்பாலுள்ளவர்கள் திராவிடர்களென்றும், பூர்வமாக ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதும்; அவ்வாரியர்களுள் ஏற்பட்ட பிர்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்னும் நான்கு வர்ணங்களும் திராவிடர்களுள்ளு முள்ளனவென்பதும்; அவை முறையே ஆதிசைவர்கள் மூவேந்தர்கள் வேளாளர்கள் [illegible] தொழிலாளிகளென்பதும்; ஸ்ரீமான் கூடலூர் கனகசபைப்பிள்ளையவர்களாலியற்றப்பட்ட வருணசிந்தாமணியென்னும் நூலால் வெள்ளிடைமலைபோல விளங்குகின்றன. இதுவே ஆகம சாஸ்திர சம்மதமாயிருத்தலின் எங்களுக்கும் உடன்பாடேயாம்.

பிர்மஸ்ரீ அ. சந்திரசேகர தீக்ஷிதர்.	இவர் ஸ்ரீநடேசப்பெருமானுக்கு கும்பாபிஷேகஞ்செய்தவர், மூன்று சாஸ்திரங்களில் வல்லவர்
... சொ. சிவசுப்பிரமணிய தீக்ஷிதர் ... க. வ. இராஜதுரை தீக்ஷிதர் ... ச. இராஜாங்க தீக்ஷிதர் ... சிவ. குஞ்சிதசரண தீக்ஷிதர் ... ஆ. சபாநாத தீக்ஷிதர் ... ஆபத்தாரண தீக்ஷிதர்	இவர்கள் சாஸ்திரவிற்பத்தி வல்லோர்
... கோபாலசாஸ்திரியார்	இவர் மூன்று சாஸ்திரங்களில் வல்லவர்
சிவபுரி பிர்மஸ்ரீ குப்பசாமி சாஸ்திரியார்	இவர் தர்க்க சாஸ்திரங்களில் வல்லவர்

முகவுரை.

பிர்மஸ்ரீ தலைநாயகர் வெங்கிடராமசாஸ்திரியார்	இவர் வியாகரணபண்டிதர்
... கிருஷ்ணசாஸ்திரியார்	இவர் காசியில் மூன்று சாஸ்திரங் கற்றுத்தேர்ந்தவர்
அனுமந்தபுரம் பிர்மஸ்ரீ பு. பூவராகாசாரியார்	இவர் வியாகரணபண்டிதர்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சி. முத்தையா பட்டாரகர்	இவர் அபிஷேகஸ்தர் வியாகரணத்தில் வல்லவர்

பிர்மஸ்ரீ சின்னசாமி அய்யர் அவர்கள் குமாரரும்,

எட்டயபுரம் வித்வானும்,

சுதேசமித்திரன் சப் எடிட்டருமாகிய

பிர்மஸ்ரீ சுப்பிரமணியபாரதியவர்கள்

இயற்றியது.

செந்தண்மை பூண்டொழுகுந் திறத்தானே யறவோர்தஞ் சிறப்புவா
ய்ந்த, அந்தணரப் பிரமநிலை யறிகுநரோ பிராமணரென் றளவினார்கள்
சந்ததமுங் கூறியதைத் தேராமே பிறப்பொன் [illegible] றுகின்றோமே,
எந்தநெறியுடையர் பிறரெனினுமவர் சூத்திரரென் றிகழ்கின்றேமால்.

மேழிகொடு நிலமுழுது வாழ்வதுவே முதல்வாழ்க்கை வேதமோதல்
வாழியதினுஞ்சிறப்பாம் மற்றவிவையிரண்டனுக்கும் வல்லார்தம்மைப்
பாழிலிவர் கடைக்குலத்தா ரென்பது பேதைமையன்றோ பார்க்குங்
காலைக் கூழிவரோ பிறர்க்களிப்பர் நிலமுடைவைசியரென்றேகொள்வா
மன்றே.

பன்னுள்ள வேளாளர் சூத்திரரென் றெண்ணிவரும் பழம்பொய்தன்னை
ஒன்னார்பற் பலர்நாண வருணசிந் தாமணியென்னு முண்மைவாளாற்
சின்னபின் னம்புரிந்து புவியினரைக் கடப்படுத்தான் சென்னைவாழு
நன்னுவலோர் பெருமான் கனகசபைப் பிள்ளையெனு நாமத்தானே.

என்பதாதியாக. இன்னும் பலவுள

தெ. ச. சு.

உ

சிவமயம்.

விஷய சூசிகை.

பக்க முதல்	பக்கம் வரை	விஷய சூசிகை.
1	2	காப்பு முதலியவை.
		சுருதி விசாரம்.
2	6	வேளாளர், பெயர் வழக்குரிமையால் வைசியராவரென்பதாதியன.
6	8	வேளாளர், தொழில் வழக்குரிமையால் வைசியராவரென்பதாதியன.
8	9	தமிழ்ப்பாஷையில்வேதம் இருக்கவேண்டுமென்பதும், அவ்வாறே இருக்கின்றன வென்பதும், அவை தேவார திருவாசகாதிகள்என்பதுமாதியன.
9	10	வேளாளர்க்கு சிவாகம சம்பந்தமான துவிஜத்வம் உண்டென்பதும், அதனை சிவதீக்ஷா காலத்தில் அடைகின்றனரென்பதும், அது ஆரியரடையும் வைதிக சம்பந்தமான துவிஜத்வத்திலும் சிறந்த தொன்றுமென்பதுமாதியன.
10	12	வேளாளர்க்கு யக்ஞோபவீத (பூணூல்) தாரணமுண்டென்பதும், அதனை தரிக்கவேண்டியவிதிப்படி தரித்துவருகின்றாரென்பதுமாதியன.
13	18	வேளாளரிடத்தில் வேள்விச்செய்யும் அநுஷ்டானம் உண்டென்பதும், அது சிவாக்நிஜன்யத்தோடு கூடிய அஹிம்ஸாவேள்வியென்பதும், அதனாலெய்தும்பயன் ஆரியர்செய்யும் பசுபந்தவேள்வியிலும் பலமடங்கதிகமாமென்பதுமாதியன.
18	24	சிவபாரதத்துவத்தை விளக்குவதில் ஆரியவேதத்தினின்றும் சிவாகமங்களும், திராவிடவேதமுமே சிறந்த நூலென்பதும், அது சத்திநிபாதத்தார்க்குக்கொடுத்த சிறப்பு நூலாமென்பதுமாதியன.

பக்க முதல்	பக்கம் வரை	விஷய சூசிகை.
25	26	ஆரியவேதம்ரிஷிகள் வாக்கியமென்பதற்கு ஆரியவேதத்திலேயேபிரமாணமுண்டென்பதும், அப்பிரமாணவாக்கியங்களிவையிவையென்பதுமாதியன
26	28	ஆரியவேதஞ்செய்த இருடியர்நாமங்களாதியன.
	,,	சிவாகமங்கள் ஈசுரவாக்கியமேயென்பதாதியன.
29	32	ஆரியவேதத்தில் தற்பயனையும் பிறர்கேட்டையும் விரும்பி சாமான்ய தேவதைகளை தோத்திரஞ்செய்த பிரார்த்தனை வாக்கியங்களே மிகுதி என்பதும், அவ்வாக்கியங்க ளிவையென்பதுமாதியன.
32	34	திராவிட வேதங்களிலும், சிவாகமங்களிலும் இத்தன்மைத்தான வாக்கியங்களியாண்டுங் காணப்படாவென்பதும், அவற்றுட் காணப்படுவனவெல்லாமறுமைப்பயன் குறித்த சிவதோத்திராதிகளேயாமென்பதுமாதியன.
34	36	ஆரிய வேதத்தை கூறுவதுபோ[illegible]ராவிட வேதங்களையும் அநாதியெனவும், ஈசுரவாக்கியமெனவுங்கூறும் உபசாரவாக்கியங்களுண்டென்பதும், அவை யிவையிவையென்பதுமாதியன.
37	42	திருவிளையாடற்புராணம் வேளாளரைச் சூத்திரரெனக்கூறுவது, அதன்மொழிபெயர்ப்புக்கு முதனூலான ஆலாஸ்யமான்மியத்துக்கும், மற்றுஞ்சுருதியாதிகட்கும் நேர்விரோதமாயிருத்தலால் அது பிரமாணமாகாதென்பதாதியன.
42	50	பெரியபுராண, தொல்காப்பியத்தினிருதயம் வேளாளர் வைசியராவரென்பதேயாமென்பதாதியன.
50	63	பிரமாணவரிசையில் மிகவும் தாழ்ந்ததான சிற்சில தலபுராணாதிகளில்வேளாளரை சூத்திரரெனப் பொருள்படுமாறு கூறிய சிலவாக்கியங்களும், மற்றைய பிரபலப்பிரமாண வாக்கியங்களோடு முற்றிலுமாறுபடுவதால் அவை அவ்வவ் நூலாசிரியர்,

பக்க முதல்	பக்கம் வரை	விஷய சூசிகை.
50	63	மயங்கிக் கூறியதாகவோ பெயர்த்தெழுதுவோர் அல்லது அச்சிடுவிப்போர் தவறாகவோயிருக்கவேண்டுமென்பதும் அங்ஙனம் இருத்தற்கு பலஹேதுக்களுண்டென்பதும் அவற்றிற்கு தனித்தனியான உதாரணங்களிவையிவையென்பதுமாதியன.
		யுக்தி விசாரம்.
63	64	உழவாகிய அறதொழிலைச் சுதந்தரமாகவுடைய வேளாளர் மற்றையர்க்கேவல்செய்தல்கூடாதென்பதும், செய்ததாய்க்கூறும் திருவிளையாடல் வாக்கியம் யுக்திக்கும் விருத்தமென்பதும், நால்வருணத்தவரும் பிரமதேவரின் நான்கவயவங்களினின்றும் பிறந்ததாகச்சில நூல்கள் கூறுவது அவரவர் ஒழுக்க தாரதம்மியத்தை விளக்கும் அறிகுறியே யன்றி உண்மையன்றென்பதுமாதியன.
64	69	பிராமணாதி நால்வருணத்தவர்க்கும் மூல பிதா முறையே பிருகு, ஆங்கீரசு, புலத்தியர், வசிஷ்டர் என்னும் நால்வரேயென்பதும், இந்நால்வரும் ஒரே ஜாதிகளான பிரமரிஷிகளே யென்பதும், ஜாதிவேற்றுமை பூர்வம் பிறப்பினாலேற்பட்டதல்ல அவை ஒழுக்கத்தினாலேயே ஏற்பட்டதென்பதும், அங்ஙனம் ஏற்பட்ட பிரதம காலத்து நான்கு ஜாதியே ஏற்பட்டுப் பின்னரே பல ஜாதியாராகப் பிரிந்தனரென்பதும், இங்கியதியிலுந் தொழிலாளர்களே சூத்திரராயின ரென்பதும் இங்ஙனம் கோடலே சுருதி, யுக்தி, அநுபவங்கட்குப் பொருத்தமாமென்பதுமாதியன்.
69	72	கலியுகத்தில் க்ஷத்திரியரும், வைசியரும் இல்லையென சிலர் கூறுவது யுக்தியாதிகட்கு விரோதமாமென்பதும் அவ்வருணத்தவருண்டென்பதுமாதியன.
		அநுபவ விசாரம்.
73	82	எக்காலத்தும் வேளாளரநுபவத்தில் இருந்ததுமிருப்பதும் வைசியரறுதொழிலேயன்றி சூத்திரர் சிறுதொழிலன்றென்பதும அவ்வறுதொழிலாட்சியை இவற்கு அறம் வளர்த்த ஈஸ்வரியே கொடுத்தனளென்பதும் அவ்வாக்கியங்கள் இவ்வையென்பதுமாதியன.

பக்க முதல்	பக்கம் வரை	விஷய சூசிகை.
82	84	வேளாளர் குடியரசாண்டனரென்பதும், அதற்குரிய ஆதரவுகள் இவையிவையென்பதுமாதியன.
84	86	வேளாளர் முடியரசாண்டு பலவேந்தரை வென்றதும் அவர் தசாங்கமிவையென்பதுமாதியன.
86	88	வேளாளர், மந்திரி சேனாபதி உத்தியோகத்தைப் பரம்பரை பாத்தியதையுடையராய் வகித்து வந்தனரென்பதும் அவ்வுத்தியோகம் வைசியர்க்கேயன்றி சூத்திரர்க்கு உரியதன்றென்பதுமாதியன.
88	90	அரசர்க்கு முடிசூட்டுதலும், துலாபார நிறுத்தலும் வேளாளர்க்கேயுரியதென்பதும் அவற்றிற்கு உதாரணங்களிவையென்பதுமாதியன.
90	94	ஞானாசிரிய, கிரியாசிரியத்தன்மை பூணுதல் மூவருணத்தார்க்கேயுரியனவென்பது நான்காம் வருணத்தவர் ஆசிரியத்தன்மை பூணுதல் ஏகதேச விதிபற்றியேயாமென்பதும், வேளாளர்பூண்டுள்ள ஆசிரியத்தன்மை இவ்வேகதேச விதிபற்றியதன்றேயாமென்பதுமாதியன.
94	97	வேளாளரை, வைசியரென அங்கீகரித்த பிராமணோத்தமர்கள் இன்னாரின்னாரென்பதாதியன.
97	98	திராவிடர் ஆரியரால் ஓர்காலத்தில் ஆளப்பட்டமைபற்றி அவ்வினத்தவரான வேளாளருஞ் சூத்திரராவரென்னில் வேளாளர் அங்ஙனம் ஆரியரால் ஆளப்படாது வடநாட்டை அவர்பால் விட்டு தென்னாடடைந்து தன்னரசாண்டமையால் அம்முறைபற்றியும் வேளாளர் சூத்திரராகாரென்பதாதியன.
99	101	சில ஐரோப்பிய சரித்திராசிரியர்களின் அபிப்பிராயம்இவையிவையென்பதும் அவ்வபிப்பிராயம் பற்றியும்வேளாளர் வைசியராவரென்பதுமாதியன
102	112	முடிவுரையும்சைவசோடஷக்கிரியாசங்கிரகமும்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
		முகவுரை.	
8	6	வெங்கிடமெனு	வேங்கிடமெனு
,,	,,	தமிழ்கடலே	தமிழ்க்கடலே
13	9	வெங்க்திரோன்றேனையது	வெங்கதிரொன்றேனையது
16	14	மன்றுடிக்கேளக்கும்	மன்றுடிக்கேட்கும்
,,	17	இவ்வேளாளருள்	இவ்வேளாளருட்
,,	,,	ஒருசிரிதுங்	ஒரு சிறிதுக்
16	34	அறிதாதலானும்	அரிதாதலானும்
		நூல்.	
1	17	சாத்திரந்தந்தோன்	சாத்ரந்தந்தோன்
2	14	கலப்பால்	கலப்பாற்
3	31	வணிகருள்ளொருவரல்லர்	வணிகருளொருவரல்லர்
5	6	தனித்தனிச்சிறப்புப்பெயர்	தனித்தனி சிறப்புப்பெயர்
...	7	பூவைசியர்க்குச்	பூவைசியர்க்கு
9	27	வருகின்றுர்களாதலின்	வருகின்றார்களாதலின்
15	28	கருப்பனுதி	கறுப்பனுதி
18	24	தில்லைப்போலுமெனின்	தில்லைபோலுமெனின்
20	4	வுய்த்துணர்ந்திடு	யுய்த்துணர்ந்திடு
21	28	ஆசார்யாபிஷேகம்	ஆசாரியாபிஷேகம்
30	6	வணங்குவோரை	வணங்காதோரை
32	33	என்ற துடக்கத்து	என்றற்றொடக்கத்து
44	7	றொன்பதோயாமென	றொன்பதேயாமென
61	10	தெளிபொருள்யாவெவின்	தெளிபொருள் எவையெனின்
...	11	காரணம்பற்றிபின்னை	காரணம்பற்றிப்பின்னை
...	12	என்பனவாதியன	என்பனவாதியாய

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
61	33	ஆண்டுகண்டுணர்க	ஆண்டேக்கண்டுணர்க
62	4	[illegible]ாவிடசுருதி	திராவிடசுருதி
,,	13	அவிசெரிந்தாயிரம்	அவிசொரிந்தாயிரம்
63	9.	அவர்க்குரியதோழிலே	அவர்க்குரியதொழிலே
64	22	யேற்பட்ட வரு[illegible]ம்	[illegible]பட்ட வருணம்
65	6	சோமபர்கள்	சோமபர்க்கள்
66	25	விட்டேத்தும்	விட்டேற்றும்
68	5	கோவைவியர்	கோவைசியர்
71	21	தெளிபொருள்பாவெனின்	தெளிபொருள் எவையெனின்
72	15	விர்த்தி	[illegible]ருத்தி
,,	16	யேவலேயும்	ஏவலையும்
,,	19	தனித்தனிபிரிந்து	தனித்தனிபிரித்து
74	5	யுழவுதொழலாற்	யுழவுதொழிலாற்
,,	33	அந்தணர்	அந்தண
75	10	வித்வானுக்கொடுத்த	வித்வானுக்குக்கொடுத்த
89	7	சோழனைச்சிரையிலிட்டு	சோழனைச்சிறையிலிட்டு
,,	23	அலர்பாரத்தட்டினிற்	அலாபாரத்தட்டினிற்
90	15	மெய்மைபொய்மை	மெய்ம்மைபொய்ம்மை
101	14	வைசியருதொழிலும்	வைசியாறுதொழிலும்
102	7	ஒழுக்கம் யென்ற	ஒழுக்கம் என்ற
,,	9	மற்றயவை	மற்றையவை
106	18	பிரந்தவுடன்	பிறந்தவுடன்
112	16	வளித்தாகவாவ[illegible]	வழித்தாகவாவது

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த குருவே நம:

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

காப்பு.

விநாயகர் துதி.

உலகுபுகழ் வேளாண் மரபுண்மையோதத்
திலகனுதன் மாதொருபாற் சேர்ந்தாங்—கிலகொருவன்
றந்தருள வந்தருளுந் தந்திமுகத் தெங்கள்சரண்
வந்தனைசெய் வாம்வரநல் வாக்கு.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் துதி.

ஆக்குநாட் டொட்டுவகை நல்லறப் பிறப்புழத்திப்
போக்கும்வரவும் புரிவித்தே—தாக்குகின்ற
நம்பந்தமத்தனையு நாடுமோநம் ஞான
சம்பந்தன் றுணையிற்றான்.

அன்வயவிளக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

† அத்துவிதச்சொற்கொண்டேபொருளென்பார்
மதங்களெலாமபலமெய்த
சத்துவிதஞ்சதசத்தேய்தாதான்மியப்
பொருட்டதென்றான் சாத்திரத்தோன்
வித்துவிதத்துலகோம்பும்வேளாளர்
புகழ்சிறிதோவிள்ளற்கென்ப
நத்துவிதமென்கொல்லீயதுகூறவெனிற்
பெரியீர்நவில்துங்கேண்மோ.

---

† அத்துவிதமென்னுஞ் சொற்கு ஒன்றென்பதே பொருளெனச் சொல்லும் திரிமதங்களும் பலயீனத்தையடையுமாறு சத்தாகியசிவத்தின் தன்மையை சதசத்தாகிய ஆன்மா பொருந்துகின்ற ஒருவகைத் (இருபொருள் ஒரு தன்மையாய்) தாதான்மிய சம்பந்தமே அச்சொற்பொருளெனக் காட்டும் மெய்கண்ட (சைவசித்தாந்த) சாத்திரம் பதினான்கில் ஒன்றான சாத்திரத்துக்கு நாதனான உமாபதி சிவாசாரியார் வேளாளர் பெருமை எம்மால் விள்ளம்பலாமோ வென சேக்கிழார் புராணத்தில் கூறியதைஇச்செய்யுளில் வினுவாகக்கொண்டு விடைகூறப்பட்டுள்ளது

இலக்கணமுமிலக்கியமுமிசைநிறையக்
கற்றவர்சொற்கேற்றமாக
கலக்கணக்காய்வழூஉமலியக்கழறுவோர்
குளறுமொழிகொள்கருத்தியாதென்றே
யிலக்கணநற்றமிழ்ப்புலவீராய்ந்துமறை
யாப்பீரோலடியேனும்
நலக்கணுறுந்தரத்தராமெனுங்கருத்தா
லஞ்சாதுநவின்றிட்டேனே.

நூல்.

நம்மிந்து தேசத்தின்கண் அந்தணர், அரசர், வேளாளர், தொழிலாளர் (தொல்காப்பியம்) எனத்தென்மொழி வழக்காகவும், பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரென வடமொழி வழக்காகவும் பிரதமத்தில் நான்கு வருணங்களேற்பட்டும், பின்னரவற்றின் கலப்பால் பல சங்கரவருணங்களேற்பட்டும் நீண்டகாலமாய் நிலைபெற்று வருவது யாவருமறிந்த விஷயமே. அவ்வருண பேதங்களுள்ளே ஈண்டியாம் விளக்கப்புகுந்தது முதலிமாரென்றும், பிள்ளைமாரென்றும், சார்காத்த பிள்ளைமாரென்றும், வேளாண் செட்டிகளென்றும், அபிஷேகஸ்தர்களென்றும், ஓதுவாமூர்த்திகளென்றும் வழங்கும் பரம்பரைச் சைவவேளாளரின் வருண மின்னதென்பதையேயாம்.

இனி இவர் மரபுண்மையைத்தெளிதற்குச் சுருதி, யுக்தி, அநுபவமென்கின்ற மூன்று பிரமாணங்களும் இன்றியமையாச் சான்றாயிருத்தலினவற்றை முறையே விசாரித்து முடிவுகூறுவாம்.

1. சுருதி விசாரம்.

தமிழ் வேதம்.

'திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்' திருவாக்கூர்ப்பதிகம்.

வாளார்கண்செந்துவர்வாய் மாமலையான்றன்மடந் தை
தோளாகம்பாகமாப் புல்கினான்றொல்கோயில்
† வேளாளரென்றவர்கள் வள்ளன்மையான்மிக்கிருக்கு ந
தாளாளராக்கூரிற் றான்றோன்றிமாடமே.

---

† இதில் வேளாளர் தாளாளர் என இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாகக் கூறியிருத்தலும், வள்ளன்மையை அடைமொழியாகக் கூறியிருத்தலும் இவர் வைசியராதலை நிறுத்துதல் காண்க.

சுக்கில[illegible]ம் 33-வது அத்தியாயம்.

வேளாண்மை அல்லது உழவு என்பது வைசியருக்குரிய இரா
ஜீவனம். [illegible] வருவரல்லர். [illegible]
சூத்திரரென்று சொல்லப்படுவர்.

(இந்த [illegible] பொழிபெயர்த்த இங்கிலீஷ்
தமிழ் [illegible]ர்ப்பு.)

பிங்கல நிகண்டு.

தாளாளரிப்பர் ஏருக்கிழவோர்
வேளாளரினர் [illegible] வைசியர்பொதுப்பெயர்.

சூடாமணி நிகண்டு.

இளைக்கோர்கள் [illegible] பெட்டியர்காராள[illegible]ர்
[illegible] வேளாளர்வைசியர் [illegible] பொருப்போராரு[illegible]ன்
[illegible] மற்றுமிளைமெ[illegible]ட்டதே [illegible]ரை
விளக்கவேபுறலான் மூன்றாகுலம்பெறும்வேறுசொல்லாம்.

[illegible]ராதி.

சொல்.	பொருள்.
கோவைனர்:	[illegible], பூவைசியர்.
வெள்ளாளர்:	[illegible]வைசியர், மருதநிலமாக்கள்.
தாளாளர்:	வைசியர்பொது, ஊக்கமுள்ளார்.
வைசியர்:	மூன்றாவது சாதியார்; அவர் தன வைசியர், பூவைசியர், கோவைசியர்.
பூவைசியர்:	காராளர், உழவர், வேளாளர்; இவர் மூவகைசிய[illegible]ரிலொருவர்.

இங்கெடுத்துக்காட்டின வாக்கியங்களியாவும் வேளாளரை வைசியருளொருவராகத் தெளிவாக [illegible] காட்டுகின்றனவன்றோ? எவ்வாறெனில்:— [illegible] வேளாளரைத்தானென்று [illegible] இன்றமையாமை, [illegible] நிகண்டுகளும், அகராதியும் [illegible] வைசியர்க்குரியவென [illegible] செய்கின்றமையாலுஞ் [illegible] வைசியர்தொழில் வேளாண்மையல்லது உழவு எனவும், [illegible] வியாபாரத்தொழில் [illegible] சொல்லுவரல்லர், தொழிலாளிகளான சூத்திரருமல்லர் என்று வேளாளர்பாற் கொண்டிருக்கும் [illegible] சாதி வணிகராயும், [illegible] தொழில்செய்யுந் தொழிலாளிகளான சூத்திரராயும் விலக்கி உழவுத்

தொழிலைச் சுதந்திரமாக வுடையவரை (வேளாளரை) யே வைசியரென நாட்டுகின்றமையானுமென்க. அம்மட்டோ! அந்நிகண்டுகளிற் கூறிய "இளங்கோக்கள்" "மன்னர்பின்னர்" என்பனவாதி ஏனைய பதங்களும் வேளாளரையே வைசிய வருணத்தவரென வச்சிர தம்பம் போல் நாட்டுவதை அவ்வப்பெயர் வழங்குங் காரணக் குறிப்பறிந்து தெளிந்துணர்க. அவை வருமாறு :—

(1) முதற்பொருளாகிய நிலம், பொழுதிரண்டிற்குந் தலைமைபெற்றுள்ள அரசர்போலாது இவர் (வேளாளர்) நிலமுதற்பொருளொன்றற்கே தலைமைபெற்றுள்ளாராதலின் இளங்கோக்களெனவும்,

(2) மன்னவர்க்கு வேதியர் முன்னவராதல்போல, இவர் பின்னவராதலின் இடவகையான் மன்னர்பின்னரெனவும்,

(3) யார்க்கும் இம்மைப்பயனாகிய வேளாண்மையைச்செய்பவர் இவரேயாதலின் இப்பரெனவும்,

(4) ஈதல் மூவருணத்தார்க்கும் பொதுவாகவும் அதனைத் தமக்கே சிறப்பாகக்கொண்டு அந்தணர்க்குத் தானமாகவும், அரசர்க்கு வரியாகவும், சூத்திரர்க்குக் கூலியாகவுங் கொடுக்கு முதன்மையை இவரே சிரேட்டமாய்ப் பூண்டிருத்தலின் அரசராற் கொடுக்கப்பெற்ற பட்டப்பெயராக ஈதலிற் சிரேட்டி எனவும்,

(5) கார் என்ற மழையையும், ஓர் பருவத்தையும், நீரையும் ஆள்வோராதலின் இவர் காராளரெனவும் வழங்கப்பெற்றார். இன்னும் இவர்க்குப்பிள்ளையென்றபட்டம் கங்கைவழித்தோற்றியமைந்தராதல் பற்றி அநபாயவனாத்தாயகியால் கொடுக்கப்பெற்றதும், முதலியென்ற பட்டம் ஓர் காலத்துத் தங்களையெல்லாம் முதன்மையராயிருந்து ஆளும்படி தொண்டைமண்டலத்துக்குடிகளால் கொடுக்கப்பெற்றதும், மற்றொருகாலத்து அரசனால் கொடுக்கப்பெற்றதுமாம். இவற்றின் விரிவை அநுபவவிசாரத்தில் நன்கு விளக்கப்படுமாதலின் ஆண்டுக் கண்டுணர்க. இனி இப்பெயர்கட்கெல்லாம் சிரோரத்தினமாய் விளங்கும் வேளாள பதமும் இவரை நன்னிலத்தை யாள்வோர் எனவும், வெள்ளத்தையாள்வோர் எனவும் கொடையையாள்வோர் எனவும், உபகாரத்தை யாள்வோரெனவும், சத்தியத்தை யாள்வோர் எனவும் விளக்கி நிற்பதொன்றும். இன்னும் சூடாமணி நிகண்டு;

வந்தகோவலருடன்கோவாத்தனரிப்பர்முப்பே ர்
முந்துகேசவைசியரென்றுமொழிந்திடும்வணிகர்நாய்க ர்
தந்தநாற்பாதர்நாற்பேர்தனவைசியர்க்கேசாற் று
முந்துபூவைசியர்முப்பேருழவர்மேழியர்வேளாள ர்

என்னுஞ் செய்யுளால் வைசியருள் பசுவிர்த்தியொன்றையே பெருவா விற்றாய்ச் செய்பவரைக் கோவைசியரெனவும், பயிர்விர்த்தியொன்றையே பெருவாவிற்றாய்ச் செய்பவரைப் பூவைசியரெனவும், பண்டமாற்றலொன்றையே பெருவாவிற்றாய்ச்செய்பவரைத் தனவைசியரெனவும் மூன்றுமரபினர் என்ற ஒரு ஜாதியாரையே தொழில் வேற்றுமைபற்றி மூவிதப்பாகுபாடுசெய்து அவரவர்க்குத் தனித்தனிச்சிறப்புப்பெயர் கூறவந்தவிடத்தும் வேளாளசப்தம் பூவைசியர்க்குச் சிறப்பாயுரியதாமென விளக்கியிருத்தலையுங்கண்டுதெளிக. இன்னும்,

வைசிய: பூஸ்பரிஸ:

என்ற சமஸ்கிருத நிகண்டு வாக்கியமும் இப்பொருளையே தரவல்லதாமென்றுணர்க.

இனி சக்கிலயசர்வேதம் தொழிலாளிகளே சூத்திரரெனப்படுவர் என்று நிர்ணயித்தபடியே சூடாமணிநிகண்டும்,

இந்தமுக்குலத்துளார்க்கே யேவல்பூண்டொழுகுவின் ற
வெந்திறலாளர்தாமே விதித்தசூத்திரரென்றுரு த
தந்தனு வரைத்தவாறே சாற்றினமிவர்கடா மே
†உந்தியதொழிலுக்கெல்லா முரியவர்தெரியுங்கா லே.

என்னுஞ்செய்யுளால் வேளாளராதி மேல் மூவருக்கும் ஏவற்றொழில் செய்பவரே சூத்திரரெனச் சூத்திரவருணத்தாரையும் இனிது விளக்கியிருத்தலைக்கண்டுணர்க. இங்ஙனமே சுக்கிராந் கூறப்பட்ட வாக்கியமுஞ் சூத்திர ரின்னாரென்பதனை இதினினும் மிகத்தெளிவாய் விளக்கிக் காட்டுகின்றது. அது வருமாறு:—

சூத்ரஸ்ய த்விஜஸுஸ்ருஷா-ஸர்வசில்பாநிவா
விக்ரயஸ்ஸர்வவஸ்தூநாம்-ஸூத்ரகர்மஹ்யுதாஹ்ருதம்.

(இ-ள்.) அந்தணர், அரசர், வைசியரென்னும் இருபிறப்பாளர் மூவரையும் முறைப்படி உபசரித்துப் பணிபுரிதல், எல்லா வகைப்பட்ட சிற்பத்தொழில்களையுஞ்செய்தல், எல்லாப்பொருள்களையும்விற்றல் இவைகள் சூத்திரன் ஜீவனத்தொழிலென்று கூறப்பட்டது.

இதனால் வியாபாரஞ்செய்வாரெல்லாம் வைசியராகாரென்பதும், சூத்திரர் ஏவற்றொழில், பலவகைப்பட்ட சிற்பத்தொழில்

---

†உந்தியதொழிலாவது மூவருணத்தாரேவும் ஏவற்றொழிலினைத் தமாய்

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

செய்து ஜீவிப்பரோ[illegible]ழி[illegible]ச் செய்யப்படும் பொருளையும், மற்றும் பொருள்களையும் விற்றுச் சீவிக்கலாமென்பதுங் கொள்ளக் கிடக்கின்றதன்றோ? [illegible] அத்தனையும் [illegible] விற்று[illegible]றில் [illegible] சிரக்குச் சுதந்திரமின்மையின் அது அவர் வைசியர்க்குச் செய்யும் வற்றொழில் [illegible] டாமென வுணர்க. இனி இதற்கிர ராவர[illegible] [illegible] தவர் தலைச்சிறந்தவர்களின் வேத்தமைபற்றி அவ்வத்தொழில் ஜாதமை [illegible] வேறு ஜாதியாரைப்பிரிக்கு பல ரும், பிரிவித்த [illegible]ரென்பனவாம் பிரித்தவர்கள் ஜாதியா ரெல்லாம் இவ்வவிரன [illegible]ராய [illegible] இருந்தார் என்பதையும் மேல்வரும் [illegible] பல கிராந்தங்களில் நன்கு விளக்கப்படுவதை வின் நுண்மிக்கவரினை [illegible]காதுங் கூறி[illegible] பொர வழக்குரிமைபற்றி வேளாளர் வைசியராகவே தெளிவித்தாம். இனித் தொழில்வழக்குரிமைபற்றியும் இவர் வைசியராதலைத் தெளிவிப்பாம்,

பிரகஸ்பதி ஸ்மிருதி.

ஸ்வாத்யாயோயஜநந்தாநம்-பஸூநாம்பாலநந்ததா,
க்ருஷிக்கர்மவாணிஜ்யம்-வைஸ்யகர்மாணிஷட்ததா.

(இ-ள்.) வேதமோதல், வேள்வியியற்றல், ஈதல், பசுக்காத்தல், வட்டிவிட்டல், உழுதற்றொழில்செய்தல், பண்டமாற்றல் என்னு மிவ்வேழும் வைசிய தருமங்களாம். வட்டிவிட்டலும் பண்டமாற்றுதலும் உள்ளடக்கித் தொழில் ஆறென்கிற பெருவழக்காய வழங்குகின் றன. இவ்வாறே,

ஸ்வாத்யாயம் யஜநந்தாநம்-க்ருஷிகர்மபசுபாலநம்,
கோரக்ஷாங்கிருஷிவாணிஜ்யம்-த்ர்யாந்வைஸ்யோபதாவிதி.

என்ற வராகபுரா[illegible]வாக்கியமும்,

தாநமத்யயநம்யஜ்ஞோ-வைஸ்யஸ்யாபித்ரிதைவஸ்ா
வாணிஜ்யம்பாஸுபால்யஞ்ச-க்ருஷிஸ்சைவாஸ்யஜீவிகா.

என்ற மார்க்கண்டேய புராண வாக்கியமும்,

ஓதல்வேட்டல் [illegible]
‡ வாணிகம் பசுக்காவலுழவு தொழிலெனப்
புகன்றனை யாறும்வைசியர் தொழிலே.

---

‡ வாணிகத்தையும் பசுக்காவலையும் வைசியர் தொழிலாக இச் சிலகண்டு உழுவது பசுக்காவல் பூவைசியரைவிட்டுவேளாத்தொழிலா

வேளாளர் மரபுண்மை விளக்கம்.

என்ற பிங்கலந்தையால் [illegible] தன்மையும் [illegible] ரெனு [illegible] ம [illegible] நூலின் [illegible]றன. இதனுள் வைசிய ரென்போர் வேதமோதுதல், வேள்விசெய்தல், பசுரக்ஷணம், பசு காத்தலும், பண்டமாற்றுதலுமாகிய [illegible] மென் றேற்படுகின்றன வன்றோ? ஆதலின், இவ்வாறு தொழிலும் பரம்பரா நுஷ்டானமாக [illegible] வருகின்றன [illegible] ஆராய் [illegible] அவர் [illegible]யன்றோ வைசிய வருணத்தா ரெனக் [illegible] [illegible] ருக்கு [illegible] பரம்பரா [illegible]த்தில [illegible]தாமிருக்கவும் [illegible] ஆராய் [illegible] [illegible] பெயர்பெற்றுத் [illegible] தேவார, திருவாசக [illegible] வேதமோதலும், [illegible] வேள்விசெய்தலும், பசு [illegible] வருவதால் [illegible] அதற்கின்றியமையாத் [illegible]தல் பற்றி [illegible] பசுக்காத்தலும், விவ சாயத்தால் [illegible] பொருள்களை [illegible], அதிதியாதிபோருக்குத்தான ங்கொடுத்து வருவதால் [illegible] தலும், [illegible] எந் [illegible] கடைகளுள் [illegible] வியாபாரஞ் [illegible] வைசிய [illegible] வேளாளர் [illegible] [illegible] இன்றுமிருத்தலின் [illegible] [illegible] வேண்டும் பிரமாண வாக் [illegible] மேல்வரும் அநுபவ விசாரத்தில் நன்கு விளக்கிக் காட்டப்படுமாதலின் [illegible] தெளிக. [illegible] வைசிய [illegible] கருமங்களெல்லாம் வேளாளர் [illegible]நுஷ்டானத்தில் பரம்பரையாயிருந்தது [illegible] பெயர்களும் வேதமோத லும், வேள்விசெய்தலும் [illegible] அநுஷ்டானத்திலிருக்கவில்லை [illegible], தாமுங் கூறுவது பொருந்துமா? தேவார, திருவாசகங்களிலே [illegible] வாம் [illegible]? இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணமென

[illegible], [illegible] வருக [illegible] விளங்க [illegible] னால் [illegible]. அந்தப் [illegible] உல [illegible] பிரிக்க [illegible] தொழி [illegible] கொள்ளலாம்.

வேளாளர் மரபுண்மை விளக்கம்.

[illegible]ட் வேதங்களை யோதினாலன்றோ வேதமோதியதாம்; அவ்வேத விதிப்படி பசுயக்ஞயாகஞ்செய்தாலன்றோ வேள்விசெய்ததாமாமெனின் அற்றன்று; என்னை? கடல்சூழ்ந்த இப்பூவுலகை வடபாகம் தென்பாகமென இருகூறாக வகுத்து அவ்விரு பாகத்தும் வதிபவரான மானுடர்க்கு ஆரியத் திராவிட (வடமொழி, தென்மொழி) மென இரு பாஷையைக்கொடுத்த கருணாநிதியாகிய பசுபதி (சிவபெருமான்) அவ்வப் பாஷாநுசாரிகளாகிய ஆரியர், திராவிடர்க்கு அவரவர் வழிபட்டுயயும் நெறியை (வேதத்தை) அவரவரறிந்தபாஷையிற் கொடுப்பானேயன்றி ஒருவர்க்கு (ஆரியர்க்கு) அவரறிந்த பாஷையிலும் மற்றவர்க்கு (திராவிடர்க்கு) அவரறியாப் பாஷையிலுமா வேதத்தைக்கொடுத்திருப்பன்? அவ்வாறொருபோதும் அவன் (சிவன்) பக்ஷபாதமாய்க்கொடானாகலின் அங்ஙனம் ஆரியரறிந்த பாஷையில்மட்டுமே வேதத்தைக் கொடுத்திருப்பனென்பதும், திராவிடர் தாமறியாப் பாஷையிலுள்ள அவ்வாரிய வேதத்தை யோதினாற்றான் வேதமோதியதாமென்பதும் எங்ஙனம் பொருந்தும்? இக்கூற்றுச் சிறிதும் பொருந்தாதாகவே ஆரியர்க்கு ஆரியபாஷையில் வேதத்தைக்கொடுத்த முதல்வன் அவ்வாறே திராவிடர்க்கு திராவிடபாஷையிலேயே வேதத்தைக்கொடுத்திருப்பனென்பதும், ஆரியர் ஆரிய வேதத்தை யோதுவதுபோல், திராவிடர் திராவிடவேதத்தை யோதவேண்டுமென்பதுமே பொருத்தமுடைத்தெனக்கொள்க. அங்ஙனமே ஆரியர் தங்களுக்குக்கொடுத்த ஆரியவேதத்தைச் சுரத்தோடத்தியயனஞ்செய்து அத்தியாபகரெனப் பெயர் பெற்றிருக்கின்றனர்; திராவிடருள் வைசியரான வேளாளரும் திராவிடர்க்குக் கொடுத்த திராவிட வேதத்தைப் பண்ணோ டோதி ஓதுவாரெனப்பெயர் பெற்றிருக்கின்றனர். அம்மட்டோ! சிவாலயங்[illegible] ஆரிய[illegible]தம் ஓதும் பிராமணர்களுக் கில்லாத மானியமுதலிய விசேஷமரியாதை[illegible]தமிழ் வேத மோதும் ஓதுவார்களுக்குப் பரம்பரைப் பாத்தியதையா யேற்பட்டிருக்கின்றன.

இனி தேவாராதிகள் வேதமே என்பதை

சக்கரப்பள்ளியார்தந்திருக்கோயிலுள்
புக்கருத்தியுடன்புனைமலர்த்தாள்பணிந்
தக்கரைப்பரமர்பாலன்புறும்பரிவுகூர்
மிக்கசொற்றமிழினால்வேதமும்பாடினார்.

என்ற பெரியபுராணவாக்கியத்தாலும்.,

தேவர்குறளுந்திருநான்மறைமுடிவு
மூவர்தமிழுமுனிமொழியுங்—கோவை
திருவாசகமுந்திருமூலர்சொல்லு
மொருவாசகமென்றுணர்.

என்ற ஔவையார் வாக்கியத்தானுந்தெளிக. அன்றியும், வேதம் பூசித்து மீண்டும் யானே திறப்பேன் எனச்சாத்திய வேதாரண்ய க்ஷேத்ரத் திருக்கதவம் தேவாரப்பதிகத்தால் திறந்தமையும் அத் தேவாரத்தை வேதமே என வச்சிரதம்பம்போல் காட்டாநிற்கும்.

இன்னும் இத்தேவாராதிகள் வேதமே என்பதற்கு பலபிரமாணங்களுள; அவற்றை விரிவஞ்சி விடுத்தாம். இவ்வேதங்களுள் மிகுதி நோக்கி தேவாராதிகள் துதிவேதமும், தேவர் குறள் விதிவேதமும், திருமந்திரம் மந்திரவேதமும், திருவாசகம் வேதாந்தமுமாமெனக் கொள்க.

இனி, தேவாராதிகள் வேதமாயின் அதனை ஓதுவார் உபநயனாதி கிரியைகளால் துவிஜத்வம் அடைந்திருக்க வேண்டுமேயெனின்-தேவார திருவாசகங்களும் சிவதீக்ஷைபெற்றே ஓதவேண்டுமென்னும் நியமம் ஏற்பட்டிருப்பதாலும், பூர்வம் சிவதீக்ஷை பெற்றவர்களே அவற்றை ஓதிவந்திருப்பதாலும் அவர் அச்சிவதீக்ஷைபெறுங்காலத்து சைவ சோடசக்கிரியைகளுள் அற்றைவரை செய்யவேண்டியவற்றுள் செய்யப் பெறாதனவற்றைச் செய்வித்து நாடிசந்தானக் கிரியையால் ஆசிரியர் அச்சிஷ்யனாத்மாவை வாகீஸ்பரன், வாகீஸ்பரியின் கர்ப்பாதானத்தி லுற்பவிக்கச்செய்து புனர்ஜன்மி (துவிஜன்) ஆக்கி உபநயனம் என்ற ஞானக்கண் கொடுத்தலாலும் பின்னரும் சோடசக் கிரியைகளுள் எஞ்சியவற்றை அவ்வக்காலங்களிற் செய்து வருவதாலும் உபநயனாதி வைசியர்க்குரிய கிரியைகளியாவும் வேளாளர் பண்டுஞ் செய்தே வந்திருக்கின்றார்கள், இன்றுஞ்செய்தே வருகின்றார்களாதலின் துவிஜத்வம் அடைந்தேயிருக்கின்றார்களெனக.

இனி இங்ஙனம் அடைந்ததாய்க்கூறும் துவிஜத்வத்தை "ஜந்மநாஜாயதேஸூத்ர: கர்மநாஜாயதேத்விஜ:" என்ற வாக்கியத்தை யொட்டி ஆரியவேத சம்ஸ்காரத்தாலெய்தும் சாமான்ய துவிஜத்வம்போன்ற தொன்றுமெனக் கொள்ளற்க. மற்றெவ்வாறு கொள்ளல்வேண்டுமெனின்;— சிவாகமவிதிப்படிச் செய்யும் சைவசம்ஸ்காரத்தாலெய்தும் இத்துவிஜத்வத்தை,

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

ஆ[illegible]ன்மனைமாலைமாணுக்கனுடம்புள்ளவைத்துக்கோதின்று க
வெரியினிலாகுதிசிரப்பியிறைவனடியிணையின்மலர் தூவியேத்தி
பொருவருஞ்சீர்காயகனெனிற்புகழ்வேர்தனுக்கீப்பின்பொருவிலா த
அருமறைதேர்வேதியனேயாக்கிப்பின் னுருத்திரனேயாக்கல்வேண்டும்

வீங்குபுகழரசனெனின்மிக்கமறையவனுக்கிவிண்ணோரேத்த, வோங்கி
யுறையுருத்திரனுக்கிடல்வேண்டுமுயர்ந்தகனிமறையோனென்னி ற்
றீங்கறவேயுருத்திரனுக்கிடவேண்டுமாக்கியபின்றெளிக்குநீரை ப்
பாங்குறையுமாணுக்கன்றலை[illegible]ற்பாற்படவேதெளிக்கவேண்டு ம்.

எனவரும் வாயுசங்கிதையின் வாக்கியப்படி சிவோகம்பாவனையால் சிவமேயாய் விளங்கும் ஆசிரியர் ந[illegible]தானக் கிரியையால் வைசியராதியரை ருத்திராம்சமாக்கும் திவ்ஜத்வமாமெனக் கொள்ளல்வேண்டுமென்க. அற்றாயின் இங்ஙனஞ் செய்யுந்தீக்ஷாகாலத்துத் தரிக்கப்படும் எக்ஞோபவீதத்தை (பூணூல்) என் வேளாளர்கள் இடைவிடாதணிந்துகொள்ளவில்லையெனின்:—

பிரணவஞ்செங்கனன்மதியாதவன்வனியேபிதிரர்
பிரமனரியரனிவரொன்றாதியோன்பான்காறும்
விரவும்[illegible]சமக்குரியதேவரிருடிகடாம்
விளம்பு[illegible]றையேவசிட்டர்நாரதர்காசிபரே
துரிசில்கவுசிகமுனியேயங்கிராபாரத்
துவாசமுனிபிருகுமுனிமரீசியகத்தியர்சீர்
பரவுமிழையனைத்தினுக்கும்பிரமந்தசுதான
பார்த்திபனேயிவிக்கயிற்றுறைவாமத்தாற்றெளித்து

விலங்குறத்[illegible]கைகளிற்பிடித்துத்தற்சனியங்குட்டம்
விரலுமுடித்திடுங்காலைமூன்றுசுற்றிட்டவற்று
ளிலங்குகலைமகள்சாவித்திரிகாயத்திரியை
யிருத்தியகோராத்திரத்தின்றுக்கவுபவீதந்
துலங்குபுரிமூன்றிடத்துமயனரியுமரனுந்
தொக்கிருப்பர்பனவர்முதனல்வருக்குமிடத்தோட்,
பலங்கதுவவணிமறுத்தார்ந்தற்புருடமகோரம்
[illegible]பகர்வாமமாகுமிவைபார்த்திடுமன்னவனே.

என்றபடி மந்திரபூர்வமாய் அணியப்படுவதும், ஒன்பது அதிதேவதைகளை ஒன்பது இழைக்கும் உடைத்தாயதும், கலைமகள், காயத்திரி,

சாவித்திரி என்ற மூன்று சக்திகள் எப்பொழுதும் வசிக்கப்பெறுவது மான அவ்வெக்ஞோபவீதத்தை நன்னில் விவசாயத்தையே முக்கிய தொழிலாகக்கொண்ட வேளாளர்கள் எப்பொழுதுந் தரிப்பதானால் தம்பண்ணையாளரான மள்ளராதியரோடு நெருங்க நேரிடுஞ் சந்தர்ப்பங்களில் அசுசியடையுமெனக் கருதி அதனை முக்கிய கருமகாலங்களில் மாத்திரமே தரித்து வந்தார்கள், வருகின்றார்களென்க. இவ் வேளாளருள் ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்ற குருக்கள்மார்களோ எப்பொழுதும் தரித்தே வந்திருக்கின்றார்கள், வருகின்றார்கள். இஃதின்னனமாக

இதமேவாஸ்யயத்யக்ஞோபவீதம்—யதாத்மதீயாநம்வதியாலிநா

என்று சனகருக்குக் கூறிய யாஞவல்கியரின் விடையானது தன்னை எண்ணியறிதலாகிய ஞானநெறிச் செல்வோருக்கு அவர் ஆத்மாவே எக்ஞோபவீதமாமென நிறுத்துகின்றது. இதனை உய்த்துணருங்கால் சைவசமயநெறிச் செல்வோர் எக்ஞோபவீதத்தை அணிதலும் விடுதலுந் தவறுகாவென்றே ஏற்படும். என்னை? தன்னை (ஜீவான்மாவை) எண்ணியறிதலாகிய (பசு) ஞானநெறிச்செல்வார்க்கு அவராத்மா எக்ஞோபவீதமாகுங்கால் சிவத்தை எண்ணியறிதலாகிய சிவஞான நெறிச் செல்வார்க்கு (சைவர்க்கு) அவராத்மா ஏன் எக்ஞோபவீதமாகாது? அவராத்மாவோடு பரமாத்மாவுமாமென விடுக்க.

இனி சைவசாதனமெனச் சைவர்கள் அநுஷ்டிக்கும் சரியை, கிரியை, யோகங்களே சிவஞானத்தைத் தந்து சிவத்தோடிரண்டறக் கலப்பதான அத்துவித முத்தியை ஜனனம் ஒன்றிலே தரவல்லன வென்பதை

புறச்சமயநெறிநின் றுமகச்சமயம்புக்கும்
  புகன்மிருதிவழியுழன் றும்புகலுமாச்சிரம
வறத்துறைகளவையடைந் துமருந்தவங்கள்புரிந்து
  மருங்கலைகள்பலதெரிந் துமாரணங்கள்படித்துஞ்
சிறப்புடையபுராணங்களுணர்ந் தும்வேத
  சிரப்பொருளைமிகத்தெளிந் துஞ்சென்றாற்சைவத்
திறத்தடைவரிதிற்சரியைகிரியாயோகஞ்
  செலுத்தியபின் ஞானத்தாற்சிவனடியைச்சேர்வர்.

சித்தாந்தத்தேசிவன் றன் றிருக்கடைக்கண்சேர்த்திச்
  செனனமொன் றிலேசீவன்முத்தராக

வைத்தாண்டுமலங்கழுவிஞானவாரி
மடுத்தானந்தம்பொழிந்தவரும்பிறப்பையறுத்து
முத்தாந்தப்பாதமலர்க்கீழ்வைப்பனென்று
மொழிந்திடவுமுலகரொல்லாமூர்க்கராகிப்
பித்தாந்தப்பெரும்பிதற்றுப்பிதற்றிப்பாவப்
பெருங்குழியில்வீழ்ந்திடுவரிதுவென்னபிராந்தி.

எனவருஞ் சித்தியார் வாக்கியங்களாற்றெளிக. இன்னும்,

அபிவாஸஸாயக்ஞோபவீததாரணந்
குர்யாத்தந்த்பாவேத்திரிவிருதாஸூத்ரேண:

என்ற பராசரத்திலுள்ள இருடி சிங்கமுனிவர் வாக்கியமானது ஆடையாற் பூணூலைத்தரிக்கலாம்; ஆடை கிடையாதவழி மூன்றிழை நூலாலாயினுந் தரிக்கலாமென்று ஆடையை விசேஷமாகவும் நூலைச் சாமான்யமாகவும் விதிக்கின்றது. இங்ஙனமிவர் விதித்ததென்னை? ஆடை கிடையாத பொருளன்றே யெனின்;— இவ்விருடிகள் ஆரண்யவாசிகளாய் மரவுரியுடுப்போராதலின் அவர்க்கு வஸ்திரங் கிட்டுதலருமையாதல் நோக்கி என்க. இதனால் கருமகாலங்களிற்றானும் ஆடையைப் பூணூல்போல் அணிந்துகொள்வதே விசேஷமெனக் கொள்ளக்கிடக்கின்றதன்றோ? இன்னுமிவ்வெக்ஞோபவீதம் கருமத்துக்கங்கமாயணியத்தக்கதும் கருமமுடிந்தவளவில் களையத்தக்கதுமா மெனபதனை " யக்ஞோபவீதங்கர்மாங்கம் வதந்தியுத்தமபுத்தய: " என்றற்றொடக்கத்துப் பராசரத்திலுள்ள வியாசர் வாக்கியத்தாற்றெளிந்திடுக.

இனி பூணூலை தரித்திருப்பது ஒரு ஜாதியாரை உயர்த்துவதற்கும் அவ்வாறு தரியாமை ஒரு ஜாதியாரைத் தாழ்த்துவதற்கும் ஏதுவாகா. அல்லவெனின், சூத்திரவருணத்தினின்றும் பிரிந்த சில ஜாதியாரும், அநுலோமாதியருட் சிலரும் நீண்டகாலமாய்ச் இடைவீடின்றி எக்ஞோபவீததாரணர்களாயிருந்து வருகின்றார்களே; அதனால் அவர்கள் வேளாளர்களினுமுயர்ந்த ஜாதியாராதல்வேண்டுமே? அங்ஙனமாகாமையின் ஒரு ஜாதியாரை மேல் வருணத்தாரென்றாவது கீழ்வருணத்தாரென்றாவது நிர்ணயிப்பதற்கு எக்ஞோபவீததாரணம் பிரதானமுமன்று, வேளாளரதனை அங்ஙனந் தரியாதுவிட்டவருமன்று. இது நிற்க.

தேவர்குறளுந்திருநான்மறைமுடிவு
மூவர்தமிழுமுனிமொழியுங்—கோவை
திருவாசகமுந்திருமூலர்சொல்லு
மொருவாசகமென்றுணர்.

என்ற ஔவையார் வாக்கியத்தானுந்தெளிக. அன்றியும், வேதம் பூசித்து மீண்டும் யானே திறப்பேன் எனச்சாத்திய வேதாரண்ய க்ஷேத்ரத் திருக்கதவம் தேவாரப்பதிகத்தால் திறந்தமையும் அத்தேவாரத்தை வேதமே என வச்சிரதம்பம்போல் காட்டாநிற்கும்.

இன்னும் இத்தேவாராதிகள் வேதமே என்பதற்கு பலபிரமாணங்களுள; அவற்றைவிரிவஞ்சி விடுத்தாம். இவ்வேதங்களுள் மிருதி நோக்கி தேவாராதிகள் ஆதிவேதமும், தேவர் குறள் விதிவேதமும், திருமந்திரம் மந்திரவேதமும், திருவாசகம் வேதாந்தமுமாமெனக் கொள்க.

இனி, தேவாராதிகள் வேதமாயின் அதனை ஓதுவார் உபநயனாதி கிரியைகளால் துவிஜத்வம் அடைந்திருக்க வேண்டுமேயெனின்- தேவார திருவாசகங்களும் சிவதீக்ஷைபெற்றே ஓதவேண்டுமென்னும் நியமம் ஏற்பட்டிருப்பதாலும், பூர்வம் சிவதீக்ஷை பெற்றவர்களே அவற்றை ஓதிவந்திருப்பதாலும் அவர் அச்சிவதீக்ஷைபெறுங்காலத்து சைவ சோடசக்கிரியைகளுள் அந்நாள்வரை செய்யவேண்டியவற்றுள் செய்யப் பெறாதனவற்றைச் செய்வித்து நாடிசந்தானக் கிரியையால் ஆசிரியர் அச்சிஷ்யனாத்மாவை வாகீஸ்வரன், வாகீஸ்வரியின் கர்ப்பாதானத்தி லுற்பவிக்கச்செய்து புனர்ஜன்மி (துவிஜன்) ஆக்கி உபநயனம் என்ற ஞானக்கண் கொடுத்தலாலும் பின்னரும் சோடசக் கிரியைகளுள் எஞ்சியவற்றை அவ்வக்காலங்களிற் செய்து வருவதாலும் உபநயனாதி வைசியர்க்குரிய கிரியைகளியாவும் வேளாளர் பண்டுஞ் செய்தே வந்திருக்கின்றார்கள், இன்றுஞ்செய்தே வருகின்றார்களாதலின் துவிஜத்வம் அடைந்தேயிருக்கின்றார்களெனக் கொள்க.

இனி இங்ஙனம் அடைந்ததாய்க்கூறும் துவிஜத்வத்தை "ஜந்மநாஜாயதேஸூத்ர: கந்மநாஜாயதேத்விஜ:" என்ற வாக்கியப்படி ஆரியவேத ஸம்ஸ்காரத்தாலெய்தும் சாமான்ய துவிஜத்வம் போன்றதொன்றுமெனக் கொள்ளற்க. மற்றெவ்வாறு கொள்ளல்வேண்டுமெனின்;— சிவாகமவிதிப்படிச் செய்யும் சைவசம்ஸ்காரத்தாலெய்தும் இத்துவிஜத்வத்தை,

குரவன்றனுன்மாவைமாணுக்கனுடம்புள்வைத்துக்கோதின்று க
வெரியினிலாகுதிகிரப்பியிறைவனடியிணையின்மலர்தூவியேத்தி ப்
பொருவருஞ்சீர்நாயகனெனிற்புகழ்வேந்தனுக்கிப்பின்பொருவிலா த
அருமறைதேர்வேதியனேயாக்கிப்பின்றுருத்திரனேயாக்கல்வேண்டும்

கிங்குபுகழரசனெனின்மிக்கமறையவனுக்கினின்ணேரேத்த, வோங்கி
யுறையுருத்திரனுக்கிடல்வேண்டுமுயர்ந்ததனிமறையோனென்னி ற்
றிங்கறவேயுருத்திரனுக்கிடவேண்டுமாக்கியபின்றெளிக்குரீரை ப்
பாங்குறையுமாணுக்கன்றலைமீதிற்பார்ப்படவேதெளிக்கவேண்டு ம்.

எனவரும் வாயுசங்கிதையின் வாக்கியப்படி சிவோகம்பாவனையால் சிவமேயாய் விளங்கும் ஆசிரியர் நாடிசந்தானக் கிரியையால் வைசிய ராதியரை ருத்திராம்சமாக்கும் துவிஜத்வமாமெனக் கொள்ளல்வேண்டுமென்க. அற்றாயின் இங்ஙனஞ் செய்யுந்தீக்ஷாகாலத்துத் தரிக்கப்படும் எக்ஞோபவீதத்தை (பூணூலை) என் வேளாளர்கள் இடைவிடா தணிந்துகொள்ளவில்லையெனின்:—

பிரணவஞ்செங்கனன்மதியாதவன்வளியேபிதிரர்
பிரமனரியரவிவரொன்றுதிபொன்பான்காறும்
விரவுமிழைதமக்குரியதேவிருடிகடாம்
விளம்புமறையேவசிட்டர்நாரதர்காசிபரே
துரிசில்கவுசிகமுனிபேயங்கிராபாரத்
துவாசமுனிபிருகுமுனிமரிசியகத்தியர்சீர்
பரவுமிழையனேத்தினுக்கும்பிரமந்தசதான
பார்த்திபனேயினிக்கயிற்றைவாமத்தாற்றெளித்து

விலங்குறச்சகைகளிற்பிடித்துத்தற்சனியங்குட்டம்
விரவுமுடித்திடுங்காலைமூன்றுசுற்றிட்டவற்று
ளிலங்குகலைமகள்சாவித்திரிகாயத்திரியை
யிருத்தியகோராத்திரத்தினிறக்கலுபவீதந்
துலங்குபுரிமுன்றிடத்துமயனரியுமரனுந்
தொக்கிருப்பர்பனவர்முதனால்வருக்குமிடத்தோட்
பலங்கதுவவணிமனுத்தாந்தற்புருடமகோரம்
பகர்வாமமாகுமிவைபார்த்திடுமன்னவனே.

என்றபடி மந்திரபூர்வமாய் அணியப்படுவதும், ஒன்பது அதிதேவதைகளை ஒன்பது இழைக்கும் உடைத்தானதும், கலைமகள், காயத்திரி,

சாவித்திரி என்ற மூன்று சக்திகள் எப்பொழுதும் வசிக்கப்பெறுவது
மான அவ்வெக்ஞோபவீதத்தை நன்னில விவசாயத்தையே முக்கிய
தொழிலாகக்கொண்ட வேளாளர்கள் எப்பொழுதுந் தரிப்பதானால்
பண்ணையாளரான மள்ளராதியரோடு நெருங்க நேரிடுஞ் சந்தர்ப்
பங்களில் அசுசியடையுமெனக் கருதி அதனை முக்கிய கருமகாலங்க
ளில் மாத்திரமே தரித்து வந்தார்கள், வருகின்றார்களென்க. இவ்
வேளாளருள் ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்ற குருக்கள்மார்களோ எப்
பொழுதும் தரித்தே வந்திருக்கின்றார்கள், வருகின்றார்கள். இஃதிங்
ஙனமாக

இதமேவாஸ்யயத்யக்ஞோபவீதம்—யதாத்மதியாநம்வதியாஸிநா

என்று சனகருக்குக் கூறிய யாக்ஞவல்கியரின் விடையானது தன்னை
எண்ணியறிதலாகிய ஞானநெறிச் செல்வோருக்கு அவர் ஆத்மாவே
எக்ஞோபவீதமாமென நிறுத்துகின்றது. இதனை உய்த்துணருங்கால்
சைவசமயநெறிச் செல்வோர் எக்ஞோபவீதத்தை அணிதலும் விடுத
லுந் தவறாகாவென்றே ஏற்படும். என்னை? தன்னை (ஜீவான்மாவை)
எண்ணியறிதலாகிய (பசு) ஞானநெறிச்செல்வார்க்கு அவராத்மா
எக்ஞோபவீதமாகுங்கால் சிவத்தை எண்ணியறிதலாகிய சிவஞான
நெறிச் செல்வார்க்கு (சைவர்க்கு) அவராத்மா ஏன் எக்ஞோபவீதமா
காது? அவராத்மாவோடு பரமாத்மாவுமாமெனவிடுக்க.

இனி சைவசாதனமெனச் சைவர்கள் அநுஷ்டிக்கும் சரியை,
கிரியை, யோகங்களே சிவஞானத்தைத் தந்து சிவத்தோடிரண்டறக்
கலப்பதான அத்துவித முத்தியை ஜனனம் ஒன்றிலே தரவல்லன
வென்பதை

புறச்சமயநெறிநின்றுமகச்சமயம்புக்கும்
புகன்மிருதிவழியுழன்றும்புகலுமாச்சிரம
வறத்துறைகளவையடைந்துமருந்தவங்கள்புரிந்து
மருங்கலைகள்பலதெரிந்துமாரணங்கள்படித்துஞ்
சிறப்புடையபுராணங்களுணர்ந்தும்வேத
சிரப்பொருளைமிகத்தெளிந்துஞ்சென்றுசைவத்
திறத்தடைவரிதிற்சரியைகிரியாயோகஞ்
செலுத்தியபின்ஞானத்தாற்சிவனடியைச்சேர்வர்.

சித்தாந்தத்தேசிவன்றன்றிருக்கடைக்கண்சேர்த்திச்
செனனமொன்றிலேசிவன்முத்தராக

வைத்தாண்டுமேவங்கழுவிறானவாரி
மடித்தானந்தம்பொழிந்தவரும்பிறப்பையறுத்து
மூத்தாந்தப்பாதமலர்க்கீழ்வைப்பனென்று
மொழிந்திடவுமுலகரெல்லாமூர்க்கராகிப்
பித்தாந்தப்பெரும்பிதற்றுப்பிதற்றிப்பாவப்
பெருங்குழியில்வீழ்த்திடுவரிதுவென்னபிராந்தி.

ஞானவருஞ் சித்தியர் வாக்கியங்களாற்றெளிக. இன்னும்,

அபிவாஸஸாயஜ்ஞோபவீததாரணஞ்
ஸூர்யாத்தத்பாவேத்ரிவ்ருதாஸூத்ரேண:

என்ற பராசரத்திலுள்ள இருடி சிங்கமுனிவர் வாக்கியமானது ஆடையாற் பூணூலைத்தரிக்கலாம்; ஆடை கிடையாதவழி மூன்றிழை நூலாலாயினுந் தரிக்கலாமென்று ஆடையை விசேஷமாகவும் நூலைச் சாமான்யமாகவும் விதிக்கின்றது. இங்ஙனமிவர் விதித்ததென்னை? ஆடை கிடையாத பொருளன்றோவெனின்;— இவ்விருடிகள் ஆரண்யவாசிகளாய் மரவுரியுடுப்போராதலின் அவர்க்கு வஸ்திரங் கிட்டுதலருமையாதல் நோக்கி என்க. இதனால் கருமகாலங்களிற்றானும் ஆடையைப் பூணூல்போல் அணிந்துகொள்வதே விசேஷமெனக் கொள்ளக்கிடக்கின்றதன்றோ? இன்னுமிவ்வெஜ்ஞோபவீதம் கருமாங்கமாயணியத்தக்கதும் கருமமுடிந்தவளவில் களையத்தக்கதுமா மென்பதனை “யஜ்ஞோபவீதங்கர்மாங்கம் வதந்தியுத்தம்புத்தய: ” என்றற்றொடக்கத்துப் பராசரத்திலுள்ள வியாசர் வாக்கியத்தாற் றெளிந்திடுக.

இனி பூணூலை சதாதரித்திருப்பது ஒரு ஜாதியாரை உயர்த்துவதற்கும் அவ்வாறு தரியாமை ஒரு ஜாதியாரைத் தாழ்த்துவதற்கும் ஏதுவாகா. அல்லவெனின், சூத்திரவருணத்தினின்றும் பிரிந்த சில ஜாதியாரும், அநுலோமாதியருட் சிலரும் நீண்டகாலமாய்த் இடையீடின்றி எஜ்ஞோபவீததாரணர்களாயிருந்து வருகின்றார்களே; அதனால் அவர்கள் வேளாளர்களினுமுயர்ந்த ஜாதியாராதல்வேண்டுமே? அங்ஙனமாகாமையின் ஒரு ஜாதியாரை மேல் வருணத்தாரென்றாவது கீழ்வருணத்தாரென்றாவது நிர்ணயிப்பதற்கு எஜ்ஞோபவீத சதாகாலதாரணம் பிரதானமுமன்று, வேளாளரதனை அங்ஙனந் தரியாதுவிட்டவருமன்று. இது நிற்க.

இனி இருக்காதி ஆரியவேதங்களில் விதித்த பசுபந்த வேள்வி செய்யாமையால் வேள்விசெய்யும் அநுஷ்டானம் வேளாளரிடத் தில்லையென்பார் வாதத்தையும் நிராகரித்து அஃதியற்றலவர்பா லுண்டென்பதை நிறுத்துவாம். என்னை? இவ்வேளாளர்க்கு மரணாந் தத்தில் இட்டி செய்யப்படுவதுண்டென்பதூஉம், அதனை அந்தியேட்டி (அந்தத்திற் செய்யப்படும் வேள்வி) யென வழங்கப்படுவதுண்டென் பதூஉம் யாவரு மறிந்த விஷயமே. அங்ஙனம் மரணாந்தத்திற் செய் யும் இட்டியை அந்தியேட்டி என வழங்கும் பெரு வழக்கொன்றே அவர் முந்தவும் பல இட்டி செய்துள்ளாரென்பதை நாட்டுமாயினும் அதனை ஈண்டு சிறிது விளக்கிக் கூறுவாம். எவ்வாறெனின்;— நீவிர் வேள்வியாமென அங்கிகாரஞ்செய்த பசு பந்த இட்டிகள் ஊன் அருந்தலைப் பாவமாகக்கொள்ளாத ஆரியவேதத்துக் குடன்பாடாவ தன்றி "[illegible]சொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற—னுயிர்செகுத் துண்ணாமைநன்று" என்ற தமிழ் வேதத்துக்கும், சிவாகமத்துக்கு முடன்பாடன்றாம். ஆகலின்; அச்சிவாகமத்தையும், தமிழ்வேதத்தையு மே உத்தமப்பிரமாணமாகக் கொண்டொழுகுஞ் சைவ வேளாளர்கள் அவ்வேத சிவாகம விதியைத் தழுவி ஜீவ ஹிம்சை யின்றியே திராவிட வேதமோத [illegible]ர்னும், சிவ பூசைசெய்யுமுகத்தானும் பிரம வேள்வியைச்செய்தும், [illegible]காலங்களிலும் விவாஹாதிமுக் கிய கர்மகாலங்களிலும் அக்கினிகாரியஞ் செய்யுமுகத்தான் தெய்வ வேள்வியைச்செய்தும், சிராத்தஞ்செய்யுமுகத்தாற் பிதிர்வேள்வியை ச்செய்தும், அதிதிகளுக்கு அன்னமளிக்குமுகத்தான் மானுடவேள்வி யைச்செய்தும, தாமுண்ணும்போது காகமுதலிய ஜீவராசிகளுக்குப் பலியிடுமுகத்தாற் பூதவேள்வியைச் செய்தும் [illegible]தமிருக்கின்றமை யானும் இன்னும் சக்தியானுசாரம் செய்தேவருகின்றமையானுமென்க. இவை பஞ்சமகாவேள்வியாமென்பதனை

> அத்யாபநம் பிரஹ்மயக்ஞ:— பித்ருயக்ஞஸ்துதர்ப்பணம்
> ஹோமோ தேவோ பலிர்ப்பூதோ—ந்ருயக்ஞோதிதிபூஜநம்
> ஸ்ராத்தம் வாபித்ருயக்ஞஸ்ஸ்யாத் [illegible] பித்ரோர்ப்பலிரதாபிவா.

என்ற பராசரம் முதலாவது அத்தியாயத்திலுள்ள காத்தியாயனர் வாக்கியத்தாற்றெளிந்தனர்க. இவை ஹிம்ஸாவேள்வியான பசுபந்த வேள்வியை நோக்கச் சிறந்தனவாயினும் சைவ சாஸ்திரங்கள் விதந்தெ டுத்தோதும் ஐவகைவேள்வி இயலை நோக்கத்தாழ்ந்தனவேயாமெனக்

கொள்க. அவை தாம்: காமிகாதி சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டனுள் இருபத்தைந்தாவதாக எண்ணப்படும் சர்வோக்தமென்னும் ஆகமத்துக்கு உபாகமமாய் நின்ற சிவதருமோத்திரம் கூறுமாறு—

கருமயாக, தபயாக, செபயாகம்.

செய்துசிறக்கச்சிவபூசைசெந்தீவளர்க்கைமுதல்கரு ம
நைவுடலம்விரதத்தைகவிற்றலாதிதவஞ்செபமு ம்
பைய்ப்பயிற்றல்பிறர்செவியிற்படாதுபயிற்றன்மந்திரத் தை
மையலகலமனத்தாலும்வருக்கையெனமூவகைத்தா மே.

தியானயாகம்.

பத்திப்பரமன்றிருவுருவைப்பரிவாலொருமைப்படவுள் ள
மற்றோர்பொருளினுளம்பற்றாவண்ணந்திண்ணமுறமயக் க
மற்றேதொடர்ந்தவிச்சின்னமபையாவறிவுபாவனை தீ
ரெற்றேயொழுகுமிறைவன்பாலுற்றேயஃதென்றெண்ணுத வே.

ஞானயாகம்.

ஒப்பிலமலன்றனையுணர்த்துமுறைமையோதலோதுவித்த ல்
செப்பும்பொருளைத்திரிவுமறத்தெளிகைபிறரைத்தெளிவிக் கை
தப்பாதகனைமனத்தகத்தேதரிக்கையெனவைந்தானோர்தா ம்
வைப்பாயருத்தாமருந்தாகிச்சிறந்தஞானமகவினை யே.

இச்செய்யுள்கள் சிவபூசைசெய்தல், சிவாக்கினிவளர்த்தல் முதலியன கருமயாகமென்வும், சிவவிரதங்களினாலே தேகத்தை வாட்டலாதிய தபயாகமெனவும், ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர முதலிய மந்திரங்களை மானச முறை முதலிய வுறச்செபித்தல் செபயாகமெனவும், விஷயங்களிலே மனத்தைப் போகவொட்டாது தடுத்துச் சிவபெருமானை யன்பினாலே இடையறாது தியானித்தல் தியான யாகமெனவும், சிவாகமங்களை ஓதல், ஓதுவித்தல், ஓதியுணர்ந்த பொருளைத்தெளிகை, பிறரைத்தெளிவிக்கை, தெளிந்த பொருளை மனத்தகத்தே நிறுத்துகை ஐந்தும் ஞான யாகமெனவும் உணர்த்துதல் காண்க.

இனி இவ்வழி இயற்றும் பஞ்சயாகங்கள் முறையே தரும் பலன்களாவன:—கன்மயாகத்துக்குப் போகவிதமும், தபோயாகத்துக்கு சிந்தித மனோரத சித்திகளும், ஜெயயாகத்துக்குக் கொடியகன்மங்கள் உற்பவியாதுகெடுதலும், தியானயாகத்துக்குச்சிவனது திருவுருப் போல வடிவமுண்டாதலும், ஞானயாகத்துக்கு ஜனன மரணங்கள் எய்தி இளையாமல் சாயுச்சியம் பெற்றிருத்தலுமாம். இதனை,

அறைந்தகருமயாகமுதலைந்துமொன்றுக்கொன்றதிக ஞ்
சிறந்தபலமும்போகவிதஞ்சிக்கைசெய்தபயனெல் லா
மறைந்துதீயவினைமாய்கைவாதனுருவமெனவடி வ
மிறந்தும்பிறந்துமினையாதேயிருக்கையென்றுமிவையைந்து ம்.

என்ற சிவதருமோத்தர திருவிருத்தத்தால் தெளிக.

இனி, பசுபந்த வேள்வியாலெய்தும் பாபமோ பெரிது; பலனோ சிறிது. என்னை? நூறு அஸ்வமேதயாகம் வழுவின்றிச் செய்து முடித்தோன் அடைவது தெய்வேந்திர பதவி. அப்பதவியில் அளவில்லாத துன்பமுண்டென்பதை,

தீயவசுரர்பகையுண்டுசெற்றமார்வமிகவுண் டு
நோயுண்டனங்கனருண்டுநோய்கட்கெல்லாந்தாயா ன
காயமுண்டுகைதொழவேண்டினருமுண்டுகற்பத் தே
மாயுந்தன்மையுண்டானால்வானோர்க்கென்னவளனுண்டே.

என்ற செய்யுளுரையாற் றெளிக. அன்றியும், அப்பதவியை அரிதாய்ப்பெற்ற நகுடராஜன் பெற்ற அன்றே அதை இழந்து நற்றமிழ் முனிவரால் சர்ப்பமான கதையைத் திருவிளையாடற்புராணம் தெளியக் கூறுகின்றமையாலதுகொண்டுமுணர்க. இஃது இங்ஙனமாக,

நன்றாகுமாக்கம்பெரிதெனினுஞ்சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகுமாக்கங்கடை.

என்ற திராவிடச்சுருதி வாக்கியத்தைக் கடைப்பிடித்தொழுகும்திராவிட சைவவேளாளர் தங்கள் சமயநூல் விதித்த அஹிம்சா வேள்வியாவதும் அளவிலாப்பயனைத் தருவதுமான ஐவகை யாகத்தைச்செய்து அதனால்வரும் அளவிலாப்பயனை அடையமுயல்வரேயன்றி அதனை விடுத்து ஹிம்ஸா வேள்வியாவதும் அற்பப்பயனையே தருவதுமான பசுபந்தாதிவேள்விகளை மறந்துஞ்செய்யத்துணிவரோ? துணியாரென்க. அங்ஙனந்துணியாமையால் இவர் யாகஞ்செய்யாதவராக ஒருபோதும் எண்ணப்படார். படுவரேல் சிலர்போல் ஆடுமாடாதிகளை வெட்டிப் பலியிட்டு மாடன், கருப்பனாதி பைசாசங்களை இவர் வணங்காமையால் தெய்வ வணக்கமில்லாதவரென்றும் எண்ணப்படுவாரன்றோ? இதெல்லாம் சதாசாரத்தைத் தாழ்ந்ததாகவும், துராசாரத்தை உயர்ந்ததாகவும் கொள்ளச்செய்யும் கலியுக வலியேபோலும்! சிந்திக்க.

இனி, மேலே சிவதருமோத்தரம் விதந்து கூறுமாறே இவ்வைவகை வேள்வி இயலை வாயுசங்கிதை பதினோராம் அத்தியாயமும் கன்மயாகமாவது சிவார்ச்சனையேயன்றி (கன்மகாண்டம்பற்றி) மகத்தே செய்யப்படும் யாகாதிகளன்றுமெனவும், தபயாகமாவது சிவபிரான் பொருட்டுத் தேகத்தை வாட்டுஞ் சிவவிரதங்களன்றி மற்றைய கிருச்சிராதி விரதங்களன்றுமெனவும், செபயாகமாவது பஞ்சாக்ஷர செபம், ருத்திராத்தியாய செபம் என்பனவாமன்றிக் கன்மகாண்டம் பற்றிய வேதாத்தியயனமன்றுமெனவும், தியான யாகமாவது சிவத்தியானமாமன்றி ஆன்ம சாக்ஷாத்கார மன்றுமெனவும், ஞானயாகமாவது சிவாகமத்துப்பேசப்பட்ட ஞானமாமன்றி மற்றைஞானமன்றுமெனவும் இந்தச் சிவாகமத்திலே சொல்லப்பட்ட பதி, பசு, பாச திரிபதார்த்த ஞானமே ஈண்டு ஞானமென்று சொல்லப்பட்டதாம் எனவும் கூறுகின்றது அதனை

மதர்சாகர்மவிஜ்ஞேயம் பாஹ்யம்யாகாதிநோச்யதே
மதர்த்தேதேஹஸம்ஶோஷ தபக்ருச்ராதிநோமதம்
ஜபஃபஞ்சாக்ஷராப்யாஸ: ப்ரணவாப்யாசஏவச
ருத்ராத்யாயாதிகாப்யாஸோ நவேதாத்யயநாதிகம்
தியாநமத்ருபசிந்தாத்யம் நாத்மாத்யாத்ததமாதய:
மமாக்மார்த்தவிஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநம்நாந்யார்த்தவேதநம்
பசுபாசபதிஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநமித்யபிதீயதே.

எனவரும் சுலோகத்தாற் காண்க.

இனி, ஆரியவேதம் ஜீவஹிம்சைக் கேதுவான புலாலுணவைத் தழுவியே யாகாதிகருமங்களைப் பெரும்பாலும் விதித்திருக்கின்றதென்பதற்குத் தெய்வவேள்வியிற் பசுபந்தங் கூறியிருத்தலும், அவ்வேத விதிபற்றித் தசரதர் செய்த யாகத்தில் மிருகங்களும், பக்ஷிகளுமாக முந்நூறு பசுக்கள் (பிராணிகள்) பிணிக்கப்பட்டிருந்தனவென வான்மீக இராமாயணம் கூறுவதும், பிதிர் வேள்விக்கு (சிராத்தத்துக்கு) திலம், செந்நெல் அரிசி, உழுந்து, கிழங்கு, பழம் இவற்றினும் பாயசமுதலியமச்சமாமிசம்விசேஷமெனவும், அதனினும் செம்மறியாட்டு மாமிசம் விசேஷமெனவும், அதனினும் பக்ஷிகள் மாமிசம் விசேஷமெனவும், அதனினும் வெள்ளாட்டின் மாமிசம் விசேஷமெனவும், அதனினும் புள்ளிமான் மாமிசம் விசேஷமெனவும், அதனினும் கறுப்புமான் மாமிசம் விசேஷமெனவும், அதனினும் கலைமான் மாமிசம் விசேஷம்

முள்ளம்பன்றி, காட்டெருமைக்கடா மாமிசம் விசேஷமெனவும் அதினும் முயல், ஆமை மாமிசம் விசேஷமெனவும் இவைகள் படைத்து சிராத்தஞ்செய்வதால் பிதிர்க்கள் முறையே ஒன்று முதல் பதினொரு மாதம் வரை திருப்தி அடைகிறார்கள் எனவும் மநு தரும சாஸ்திரம் பார்வண சிராத்த நியமம் 3, 267, 268, 269, 270 ம் வாக்கியங்களாற் கூறுவதுமே தக்க சான்றெனக்கொள்க. இன்னும் அம்மநு தரும சாஸ்திரம் (4—27)(5—16)(5—18) (4—25) (5—28,29) என்பதாதி வாக்கியங்களாற் மற்ற சாதாரண காலங்களிலும் ஆரியரை மாமிசம் புசிக்கஏவுகின்றதேயன்றி யாண்டும்விலக்கியதாய்க்காணப்படவில்லை. இவ்விதிபற்றி சாதாரண காலங்களிலும் ஆரியர் மாமிசம் புசித்துவந்ததைக் கூறும் வாக்கியங்களும் அம்மநு தருமசாஸ்திரத்தில் பல உள. அவற்றை விரிவஞ்சிவிடுத்தாம். ஆரியரின் இப்பூர்வ ஆசாரங்களெல்லாம் திராவிடதேசம் வந்த ஆரியர்மட்டில் சைவாசாரமுடைய திராவிடரின் பழக்க விசேடத்தால் விட்டொழிந்தனவேயன்றி கௌடதேசத்து வசிக்கும் ஆரியரை இதுகாறும் விட்டொழிந்த பாடில்லை. அவ்வாரியரோ இற்றைவரை மாமிச போசனிகளாயிருப்பதுமன்றி சிராத்தாதிகளையும் மாமிசம்படைத்தே செய்துவருகின்றார்கள். அன்னதும் அவரியற்றுவதும் ஆரியவேத விதிபற்றியேயன்றி விதிநிஷேதமாகவன்று. இவ்வாரியவேதம் மதுமாமிசபோசனத்தையும் பசுபந்த வேள்வியையும் விதித்ததொன்றோ? நரபந்த வேள்வியையும் விதித்தேயிருக்கின்றது. அவ்விதிபற்றி இக்ஷுவாகு வழிவந்த அரிச்சந்திரன் அஜிகர்த்த ரிஷியின் புத்திரன் சுனசேபனென்பவனை நூறு பசுக்களைக்கொடுத்து வாங்கி வருணனுக்குப் பிரீதியாக நரமேத யாகஞ்செய்த சரித்திரத்தை வருணசிந்தாமணியில் 52 முதல் 57ம்பக்கம்வரை ஐதரேயப்பிராஹ்மணம் ஏழாவது அத்தியாயம் ஏழாவது பஞ்சகம் கூறுமாறும், வான்மீக இராமாயணம் கூறுமாறும் விரித்துக் கூறப்பட்டிருப்பதால் ஆண்டுக்கண்டுணர்க.

இங்ஙனம் ஆரியவேதாதிகள் புலாலுணவாதியவற்றைத்தழுவியதற்கும், சிவாகமங்களும் திராவிடவேதாதிகளும் அவற்றை விலக்கியதற்கும் காரணம் யாதெனின்:- ஆரியவேதத்தில் ஞானகாண்டமாகிய உபநிஷத் தொழித் தொழிந்த பாகம் (கருமகாண்டம்) எல்லாம் தருமார்த்தகாமங்களையும், சுவர்க்கமுதலிய பதமுத்திகளையுமே விரும்புஞ் சாமான்யரை நோக்கி உபதேசிக்க எழுந்தவாதலின் அக்கருமிகளின்

பக்குவானுகுணமாக பசு பந்தாதி வேள்விகளையும் மதுமாமிச போசனத்தையுந்தழுவியன; சிவாகமமும் திராவிட வேதமும் சத்திநிபாதத்துத்தமரை நோக்கி உபதேசிக்க எழுந்தனவாதலின் அவற்றை யாண்டும் விலக்கியன என்க. அங்ஙனம் ஆரிய வேதத்தின் பூர்வபாகஞ் சாமான்யரை நோக்கியே உபதேசிக்க எழுந்ததென்பதற்கு அது காலங் கருமம் பூதம் அன்னம் அக்கினி வருணன் இந்திரன் சந்திரன் மருத்துக்கள் முதலிய பாச பசுக்களை யெல்லாம் பரம்பொருள் பரம்பொருள் எனக் கூறுவதும்; சிவாகமமும், திராவிட வேதமும் சத்திநிபாதத்துத்தமரை நோக்கியே உபதேசிக்க எழுந்தன வென்பதற்கு அவையாண்டும் சிவம் ஒன்றையே பரம்பொருளெனக் கூறுவனவுமே சான்றுமெனக்கொள்க.

இன்னும் ஆரியவேதம் உலகர்க்கும், சிவாகமங்கள் சத்திநிபாதத்துத்தமருக்கும் உபதேசிக்க எழுந்தனவாமென்பதனை

வேதநூல்சைவநூலென் றிரண்டேநூல்கள்
  வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்தநூல்க
ளாதிநூலநாதியமலன் றருநூலிரண்டு
  மாரணநூல்பொதுசைவமருஞ்சிறப்புநூலா
நீதியினுலகர்க்குஞ்சத்திநிபாதர்க்கு
  நிகழ்த்தியதுநீண்மறையினொழிபொருள்வேதாந்தத்
தீதில்பொருள்கொண்டுரைக்குநூல்சைவம்பிறநூ
  றிகழ்பூர்வஞ்சிவாகமங்கள்சித்தாந்தமாகும்.

எனவரும் சித்தியார்த்திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக.

அற்றேல், ஆரியவேதம் சிவத்தைப் பரம்பொருளெனக்கூறிய தில்லைப்போலுமெனின்;— அற்றன்று, அவ்வேதமும் சிவத்தைப் பரம்பொருளென ஓரோரிடங்களிற் சித்தாந்தப்படக்கூறியே யிருக்கின்றது. இருந்தும் அங்ஙனங்கூறும் சிவபரத்துவமானது அந்தத்தின்கட் கூறப்படுவதால் அது ஆதியிற்கூறும் பாச, பசு, பரத்துவமென்னுமேகக்கூட்டங்களால் மறைக்கப்பட்ட சூரியன்போன்று சிவாகம ஆராய்ச்சியென்னும் சண்டமாருதத் துணைவலிகொண்டு காணமுயலாத உலகர்க்கு அப்பிரகாசமாயும், அத்துணைவலிகொண்டு காணமுயலும் சத்திநிபாதத்துத்தமர்க்கு (சைவ சிரேட்டர்க்கு) ப்பிரகாசமாயும் விளங்குவதொன்றுமெனக்கொள்க. இங்ஙனம் ஆரியவேத ஆராய்ச்சி

ஒன்றானே சிவபரத்துவ நிர்ணயந்தேறல் அரிதென்பதனை "வேதக் காட்சிக்குமுபநிடத்துச்சியின்விரிந்தபோதக்காட்சிக்குங்காணலன்" "வேதங்கிடந்து தடுமாறும் வஞ்ச வெளியென்ப" அல்லையீதல்லையீ தென மறைகளுமன்மைச் சொல்லினாற்றுதித்திளைக்குமிச் சுந்தரன்" "வேதங்களையாவெனவோங்கியாழ்ந்தகன்றநுண்ணியனே" என்றற் றொடக்கத்துவாக்கியங்களாற்றெளிக. இன்னும், "வேதபாதுகையன்" "வேதகோவணத்தன்" "வேதப்பரியன்,, "வேதாரண்யன்" என்பன வாதிவாக்கியங்கள் வேதத்தை ஈஸ்வரனுக்கு உபாங்கமாய்க் கூறு முகத்தானே அவ்வாரிய வேதத்துக்கும், ஈசனுக்கும் அங்கியசம்ப ந்தமேயன்றி அநங்கிய சம்பந்தமின்றென்பதை நாட்டுவதும் காண்க. மேலும் இக்கொள்கையினை ஆரியவேதம் அடங்கலும் ஆராய்ந்து அவற்றின் பொருளைப் பதினெண்புராண வாயிலாய் விளக்கியவரும், வேதாந்த சூத்திரஞ்செய்தவருமான வேதவியாசர் தாமும் வஸ்து நிர்ணயந்தேறுது தம்மிடம் சந்தேகித்து வினவிய ரிஷிகணங்கட்கு

"ஸத்யம்ஸத்யம்புனஸ்ஸத்யம்—ஸதைவங்கேஸவாத்பரம்."

என்று விஷ்ணு பரத்துவங்கூறிக் கைதம்பிக்கப்பெற்றுப் பின்னர் அவ் விஷ்ணுமூர்த்தியே வந்து

"அகமேவஜகத்கர்த்தா மமகர்த்தாமஹேஸ்வர:
நஸ்யதேவாதிதேவஸ்ய கர்த்தாகோபிநவித்யதே".

என்ற ஸ்லோகத்தால் "நானே உலகத்துக்குக் கர்த்தா எனக்குக் கர்த்தா மஹேஸ்வரனென்றறிவாயாக. மஹா தேவராகிய அவருக்கு மேலொரு பதிப்பொருளுமில்லை" எனச் சிவபரத்துவங்கூறித் தெளி விக்கத் தெளிந்த சரித்திரமும்

"எத்திறசுருதிகளிசைக்குமாண்பொருள்
மாத்திரைப்படாவெனமாசில்காட்சியர்
பார்த்தனர்பான்மையிற்பல்வகைப்படச்
சூத்திரமாணவுஞ்சொற்றுவைகினான்."

என்ற வாக்கியமும் வலியுறுத்தா நிற்கும்.

இனி, இவ்வாறு மயக்கமின்றி சிவாகம ஆராய்ச்சி ஒன்றானே சிவபரத்துவ நிர்ணயந் தேறலாமென்பதனை,

தத்தமாற்றங்கணிறுவியசமயிகள்பலருங்
கத்துபுன்சொலேவினவினரவன்செயல்காணர்
சத்தவாதுள முதலியதந்திரத்தொகுதி
வுய்த்துணர்ந்திடுகீரரேயொருசிறிதுணர்வார்

சத்தியப்பொருட்டெளிவெலாஞ்சத்திநிபாதக்
குய்த்துணர்த்துவதாகமமென்பர்மெய்யுணர்ந்தோர்.

எனவரும் கந்தப்புராண வாக்கியத்தானும் சிவாகமங்கள் சிவபெருமா னுக்கு அங்கப்பிரத்தியாங்கசாக்கங்களாய் அநந்நிய சம்பந்தமுறுதலை

ஆகமமாகிநின் றண்ணிப்பான்றாள் வாழ்க

என்ற திருவாசக வாக்கியத்தானும்

காமிகம் திருவடி, முகவிம்பம் திருமுகம், ஏனைய ஆகமங்கள் ஏனைய அங்காதிகள் எனக்கூறும், சதாசிவ ரூபம் என்ற கிரந்த வாக்கியத் தானுந்தெளிக.

இன்னும் "ஒல்லொலியங்கிகண்டம் ஒப்பிலாமணிவாய்வேதம், பல்லிடையெழுத்துநாவிற் பரமவாகமத்தின்பேதம்" என்றபடி சுப்பிர மணியப்பெருமான் கொண்ட விஸ்வரூபாதனத்து வேதம் திருவாயின் கண்ணும், சிவாகமங்கள் திருநாவின்கண்ணும் அமைந்திருப்பதாய்த் தோற்றுவிக்கு முகத்தானே வேதம் தன் கருத்தைப் பிறருக்கு ஓர் ஊமையன் விளக்கும் அளவே விளக்க வல்லதென்பதையும், சிவாக மங்கள் தன் கருத்தை பிறருக்கு ஓர் நாவலன் விளக்குமளவில் விளக்கவல்லன வென்பதையும், குறிப்பினுணர்த்துதல் காண்க. எவ் வாறெனின்:— நாவின் சகாயமின்றி வாய் பேசும் பேச்செல்லாம் ஊமைப்பேச்சேயாமாதலின் என்க.

இன்னும் சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டும் மேலான பதிதருமத் தைக் கூறுவன வென்பதையும், அவைகள் யாண்டும் ஆரியவேதத்தைத் தழுவுவனவல்ல வென்பதையும், ஆரியவேதத்தைத் தழுவுவன வாம, லாகுள, பைரவாதி ஆகமங்களே யென்பதையும் அவ்விருபத்தெட் டாகமங்களும் சைவ சித்தாந்தப்பாகுபாட்டினையே விளக்குஞ் சித் தாந்த நூலாமென்பதனையும்

பழுதில்சைவாகமங்களைப்பரதருமத்தை
மொழியுமற்றவைதமிற்சிலமுதியநான்மறையைத்
தழுவிநிற்குமாலிருபத்தெட்டாகமந்தழுவா
தழிவிலாதசித்தாந்தத்தின்பகுதியாயமரும்.

என்ற வாயுசங்கிதையின் வாக்கியத்தாற்றெளிக. இவ்வுண்மை யுணராதார் சிலர், சில நூல்கள் வாம, லாகுள, பைரவாதி ஆகமங்களின் மீற கூறும் தோஷத்தைக் காமிகாதி சைவாகமங்கள் இருபத்தெட்டின் மேலேற்றி சிவாகம நிந்தைசெய்யமுந்துவர்; அவர் நிற்க. ஈண்டிதுகாறுங் கூறியவாற்றால் சிவபாரத்துவத்தை நன்கு விளக்கி சிவஞானத்தை அடைவிக்குந் தன்மையில் சிவாகமமும், அதே போன்று சிவபரத்துவங் கூறும் திராவிட வேதமுமே சிறந்தனவா மெனவும், சிவஞானச் செல்வத்தை அடையும் விருப்பினை மேற்கொண்ட சைவ வேளாளராதியோர் சிவாகமநெறிபற்றி, ஒழுகலும், திராவிடசுருதி ஓதலுமே சிறப்புடைத்தா மெனவும் பசுமரத்தாணிபோல் காட்டப்பட்டமை காண்க. அன்றியும், திராவிடர்க்குரிய சுருதி திராவிட மொழிகட்கெல்லாந் தாய்மொழியான தமிழ் மொழியில் அமைந்திருத்தல்போல அவர்க்குரிய சிவாகமங்களும் அத்தமிழ் மொழியினாலன்றோ அமைந்திருத்தல் வேண்டும்? அங்ஙனமின்றி அவை ஆரிய இனமான சமஸ்கிருத பாஷையில் அமைந்திருத்தலின் அவைகளை திராவிடர்க்கே உரிய சிறப்பு நூலென்பதை விடுத்து ஆரியர்க்கே உரிய சிறப்பு நூலென்கையன்றோ பொருத்தமுடைத்து எனின்;—அற்றன்று; அவைகள் திராவிடர்க்குரிய சிறப்பு நூலென்பதே பொருத்தமுடைத்து. எதனாலெனின்;— திராவிடர் பண்டுதொட்டின்றுகாறும் சிவாகமம் விதித்தவாறு சிவதீக்ஷையாதிபெற்று சைவாசாரம்பேணும் சீரராயிருத்தலினாலும், திராவிடதேசத்துள்ள சிவாலயங்களெல்லாம் சிவாகமவிதிப்படியே அமைக்கப்பெற்று அஷ்டபந்தன, கும்பாபிஷேகாதி நித்திய நைமித்திக பூசாதிகளெல்லாம் அச்சிவாகம விதிப்படி ஆசாரியாபிஷேகம்பெற்ற சிவத்விஜ• என்ற திராவிட அந்தணராலேயே செய்யப்பட்டு வருதலினாலும் என்க.

இன்னும் சிவாகமங்கள் மனிதவர்க்கத்துள் திராவிடர்க்கே சிவபெருமானால் சிறப்பாகக் கொடுக்கப்பட்ட சைவ சாஸ்திரமென்பதனைத் திராவிட முனிவர் ஐவர்க்கு அதாவது கௌசிகர்க்கு சத்தியோஜாதமுகத்துவாரா காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம்

என்ற ஐந்தாமகங்களையும், காசிபர்க்கு வாமதேவ முகத்துவாரா நிப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம் என்ற ஐந்தாகமங்களையும், பாரத்துவாசருக்கு அகோரமுகத்துவாரா விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்னேயம், வீரம் என்ற ஐந்தாகமங்களையும், கௌதமர்க்கு தற்புருட முகத்துவாரா இரௌரவம், மகுடம், விமலம், முகவிம்பம் என்ற ஐந்தாகமங்களையும், அகத்தியர்க்கு ஈசானமுகத்துவாரா புரோற்கிதம், இலலிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேச்சுரம், கிரணம் வாதுளம் என்ற எட்டாகமங்களையும் தோற்றுவித்து அவ்வவ் முனிவர்க்கு அவ்வவ் வாகமங்களின் விதிப்படி சிவபெருமான் தாமே சைவதீக்ஷை செய்தமையும் நன்கு வலியுறுத்தா நிற்கும். இனி இவ்வைவரும் திராவிடமுனிவரொன்பதெதனாற் பெறுதுமெனின்;—இவருள் முதல்நால்வரும் ஆதிசைவரென்னும் திராவிட அந்தணரின் மூலபுருஷராயிருத்தலினாலும், அகத்தியர் ஆசுரநாட்டுத் திராவிடருள்ளே அறிவாற்றலிற் சிறந்த அகத்தியர் குடும்பத்திற் ஜெனித்த பிரபல தமிழ்முனிவராதலினாலுமென்க. ஈண்டு இம்முனிவருள் கௌசிகாதி நால்வரை சிவத்துவிஜராகிய திராவிட அந்தணர்க்கு மூலபுருடரொன்பதென்னை? இக்கௌசிகாதி பஞ்ச ரிஷிகளைப் பிரமதேவர் வழிவந்த பிராமணருக்கு மூலபுருடர் என்றன்றோ அன்னோர் கூறுகின்றாரெனின்;—அங்ஙனம் அவர் கூறும் கௌசிகாதி பஞ்ச ரிஷிகள் பிரமதேவர் முகோத்பவர்கள்; ஆதிசைவர்க்கு மூலபுருஷராய் யாம் கூறும் கௌசிகாதி பஞ்ச ரிஷிகள் சிவமுகோத்பவர்கள் ஆதலின் அவர் வேறு இவர் வேறு என்க.

இனி, இவற்றொடு மூராணுமாறு சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டும் சதா சிவமூர்த்தியின் ஈசானவதனத்தில் தோற்றப்பட்டு அப்பெருமானால் அநந்தேசுரருக்கும், அநந்தேசுரரால் ஸ்ரீகண்டருக்கும், ஸ்ரீகண்டரால் தேவர்களுக்கும், தேவர்களால் முனிவர்களுக்கும், முனிவர்களால் மனுடர்களுக்கும், மனுடரால் மனுடர்க்கும் உபதேசிக்கப்படும் இயல்பினையுடையனவென சில சைவநூல் கூறுவதென்னையெனின்;—இந்நியதி பிரதம சிருட்டியின் கண்ணும், அந்நியதி அவாந்தர சிருஷ்டியின் கண்ணும் நிகழ்ந்ததொன்றுமெனக்கொள்க.

இனி ஈண்டிதுகாறுங் கூறியவாற்றால் சிவாகமங்க ளிருபத்தெட்டும் மனிதவர்க்கத்துள் திராவிடர்க்கே கொடுக்கப்பட்ட சிறப்பு நூலென்பது தெளியப்பட்டதன்றோ? அங்ஙனந் தெளியப்படவே

அதுகொண்டு அவர்க் கவ்வாகமங்களை ஆரியமும், தமிழும் காரிகை யார்க்குக்கட்டுரைத்தவனும், இரு மொழிக்கு முதற் குரவனுமான கண்ணுதற் பெருமான் தமிழ்ப்பாஷையிற்றான் கொடுத்திருப்பனென் பதூஉம், அதனானே அத் தமிழ்ப்பாஷையில் இருந்திருக்கவேண்டு மென்பதூஉம் ஒருதலையாம் எனத் துணிந்திடுக.

இனி ஆரியரோ சிவாகமங்கள் விதித்தவாறொழுகாது அவற் றைப் புறம்பழித்து அவற்றால் விலக்கப்பட்டனவும், இருக்காதி வேத ங்களால் விதிக்கப்பட்டனவுமான பசுபந்த வேள்விமுதலியசாமான்ய கர்மங்களையே பல்லாண்டு செய்துவந்தோராதலின் அவர்க்கு அச் சிவாகமங்கள் சிறப்புநூலாயிருத்தல் யாண்டையதெனமறுக்க. அற் றேல், சிவாகமங்கள் சமஸ்கிருத பாஷையில் இருத்தற்கும், தமிழ்ப் பாஷையிலில்லாமைக்கும் காரணம் யாதெனின்;— பூர்வம் தமிழ்ப் பாஷையிலிருந்த சிவாகமங்கள் பிற்காலத்துத் தமிழரின் சைவமதத் தைத் தழுவிய ஆரியர்களும் மதவுண்மையை நன்கு தெளிதற்பொ ருட்டும், அங்ஙனம் தழுவாத ஆரியரைத் தழுவச்செய்தற்பொருட்டும் சமஸ்கிருதபாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வறியார்க்குக் கிடை த்த புதையற் றனம்போன்று அருமையாய்க் காக்கப்பட்டு வந்தமை யும்; தமிழ்ப்பாஷையிலிருந்த அம்மூல சிவாகமங்கள் காலகதியால் அங்ஙனம் காக்கப்படாமல் தென்றமிழ்நாடு கடல்கொண்ட ஞான் றும், சைவசமயத்துவேஷிகளான பௌத்த சமணர்கள் சைவ புத்தக சாலைகளில் தீக்கொளுவிய ஞான்றும், வேறு பல ஏதுக்களாலும் கே டுற்றழிந்தமையுமாமென்க. அங்ஙனம், தமிழ்நூல்கள் பல்லாயிரக் கணக்காயிருந்திறந்தனவென்பதை முன்னர் சரித்திராதாரவுகொண் டு விளக்கப்படுமாதலின் ஆண்டுக் கண்டுணர்க.

இனி, திராவிடருள் மூன்றுமரபினரான சைவவேளாளர்க்குத் தங்கள் தேசபாஷாமத சம்பந்தவுரிமைபற்றி என்றும் சிவாகமநெறி செல்லலும், திராவிடசுருதி ஓதலுமே சிறப்புடைத்தாமெனத் தேற்று தற்கே இத்துணைத்தூரம் வற்புறுத்திக்கூறியதன்றி இவ்வேளாளர்கள் ஆரியவேதத்தை ஓதுதல் அடாதெனவிலக்குதற்கன்றாம். "அந்நியநூ லுமவிரோதமே லுன்னேல்பழுதென்னலுனக்கு" என்றவிதிபற்றி இவர் அவ்வேதங்களையும் வேறோராற்றால் ஓதி வந்தனர் வருகின்றனரெ ன்பதை சிறிது விளக்குதும். சுபதேவர் என்ற சோழராஜருக்கு அவ ராசிரியர் […]வதீசைவநெறி கூறப்புகுந்தவிடத்து சத்தியோஜாதமர்

திரத்தை செபித்தல் இருக்குவேத[illegible]தையும், வாமதேவமந்திரத்தை செபித்தல் யஜுர் வேதத்தையும், அகோர மந்திரத்தை செபித்தல் சாம வேதத்தையும், தற்புருட மந்திரத்தை செபித்தல் அதர்வணவேதத்தையும் ஓதியதாமெனவிதிவாதமாக வே[illegible]கூறியிருக்கின்றனர். அதனை

சத்தியோசாதமிருக்குநல்வாமந்தயங்கியயசுர்மயமகோ ர
மெத்தியசாமமறைவியன்புருடம்விழுத்தகுவதர்வ[illegible]மயமா ஞ்
சுத்தவீசானஞ்சகலதேவர்களின்சொரூபமாமங்க[illegible]ந்திரங்க ள்
வைத்தவேதாக்கமாறுமாக்தெளிகமன்னவ[illegible]ருத்தவிம்மனு வை

உரைத்தலேவேதமுழுவதமோதல[illegible]ைப்பித்தலோதுவித்திடுதல்
புரைத்தபுசிவபூசனைசெயல்வேட்டல்பூசைசெய்வித்தல்வேட்பித்தல்--

எனவரும் திருவானைக்காப்புராண வாக்கியத்தாற்றெளிக. இதேபோன்று "ஒரு இருக்குமந்திரமாயினும், ஒரு யசுர் மந்திரமாயினும், ஒரு சாம மந்திரமாயினும் நாடோறு மோதில் [illegible]து பிரமவேள்வியா"மெனத் தைத்திரீயப்பிராமணத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதிப்படி, சிவதீக்ஷைபெற்றதுமுதல் பஞ்சப்பிரம ஷடங்கமந்திரங்களை வேளாளர்கள் காலைமாலை ஜெபித்துவருவதாலும், சிவபூசா காலங்களில் யசுர் வேதத்திலுள்ள ஸ்ரீருத்ரமுதலிய சில முக்கிய பாகங்களை ஓதிவருவதாலும், சிவகாயத்ரி மந்திரத்தை ஜெபித்து வருவதாலும், ஆரியவேதத்தினுள்ளும் பாச, பசு, பூசிதமான சாமான்ய பாகங்களையொழித்து பதி (சிவ)பூஜிதமானமுக்கியபாகங்களை ஓதிவரும் அநுஷ்டானம் இவ்வேளாளர்களிடத்து இருந்ததும், இருப்பதுமாமெனக் கொள்க.

இனி, வேளாளர் திராவிடவைசியராதலின் அவர் திராவிடவேதமோதலே சிறப்புடைத்தென மேற்கூறப்பட்டதன்றோ? அற்றேல், அவ்வேதம் ஞானசம்பந்தராதியோரால் வெளிப்படுமுன்னர் திராவிடர் எந்தவேதத்தை ஓதிவந்தார்கள் எனின்;— ஆரியவேதம் ரிஷிகணங்களால் வெளிப்படுமுன் ஆரியர் எந்த வேதத்தை ஓதிவந்தார்களென்னும் வினா அவர் பக்கலும் நிகழுமாதலின் அது வினாவாகாதென விடுக்க. அஃதென்னை? இருக்காதி ஆரியவேதங்கள் ஒருவரால் ஒரு காலத்தில் உண்டாக்கப்படாதன, அநாதியேயுள்ளன, அதனை அபௌருஷேயம், சுயம்பு என்ற அவற்றின் நாமங்களே விளக்காநிற்கின்றன என ஆரிய வைதிக சிரேஷ்டரும், அவை ஈசுரவாக்கியமே எனத் திராவிடசைவ சிரேஷ்டரும், அவ்வவர் சமய நூல்களுங் [illegible]ற்ப இவ்-

விருகொள்கையினு முரணி இருக்காதி வேதங்களை இருடிகள் வாக்கியமெனக்கூறுவதடுக்குமா? அவ்வாறுகூறுவதற்குப் பிரமாணம் யாதெனின்;— அவ்வேத வாக்கியங்களே பிரமாணமாமென்க. அவ்வாக்கியங்கள் வருமாறு:— இருக்குவேதம் முதலஷ்டகம் 62-ம் அத்தியாயம் 13-வது வருக்கை.

ஸநாயதேகோதம: இந்த்ரநவ்யம்
அதக்ஷத் ப்ராஹ்மஹரியோ ஜநாயஇந்த்வாதி.

(இ-ள்) இந்திரனே! உமக்குக்கௌதமரின் சந்ததி யாராகிய கோதர்கள் இந்த நூதனமான ஸம்ஹிதையை விநோதமாகச்செய்தார்கள்.

இருக்குவேதம் 5-வது அஷ்டகம் 2-வது அத்தியாயம் 11-வது வருக்கை

ஏதம்தேஸ்தோமம் துவிஜாதவிப்ரோ
ரதம்நதீ:ஸ்வபா அதக்ஷம்.

(இ-ள்) வல்லபமுள்ள (தெய்வமே) கைதேர்ந்தவேலைக்காரன் ஓர் தேரினை அலங்கரிப்பது போலத் தவமுனியாகிய நான் உமக்காக இந்த ஸம்ஹிதையைப்புனைந்தேன்.

இருக்குவேதம் முதலஷ்டகம் 61-ம் அதியாயம் 4-வது வருக்கை.

அஸ்மைஇதுஸ்தோமம்ஸம்ஹிநோமி
ரதம்நதஷ்டா இவ இத்யாதி.

(இ-ள்) ஓர் தச்சன் தேரினைச்செய்வதுபோல அவருக்கு (இந்திரனுக்கு) நான் ஒரு ஸம்ஹிதையைச்செய்து அனுப்புகிறேன்.

இங்ஙனங்கூறும் ஆரியவேதவாக்கியங்களே ஆரிய வேதத்தை இயற்றினோர் இருடிகள் என வச்சிரத்தம்பம் போல் காட்டாநிற்ப இதற்கெதிரியமாக சுயம்பு எனவும், ஈசுரவாக்கியமெனவும் எந்நூல் கூறினாற்றுனென்னை? எவர் கூறினாற்றனென்னை? அவையெல்லாம் உபசாரமாமேயன்றி உண்மையாகா. இவ்வாறு ஆரியவேதங்கள் யாவும் ரிஷிவாக்கியங்களே என விளக்கும் அவ்வேத வாக்கியங்களின்னும் பலவுள; அவற்றை விரிவஞ்சி விடுத்தாம். இதுநிற்க. புராதன சைவநூலும்,சைவமும்ஈசுரவாக்கியமெனக்கூறும்வேதம் ஆரியவேதமன்று;

அது தமிழ்வேதமே. அதுதான் சிருஷ்டிகாலத்தில் ஈசுரனால் உலகர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட நான்மறை. அது திராவிடரால் பூசிக்கப்படுதல் கண்ட ஆரியர் தங்கட்கு அதனினும் சிறந்த நான்மறை உண்டென நாட்ட விரும்பித் தாங்கள் திராவிடரை ஜயங்கொள்ள பலதேவர்களை நோக்கிச்செய்த பிரார்த்தனைகளையும், யாகாதிகள் செய்யும் விதிகளையும் திரட்டி நான்கு பாகுபாடுசெய்து நான்குபேரிட்டு சதுர்வேதமாக்கிக்கொண்டதோடு சிவாகமங்கள் கூறும் ஞானார்த்தப்பொருளை விதந்தெடுத்து உபநிஷத்துகளாகச்செய்து அவ்வேதத்தோடு இணைத்து அவற்றை ஞானகாண்டமெனவும், மற்றதைக் கருமகாண்டமெனவும் பெயரிட்டு இவ்விரு காண்டங்களையும் ஒருசேர சுயம்பு எனவும், அபௌருஷேயம் எனவும் வழங்குவாராயினர் என்பாருமுளர். ஏற்பனகொள்க.

இனி, ஆரியவேதஞ்செய்த ரிஷிகள்தான் யாவரெனின்:- அவர் மரீசி, அத்திரி, ஆங்கிரசு, புலகர், புலத்தியர், கிருது, பிரசேதனர், வசிஷ்டர், பிருகு முதலிய பிரமரிஷிகளும், மந்தாத்திரி, ஷிவி, வசுமனுன் பிரதர்த்தனர், விஸ்வாமித்திரர், மதுசந்தனர், ரிஷபன், ரேணு, அம்பரிஷன், பரதன், மேதாதிதி, நாபகன், இரகுகணன், வசுஷப்பிரியன், புரூரவன், வேனன், சுதாசன், கிருதசமதன் தேவாபி, சந்தானுமுதலிய இராஜ ரிஷிகளும், கவஷ ஐலுஷன் முதலிய தாச (சூத்ர) ரிஷிகளும், அங்கதேசத்தரசனது புழுக்கச்சி மகனாகிய கக்ஷீவநு முதலிய சங்கரஜாதி ரிஷிகளும், ஷசி, சிரத்தை, கோரவி, வாக்கு, லோபாமுத்திரா முதலிய ஸ்திரீகளுமாமென்க. ஸ்திரீகளுள் லோபாமுத்திரா அகஸ்தியர் பத்தினியும், மற்றவர் முறையே புலோமனை, காமை, சக்தி, அப்பிரேண என்பவரின் புத்திரிகளுமாம்.

இங்ஙனம் வேதஞ்செய்த கிரந்தகர்த்தர்களுள் ஸ்திரீ, சூத்திரர்களும், சங்கரஜாதியாருஞ் சேர்ந்திருப்பவும் ஆரியர் ஸ்திரீ, சூத்திரர்கள் வேதமோதலாகாதெனக் கட்டுப்பாடு செய்துகொண்டது அடாச்செயலன்றோ? "வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்" லென்றபடி ஒரு காலத்திலவர்க்கெய்திய செல்வாக்கு அவர் இட்டது சட்டமாய் உலகை நிறுத்தி அக்காலத்தன்றி அவரெண்ணத்தைப் பிற்காலத்தும் நிலைபெறச்செய்துவிட்டது. இன்னும் அவர் அச்செல்வாக்கு விசேடத்தால் ஆரிய நூல்களுள் தங்கள் சாதியையும், தங்கள் வேதத்தையும் அளவுக்கதிகமாய் உயர்த்திக் கூறிக்கொண்டதற்கேற்ப திராவிடரின்

சாதி, சமயசம்பந்தமான திராவிட நூல்களிலும் தங்கள் சாதியையும், தங்கள் வேதத்தையும் உயர்த்திக்காட்ட விரும்பி அந்நூல்களைத் தங்கள்பாஷையில் மொழிபெயர்க்கும் வழியானே அவ்விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றி விட்டனர். அம்மட்டோ! அந்நூல்களில் பூர்வ திராவிடர்களை இராக்ஷதரொன்றும், தாசரொன்றும் தாழ்த்தியுங்கூறி அக்கூற்றைப்பிற்காலத் திராவிடர் நம்புமாறுஞ்செய்துவிட்டனர். அற்றாயின் அப்புராதன தமிழ் மூலநூல்கள் தாம் என்னவாயினவோவெனின்;— அவை காலவேற்றுமையால் ஆதரிக்கப்பெறாமல் மேற்கூறியவாறு பற்பலவழிக்களால் அழிந்துபோயினவென்றே கொள்ளவேண்டுமென்க. எதனாலெனின்;— தமிழ்ச்சங்க மருவிய மதுராமாநகரத்தில் நடந்த திருவிளையாடற் சரித்திரமும் நைமிசாரண்ய வாசிகளான ரிஷிகணங்கட்குச் சூதராற் சொல்லப்பட்ட சமஸ்கிருத நூலினின்றுந் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருத்தலானென்க. என்னை? தமிழ்ச் சங்கத்தைவளர்க்குமரசரும், அச்சங்கமருவிய வித்வான்களும் பலருளராக அவருள் யாவராயினுமொருவர் அக்காலத்து அத்தலத்தில் நடந்த திருவிளையாடற் சரித்திரத்தை செய்யுணடையிலாயினும், வசன நடையிலாயினும் இயற்றவும் இயற்றுவிக்கவும் எண்ணுதொழிவரா? கோவலன் கண்ணகி சரிதத்தைக்கூடப் பெருங்காப்பியமாய்ச் செய்த சங்க வித்வான்கள் திருவிளையாடற் சரிதத்தை அங்ஙனம் ஓர் நூலாகச்செய்யாது விடுவர் கொல்லோ? பெரியபுராணம் தமிழில் முதன்மை பெற்றிருத்தல்போலத் திருவிளையாடற் புராணமும் ஏனைய தமிழ்நாட்டுத் தலபுராணமும் தமிழின் முதன்மைபெற்றிருத்தல் வேண்டுமன்றோ? அவ்வாறின்றித் தமிழ்நாட்டுத் தலமான்மியங்களுஞ் சமஸ்கிருதநூலினின்றே தமிழில் மொழிபெயர்த்திருத்தலினால் பூர்வமிருந்த தமிழ்நூல்கள் மேற்கூறியவாறு கேடுற்றனவென்றே கொள்ளல்வேண்டுமென்க. மேலும் பண்டைத்தென்றமிழ்நாட்டைக் கடல்கொள அந்நாட்டின் நடுநாயகமாய் விளங்கிய கபாடபுரத்தொரு பல்லாயிர நூற்கள் நீரிற் கிரையாயின எனவும், ஏனையநாட்டில் எஞ்சிய சிலவும் பின்னர் சைவசமயத்வேஷிகளான சமணர் கொடுமையாலும், மகம்மதியர் அறியாமையாலும் ஒவ்வோர் காலத்து அக்கினிக்கு ஆகுதி செய்யப்பட்டன எனவும் சரித்திரமூலமா யறிகின்றேமன்றோ? அம்மட்டோ! சைவ சமய சம்பந்தமான அரும் பெருந்தமிழ் நூல்கள் இலங்கைத் தேசத்தின் கண்ணும் பௌத்தர்களால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டனவென்று அத்தேச சரித்திரங்களே முறையிடுகின்றன. இங்ஙனந் தமிழ் நூல்கள் பல்லாயி

ரக்கணக்கா யிருந்திறந்துபோயின வென்பதற்கு மேற்கூறிய ஆதாரங்களோடு பூர்வ வுரையாசிரியர் எடுத்தாண்ட வுதாரணச்செய்யுள்களை யுடையனவான நூல்களின்மையும் ஓர் பெருஞ்சான்றும். என்னை? அவ்வுதாரணச்செய்யுள்கள் பற்பல அரிய நூல்களின்கண்ணுள்ளன வாய்க் காணப்படவும் அந்நூல்களிற் சிலவற்றையாவது, அந்நூல்களின் பெயர்களையாவது காணப்பெறாமையாலென்க.

இனி, சிவாகமங்களை ஈசுர வாக்கியமெனக் கூறுவதும், ஆரிய வேதத்தை ஈசுரவாக்கியமெனக்கூறுவதேபோன்று உபசாரவழக்கே யாம் போலுமெனின்; அற்றன்று. அவை பசுபதியான ஈசுரவாக்கிய மென்பதே சத்தியம். எதனாலெனின்;— அவ்வாகமங்கள் பரமேசுர னையே நூலாசிரியராகவும், பசுக்களை மாணாக்கராகவுங்கொண்டு வினு விடை ரூபமாக ஆன்மாக்களுக்கு வேண்டும் விதி விலக்கை யுணர்த்து வதாலும், அவ்வாகமங்களே அவைகளை ஈசுர வாக்கியமெனக் கூறுவ தாலும், அவைகளை பசுக்களாற் செய்யப்பட்டதாக நூல்களில் யாண் டுங் கூறப்படாமையாலும், பிரதமசிருட்டியில் சதாசிவ பெருமானால் அவைகளைப் பரசம்பந்தமாக அனந்தேசுரருக்கும், இவரால் மகா சம்பந்தமாக ஸ்ரீகண்டருக்கும், இவரால் அந்தரான சம்பந்தமாக தேவர்களுக்கும், இவரால் திவ்ய சம்பந்தமாக முனிவர்களுக்கும், இவரால் அதிவ்ய சம்பந்தமாக மனுடர்களுக்கும், இவரால் திவ்யா திவ்ய சம்பந்தமாக ஏனைய மனுடர்களுக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டன வென்று கூறப்பட்டிருத்தலாலும், அவாந்தர சிருட்டியில் அச் சிவாக மங்கள் சதாசிவ மூர்த்தியின் பஞ்சவதனங்களினின்று திராவிட அந் தணரின் மூலபுருஷரான பஞ்ச ரிஷிகட்கு ஸாக்ஷாத்தாகக் கொடுக் கப்பட்டு அவ்வாசார்ய பரம்பரையானே மனிதர்க்குக் கிடைத்தன வாயிருத்தலானுமென்க.

இனி, இருக்காதி வேதங்களோ இவ்விலக்கணம் ஒரு சிறிது மெய்தப்பெறாமல் ஒவ்வொரு சூக்தங்களின் தலைப்பிலும் இது இன்ன சந்தசு (பண்) உடையது, இன்ன தேவதையைக் குறித்தது, இன்ன இருடியாற் செய்யப்பட்டது என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளனவாய் அவ்வி ருடியர்கள் தங்கள் தங்களுக்கு அல்லது தங்களினத்தாருக்கு வேண்டு வனவற்றைப் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனவாயிருக் கின்றன. அவ்வாறு செய்த பிரார்த்தனைகளுட் சிலவருமாறு:—

இருக்குவேதம் முதல் அஷ்டகம் 4வது அத்தியாயம் 11வது வருக்கை.

இந்திரனே! ஆரியர்களையும், தாசர்களையும் பகுத்தறியும்படி வித்தியாசஞ்செய்தருளும். வைதீக கருமங்கள் செய்யாதவர்களைத் தண்டித்து யாகத்துக்குட்படச் செய்தருளும். யாகஞ்செய்பவர்களுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுப்பவரே! வல்லவராயிரும்.

i. 5. 4. உமது சத்துருக்களை எளிதிற் சயங்கொள்ளும், உதாரமுள்ள வீரேந்திரனே! யுத்தத்தில் தாசர்களை நீர் ஓடவிட்டடித்தீர்.

i. 7. 11. எல்லாராலும் வர்ணிக்கப்பட்ட இந்திரனே! தாம் மருத்துக்கள் சூழத் தாசர்களையும், ஷிமியூனர்களையும் எதிர்த்துத் தமது இடியினால் அவர்களைச் சேதித்தருளினீர். இடிக்கரசே! பின்பு புலங்களை வெண்மைநிறமுள்ள நண்பர்களுக்குப் பகுத்தருளினீர்.

i. 7. 12. நடக்கிற பிராணிகளுக்கும், சுவாசமுள்ள பிராணிகளுக்கும் கர்த்தனும், வேதத்தை ஓதும் பிராமணர்களுக்காகப் பசுக்களை மீட்டவரும், தாழ்ந்துள்ள தாசர்களைக் கொன்றவருமான இந்திரனே உம்மை வணங்குகிறேன்.

i. 7. 16. இடியினை ஆயுதமாகக்கொண்டு தனது வல்லபத்தில் நம்பிக்கையுடைய இந்திரன் தாசர்களின் பட்டணங்களை அழித்துக் கொண்டுபோனார். அறிவிற் சிறந்த இந்திரனே! இடிக்கரசே! தாசர்களின்மீது உமது அம்புகளைச் செலுத்தும். ஆரியர்களின் வீரத்தையும் புகழையும் விருத்தியாக்கும்.

i. 8. 17. இடியைக்கொண்டு தாசர்களை ஒழித்துவிட்டு அசுவினி தேவர்களாகிய நீவிர் ஆரியர்களின்மீது பிரகாசத்தைத் தந்தருளினீர்.

ii. 1. 19. வானத்தில் யுத்தஞ்செய்தவரும், சண்டையில் நாநாவிதத்திலுங் காப்பாற்றினவருமாகிய இந்திரனே யாகஞ்செய்யும் ஆரியனை யுத்தத்தில் காத்தருளினீர்.

ii. 1. 19 இந்திரனே! பயங்கரமாய் இரைச்சலிடும், பிங்கல வர்ணமான பசாசுக்களை நாசமாக்கும், இராட்சசர்களை நிர்மூலமாக்கும். (என்றிக்கூறும் புசாசு, இராட்சசர், தாசர் என்பவர் ஆரியர் இந்தியாவிற்கு வருமுன் இந்தியாவின் பூர்வ குடிகளாயிருந்த மனிதரேயாம். இவர் திராவிடரே என்பதும், இவர்கள் ஆரியர்களுக்கு எதிரிகளா

யிருந்தமையின் இவர்களைப் பசாசுக்கள் என்றும், அரக்கர் என்றும், இழிவாகக் கூறியிருக்கின்றனர் என்பதும் இந்துதேச பூர்வ சரித்திர ஆராய்ச்சிவல்லார் துணிபு.)

ii. 4. 17. போர்க் குதிரைகளுக்குக் கர்த்தனாகிய இந்திரனே! உற்சாகத்தை விளைவிக்கும், எங்களது புகழ்ச்சியினாற் பராக்கிரமங் கொண்டு உமக்குப் பலியிடாதவனையும், உம்மை வணங்குவோரை வருத்துவோரையும் நீர் கொன்றருளினீர்.

ii. 4. 18. பராக்கிரமமுள்ளவரே! மரக்கலத்தை அக்கினி எரித்துவிடுவதுபோல் வைதிகமில்லாத தாசர்களைக் கொளுத்திவிடும்.

ii. 6. 6. நீர் ஆரியருக்கு வெளிச்சத்தையுண்டாக்கினீர். தாசர்கள் உமது இடது பாரிசத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆரியர் தாசர்களை வெற்றிகொண்டதுபோல் உமது கிருபைபெற்று சத்துருக்களை வெற்றிகொள்வோரை நாங்கள் கொண்டாடுகிறோம்.

ii. 6. 15. இந்திரன் அசுரர்களை எதிர்த்து தாபிதியார்களைக் கொண்டுபோய் விட்டதுமன்றி அவர்கள் ஆயுதங்களை யெல்லாம் நெருப்புக் கிரையாக்கி அவர்கள் ஆனிரையாலும், அஸ்வங்களாலும், இரதங்களாலும் அரசகுமாரனைச் செல்வவந்தனாக்கினார்.

ii. 6. 16. தாசர்கள், குமுரியர், துனியர் இவர்களுக்குத் துக்கத்தை விளைவித்துக்கொன்றீர். தாபிதியரைக் காப்பாற்றினீர்.

ii. 6. 26. இந்திரனாகிய அவர் தாசியரைக்கொன்று அவர்களின் இரும்புப் பட்டணங்களை நாசமாக்கினார்.

iii 6. 4. இந்தக் கொடியவர்களிருக்கும் வானத்தையும், பூமியையும், காற்றினையும் அனலாக்கும். மேகாதிபதியே! பிராமணர்களைத் துவேஷிக்கும் கொடியவர்கள் வசிக்கும் வானம் பூமி, காற்று, இவற்றினை உமது கிரணங்களால் கொளுத்தும்.

iv. 7. 3. தாசர்களாகிய ஷம்பரர்களது நுழைதற்கரிய நூறு பட்டினங்களை நீர் அழித்தீர்.

v. 6. 4. தாசர்களுக்கும் ஆரியர்களுக்கு முள்ள பகையை ஒழித்துவிடும்.

viii. 2. 19. நீர் ஆரியர் பொருட்டாகத் தாசர்களை ஓட்டினீர்.

இவ்வேத பிரார்த்தனைகள் யாவும் ஆரியர் இந்தியாவிற்குவந்த காலத்தில் தேவர்களை நோக்கித் தங்களுக்கு சயத்தையும், தங்கள் எதிரிகளான பூர்வ குடிகளுக்கு அபஜெயத்தையுந் தரவேண்டுமென்றும், இடை யிடை தந்த ஜயத்தைப் புகழ்ந்தும் கூறினதாகத் தோன்றுகின்றன. இஃதன்றியும் கிருஷ்ணயசுர்வேதத்தில் தைத்திரீயபிராமணத்தில் முற்பாகத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற வாக்கியம் வருமாறு—

1. ப்ரஹ்ம ஸந்தத்தம் தன்மே ஜின்வதம்
2. க்ஷத்ரம் ஸந்தத்தம் தன்மே ஜின்வதம்
3. ஈஷம் ஸந்தத்தம் தாம்மே ஜின்வதம்
4. ஊர்ஜம் ஸந்தத்தம் தாம்மே ஜின்வதம்
5. ரயிம் ஸந்தத்தம் தாம்மே ஜின்வதம்
6. புஷ்டிம் ஸந்தத்தம் தாம்மே ஜின்வதம்
7. பிரஜாம் ஸந்தத்தம் தாம்மே ஜின்வதம்
8. பசூன் ஸந்தத்தம் தாம்மே ஜின்வதம்.

இவைகளின் பொருள்.

1. வேதத்தினையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்
2. வல்லபத்தினையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்
3. உணவினையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்
4. பலத்தையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்
5. தனத்தையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்
6. புஷ்டியையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்
7. சந்ததியையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்
8. பசுவினையுண்டாக்கும் அதனை எமக்கருளும்

இவ்வாறு ஆரியவேதங்களிலுள்ள தோத்திரங்களெல்லாம் பெரும்பாலும் இந்திரன், வருணன், வாயு, குபேரன், அக்கினி முதலிய சாமான்ய தேவர்களைக் குறிப்பனவாகவும், இம்மைப்பயனைக் குறிப்பனவாகவுமே இருக்கின்றமையின் இவற்றை ஈசுவர வாக்கியமென எவ்வாறு கொள்ளலாம்? சர்வலோகங்களையும் சங்கிதான மாத்திரையில் ஆக்கி அளித்தழிக்கும் பரமேசுரனோ இச்சாமான்ய தேவரைத் தோத்திரஞ்செய்வன்? அன்றியும் அப்பிரார்த்தனைகள் யாவும் தற்பயன் கருதிப் பிறர்கேட்டை விரும்புவனவாகவும், பசுக்க

ளான சாமான்ய தேவதைக் குறிப்பனவாகவுமன்றோ காணப்படுகின்றன? இதனால் இப்பிரார்த்தனை செய்துள்ளோரை மனுடருள்ளும் சாமான்யராகக் கொள்ளத்தகுமன்றோ? இவ்வாறு தற்பயன் கருதிப் பிறர் கேட்டை விரும்புவதும், சாமான்ய தேவதைகளைத் தோத்திரிப்பதுமான ஓர் பிரார்த்தனை வாக்கியமேனும் தமிழ் வேதத்திற்காண முடியுமோ? முடியாதென்பதே தேற்றம். எதனாலெனின்; அவற்றுட் கூறப்படும் தோத்திரங்களும், பிரார்த்தனைகளும் முழுமுதற் கடவுளான சிவபரம்பொருளையே குறிப்பனவாகவும் நித்தியானந்தமுத்திப் பேற்றையும் அதற்குச் சாதகமாயுள்ளவற்றையுமே விரும்புவனவாகவும் காணப்படுதலின் என்க. அவற்றை

புற்றில்வாளரவுமஞ்சேன்பொய்யர்தமெய்யுமஞ்சேன்
கற்றைவார்சடையெம்மண்ணல்கண்ணுதல்பாதநண்ணி
மற்றுமோர்தெய்வந்தன்னையுண்டெனநினைந்தெம்பெம்மாற்
கற்றிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

என்றும்,

கொள்ளேன்புரந்தரன்மாலயன்வாழ்வுகுடிகெடினு
நள்ளேனினதடியாரொடல்லானரகம்புகினு
மெள்ளேன்றிருவருளாலேயிருக்கப்பெறினிறைவா
வுள்ளேன்பிறதெய்வமுன்னையல்லாதெங்களுத்தமனே.

என்றும்,

அருந்துணையையடியார்தம்மல்லறீர்க்கு
மருமருந்தையகன்ஞாலத்தகத்துட்டோன்றி
வருந்துணையுஞ்சுற்றமும்பற்றும்விட்டு
வான்புலன்களகத்தடக்கிமடவாரோடும்
பொருந்துணைமேல்வரும்பயனைப்போகமாற்றிப்
பொருக்கித்தனைநினையவல்லார்க்கென்றும்
பெருந்துணையைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்
பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

என்றும் வரும் வாக்கியங்களாற் கண்டுணர்க. மற்றுள்ள தமிழ்வேத வாக்கியங்களும் இவ்வியல்பினவேயாமென்பதனை

தோடு கூற்றுப் பித்தா மூன்றும்
பீடுடைத்தேசிகன் பேருரையாகும்

என்ற அடக்கத்து தேவாரக் கருத்துரை வாக்கியத்தாலும்,

நேயமிகுத்தன்னிலைகுலையக்கூடுதலை
யாயவருட்டாய்க்கங்கலாதலன்னைப்பத்தாகும்
தூயவருட்குயிலேசோதியைக்கூடுதற்குன்
வாயினுற்கூவென்முன்வாழ்த்தல்குயிற்பத்தாகும்.

கருவியுறுமூனுடற்கண்வாராம்ற்றிருவருளிற்கலப்பதற்கே
யரனடியைப்புகழ்ந்துபெருநார்வமொடுமுறைத்தலேயாசைப்பத்தாம்
வெருவிமலத்தினைச்சீலத்தொன்றுகுமடியர்குழாத்துடனேகூட்டும்
பரமருட்பெருமைமிகுதியைப்புகழ்ந்துபாடலதிசயப்பத்தாமே.

என்பனவாதியாக வரும் திருப்பெருந்துறைப் புராணத் திருவாசகப் பதிகக் கருத்துரைச் செய்யுள்களானுந் தெளிந்துணர்க.

இனி, இத்தமிழ்வேதம்போலன்று பெரும்பாலுந் தற்பயனையும் பிறர் கேட்டையுமே விரும்பிச் சாமான்ய தேவதைகளை நோக்கிப் பிரார்த்திக்கும் ஆரிய வேத வாக்கியங்களெல்லாம் ரிஷிவாக்கியங்களேயாமென்பதை அவ்வேத வாக்கியங்கொண்டே வச்சிரதம்பம் போல நாட்டப்பட்டதாதலின், அவற்றிற்கெல்லாம் போந்த நியாயங் காட்டிச் சுயம்பு என்றுவது, ஈசுரவாக்கிய மென்றுவது சித்தாந்தப் படுத்துமவரை அவ்வாரியவேதம் ரிஷிகள் வாக்கியமென்பதே சித்தாந்தமாமெனக்கொள்க. இவ்வாறு கூறுவதால் எம்மைச் சமணர், புத்தர் போன்று வேதவேள்வியை நிந்தனைசெய்ததாக எண்ணற்க. என்னை? ஒரு பொருளின் றன்மையைப்பற்றி ஒருவன் றுணிந்த ஆராய்ச்சியளவில் உண்மை கூறுவது அப்பொருளை நிந்தித்தது மாகாது; அவனுக்கது பாவச்செயலுமாகாதாதலின். இனி அவ்வாறு கூறுவதை ஆராய்ச்சிக்குறைவெனப் போந்த ஆதரவு காட்டிப் பிறர் விளக்கிய வழியும் அதனை ஒத்துக்கொள்ளாது "தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே கால்" எனச் சாதிப்பான் செயலே பாவச் செயலாமெனக்கொள்க.

இன்னும் அவ்வேதம் ஈசுரவாக்கியமன்றென்பதனை பௌஷ்கராகமம் 7வது பிரமாணப்படலத்துள்ள

அந்யோபிமார்க்கோ வேதாதி:பசுபாசார்த்ததர்ஸக:
ஸ்வோக்ததத்வாவ திவ்யாப்தி:ப்ரஹ்மவிஷ்ணவாதிம:கர்த:
பரஸ்மாந்மோக்ஷமார்க்கஸ்ய ஸ்திதஸ்வர்க்காதிபோகத:

என்னுஞ் சுலோகத்தானுந் தெளிந்திடுக.

(இ-ள்.) பசுபாசார்த்த தருமங்களைப் ப்ரஹ்மமென்று காட்டா நிற்கிற வேதாதிமார்க்கமானது தனக்குச் சொல்லப்பட்ட இருபத்து நான்கு தத்துவாந்த வியாப்தியை யுடைத்தாயும், ப்ரஹ்ம விஷ்ணு வாதிகளாற் செய்யப்பட்டதாயும், சிவபெருமானாற் சொல்லப்பட்ட மோக்ஷமார்க்கத்திற் கங்கமாயுமிருக்கையாலும், சுவர்க்காதி போக பலத்தைக் கொடுத்தலாலும் இதரமாயிருக்கிற வேதாதிமார்க்கமானது அனுப்தவாக்கியமாக நிச்சயிக்கப்பட்டது என்பதே. இதனாற் திருவிளையாடலாதி புராணங்கள் இருக்காதி வேதங்களை ஈசுர வாக்கியமெனக் கூறுவதெல்லாம் உபசார வழக்கேயாமென்றொழித்திடுக.

இனி, இவ்வாறு உபசார வழக்காகவாயினும் ஆரிய, திராவிட நூல்கள் ஆரியவேதத்தைச் சுயம்பு எனவும், ஈசுர வாக்கியமெனவும் கூறுவதுபோலத் தமிழ் வேதத்தைக் கூறாமையானும், தேவாராதிகளுக்கு முற்படத் தமிழில் வேத மொன்றிருந்ததாகக் கொள்ளத் தக்க வேறுதாரவுகள் காணப்படாமையானும் ஆரிய வேதத்தோடொப்பத் திராவிடவேதத்தைக் கூறல் அடாதெனின்;—இஃதறியார் கூற்றேயாம். என்னை? தமிழ்வேதம் அநாதி நித்யமாயுள்ளதெனவும், தேவாராதிகட்கு முன்னருந் தமிழ் வேத முண்டெனவுங் கூறும் பிரபல வாக்கியங்கள் உளவாதலின். அவை வருமாறு:—

உமாபதிசிவாசாரியர், திருமுறைகண்ட புராணம்.

அருமறையைச்சிச்சிலிபண்டருந்தத்தேடுமதுபோலன்றிதுவென்று முளதாமுண்மைப், பரபதமுந்தற்பதமும்பரனேயன்றிப்பலரில்லையென் றெழுதும்மனுவல்பாரி, னெரியினிடைவேவாதாற்றெதிரேயோடு மென்புக்குமுயிர்கொடுக்குமிடுநஞ்சாற்றுங், கரியைவளைவிக்குங்கன் மிதக்கப்பண்ணுங்கராமதலைகரையிலுறக்காற்றுங்காணே.

இச்செய்யுளில் அது (சிச்சிலிப்பறவையால் உண்ணப்பட்ட ஆரியவேதம்) போலன்று; இது (தமிழ்வேதம்) என்றுமுளதாம் எனவரும் வாக்கியங்கள் ஆரிய வேதத்துக்கு அநித்யத்வமும், தமிழ் வேதத்துக்கு நித்யத்வமும் நாட்டுகின்றமை காண்க.

இஃதன்றி, தொல்காப்பியம் வாகைத்திணையியல் 'அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப்பக்கமும்' என்றதற்றொடக்கத்துச் சூத்திரவுரைக்கண் நச்சினார்க்கினியர் வேத சம்பந்தமாகக்கூறிய வாக்கியங்களாவன;—

"இருக்கும், யசுரும், சாமமும் இவை தலையாய ஓத்து(வேதம்); இவை வேள்விமுதலியவற்றை விதித்தலின்; இலக்கணமுமாய், வியாகரணத்தாற் காரியப்படுதலின் இலக்கியமுமாயின. அதர்வமும், ஆறங்கமும், தருமநூலும் இடையாய ஓத்து; அதர்வம் வேள்விமுதலிய வொழுக்கங் கூறாது பெரும்பான்மையு முயிர்கட்கு ஆக்கமேயன்றிக் கேடு சூழு மந்திரங்களும் பயிறலின் அவற்றோடு கூறப்படாதாயிற்று".

"இனி, இதிகாசபுராணமும், வேதத்திற்கு மாறுபடுவாரை மறுக்கும் உறழ்ச்சிநூலும், அவரவர் அதற்கு மாறுபடக்கூறும் நூல்களும் கடையாயவோத்து. எழுத்துஞ்சொல்லும் பொருளுமாராய்வித் திம்மைப் பயன் தருதலின் அகத்தியம், தொல்காப்பியமுதலிய தமிழ்நூல்களும் இடையாய ஓத்து ஆமென்றுணர்க. இவை யெல்லா மிலக்கணம். பாரதம், இராமாயணம் போல்வன இ[illegible]ம். இன்னுந் தமிழ் நூலில் இறையனாரும், அகத்தியனாரும், மார்க்கண்டேயனாரும், வான்மீகனாரும், கௌதமனாரும்போல்வார்செய்தன தலையும், இடைச்சங்கத்தார் செய்தன இடையும், கடைச்சங்கத்தார் செய்தன கடையுமாகக்கொள்க. இங்ஙனம் ஓத்தினையு மூன்றாகப் பகுத்தது அவற்றின் சிறப்பையும், சிறப்பின்மையையு மறிவித்தற்கு" என்பதே. இவற்றால் அகத்தியர் இடையாய தமிழிலக்கணம் செய்ததுமன்றித் தலையாய தமிழ்வேதமுஞ் செய்திருப்பதாகவும், இறையனாரும், வேறுபல முனிவரும் தமிழில்வேதமியற்றியிருப்பதாகவுங்கொள்ளக்கிடக்கின்றதன்றோ? அகத்தியர் காலம் உலகமாதா பருவதராஜபுத்திரியாய் அவதரித்து இறைவனை மாலை சூட்டிய காலமாமன்றோ? அது புராணநெறிபற்றிக்கணக்கிடின் முதல் யுகத்து நடந்த சம்பவமாகவன்றோ கொள்ளப்படல்வேண்டும்? இன்னுமிவர் "பைந்தலைபுரட்டு முந்நீர்ப் பௌவமுண்டவனே யெம்மை யொத்தவன்" என நம் பரமேசுரரால் புகழப்பெற்றவரும், நகுடனைத் தேவேந்திரனைச் சர்ப்பமாகச் சபித்தவருமாவரன்றோ? இவர் செய்த திராவிடவேதம் இவர் பத்தினிலோபாமுத்திரையாதி சிலஸ்திரீகளும், பல ரிஷிகளுமாகத் தேவேந்திராதி பசுக்களை வந்தித்துள்ள ஆரிய வேதத்தை நோக்கக் காலத்தினாலேனும், ஆற்றலினாலேனும் பிற்பட்டதாமா? ஆகாதென்பதே தேற்றம். இங்ஙனமே, சிவபெருமானது திருமகனாரான ஞானசம்பந்தப்பெருமானாதியோர் செய்த தேவாராதி தமிழ் வேதங்களும் ஆரிய வேதத்தினின்றும் பேராற்றல் படைத்துள்ளன வென்பதைத் "தொண்டர்நாதனைத் தூதிடைவிடுத்த

துமுதலே, யுண்டபாலனையழைத்ததுமெலும்புபெண்ணுருவாக், கண்டமறைக்கதவினைத்திறந்ததுங்கன்னித், தண்டமிழ்ச்சொலோமறுபுலச்சொற்களோசாற்றீர்" என்று செய்யுளாற்றெளிந்திடுக. இதன் பெருமையைப் பல ஏதுக்களால் 32, 33, 34ம் பக்கங்களிலும் விளக்கியுள்ளோமாதலின் இனியேனும் எம்மவர் (சைவர்) தமிழ் வேதத்துக்கு நிக்கிருஷ்டங்கூறி மீளா நரகினுக்காளாரும் தற்காலத்துச் சிற்சில போலிமாக்களின் துர்ப்போதனை சத்தராகாது உச்சிமேற் புலவர் கொள் நச்சினார்க்கினியராம் பிராமணோத்தமர் ஆரிய வேதாதிகளை மூன்றாகப் பகுத்ததுபோலவே தமிழ் வேதாதிகளையும் மூன்றாகப் பகுத்துச் சமத்துவம் கூறியிருத்தலைக் கண்டு தேறுவாராக. இன்னும் இதனால் யாம் கொள்ளக்கிடப்பது யாதெனின்: ஆரியர்க்கு ஆரியவேதம் ஒவ்வோர் காலத்து ஒவ்வோர் இருடிகளால் அவ்வக்காலத்துக்கு வேண்டியவாறே வெளிப்பட்டதுபோல் திராவிடர்க்குத் திராவிட வேதமும் ஒவ்வோர் காலத்து ஒவ்வோர் முனிவரால் அவ்வக்காலத்துக்கு வேண்டியவாறே வெளிப்பட்டதென்பதேயாமென்க. அவ்வாறு அவ்வக்காலத்துக்கு வேண்டியவாறு வேதம் வெளிப்படுமென்பதைச் சிதம்பரத்திற் சேமித்த தேவாரங்களிற் பல பாகம் அழிந்து சில பாகம் இருந்தமையும், அதுகண்டு வருந்திய வளவர்கோனுக்கு "ஈண்டு வேண்டுவனவைத்தோம்" என்று இறைவன் கூறிய அசரீரி வாக்கும் நிறுத்தா நிற்கும். இது நிற்க.

இனி, ஆரிய வேதத்தைச் சுயம்பு, ஈசுர வாக்கியமெனப் புராணிகர் கூறுவதை உபசாரவழக்கெனக் கொள்ளாது உண்மை வழக்கெனவே கொண்டு அது அநாதியில் சுத்த மாயையிற் காரண ரூபமாயடங்கியிருந்து பிரதம சிருட்டியில் ஈசுர வாக்கியவழிக் காரிய ரூபமாய் வெளிப்பட்டும், பின்னர் அதே சங்காரகாலத்தி லொருங்கே ஒடுங்கியும், சிருட்டிதோறும் அவ்வக்காலத்துக்கு வேண்டும் அளவிற்றாய்த் தேவர்களாலும், இருடிகளாலும் சிற்சில பாகமாய் வெளிப்பட்டதெனக் கூறலாகாதோவெனின்;—அவ்வாறு கூறலாமேல் தமிழ் வேதத்தையும் அவ்வாறே கூறற்கு யாதோர் இழுக்கு மின்மையின் அதனையும் அநாதியில் சுத்த மாயையிற் காரண ரூபமாயிருந்து பிரதம சிருட்டியில் ஈசுர வாக்கியமாகக் காரியப்பட்டு சம்ஹாரகாலத்தில் ஒருங்கே ஒடுங்கிச் சிருட்டிதோறும் அவ்வச் சிருட்டிக்கு வேண்டிய அளவிற்றாய் முனிவர்களால் வெளிப்பட்டதென ஐயமின்றிக் கூறலாமென்க.

இதிகாசமுங் கூறியவாற்றால், வேதமோதலொழிந்த வைசியரது தொழிலும் வேளாளரநுஷ்டானத்தில் உள்ளனவேயாதலின் பெயர் வழக்குரிமையோடு தொழில் வழக்குரிமைபற்றியும் அவர் வைசிய வருணத்தாராதல் ஒருதலையாகவும் அவர் தம்மைச் சூத்திரரென அவ் வேளாளரையே நூலாசிரியராய்க்கொண்ட திருவிளையாடல்முதலிய தலபுராணாதிகள் கூறுதற்கு யாது கதியெனின்;— அதற்குக் கதிகூற வேண்டிய ஆவசியகம் எமக்கின்றென்க. எதனாலெனின்;— அங்ஙனங் கூறும் சாமான்யப் பிரமாணமான தல புராணக் கூற்றும் அவ்வப் புராணக்கூற்றாகாது அவ்வவ் நூலாசிரியர் கூற்றாகவே இருத்தலின் என்க. அஃதென்னை? திருவிளையாடற் புராணம் "இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த படலத்தில் 'கட்டவன்றொரு வேளாளன்' 'காலாமரபினு' னென்றதும் அப்புராணக் கூற்றாகாதோவெனின்;— ஆகாது. அதனை முன்னர் நன்கு விளக்கப்படுமாதலின் ஆண்டுக் கண்டுணர்க. இனி அப்புராணக் கூற்றாகாது அந்நூலாசிரியர் கூற்றேயாயினும் ஆகுக. அன்னோர் வேளாளராதலின் அவர் அங்ஙனங் கூறியதற்குக் கதி கூறத்தான் வேண்டுமெனின், வேண்டா. எதனாலெனின்;— அக்கூற்று மற்றும் பிரபலப் பிரமாணங்களான ஆரிய திராவிட சுருதி, ஸ்மிருதி, புராண இதிகாசாதிகளின் வாக்கியங்களோடு முற்று முரணுதலின் என்க. அம்முரணுதலைத் திருவிளையாடற் புராண ஆதரவுகொண்டே சிறிது விளக்குதும்.

இப்புராணம் வேளாளரைச் சூத்திரரென்று வாளா கூறி அவ்வளவினில்லாது,

> வழுக்கறுவாய்மைமாண்புங்கங்கைதன்மரபின்வந்த
> விழுக்குடிப்பிறப்புமூவரேவியவினைகேட்டாற்று
> மொழுக்கமுமமைச்சாய்வேந்தர்க்குறுதிசூழ்வினையுங்குன்றா
> வழுக்கறுமேழிச்செல்வர்வளமறுகியம்பலுற்றாம்

> வானமூர்திசையும்பொங்கும்புகழ்மையும்வானம்பேணும்
> ஞானமும்பொறையுங்குன்றாநன்றியுமுக்கப்பாடும்
> தானமுங்கொடையுமன்புமலிசைந்தகைசானண்பு
> மானமுந்தவஞ்செய்தீன்றமகவுபோல்வளர்க்கவல்லார்.

என்பனவாதிய செய்யுள்களால் அவர்க்கு மூவருணத்தா ரேவிய வினை கேட்டாற்றுஞ் சிறுமையுங்கூறி அளவில்லாப் பெருமையுங் கூறுகின்றதன்றோ! இங்ஙனம் உய்த்துணரின் இப்புராணம் சூத்திர

ருக்குரிய இழிவுத்தொழிலையும் வைசியர்க்குரிய உயர்வுத்தொழிலையும் வேளாளரென்கின்ற ஒரே ஜாதியாருக்குரியனவாமெனப் பொருத்தமின்றிக்கூறுவதாயன்றே முடியின்; அஃது எங்ஙனமெனின்: மேற்கூறிய தொழில்களுள் மூவரேவியவினை செய்தாற்றும் இழிதொழிலொன்றுமே சூத்திரர்க்குரியதாகவும், மந்திரி உத்தியோகஞ்செய்தல், பயிரிடல், ஈதலாதியன வெல்லாம் வைசியர்க்குரிய தொழிலாகவு மிருத்தலினென்க. அதனை இவ்விசாராம்பத்திற் கூறியுள்ள பிரமாண வாக்கியங்களாற் சிறிது விளக்கியிருக்கின்றோமாயினும் ஈண்டும் உழவாதி அறுதொழிலும் வைசியர்க்கே உரியவெனவும், மூவருணத்தா ரேவற்றொழில் ஒன்றே சூத்திரர்க்குரியதெனவும், மந்தமதிகளுந்தெளிந்துண்மை தேறும்பொருட்டுச் சில பிரமாண வாக்கியங்களை எடுத்துதகரிப்பாம். அவற்றுள் வைசியர் தொழிலை விளக்குவன வருமாறு:-

கூர்மபுராணம். வருணாச்சிரம தன்மமுரைத்த அத்தியாயம்,

ஓதல்புரவிமகமுதலவேள்வியாற்றலமருடற்ற
லீதலரசர்தொழிலியல்பிற்கொடுத்தலோதன்மதமியற்ற
றீதிலுழவுவாணிபமாளளித்தல்வணிகர்செயலடுதல்
கோதிலேவல்செயல்பாகவெச்சம்பின்னோர்க்கெனக்குறித்தாம்

காஞ்சிப்புராணம். ஒழுக்கப்படலம்.

† ஓதல்வேள்வீகையோதுவித்திடல்வேட்பித்தலேற்றலுமறுமறையோர்க், காதியின்மூன்றோடளித்திடலூர்திபடைத்தொழிலரசருக்குரிய, வாதியின்மூன்றுவாணிபம்பசுவோம்வணிகருக்காகுமக்கவற்று, ளாதியின்மூன்றுமல்லவைமுறையேயவ்வவர்விருத்திகட்காமால்.

காளத்திப்புராணம். 11-வது வருணாச்சிரமதன்ம முரைத்த அத்தியாயம்.

வணிகர்தஞ்செய்திகூறின்மகவின்யாற்றலோத
லுணர்வுடையவர்க்குதானமுதலவ்வேளாண்மையோம்ப
றணிவில்வாணிபத்தாலீட்டலாவினந்தழைப்பக்காத்த
லணிவுறுமிவைமற்றன்னோர்செய்வனதொகையன்றாய்.

---

† இச்செய்யுளில் உழவாதி அறுதொழிலும் வைசியர்க்குரியனவெனக் கூறிச் சூத்திரருக்குத் தொல்காப்பிய மரபியல்போன்று ஒரு தொழிலும் கூறாது விடுத்த ஆசிரியர் சிவஞான யோகிகள் இக்காஞ்சிப்புராண நகரப்படலத்துள் உழவு தொழிலைச் சூத்திரர்க்குரியதெனக் கூறியது கெதாது செதி நியாயம்பற்றிப்போலும்.

நல்லாப்பிள்ளைபாரதம். சாந்திபருவம்
வீட்டுமனைக்கண்ட சருக்கம்.

பின்னையுநல்வைசியர்க்குரைமறைமகம்பேணல்
மணிவதிற்பெரிதாமறம்புகழ்த்துங்கேண்மோ.

அறம்வழாவகைமுயற்சியோடருநிதியீட்ட
திறம்வழாவகையோர்த்தொழில்செலுத்தநல்செப்பு
நிறம்வளாநிரைக்கணம்புரந்தளித்தலிப்பத்தின்
மறம்வழாதவைசியர்தம்மியல்பிதெனவிப்பாய்.

பிங்கலந்தை.

கோக்களைக்காத்தலுமாப்பொருளீட்டலு
மோர்த்தொழின்மூன்றும்வைசியர்தந்தொழிலே.

காளத்திப்புராணம். 29-வது வருணச்சிறப்புக்கூறிய அத்தியாயம்.

அணிகருக்கிம்மையில்வாணியத்தொடு
தணிவில்வேளாண்மைசெய்திடல்-.

இனிச் சூத்திரர் தொழில் கூறும் வாக்கியங்கள் வருமாறு.

பராசரம், ஆசாரகாண்டம்.

விகர்மதூர்வதேஸூத்ரோ த்விஜஸூஸ்ருஷயோஜ்ஜிதா:
பவந்தியல்பாயுஷஸ்தே வைநிரயம்யாந்த்யஸம்சயம்.

நல்லாப்பிள்ளை பாரதம். சாந்திபர்வம்.
வீட்டுமனைக்கண்ட அத்தியாயம்.

இத்திறத்தவர்மூவருமுளமகிழ்வெய்த
வத்திறத்தவருந்தொழில்செய்வதேயறனுங்
கைத்திறத்தொருவருமிகராத்தகாவலகேள்
வித்தகத்தனிச்சூத்திரர்தங்குலமேன்மை.

காளத்திப் புராணம்.

... ... சதுர்த்தனுக்
கிணையில்மூவருமின்புறும்படி
தணிவிலாதவர்பணிதானிழைத்தலாம்.

மநு. 10. 22.

சூத்திரன் சுவர்க்கத்திற்காவது, ஜீவனத்திற்காவது அல்லது
இரண்டிற்குமாவது பிராமணனையே தொழவேண்டும்.

இங்ஙனம், இவ்விசாராம்பத்தில் இதுகாறும் எடுத்துதகரித்த சுருதி, ஸ்மிருதி, புராண, இதிகாச நிபந்த வாக்கியங்கள் யாவும் திருத்திலையாகப்பயிரிடல், பசுக்காத்தல், பண்டமாற்றல் மூன்றும் வைசியர்க்குச் சிறப்புவகையானுரிய வைசீகத்தொழில்களெனவும், ஈதல் ஓதல் வேட்டல் மூன்றும் அவர்க்குப் பொதுவகையானுரிய வைதிகத் தொழில்களெனவும், பொறாமையின்றி மூவருணத்தார்க்கும் பணி செய்யும் ஏவற்றொழி லொன்றே சூத்திரர்க்குரியதெனவுங் கூறுவனவோடு

விகர்மதர்வதேஸஞுத்ரோ த்விஜஸுஸ்நஷயோக்கிதா:
பவந்தியல்பாயுஷஸ்தே வைந்ரயம்யாந்த்யஸம்சயம்.

என்ற ஸ்லோகத்தின் வாயிலாய்ப் பராசரம் ஆசார காண்டம் சூத்திரர் மூவரேவலை விடுத்து உழவு முதலிய வேறு தொழில் செய்தால் அற்பாயுளையும், நரகத்தையும் அடைவரென்றும் கூறுகின்றதன்றோ? திருவிளையாடற் புராணமோ இவைகட்கு நேர் விரோதமாய் வைசியர்க்குரிய தொழிலையெல்லாம் சூத்திரர்க்கே உரியதெனக் கூறி வைசியரை நட்டாற்றில் விடுகின்றது. அம்மட்டோ! சூத்திரர்க்குரித்தல்லாத உழவாதிய தொழிலை அவர்க்குரித்தெனக்கூறித் தான் சூத்திரப் பட்டங்கட்டிய வேளாளரையும் அற்பாயுளுக்கும் நரகத்துக்கும் ஆளாக்குகின்றது. இங்ஙனம் ஒருசிறிதும் பொருத்தமின்றிக் கூறும் திருவிளையாடற்புராண நகர்ச்சிறப்புச் (நூலாசிரியரின் சொந்த அபிப்பிராயச்) கூற்று மேற்கிளைத்துள்ள சுருதியாதியவற்றின் வாக்கியங்களுக்கு நேர் விரோதமாயிருத்தல்பற்றி அப்பிரமாணமேயாமென விடுக்க.

இனி, அப்புராணசரித்திர சம்பந்தமான இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த படலத்தில் 'கட்டவிழ்ந்தொருவேளாளன்' 'நாலாமரபினோ' னென்றகூற்றும் இந்நூல் மொழி பெயர்ப்புக்கு முதனூலாயுள்ள ஸ்காந்தத்திலும், ஹாலாஸ்யமான்மியத்திலுமில்லாத வெற்றுரையாய்க் காணப்படுதலால் அதுவும் அப்பிரமாணமேயாமெனவிடுக்க. அங்ஙனம் மேகத்துக்குப் பிணைகொடுத்தவனை வேளாளனென்றுவது, நான்காம் மரபினனென்றுவது ஆலாஸ்ய மான்மியங் கூறவில்லையென்பதனை இதனடியில் வரும் அந்நூற் சுலோகங்களாற் றெளிந்திடுக.

விருஷ்டியர்த்தம்பிரதிபூ: கஸ்யாந்திதிப்பிராஹ்யதந்ருப:
ததாஹவைப்ராதிபூஸ்மீத்யுக்த: ஸ்ரீத்யையபி வைஶ்யஜ:.

இ-ள். ததா-அப்பொழுது பிடேனஜஸ:-இந்திரனுடைய, ப்ரீத்யை-பிரீதியின்பொருட்டு, அகம்கான், பிரதிபூ:-பிணை, இதி-என்று, இதியுக்த:-சொன்னான். என்றவாறு.

கருத்துரை, மேகங்கள் வருஷிக்குமென்பதற்குப் பிணையாரென்று அரசன் கேட்க தேவேந்திரனிடத்து அன்புடைய ஒருவன் நான் பிணையென்று சொன்னான் என்பதாம்.

ஸப்தக்கிராமாதிபேஷ்வேக:வந்தியேஷுஜனேஷுச
பிரஸித்தஸம்புபக்தியாசவீர்யேணயஸ்ஸாச்ரியா.

(இ-ள்.) ஸம்புபக்தியா-சிவபக்தியினாலும், வீர்யேண-ஆண்மையிலும், யஸஸ:-கீர்த்தியிலும், ஸ்ரீயாச-ஐஸ்வர்யத்திலும், பிரஸித்த:-பிரபலமாயுள்ளவன், வந்தியேஷுஜனேஷுச-சகலராலும் வணங்கப்பட்டவன், ஸப்தக்கிராமாதிபேஷ்வேக-ஏழு கிராமாதிபதிகளுள் ஒருவன். எ-று.

கருத்துரை. அவன் யாரென்றால் ஏழுகிராமாதிபதிகளுள் ஒருவனாகியும் சகல ஜனங்களாலும் வணங்கப்பட்டவனாயும், சிவபக்தியிலும், வீரத்திலும், கீர்த்தியிலும், ஐஸ்வரியத்திலும், பிரசித்தியடைந்தவனும்.

ஏகவீரயிதிக்கியாத:நாமதேயேனசார்த்தக:
அத:பாண்டியமஹீபாலோமுமோசஜலபிந்த்வான்

(இ-ள்.) ச அர்த்த-பொருளினாலும், நாமதேயேன-பெயரினாலும் கியாத-பிரசித்தியுள்ளவனான, ஏகவீரஇதி-ஏகவீரனென்று சொல்லப்பட்டவனும். அத:-ஆகையினாலே, பாண்டியமஹீபாலோ-பாண்டிய மஹாராஜன், ஜலபிந்த்வரான்-மேகக்கூட்டங்களை, முமோச-விட்டுவிட்டான். எ-று.

கருத்துரை. இவன்பின்னும் செல்வத்தினால் பிரசித்தியடைந்தவனாகிய ஏகவீரனென்னும் நாமத்தையுடையவனும். இதைக்கேட்ட பாண்டிய மஹாராஜன் மேகக்கூட்டங்களை விடுதலைசெய்தான் என்பதாம்.

இந்த ஸ்லோகங்கள் எங்கேனும் மேகத்திற்குப் பிணைப்பட்ட ஏகவீரனை ருத்திரனென்று கூறுகின்றதா? அங்ஙனங்கூறுதிருப்பத் திருவிளையாடற்புராணம் அவனை வேளாளனென்றும், காராளனென்றும் கூறியது என்னை? ஸப்தக்கிராமாதிபதிகளிலொருவனாயிருத்தல்

பற்றி அவனை நிலத்துரிமையுடைமையால் வேளாளனென்றும், நாலாமரபினனென்றும் மொழிபெயர்ப்புநூலில் மருவு விளங்கக்கூறியதாமெனின்; அங்ஙனமாயினும் வேளாளனென்று கூறலாமேயொழிய "வந்தியேஷு ஜநேஷுச" என்ற மேல்வாக்கியப்படி யாவராலும் வணக்கப்பட்ட அவனை நாலா மரபினனென்று கூறுதலடாதெனவுணர்க. என்னை? மூவருணத்தார்க்கு மேவல்செய்யுமுரிமையன்றி நிலத்துரிமையாதிய நான்காமரபினருக்கெட்டுணையு மின்றாதலின் என்க.

இங்ஙனந் திருவிளையாடற்புராணம் மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கும், ஏனைய சுருதி, ஸ்மிருதியாதியவற்றிற்கும் நேர் விரோதமாக உழுவித்துண் வேளாளனைச் சூத்திரனென்று கூறுகின்றமையின் அங்ஙனங்கூறுகின்ற வாக்கியங்களை ஏன் அப்பிரமாணமென விடுக்கலாகாது? நிராக்ஷேபமாய் விடுக்கலாமெனக்கொள்க. அஃதென்னை? திருவிளையாடற்புராண வாக்கியங்களையும், இவ்விஷயத்தி லதனோடொற்றுமைப்பட்டுக்கூறும் ஏனைய புராணாதிகளின் வாக்கியங்களையும் பிரமாணமாகக்கொண்டு இவைகளை விரோதித்துக்கூறும் சுருதி, ஸ்மிருதியாதிகளின் வாக்கியங்களையெல்லாம் அப்பிரமாணமென விடுக்கலாகாதோவெனின்; சுருதியை விரோதித்த ஸ்மிருதி வாக்கியமும், ஸ்மிருதியை விரோதித்த புராண வாக்கியமுமே அப்பிரமாணமாமெனச் சாஸ்திரப்பிரமாண தாரதம்மிய நிர்ணய சட்டங்கூறுவதால் அவ்வாறு கொள்ளலாகாது. இந்நியமம் பதினெண்புராணத்துக்கே ஏற்பட்டுள்ளதாயின் அதினின்றும் இளைத்த தலபுராண வாக்கியம் எம்மட்டி லெதிர்நிற்க வல்லது? அதினும் அவ்வவ் நூலாசிரியர் சொந்த அபிப்பிராயத்தை எவ்வளவில் கொள்ளத்தக்கது? இதனை அபிமானத்தை விடுத்து நடுநின்றுய்த்துணர்ந்திடுக. இவ்விதங் கூறியதால் திருவிளையாடற்புராணத்தையாவது, அதனாக்கியோரையாவது அலக்ஷியஞ்செய்ததாகக்கொள்ளற்க. இனி இத்திருவிளையாடற்புராணத்திலும், ஏனையபுராணாதிகளிலும் உண்மைக்கு மாறான இவைபோன்ற விரோத வாக்கியங்கள் மலிதற்குப் பல காரணங்களுண்டென்பது முன்னர் விளக்கப்படும் உதாரணங்களால் நன்கு புலப்படுமாதலின் அதனை ஆண்டுக் கண்டுணர்க.

இனி, பெரியபுராணமும், வேறு சில தலபுராணங்களும் இவ்விதமே கூறத் திருவிளையாடற்புராணம் ஒன்றையே ஈண்டு எடுத்துக்

கொண்டு வாதித்ததென்னையெனின்; இப்புராணம் பெரும்பாலரா மனவெட்டில் வரையப்பட்டுள்ளதாதலானும், வேளாளர்க்கு வேறெந்த நூலுங் கூறாத மூவரேவற்றொழிலைக் கூறுகின்றதாதலானும், தமிழில் மொழிபெயர்த்த தலபுராணங்களுள் பெரும்பாலன பின்பற்றிச் செல்லத் தான் முன்சென்றதொன்றாதலானும் ஒரு பானை சோற்றிற் கொரு சோறு பதம் பார்க்கும் ஸ்தாலீபுலாக நியாயமாக இதனை எடுத்துக் கொண்டு வாதித்ததென்க. அற்றாகவே இதற்குக்கூறிய நியாயங்கள் இவ்விஷயத்தில் இதனோடொற்றுமைப்பட்டுக் கூறும் ஏனைய தலபுராணங்களிடத்துஞ் சென்றியைந்து நின்று வேளாண்மரபினர் வைசிய வருணத்தாரே யாவரென்பதைச் சித்தாந்தமாக நிறுத்தவல்லதாம். அற்றாயினும் இதனினும் சிறந்த பிரமாணநூலாய பெரியபுராணம் இவ்வியவகாரத்தில் சிலர்க்கு ஆசங்கையை விளைத்தற்கிடனாயிருத்தலின் அதனையுஞ் சிறிது விசாரித்து மேற்செல்வாம்.

இப்பெரியபுராணமோ வேளாளருள் முத்திபெற்ற நாயன்மார் பதின்மூவரெனக் கூறுகின்றது. இவருள் யார்க்கேனுஞ் சூத்திரர் தொழிலான மூவரேவலை புரியதென மறந்துங் கூறக்கண்டிலம். அவ்வவர் புராணத்துள் அவர் திருத்தொண்டின்றிறம் நோக்கி அவ்வாறு கூறுவிடினும் நகரச்சிறப்பின்கண்ணாயினும் திருவிளையாடற்புராணத்தைப்போன்று வேளாளர்க்கு மூவரேவற்பணியை விதித்ததுண்டோவெனின் அதுவுமின்று. இனி அப்புராணமோ யாண்டும் வேளாளர்க்கு வைசியர் தொழிலையே சுதந்திரத் தொழிலாகக் கூறுநிற்கின்றது. அதனை

விழவின்மலிதிருக்காஞ்சிவளாப்பின்வேளாண்
    விழுக்குடிமைப்பெருஞ்செல்வர்விளங்கும்வேணி
மழவிளவெண்டிங்கள்புனைகம்பர்செம்பொன்
    மலைவல்லிக்களித்தவருணவின்மூலக்
தொழவுலகுபெறுமவடானருளப்பெற்றுத்
    தொன்னிலத்துமன்னுயிர்வேதவாய்மை
வழுவதொழிலாற்பெருக்கியுயிர்களெல்லா
    மோங்கவருந்தருமவினைக்குளராலென்றும். எனவும்,

இன்னவாழ்பதியதனிடையேயர்கோக்குடிதான்
மன்னிநீடியவளவர்சேனாபதிக்குடியாம்
தொன்மைமேவியநிகழ்ச்சியானிறைவ [illegible]
பொன்னிநாட்டுவே [illegible] பொற்பினதால். எனவும்,

அப்பதியிற்குலப்பதியாயரசசேனாபதியாஞ்
செப்பவருங்குடிவிளக்கத்திருவவதாரஞ்செய்தார்
மெய்ப்பொருளையறிந்துளார்விழுமியவேளாண்குடிமை
வைப்பனையமேன்மையினார்மானக்கஞ்சாறனார்.

எனவும் வரும் பெரியபுராண வாக்கியத்தாற் காண்க.

இவ்வாக்கியங்களால் பெரியபுராணத்தின் ஹிருதயம் வேளாளர் வைசியவருணத்தா ரென்பதேயாமென நன்கு விளங்கக் கிடக்கின்றதன்றே? எதனாலெனின் — இவர்க்கு வைசியர்க்குரிய வேளாண்மைத் தொழிலையும், சேனாபதி உத்தியோகத்தையுமே விதித்திருத்தலினாலென்க. சேனாபதி உத்தியோகமும் சூத்திரர்க்குரியதாகா தென்பதே தனாற்பெறுதுமெனின்;

இடையிருவகையோரல்லதுநாடிற்
படைவகைபெறாஅரென்மனார்புலவர்

என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாற் பெறுதுமென்க. இவ்வாக்கியம் இடையிருவகையோரான க்ஷத்திரியர்க்கும், வைசியர்க்குமே படைவகைதாங்கலுரியதெனவும், மற்றைய அந்தணர் சூத்திராதியர்க்கு அஃதுரியதென்றனவும் நாட்டுதல் காண்க. அற்றாயின், துரோணாசாரியராதியர் படைவகைபயின்று சேனாதிபதி உத்தியோகம் வகித்ததென்னையெனின்;--இவர்போல்வார் தநுர்வேத ஆராய்ச்சி மிக்குடையராய் இடையிருவகையோரான அரசர்க்கும் வைசியர்க்கும் படைவகை பயிற்றும் ஆசிரியத்தன்மை வகித்தோரேயன்றி சேனாபதி உத்தியோகத்தை எப்பொழுதும் நிலையாக வகித்தோரன்று. அரசன் வேண்டுதலுக்காக ஒவ்வோர்காலத்து வகித்தமை விதியாகமாட்டாது. அது சல்லியராஜன் கர்ணனுக்குத் தேர்ப்பாகன் ஆனதுபோலும், கிருஷ்ணர் அர்ச்சுனனுக்குத் தேர்ப்பாகனானதுபோலுமாமெனக் கொள்க. இங்ஙனம் ஏகதேசமாயன்றி மேலெடுத்துக்காட்டிய வாக்கியம் ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனாரையும், மானக்கஞ்சாற நாயனாரையும் பரம்பரைச்சேனாபதிக்குடியில் திருவவதாரஞ் செய்தவர்களென காட்டுகின்றன. அம்மட்டோ! இந்நாயன்மாருள்ளும் மற்றும் வேளாண் மரபினருள்ளும் பலர் சேனாபதி உத்தியோகத்தைப் பரம்பரையாக வகித்தே வந்திருக்கின்றார்கள். அதனை அநுபவ விசாரத்தில் விளக்

கப்படும் ஆண்டுக்கண்டுணர்க. அங்ஙனமாகப் பெரியபுராணம் வாயி
லார்நாயனாரை "தொன்மைநீடிய சூத்திரத்தொல்குலம்" என்ற வாக்
யத்தாலும், இளையான்குடிமாற நாயனாரை "நம்புவாய்மையினீடு
சூத்திர நற்குலஞ்செய்தவத்தினால்" என்ற வாக்கியத்தாலும் சூத்திர
குலத்தாரெனக் கூறுவதென்னை யெனின்; அங்ஙனங்கூறும் வாக்கிய
மானவை மேல்விளக்கிய வாக்கியத்தோடும் மற்றும் சுருதி, ஸ்மிருதி
புராண இதிகாச வாக்கியங்களோடும் முரணுவதாலும் அவற்றுள்
முதல்வாக்கியம்பழைமை என்ற ஒரு பொருளை விளக்கத் "தொன்மை"
"தொல்" என்ற இருசொற் புணர்ந்து வெற்றெனத்தொடுத்தல் என்
னும் குற்றம் பொருந்தநிற்றலாலும் இரண்டாவது வாக்கியம், ஸ்மி
ருதி வாக்கிய சித்தாந்தப்படி பொய்யரும், நற்குலமாகாதவருமான
சூத்திரர்க்கு "நம்புவாய்மை" "நற்குலம்" என்ற அடைமொழி
புணர்த்தப்பட்டு மாறுபடக்கூறல் என்னும் குற்றம் பொருந்த நிற்ற
லாலும், இவைபோல்வன அருட்பிரகாச வள்ளலாகிய சேக்கிழார்
சுவாமிகள் வாக்கியமன்றுமெனக் கொள்க. அன்றியும் பெண் பா
லாரையும், அம்மையார், அரசியாரென மரியாதைப்பன்மை விகுதி
புணர்த்திக்கூறும் சேக்கிழார் சுவாமிகள் தமதிஷ்டவிகாதமாய் மூட
ரென்று பொருள்படும் சூத்ரசப்தத்தை நாயன்மார்மாட்டும், அவரைச்
சுட்டுஞ் சந்தர்ப்பத்தில் அவர் குலத்தினர்மாட்டு மறந்தும் பிரயோ
இத்திரா ராதலா லதுபற்றியும் அவற்றைச் சேக்கிழார் சுவாமிகள்
வாக்கியமன்றெனக்கோடல் பொருத்தமுடைத்தேயாம்.

இனி, சூத்ரசப்தம் மூடரென்று பொருட்குருவ தெங்ஙனமெனி
ன்; அதனைப் பிர்மஞானோபதேசம் பெற விரும்பிய பௌத்திராயண
சான சுருதி என்ற அரசன் ஸுஸ்ரூஷைசெய்து பெறவேண்டிய பிர்ம
ஞானத்தை அவ்வாறு செய்துபெற முயலாது மண்ணையும் பெண்ணை
யும் கொடுப்பதாய்க் கூறி அதற்குப் பிரதியுபகாரமாகத் தனக்குப்
பிர்மஞானத்தை உபதேசிக்கக் கேட்டபோது அங்ஙனங் கேட்டுக்
கொள்ளப்படுதற்கு ஞானசிரியராய வீற்றிருந்த சாகவரிஷியானவர்
அவ்வரசனை அங்ஙனங் கேட்குந்தோறுங் கேட்குந்தோறும் அடே
சூத்திரா! அடே சூத்திரா! அஃதாவது அடே மூடா! நீ யதற்கருகனோ?
எனக்கூறியிருப்பதைச் ‡சாந்தோக்யோபநிஷத் நான்காம் பிரபாடக
த்திற் கண்டறிந்துகொள்க. அஃதற்றாக; பெரியபுராணம் வேளாள
ரை வைசிய வருணத்தாரென அங்கீகரித்திருப்ப தன்மையாயின் வணி

கர் குலத்தில் முத்திபெற்ற நாயன்மார் ஐவரென அவ்வா வேளாளரினின்றும் பிரித்தோதியதூஉம் அங்ஙனமே உமாபதி சிவாசாரிய ஸ்வாமிகள் சேக்கிழார் புராணத்திலுந் திருத்தொண்டர் புராணசாரத்திலும் "வேளாளர் பதின்மூவர், வணிகர் ஐவரெனப்" பிரித்தோதியதூஉம் என்னையெனின்; அவ்வாறு பிரித்தோதியது:

"—— வணிகர் காய்கர், தக்கநூற்பரதர் முப்பேர் தனவைசியர்க்கே சாற்று, முக்கூவைசியர் முப்பேருழவர் மேழியர்வேளாளர்" என்ற சூடாமணிநிகண்டுக் கருத்தையும் "வைசிகன் பெறுமே வாணிகவாழ்க்கை வேளாண்மாந்தர்க்குழுதூணல்லதில்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி" என்ற தொல்காப்பிய விதியையுந் தழீஇ வேளாண்மையைப்பெருவரவிற்றாய்ச் செய்யும் பூவைசியருள் முத்திபெற்றோர் பதின்மூவரெனவும், வியாபாரத்தைப் பெருவரவிற்றாய்ச்செய்யுந் தனவைசியருள் முத்திபெற்றோர் ஐவரெனவும் விளக்குதற்பொருட்டேயாமெனக்கொள்க. அங்ஙனமேல், ஈண்டுக்கூறிய தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கட்கு உரைகூறுமிடத்து உரையாசிரியர் வேளாண்மாந்தரை நான்காமரபினர் என்று பொருள்படக் கூறியதென்னையெனின்; அது நூலாசிரியர் கருத்தோடு மாறுபட்ட வுரையாமென வேளாண்மரபியலுள் கண்டித்திருத்தலை ஈண்டு விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டமையின் ஆண்டுக்கண்டுணர்க.

இனி, "வைசிகன் பெறுமே வாணிகவாழ்க்கை" என வைசியர் தொழில்கூறி அதன்பின்னர் "வேளாண்மாந்தர்க் குழுதூணல்லதில்லென மொழிப பிறவகைநிகழ்ச்சி" என வேளாளர் தொழில் கூறலின்றமையின் வேளாளர் நான்காமரபினராகிய சூத்திரரென்பதே ஆசிரியர் தொல்காப்பியர்க்குங் கருத்தெனக்கொள்ளலாகாதோவெனின்: கொள்ளலாகாது. என்னை? அவர் கருத்தஃதாமாயின் வேளாண்மாந்தர்க்கு சுருதி ஸ்மிருதியாதியகூறுமாறு சூத்திரர்க்குரிய ஏவற்றொழிலொன்றையே விதித்திருத்தல்வேண்டும். அன்றி, திருவிளையாடற்காரரைப்போன்று ஏவற்றொழிலையும் உழவுத்தொழிலையுஞ் சேர்த்தாயினும் விதித்திருத்தல்வேண்டும். அவ்வாறுமின்றி மேலே காட்டிய பிரமாண வாக்கியங்களுக்கெல்லாம் நேர்விரோதமாகச் சூத்திரர்க்கு உரித்தான ஏவற்றொழிலை விலக்காகவும், உரித்தல்லாத உழவுத்தொழிலை விதியாகவுங்கூறி "விகர்மத்வேதேஷாஞ்சூத்ரோ" என்ற

ஸ்லோகவியமப்படி அவனை (வேளாண்மாந்தனை) நரகத்துக்கும், அற்பாயுசுக்கும் ஆளாக்காதெனக்கொள்க.

அஃதேல் சூடாமணி நிகண்டாசிரியர்போன்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியரும் வேளாண்மையர்தொழிலை வேறு கூறியிருத்தல்வேண்டும், அம்மட்டோ! ஆண்டிச்சூத்திரர் தொழிலையு மீண்டென விளக்கிக் கூறியிருத்தலும் வேண்டுமெனின்; வேண்டா. எதனாலெனின்? கோவைசியர் தொழிலான பசுக்காத்தல் பூவைசியர்க்கின்றியமையாத்தொழிலாயும், அவரைவிட்டென்றும் நீங்காது நிலைபெறுந் தொழிலாயும் அவர் முதன்மைத் தொழிலான உழவினுள் அடங்குவதொன்றாயிருத்தலின் என்க.

இனி, ஆண்டிச் சூத்திரர் தொழிலை வேளாளர் தொழிலின் பின்னர்க் கூறாததும் மரபேயாம். எதனாலெனின்; அந்தணர் கூறிய வியல் மரபியலாதலானும் அவ்வியல் உயர்ந்தோர் உயர்வுத்தொழிலைச் சிறப்பித்துப் பெருங்காப்பியாதிகளிற்கூறும் விதிகூறவந்ததேயன்றித் தாழ்ந்தோர் இழிவுத்தொழிலை இழித்துக்கூறும் விதிகூற வந்ததன்றாதலானும் என்க. அஃதேல், மற்றியாண்டுத்தான் சூத்திரர் தொழிலைத் தொல்காப்பியர் கூறுகின்றதெனின்; அது வாகைத்திணையியலுள் "அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனபக்கமு" மென்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரத்துள் "இருமூன்று மரபினேனோர் பக்கமு" மென்ற வாக்கியத்தாற் கூறியிருக்கின்றதென்க. இச்சூத்திர வாக்கியத்துக்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியருரை மரபையுந்தொழிலையுமயக்கக்கூறி அநேகாந்தவாதமாய் முடிவுகாண்டற்கரிதாய்ச் செல்லலின் அவ்வுரை அவ்வாசிரியருரைதானோ? அன்றிப் பிற்காலத்துக் காலகதியால் சேர்ந்த வழுவுரைதானோ? என ஐயுறத்திடப்படுதொன்றும். அதனை அவ்வுரையையாராய்ச்சிகொண்டே நன்கு தெளியவரும்.

அற்றாயின் "இருமூன்று மரபினேனோர் பக்கமு" மென்ற வாக்கியத்துக்கு நாம் கொள்ளக்கிடக்கும் பொருள்தான் யாதெனின்: "வணிகர்தஞ் செய்திகூறின் [illegible] ஞானமுடையவர்க்குத்தானமுதவல் வேளாண்மை [illegible] வாணிபத்தாலீட்டலான [illegible] தோகையனையாய்" என்றபடி வேள்விசெய்தல், வேதமோதல், ஈதல்,

வேளாண்மைசெய்தல், பசுக்காத்தல், பண்டமாற்றல் என வைசியர் தொழிலாறென்பதும், "வைசியர் மூவகையுள்ளார்க்கு வகுத்த முத்தொழில்களான பசுவோம்பல் பொருளையீட்டல் பாரிலேர்த்தொழிலைச்செய்த, விசைய வேதியருக்கேவல் குயிலுவத்தொழிலியற்ற, லைசவில்காருகவினைகளாக்கல்சூத்திரருக்காதே" என்றபடி வைசியரது பசுக்களை மேய்த்தலும் அவர் பண்ணை நிலங்களை உழுது பயிர்ச்செய்தலும், அவர் விளைவிக்கும்பொருளை அவர்க்காக விற்றலுமாகிய வைசியர்க்குச் சிறப்பாய்ச்செய்யு மேவற்றொழில் மூன்றும், வேதாதிகாரமுடைமைபற்றி வேதியரென்ற மூவருணத்தாரேவும் மற்றுள்ள ஏவற்றொழில், குயிலுவத்தொழில் (கொட்டல், குழலூதல்), காருகவினை (நெசவாதிய) தொழில் மூன்றுமாக சூத்திரர் தொழிலாறென்பதுமாமென்க. இதனால் தொல்காப்பிய மரபியலுள் "வைசிகன் பெறுமேவாணிக வாழ்க்கை" என்றது தனவைசியனைக் குறிப்பதும் "வேளாண்மாந்தர்க் குழுதூணல்லதில்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி" என்பது பூவைசியனைக்குறிப்பதுமேயாகி அவரவரைப் பெருங்காப்பியங்களில் வருணிக்குமிடத்துந் தனவைசியர்க்கு வியாபாரத்தைச் சிறப்புத்தொழிலாகவும், பூவைசியர்க்கு விபசாயத்தைச் சிறப்புத்தொழிலாகவும் வர்ணிக்கவேண்டுமென்பதைவகுத்துணர்த்தியதாமெனக்கொள்க. இஃதே நூலாசிரியர் கருத்தாதல் தெளிந்தன்றோ பௌராணிகரெல்லாம் வணிகர் (தனவைசியர்) வீதிவர்ணனையில் வியாபாரத்தைச்சிறப்பித்தும், வேளாளர் (பூவைசியர்) வீதிவர்ணனையில் விபசாயத்தையும் அதனாற் செய்யுமுபகாரத்தையுமே சிறப்பித்தும் கூறியிருக்கின்றார்கள். இவ்வாறின்றி மறந்தும் வியாபாரச் சிறப்பை வேளாளர் வீதி வர்ணனையிலும், விபசாயச்சிறப்பை வணிகர்வீதி வர்ணனையிலும் கூறக்கண்டிலம். அஃதங்ஙனமேயாமென்பதனை அடியில் வரும் செய்யுட்களாற் றெளிந்திடுக.

பெரியபுராணம் திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் புராணம்.
வணிகர் (தனவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

வெயிலுமிழும்பன்மணிப்பூண்வணிகமாக்கள்விரவுநிதிவளம்பெருக்
கும்வெறுக்கைமிக்க, வயினிலவுமணிக்கடைமாநகர்களெல்லாம்வள
ப்புடையபொருட்குலங்கண்மலிதலாலே, கயிலைமலையார்கச்சியாலய
ங்கள்பலவுங்கம்பமும்பேணியவர்களைக்கண்டுபோற்றப், பயிலுமுருப்பல
கொண்டுநிதிக்கோன்றங்கப்பியிலளகாபுரிவகுத்தபரிசுகாட்டும்.

வேளாளர் (பூவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

விழவின் மலிதிருக்காஞ்சிவரைப்பின் வேளாண்விழுக்குடிமைப் பெருஞ்செல்வர் விளங்கும்வேணி, மழவிளவெண்டிங்கள்புனைகம்பர் செம்பொன்மலைவல்லிக்களித்தவருணைவின்மூலம், தொழவுலகுபெறுமவடானருளப்பெற்றுத் தொன்னிலத்துமன்றுயிர்வேதவாடமை, யுழவுதொழிலாற்பெருக்கியுயிர்களெல்லா மோக்கவருந்தருமவினைக் குளராலென்றும்.

திருவிளையாடற்புராணம், நகரப்படலம்.

வேளாளர் (பூவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

வழுக்கறுவாய்மைமாண்புங்கங்கைதன்மரபின்வந்த
விழுக்குடிப்பிறப்பு‡மேவலேவியவினைகேட்டாற்று
மொழுக்கமுமமைச்சாய்வேந்தர்க்குறுதிசூழ்வினையுங்குன்று
விழுக்கறுமேழிச்செல்வர்வளமறுகியம்பலுற்றும்.

வணிகர் (தனவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

புல்லியோர்பண்டங்கொள்வார்வினவினப்பொருடம்பக்க
மில்லெனினினமாயுள்ளபொருளுரைத்தெதிர்மறுத்து
மல்லதப்பொருளுண்டென்னின்விலைசுட்டியறுத்துநேர்ந்துஞ்
சொல்லினுமிலாபங்கொள்வார்தொன்மரபிருக்கைசொல்வாம்.

திருவானைக்காப்புராணம்.

வேளாளர் (பூவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

உழுதியாவருந்தத்தமதொழுக்கினிற்பிழையா
தொழுகுமாறுபகரித்துவேளாளரென்றொருபேர்
தழுவுஞ்சீர்மையர்தருமமாதிகளொருநான்குங்
கெழுவுமோகையர்கிளர்ந்துவாழ்வீதிகளொருபால்.

---

‡ கங்கைமரபில்வந்த விழுக்குடிப்பிறப்பினரும், அமைச்சராய் வேந்தர்க்கு உறுதி சூழ்பவரும் ஏனைய தொழிலாளரும் இழுக்குண்டச் செல்வம்போலாத இழுக்கறும் மேழிச்செல்வத்தை சுதந்தரமாக வுடையருமான வேளாளர் இழுக்குடையதான மூவரேவிய வினை (ஏவல்) கேட்டாற்றுந் தன்மையராகாரென்பதை முன்னர் விளக்கப் பட்டிருத்தலின் ஆண்டுக் கண்டுணர்க.

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

வணிகர் (தனவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

உள்ளமியாவையுங்கோணுதலின்றிச்செந்நிலைமை
விள்ளுறுதிதங்குறிப்பினால்விளக்குவார்போலத்
தெள்ளுமாநிறைக்கோலினைச்செங்கையிற்றாங்கிக்
கொள்ளுநீர்மையர்குழுமிவாழ்வீதிகளொருபால்.

மாயூரபுராணம்.

வேளாளர் (பூவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

அறைதருமேனிநீர்போலாதகம்புறமுஞ்சுத்தி
நிறைதருவிதஞ்செய்தெய்வநீர்க்கங்காகுலத்தரென்று
முறைதருபுகழ்க்கேற்பமுயங்கிருசுத்தியும்பெற்
றுறைதருபுகழ்வேளாளர்தெருவளமுரைக்கலுற்றாம்.
இறைபடுசெந்நெலாலுமியாவருஞ்செறிதலாலு
முறைசெறிந்தவர்க்கப்போதவிலப்பாடுமுடித்தலாலுங்
குறைவில்பன்மரக்காவோடுகாவணங்குலவலாலுங்
கறைதபுவேளாண்மாக்கடெருவவர்களமேபோலும்.

வணிகர் (தனவைசியர்) வீதிவர்ணனை.

ஆன்றதம்பொருளேபோலவயலவர்பொருளுங்காண்பா
ரோன்றகாரியமின்றெண்ணிலிம்மியுஞ்செல்லவொண்ணார்
சான்றசீர்துக்குங்கோலிற்றம்மைமுன்னிறுத்தவல்லார்
மான்றவுள்ளிலராய்வாழும்வணிகர்தந்தெருவும்பல்ல.

ஈண்டெடுத்துக்காட்டிய நகர வர்ணனைச் செய்யுட்களியாவும் வேளாளர்க்குப் பயிரிடுதலையும், வணிகர்க்குப் பண்டமாற்றலையுமே, தொழிலாகக்கொண்டு வர்ணிக்கின்றமையின் வேளாளரென்பார் பூவைசியரே யாமெனவும், வணிகரென்பார் தனவைசியரேயாமென வும் நிச்சந்தேகமாய் நிர்ணயித்திடுக.

அற்றாயின், அவ்வவ்விடங்களிற்றானே வேளாளரைப் பின்னவர் (சூத்திரர்) எனச்சிலபுராணங்கள் கூறுவதென்னையெனின்;- அது தொல்காப்பியாதி இலக்கண நூல்களில்வணிகரியல்கூறி அதன் பின்னர் வேளாளரியல் கூறியிருத்தலைக் கண்டு சூத்திரரியல் கூறு

இருத்தலையும் ஏதுவாய்க்கொண்டு முற்கூறியவரை மூன்று மரபின ரெனவும், பிற்கூறியவரை நான்காமரபினரெனவுங் கருதி அவ்விரு மரபினரின் தொழிலுரிமையைத் தெரிந்துணராது நூலாசிரியர் தாமயங்கி உரைத்தனரோ? அன்றி ஒன்றினின்றொன்றாய்ப் பெயர்த்தெழுதும் கையேட்டுத் தம்பிரான்கள் தாம் தவறு யெழுதிவைத்தனரோ? அன்றித் தங்கள் தங்கள் மனம் போனவாறு கூட்டியும் குறைத்தும் அச்சிடுவிப்போர் தாந்திருத்திக்கெடுத்தனரோ என ஐயுறக்கிடப்பதோர் வழுவேயாமென்க.

ஈண்டறிவாற்றலிற் சிறந்த முற்காலத்து நூலாசிரியரையும் ஏனையர்போல் மயங்கிக்கூறுவாரென்னலாமோ வெனின்; இறைவனை யொழிந்தோரெல்லாம் இருசின்றுரே யாதலால் அவரெத்துணைக் கல்விஞான முடையராயிருப்பினும் அறுகம்புல்லிற் றடக்கிய யானை போன்று யாதானுமோரேதுவால் ஒவ்வோர் விடயங்களில் மயங்குதல் கூடுமாதலின் என்னலாம். அதனை "அதிமதிநுட்பமோடதிகலை கற்பினும்விதியவசத்தால் விதிவிலக்கயப்பர் இம்முறைதன்னையெவர் பகுத்தறியினும் துர்லூரைபோதகாசிரியர்மூவரு மவத்தைவயத்தா லிலக்குவர் கிடனே, முக்குணவயத்தான் முறைபிறழ்ந்தறைவரே" என்ற இலக்கணக்கொத்துடையார் வாக்கியத்தானுந் துணிந்திடுக.

இங்ஙனங்கூறியவாசிரியர் சுவாமிநாததேசிகரவர்கடாமும் தங்கூற்றுக்குத் தாமே இலக்கியமாய்த் தமது தேச, ஜாதி, மத, பாஷையாகிய தமிழை "ஐந்தெழுத்தாலொரு பாடையென்றறையவும் நாணுவரறிவுடையோரே" என முறைபிறழ்ந்து பழித்துக்கூறி பழிப்புற்றதையுங்கண்டுதெளிக. இனித்தமிழ்மொழிக்குச்சிறப்பெழுத்தைந்தே என்பதொருதலையாக அதனை ஆசிரியர் அவ்வாறுகூறியது பழித்ததாமோவெனின்; எப் பாஷைக்குஞ் சிறப்பெழுத்துச் சில்லெழுத்தேயாக அவற்றையெல்லாம் அத்தோஷத்துக்குட்படுத்தாது தமிழைமாத்திரம் அத்தோஷத்துக்குட்படுத்தியது பழித்ததேயாம். இனி அதனை இவ்வாறு பழித்தற்கு ஆசிரியர் ஏதுவாயெடுத்துக்கொண்ட சமஸ்கிருதபாஷையும் எடுத்துங் கனைத்தும், உரப்பியுங் கூறும் ஐவர்க்காதி அக்ஷரங்களையும் அவ்வவைபோன்றொலிக்குமிடக்கும் ஏனைய விகார அக்ஷரங்களையும் மற்றும் பொது வெழுத்துக்களையும் ஒழித்து ஒழிக்க வற்றைக் கணக்கிடின் எட்டெழுத்துக்கள் தாமே சிறப்பெழுத்தாகக்

கொண்டிருக்கின்றது? எட்டெழுத்தைக்கொண்டே ஒருபாஷை இயங்குதல் கூடுமோ? கூடாதன்றே. அற்றாக அதனையும் "எட்டெழுத்தாலொரு பாடையுமுண்டென் றியம்பவும் நாணுவரியலுணர்ந்தோரே" என ஆசிரியர் பழித்தொதுக்காத தென்னையோ? தமிழராயும், தமிழ் வளர்க்கும் ஆதீனகர்த்தராயும், தமிழ்மொழியின் அருமை பெருமைகளை நன்குணர்ந்த வித்வசிரோமணியாயும் நிலவிய நம் தேசிகமூர்த்திகளே இவ்வாறு தமிழைப் பழித்துரைப்பதாயின் ஏனைய பாஷாபிமானிகளிதனை எவ்வாறிகழ்ந்துரைக்கத் துணியார்? நிற்க. தமிழ்ப் பாஷையின் தனிமை, முதன்மையைப்பற்றி உள்ளவாறுணர்ந்த பாஷாவிற்பன்னரான அந்நிய பாஷா பண்டிதர் தாமும் உலகின்கணுள்ள பாஷைகளில் ஆரியமொழியுந் தமிழ் மொழியும் ஒன்றினின்றொன்று பிறவாத தனிமொழிகளெனவும், ஆரியம் பலபாஷைக்குப் பிறப்பிடமா யிருத்தல்போலத் தமிழும் பலபாஷைக்குப் பிறப்பிடமாயுள்ளதெனவும், ஆரியத்தை மூலமாகக்கொண்டு பிறந்த பாஷைகளுள் சமஸ்கிருதஞ் சிறந்ததொன்றாமெனவும் அங்ஙனம் அது ஆரியத்தை மூலமாகக்கொண்டு பிறந்ததாயினும் ஆரியர் தமிழரோடு அளவளாவியபின்னர்ச் செய்யப்பட்ட பாஷையாதலின் ஆரியத் தில்லாத அரிய தமிழிலக்கண விதிகளையும் தழுவி நன்றாகச்செய்யப்பட்ட காரணத்தாலது சமஸ்கிருதம் என்ற பெயர்பெற்றதெனவுங் கூறாநிற்கின்றனர். இங்ஙனங்கூறுவார் சமஸ்கிருதம் ஆரியர் தமிழரோடு கலந்த பின்னர்ச்செய்யப்பட்ட பாஷையே யாமென்பதனை நிறுத்த அவர் தமிழரோடு கலத்தற்குமுன்னர்ச் செய்யப்பட்ட இருக்குவேதம் ஆரிய பாஷாநடையி லமைந்திருத்தலையும் பின்னர்ச்செய்யப்பட்ட ஏனைய வேதங்கள் சமஸ்கிருதபாஷா நடையில் அமைந்திருத்தலையுஞ் சான்று கூறுகின்றனர். இத்தகைய பெருமைவாய்ந்ததும் சமஸ்கிருத வளர்ச்சிக்கு ஓர்செவிலித்தாய்போன்றதுமான தமிழை ஆசிரியர் சுவாமிநாத தேசிகரவர்கள் பழித்ததை முறைபிறழ்ச்சியென்றது மற்றியாதென்னலாம். இவையெல்லாம் "செப்பியஅருவாசப்பேர்சேர்தவமுதலாஞ் சில்லோர் தப்பறுதவத்தின் மிக்காராயினும் வெகுளிசார்வார் ஒப், பறுசனகனாதி யொண்டவரதிகொன்முற்றி முப்பகையெதிர்ந்தாரேனு முன்னுவர்பேதஞானம்." என்ற ஆன்றோராணையின் வலியேபோலும்.

இஃதிங்ஙனமாக, இனியேனும் அவர் மஹா வித்வான், இவர் மஹா ஞானி இன்னோரன்ன பெரியர் வாக்கியங்களிலும் தவறுண்டெனக் கொள்ளலாமாவெனப் பிரமிக்கும் பிரமிப்பை ஒருங்கே

ஒழித்து அவர் கூற்றையும் சுருதி, யுக்தி அநுபவங்களோடு பொருந்துமிடத்தெல்லாம் பிரமாணமாகவும், பொருந்தாவிடத்தெல்லாம் அப்பிரமாணமாகவும் கொடலே தகுதியுடைத்தாம், என்னுமெனின்:—

எத்தகைய ஞானிகளாயினும் அவரெல்லாம் ஞானதிருஷ்டியுடையராம்போது சர்வஞ்ஞராய் விளங்கலும், அந்நிலை தவிர்ந்து ஊனதிருஷ்டி யுடையராம்போது கிஞ்சிஞ்ஞராய் மயங்கலும் இயல்பாதலினென்க. இத்தனை திரிகாலஞானியாகிய ‡ வேதவியாசர் காசியில் விஷ்ணுபரத்வம் கூறிக் கைதம்பிக்கப்பெற்று பின்னர் அவ்விஷ்ணு பகவானே வந்து தெளிவிக்கத்தெளிந்த சரித்திரம் ஒன்றே சிறந்த வல்லதாம். இதுபோன்ற சரித்திரம் இன்னும் பலவுள; அவை விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன. இஃதிங்ஙனமாக இன்னும் நம் பௌராணிகரிற்பலர் தாமியற்றிய புராணாதிகளில் பூகோள, ககோள இடக்க விஷயமாய் உண்மைக்குநேர்மாறாக 365-சுழல்ச்சியால் உண்டாவதான 365-நாளில் சூரியனை ஒருமுறை சுற்றிவரும் பூமியை அங்ஙனஞ் சுற்றாத ஓர் அசலவஸ்து (அசைவற்றபொருள்) எனவும், அந்தப்பூமியினையே சூரியன் ஒருநாளில் ஒருமுறை சுற்றிவருகின்றான் எனவும் பொருள்படுமாறு கூறவில்லையா? அக்கூற்றையுங் கற்பனை, உருவக, அலங்காரங்களில் ஒன்றுமெனக்கொள்ளவும் இடந்தராது உண்மையென்றே கொள்ளுமாறு கூறிவிட்டனரன்றோ? இக்கூற்று ஐரோப்பிய வானசாஸ்திரங்கட்குமட்டுமோ! சூரியசித்தாந்த முதலிய நமது பூர்வ இந்து வான சாஸ்திரங்கட்கும் பண்டு தொட்டின்றுகாறும் நம் நாட்டிலிருந்து வரும் சோதிட, பஞ்சாங்கசாஸ்திரங்கட்கும் நேர்மாறாகவன்றோ இருக்கின்றது. எவ்வாறிருந்தபோதிலும் பெரியர் கூற்றாகலின் உண்மையென்றே கொள்ளல்வேண்டும் போலும்! அற்றாயின், நாம் ஒருபோதும் உண்மை ஆராய்ச்சியுடையராகோமென்பதொருதலையாம். அற்றேல், அற்றாகுக. நம்பஞ்சாங்க சோதிட சாஸ்திரங்களுமா பூகோள, ககோள இயக்கவிஷயத்தில் நம்பௌராணிகர் கூற்றை மறுக்கின்றன? ஆயின் அதனைச்சிறிது விளக்கல்வேண்டுமெனின்; — அதனை ஓர் தனிநூல் செய்து அதன் வழித்தாயன்றி விளக்குவது அசாத்தியமாயினும் ஈண்டு பஞ்சாங்கக்கோட்பாட்டின் ஒன்றினை மட்டும் உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டிச் சிறிது விளக்குதும். என்னை? நம் பஞ்சாங்கங்களெல்லாம் மேஷமுதல் மீன மீறாகவுள்ள பன்னிரு

‡ இவ்வியாச சரித்திரத்தின் சுருக்கம் இந்நூல் 19-ம்பக்கத்தில் விளக்கப்பட்டிருத்தலின் ஆண்டுக் கண்டுணர்க.

ராசிகளிலும் சூரியன் பன்னிருமாதம் இருப்பதாகக்கூறுவது யாவருமறிந்த விஷயமே. அப்பன்னிரு ராசிகளென்பனயாவை? ஏனையகிரக நக்ஷத்திரங்களைப்போன்ற ஓர் கோளப்பொருள்களோ? அன்று; இப்பூமியைப்பார்க்கினும் பதின்மூன்றுலக்ஷம் மடங்கு பெரியதான சூரியன் வசிக்கத்தக்க பெரியதோர் பன்னிரு வீடோ? அதுவுமன்று; மற்றென்னையோவெனின்; — அவை நாமிருக்கும் பூமிக்கு மேலாகவும் கீழாகவும் தோற்றுவதான பெரிய ஆகாய வெளியேயாம். அவ்வெளியையே பன்னிருபாகப்படுத்தி ஒவ்வொரு பாக வெளிக்கும் ஒவ்வோர் இராசியின் பெயரினைச்சூட்டி பன்னிரண்டு வீடென உருவகித்துக்கொண்டதென்றறிக. அங்ஙனம் வெறும் ஆகாயவெளியினை எதற்காகப் பன்னிரண்டு பாகப்படுத்திப் பன்னிரண்டு வீடென உருவகித்துக்கொண்டதெனின்; அவ்வவ்வெல்லைகளில் கிரகாதிகள் சஞ்சரிக்கும்பொழுது அவற்றிற்கும் பூமிக்குமுள்ள சம்பந்தா சம்பந்த ஏதுக்கள்பற்றி நிகழும் பலாபலன்களைக் கணித்தற்கேயென்க. அற்றாயினும், நம் பஞ்சாங்கக் கோட்பாடு நம்பௌராணிகர் கூற்றை மறுப்பதும், ஐரோப்பிய வான சாஸ்திரச் சார்பாயிருப்பதும் எதனாற்பெறுதுமெனில் காட்டுதும். என்னை? மேல் விளக்கியவாறு இப்பூமிக்கு மேலும் கீழுமாகத் தோற்றும் ஆகாய வெளியே அன்றோ பன்னிருராசிகளென்ற பன்னிரு வீடுகள். இப்பன்னிரு ராசிகளின் எல்லையதான ஆகாயவெளி முழுவதையும் சூரியன் ஒரோநாளி லொருதரம் சுற்றிவருவதாக அன்றோ நம் திரிபுக்காட்சிக்குப் புலப்படுகின்றது. நம்பௌராணிகர்கள் கூற்றும் நம் திரிபுக்காட்சியைத்தானே உண்மைக்காட்சியாக புலப்படுத்துகின்றது. அற்றாகவும், நம் பஞ்சாங்கங்கள் இதற்கு நேர் விரோதமாகச் சூரியன் ஒவ்வொரு ராசியில் ஒவ்வொரு மாதமாகப் பன்னிரு ராசி எல்லையிலும் பன்னிருமாதம் இருப்பதாகவன்றோ கூறுகின்றன. அற்றாயின், நம் பௌராணிகர் கூற்றைப் பஞ்சாங்கங்கள் மறுக்கின்றதென்பதில் என்னதடை? அங்ஙனமாயினும் நம் பஞ்சாங்கக்கோட்பாடு பௌராணிகர் கூற்றோடு ஒருவழியில் மாறுபடுவதுபோலவே ஐரோப்பிய வான சாஸ்திரக்கொள்கையிலும் மற்றொரு வழியாய்மாறுபடத்தானே செய்கின்றதெனின்; அற்றன்று. நம் பஞ்சாங்கக்கோட்பாடு நம் இந்திய வான சாஸ்திரக்கொள்கைக்கும் ஐரோப்பிய வான சாஸ்திரக்கொள்கைக்கும் ஒத்தேயிருக்கின்றது. எங்ஙனமெனிற்கூறுதும். அவ்வைரோப்பிய வான சாஸ்திரங்கள் பெரும்பாலன சூரியன் ஓரிடத்து அசைவற்று நிற்பப் பூமியானது 365— [illegible]ற்சியால் 365 நாளில் அச்சூரியனை ஒருமுறைச் சுற்றி வருகின்றதென்றுதானே

கூறுகின்றன. நம் பஞ்சாங்கங்களும் அவ்வாறுதான் கூறுகின்றன,
ஆனால் அவைகளைப்போல் வெளிப்படையாகக் கூறுமதனைக் குறிப்
பாலுணருமாறு கூறுகின்றன. எப்படியெனில்:— பூமி மேஷராசி
யெல்லையில் சுழன்று செல்லுங்காலமான ஒருமாசம் வரை சூரியனை
மேஷராசியிலிருப்பதாகவும் அதைக்கடந்து பூமி ரிஷபராசி யெல்லை
க்கு வந்து அதில் சுழன்று செல்லுங்காலமான ஒருமாசம் வரை அச்
சூரியனை ரிஷபராசியிலிருப்பதாகவும், இங்ஙனமாகவே பூமி ஏனைய
பத்து ராசிகளின் எல்லை வெளிகளில் சுழன்று செல்லுங்காலமான
பத்துமாதம்வரை சூரியனும் இராசியொன்றில் மாதம் ஒன்றாவீதமாக
அவ்வவ் இராசிகளிலேயே இருப்பதாகவும் கூறுவதாலென்க. இங்ங
னம் கூறுவதைச் சிறிது உய்த்துணர்ந்து நாம் கிரகிக்கவேண்டிய
குறிப்புப்பொருள் யாதெனின்; பூமியே ஒவ்வொரு இராசியின் எல்லை
வெளியை ஒவ்வொரு மாதத்தில் அதாவது இருபத்தொன்பது முதல்
முப்பத்திரண்டு நாள்வரை இருபத்தொன்பது முதல் முப்பத்திரண்டு
சுழற்சியாகச் சுழன்றுவருகின்றதென்பதூஉம், அங்ஙனம்சுழன்றுகொ
ண்டே பன்னிருராசிகளின் எல்லையாகிய ஆகாயவீதிவெளிமுற்றும் கட
ந்து பிரதமத்தில் தான் சுழலத்தொடங்கிய எல்லைக்குப்பூமி வர 365¼
நாள் செல்லுகின்றதென்பதூஉம், திரும்பவும் அங்ஙனமே ஓய்வின்றி
பூமி சதா சுழன்று சூரியனைச் சுற்றிக்கொண்டே வருகின்றதென்ப
தூஉம், அங்ஙனம் சுழன்றுவருங்கால் பூமியானது எந்தராசியில் சுழன்
றுசெல்லுகின்றதோ அந்த இராசியிலேயே சூரியன் இருப்பதாகப்
பூமிக்கும் அதிலுள்ளார்க்கும்தோன்றுவது இயல்பாதலின் அதுபற்றி
சோதிட பஞ்சாங்க சாஸ்திரங்கள் பூமி மேஷராசியில் சுழலுங்கால
மான முப்பது நாள் வரை சூரியனை மேஷராசியிலேயே இருப்பதாக
வும், அங்ஙனமே ஏனைய ராசிகளில் பூமிசுழலுங்காலமான பதினொரு
மாதங்களிலும் சூரியனை அவ்வவ் இராசிகளிலேயே இருப்பதாகவும்
கூறுவதோடு, சூரியனுக்கும் அவ்வவ் இராசிகளின் பெயரை அடை
மொழியாகச்சூட்டி மேஷரவி, ரிஷபரவி என்பன ஆதிய பெயரால்
வழங்கிவருகின்றதென்பதூஉமாமென்க. இதனை இன்னும் ஒரு புடை
ஒப்பதான ஓர் சிறு திருஷ்டாந்தத்தாலும் சிறிது விளக்குதும். அதுவி
ளங்குமாறு இவ்விடத்து பன்னிரண்டு ஆரக்கால்களோடு கூடிய வண்
டிச்சக்கரமொன்று கிழமேலாக கிடப்பதாகவும், அவ்வண்டிப்பட்டை
யின்மீது அதனை 365 சுழற்சியாற்கடந்து 366-வது சுழற்சியில்பிரதமத்
தில் சுழன்ற எல்லையில் வரத்தக்க அளவினைக்கொண்டதான தேங்காய்
ஒன்று அங்ஙனம் சதா சுழன்றுகொண்டிருப்பதாகவும், நிதானித்துக்
கொள்வதுடன் அத்தேங்காயைப் பூமியாகவும் அது சுழன்று வரும

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

தாகநிதானித்த பட்டையில் தொடுக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு ஆரக்கால்களுக்கிடையேயுள்ள பன்னிருபாக வெளியை பன்னிரு ராசிகளின் எல்லையாகிய பன்னிரு வீடாகவும், அவ்வண்டிச்சக்கரத்தின் நடுவனுள்ள குடத்தைச் சூரியனாகவும், உருவகித்துக்கொள்ளவும் வேண்டும். இனி அங்ஙனம் கொள்ளவே தேங்காய் எந்த ஆரக்கால் பாக எல்லையில் உருண்டு செல்கின்றதோ அதே பாக எல்லையில் அவ்வண்டிக்குடமிருப்பதாக அத்தேங்காய்க்கும் அதில் ஊர்ந்து வசிக்கத்தக்க எறும்பு முதலிய பிராணிகட்கும் தோற்றுவது இயல்பன்றோ? அங்ஙனம் குடம் தோற்றுவது அதன் நேர்முகமாக உருளும் தேங்காயின் பாதிப்பாகத்துக்கேயன்றி நேர்முகமாகாது மறைந்துள்ள மற்றைய பாதிப்பாகத்துக்குத்தோன்றுதன்றோ? இனி, அதுபோலவே ஆகாய நடுவனுள்ள சூரியனைச்சுற்றியுள்ள பன்னிரு ராசியின் பன்னிரு பாக எல்லை வெளியில் பூமியானது இராசியொன்றை மாசம் ஒன்றில் சுழன்று செல்லும்பொழுது பூமி எந்தெந்த இராசி யெல்லையில் சுழன்ற போதிலும் பூமிக்கும் அதிலுள்ளார்க்கும் சூரியன் அந்தந்த இராசியிலேயே இருப்பதாகத்தோற்றுவது இயல்பன்றோ? அதுபற்றியே பஞ்சாங்க சோதிட சாஸ்திரங்கள் எப்பொழுதும் பூமி சுழலும் இராசியிலேயே சூரியன் இருப்பதாகக் கூறுகின்றனவெனக்கொள்க. இங்ஙனம் பூமி சுழலும்பொழுது சூரியனுக்கு எதிர்ப்படுபாகம் பகலையும் மறைபடுபாகம் இரவையும் பொருந்துகின்றன. இதுகொண்டு இந்து வானசாஸ்திர உண்மையில் ஒரு சிறிதும் விளக்கக்கூடியதாக நிதானித்துள்ளேனல்லன்; அற்றாகவும், ஈண்டிதனை சிறிது கூறப்புகுந்தது நம் பௌராணிகாதிய நூலாசிரியர்கள் உண்மைக்கு நேர்விரோதமாகச் சிற்சில விஷயத்தில் முக்குணவயத்தான் முறைபிறழ்ந்து கூறும் இயல்பினை மேற்கொண்டுள்ளார் என்பதை விளக்கவேயாம்.

இனி, புராதனமான ஏட்டுப்பிரதிகளைப்பார்த்து ஒன்றினின்றொன்றாய்ப்பெயர்த்தெழுதும் கையேட்டுக்காரரால் நூலாசிரியர் கூறியதின்னதாமெனக் காண்டற்கரியதாய் நேர்ந்த வழுக்கள் எம்போல்வாரால் அளவிட்டுக்கூறும் தகைமைத்தன்று. அதனைத் தமிழ்க்கொடி படர்தற்கோர் கொழுகொம்பாய [illegible] சமீபகாலத்தில் காலஞ்சென்ற மக-௱-௱-ஸ்ரீ B. A. B. L. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் பதிப்பித்த வீரசோழியப் பதிப்புரையையும் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரப் பதிப்புரையையும் [illegible] ணவல்லாராவர்.

இனி, [illegible] திருத்தி அச்சிடுவதாயப் பெ [illegible] மனம்போனவாறு

முந்நூல்களிலில்லாதனவற்றைக் கூட்டியும், உள்ளனவற்றைக் குறைத்தும், திருத்தியும் நூல்களின் உண்மைப்பொருளிதுவெனத் தெளியவொட்டாது செய்திருக்கும் தன்மையைச் சிறிது கூறப்புகினும் பெரியதோர் நூலாமாதலின் அவருள் சாமானியராயுள்ளார் தன்மையிற் றலையிடாது ஈழநாட்டுக்கோராணிகலனும் நிகரற்ற சைவாபிமானசீலராய் வித்துவ சிரோரத்தினமாய் விளங்கிய ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் அச்சிட்டநூல் ஒன்றிலுள்ள சில மாறுதல்களையே ஈண்டுதாரணமாக எடுத்துக் காட்டுதும்.

சூடாமணி நிகண்டு.

இந்நிகண்டு மண்டல புருடனால் பிங்கலந்தையாதி பழைய நிகண்டு, திவாகரங்களை மூலமாய்க்கொண்டு பன்னிரண்டு தொகுதிகளையுடையதாய்ச் செய்யப்பட்டதென்பதும், யாவராலும் நன்கு பாராட்டப்பெற்றதென்பதும், தமிழ் உணர்ச்சியுடையார் யாவரும் நன்குணர்ந்தவிஷயமே. இந்நிகண்டில் இரண்டாவது மக்கட்பெயர்த் தொகுதியானது வைசியருக்கு இரண்டு செய்யுளும் சூத்திரருக்கு ஒரு செய்யுளும் ஏனைய ஜாதியார்கட்கு நூற்றிமூன்று செய்யுளும் கடைக்காப்பு செய்யுள் ஒன்றும் ஆக நூற்றியேழு செய்யுள்களைப் பூர்வமே உள்ளதா யேற்பட்டு அவ்விதமாகவே சென்னை ராஜதானியில் அச்சியந்திரம்வந்த ஆரம்பகாலத்தில் மக-ா-ள-ஸ்ரீ ஜட்ஜி தாண்டவராய முதலியார், காலேஜ் ஈயனியப்பமுதலியாரிவர்களால் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. அப்பிரதியின்படி வைசிய சூத்திர சம்பந்தமான செய்யுள் வருமாறு:—

1. இளங்கோக்கண்மன்னர்பின்னரிப்பரெட்டியர்காராளர்
வளம்பெறவாழ்வேளாளர்வைசியர்தம்பொதுப்பேராகும்
கிளர்ந்தகோக்காத்தன்மற்றுங்கிளர்பொருளிட்டலேனை
விளக்கவேயுழலான்மூன்றுகுலம்பெறும்வேறுசொல்லாம்.

2. வந்தகோவலருடன்கோவர்த்தனரிப்பர்மூப்பேர்
முந்துகோவைசியரொன்றுமொழிந்திடும்வணிகர்செட்டர்
தத்தநூற்பரதர்முப்பேர்தனவைசியர்க்கேசாற்று
முந்துபூவைசியர்முப்பேருழவர்மேழியர்வேளாளர்.

3. இந்தமுக்குலத்தினார்க்கேயேவல்பூண்டொழுகின்ற
வெந்திறலாளர்தாமேயிழிசிச்சூத்திரரொன்றுருர்

> தந்தநூலுரைத்தவாறேசாற்றினமிவர்கடாமே
> யுந்தியதொழிலுக்கெல்லாமுரியவர்தெரியுங்காலே.

இந்த மூன்று பாடல்களும் இங்கிகண்டு முதனூலாய்க்கொண் ட நூல்களில் ஒன்றான பிங்கலந்தை 773 முதல் 778வரையுள்ள சூத் திரக்கருத்தைத் தழுவப்பெற்றதாயுமிருக்கின்றன. இனி இத்தொகு தியின் கடைக்காப்புச் செய்யுள் வருமாறு:—

> இருபதோடிருபான்முப்பானிருபானீரைந்தமேலு
> மருவியவேழுசெய்யுள்மக்கட்பெயர்க்குச்செய்தான்
> குருராமலிங்குன்றைவேள்தன்குணபத்திரன்றந்தநோன்மை
> தருநெறிநோற்கும்வீரைதழைத்தமண்டலவன்றானே.

இப்பாடல்கள் நான்கையும் பின்னரும் சிலர் இவ்விதமாகவே அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். இஃதன்றியும் மேற்குறித்த ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறு முகநாவலரவர்களும் சென்ற சௌமிய (1850-ம்) வருஷத்தில் இப்பா டல்கள் நான்கையும் யாதொரு திருத்தப்பாடுஞ்செய்யாது மேற் குறித்தபடியே அச்சிட்டுயிருக்கின்றார்கள். அப்பால் இவர்களே பின் னரச்சிட்ட பிரதிகளில் முன்னதற்கு நேர் விரோதமாக உள்ள பாடல் களைத் தள்ளியும், இல்லாத பாடல்களைச் சேர்த்தும் சில வாக்கியங் களைத்திருத்தியும் அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். அவ்வாறு வேற்றுமைப் படுத்தி அச்சிட்ட நூதனச்செய்யுள்கள் வருமாறு:—

1. இளங்கோக்கள்மன்னர்பின்னரிப்பரெட்டியரேநாய்கர்
   வளம்பெறுவணிகர்கல்லரின்காவலருழவர்மற்றும்
   விளங்கியபரதர்மேயவினைஞர்செட்டியர்பன்னொன்று
   முளங்கெழுவைசியர்பேராமுறுசிரேட்டிகளுமாகும்.

2. மண்மகன்புதல்வர்வாய்ந்தவளமையர்களமரென்று
   மூண்மைசால்சதுர்த்தர்மாறுவுழவர்மேழியர்வேளாளர்
   திண்மைகொளேரின்வாழ்நர்காராளர்வினைஞர்செம்மை
   நண்ணுபின்னவர்பன்னொன்றாவின்றசூத்திரர்தம்பேரே.

இவ்வாறாக பழைய மூன்று செய்யுளைத்தள்ளி புதிய இரண்டு செய்யுளைச் சேர்த்ததுமன்றி இதற்கிசைய கடைக்காப்புச்செய்யுளை யும், "மருவிய வேழு செய்யுள்மக்கட் பெயர்க்குச் செய்தான்" என் றிருந்ததை "மருவிய ஆறு செய்யுள் மக்கட்பெயர்க்குச்செய்தான்" என்று திருத்தியும் அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். இன்னும் இத்தொகு திச் செய்யுள்களை இவ்வாறு வேற்றுமைப்படுத்தியதற்கிசைய இந்

நிகண்டின் பன்னிரண்டாவது பல்பெயர்க் கூட்டத்தொருபெயர்த் தொகுதியிலுள்ள சூத்திரர் தொழில் கூறும் செய்யுளையும் வேற்றுமைப்படுத்தி அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். அச்செய்யுள் இந்நாவலர் அவர்களும் ஏனையோரும் முற்பிரதிகளில் அச்சியற்றியபடி வருமாறு:—

வைசியர்மூவகையுள்ளார்க்கு நம்வருத்தமுத்தொழில்களான
பசுவோம்பல்பொருளையீட்டல்பாரிலேர்த்தொழிலைச்செய்த
விசையவேதியருக்கேவல்குயிலுவத்தொழிலியற்ற
லிசைவில்காருகவினைகளாக்கல்சூத்திரருக்காமே.

இச்செய்யுளானது இருபிறப்பாளரைச் சேவிப்பதுவே சூத்திரனுக்கு முக்கிய தர்மமாம். அது "குப்பைகளைதல் முதலிய தொழிலால் யெஜமான் குடும்பத்தைக்காத்தல், நிலத்தை உழுதல் அல்லது பண்ணைவேலை முதலிய செய்தல், பசு நிரைகாத்தல், அங்காடித்தொழில், சித்திரவேலை, கூத்து, பாடல், குழலாதி ஊதல், வீணை, மத்தளமுதலிய வாத்தியங்களை முழக்குதல் ஆதியுமாம்" என்ற பராசர[illegible]தர் வாக்கியக்கருத்தைத் தழுவியதாயுமிருக்கின்றது. இவ்வாறிருக்க ஸ்ரீலஸ்ரீ நாவலரவர்கள் பின்னரச்சிட்ட பிரதியில் இதனையுமாற்றி,

‡ வைசியர்தந்தொழில்களாறல்வருத்தமுத்தொழில்களான
பசுவோம்பல்பொருளையீட்டல்பயிரிடல்புராணமாதி
நசையுறவோதலீதலண்ணுமந்தணர்முன்னோர்க்கு
வசைதவிரநுகூலமாமவ்வகைத்தொழில்சூத்திரர்க்காம்.

என அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். இப்பெரியாரே வேளாளரை வைசிய

---

‡ இவ்வாறு ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் தாங்கள் முன்னரச்சிட்ட பிரதிக்கும் மற்றும் முன்னோர் அச்சிட்ட பிரதிக்கும் நேர்விரோதமாக பின்னரச்சிட்டதற்கு ஏது பின்னர்க்கிடைத்த திருவாவடுதுறை யாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்கள் ஆணையேயாமென ஸ்ரீ நா. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்களின் மாணாக்கர் ஒருவர் பூலோகநண்பன் பத்திரிகை ஒன்றில் எழுதியுள்ளார். இது உண்மையாயிருக்குமாகில் நாவலரவர்கள் தாங்கள் செய்த மாறுதலுக்கு ஏது பண்டாரசந்நிதியவர்களின் ஆஞ்ஞையாமென [illegible] ச்செய்யுளின்கீழ் குறிப்புரையால் விளக்கியே யிருப்பார்கள். அங்ஙனம் செய்யாமையால் மாணாக்கர் கூற்று சொப்பன சரிதமோ [illegible] பொருமென விடுக்க. அன்றியும், இவர் கூறும் இச்சரிதம் உண்மையாயிருப்பின் இவர் ஆசிரியரான ஸ்ரீ நா. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கட்குத் தெரிந்திருக்கவே கூடும்.

றென்று கூறும் பிரபல பிரமாணமான ஓர் நூலிலுள்ள புராதனச் செய்யுளை நீக்கியும் சூத்திரரென நூதனச்செய்யுளைச் சேர்த்தும் அச்சியற்றுவதானால் மற்றையோர் எவ்விதமாறுதல்கள் செய்திருக்கமாட்டார்கள்? இதுபோன்றசிலவைதுக்களால் நூலுண்மை இன்னதாமென நிர்ணயப்படுத்திக் கூற இயலாதென்றுயிருத்தலால் பல பிரபல பிரமாணங்களால் வைசியரென நிர்ணயிக்கப்பட்ட வேளாளரை சூத்

என்னை? அவர் நாவலரவர்களின் மாணாக்கரின் மாணாக்கராதலினென்க. அற்றுக; அவர் 1901ம் வருடம் புதுக்கியும், திருத்தியும் விளக்கியும் பதிப்பித்த பேரகராதியில் நாவலரவர்கள் திருவாவடுதுறைப் பண்டாரச்சந்நிதியின் ஆக்ஞைபெற்றுப் பின்னர்ப் பதிப்பித்த சூடாமணி நிகண்டுச்செய்யுளை ஆதாரவாகக் கொள்ளாது அதனோடு முரண்ியும், முன்னர்ப் பதிப்பித்த சூடாமணி நிகண்டுச் செய்யுளையே தழுவியும் ஓரிடத்தன்றிப் பலவிடத்தும் வேளாளரை வைசியரெனப் பதிப்பித்த தென்னையோ? அங்ஙனம் பதிப்பித்த வாக்கியங்களிற் சிலவருமாறு:—

வைசியர் — மூன்றாவது சாதியார். அவர் தனவைசியர், பூவைசியர், கோவைசியர்.

வெள்ளாளர் — பூவைசியர், மருதநிலமாக்கள்.

வேளாளர் — ஏகையாளர், பூவைசியர்.

இங்ஙனமாக நாவலரவர்கள் பிற்பதிப்புச் சூடாமணி நிகண்டைத் தழுவாது வேளாளரை வைசியரென்றே இவ்வகராதியிற் பதிப்பித்ததற்குக் காரணம் என்னை? பூர்வ அகராதியைப் பின்பற்றிச்சென்றதே யென்பர்போலும், அங்ஙனமேல், 1889-ம் வருடத்தில் இவர் பதிப்பித்த பேரகராதியில் இச்செந்நெறி பிழைத்த தென்னோ? இந்நிகண்டிற்றான் இங்ஙனம் ஓர் கற்பனைகதையை மாணாக்கர் கட்டிவிட்டனர். வில்லிபாரதத்தில் பதின் மூன்றாம் போர்ச் சருக்கத்தில் வாள் வீமனைக்கொன்ற செயித்திரதன் உயிரை நாளை அஸ்தமிக்குமுன் கவராதொழிவனேல் இன்னின்ன பாவம் செய்தவனாவேன் என்று அர்ச்சுனன் சபதஞ்செய்த சந்தர்ப்பத்திற் கூறிய

விளைவிலென் மகன்றனுடல் வேறுசெய்வித்தோ னை
குனிசிலையினால்விசி [illegible] போதல் [illegible] பேனே ல்
மனைவியயலார் மருவல் [illegible] வென்கையா ற்
றினையளவுமோர் பொருள் [illegible] தவனாவே ன்

என்னும்செய்யுளி [illegible] யினைவியயலார் [illegible] குலஸ்கண்டுரைவள்ளை
யால்'' [illegible] [illegible] கையால்

திரேனைப் பிரமாண வரிசையில் மிகத் தாழ்ந்த சில நூல்கள் கூறுமானால் அதனை †"கலியுகத்தில் க்ஷத்திரியரும், வைசியரும் கிடையாது; தாங்களொழிந்தொழிந்த சாதியாரெல்லாம் சூத்திரரே" என அதுக் காயுபற்றிச் சாதிக்கும் கடமையை மேற்கொண்ட சில பிராமணர்களின் பொய்ப் போதனையில் மயங்கிய நூலாசிரியர் தவறோ? அன்றிப் பெயர்த்தெழுதுவோர், அச்சிடுவிப்போர் தவறோ? என ஒழித்து விடலே தகுதியுடைத்தாம். என்னை? அது மற்றும் பிரபல சுருதி வாக்கியங்களோடு முற்றும் முரணாவதாகலின். நிற்க;

ஈண்டிதுகாறுஞ்செய்த சுருதி விசாரத்தால் சித்தாந்தஞ்செய்யப்பட்ட தெளிபொருள் யாவெனின்; விழுக்குடிப்பிறப்பினராய்க் கங்கைதன்மரபில் தோன்றி ஒவ்வோர் காரணம்பற்றி பிள்ளை, முதலி, வேளாண்செட்டி, உடையார், தேசிகர் என்பனவாதியான பட்டப்பெயர் பெற்று தமிழ்நாடு முற்றும் வியாபித்துள்ள பரம்பரைச் சைவவேளாளர் அவர்க்குரிய பெயர்வழக்குரிமைபற்றியும், தொழில் வழக்குரிமை பற்றியும் திராவிட வைசியவருணத்தவரே யாவரென்பதூஉம், அவர்

என்று பதிப்பிக்கவில்லையா? இதற்கு மறுக்கர் எந்த ஆதீன கர்த்தரின் ஆஞ்ஞைபெற்றுப் பதிப்பித்ததாய்க் கதைகட்டிவிடுவாரோ தெரியவில்லை. இங்ஙனம் நாவலரவர்கள் இச்செய்யுளைப் பழமையான ஏட்டுப் பிரதிகட்கும், 30 கோடி ஜனத்தொகையடங்கிய இந்து தேசாசாரத்துக்கும் விரோதமாகப் பதிப்பித்ததற்குக் காரணம்: மகளைத் தன் வீட்டோடும், மகனை அவன் பெண் வீட்டோடும் வாழச்செய்யும் யாழ்ப்பாண தேசாசாரமேயென இந்திய வித்வான்கள் பலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள். இங்ஙனம் யாதாயினும் ஓர் காரணம்பற்றி நாவலரவர்கள் தாமே தாங்கள் பின்னர் அச்சிட்ட சூடாமணிநிகண்டையும் வேற்றுமைப்படுத்திப் பதிப்பித்திருக்கவேண்டுமென்று ஏன் கொள்ளலாகாது? அங்ஙனங் கோடலே தகுதியுடைத்தாம். இங்ஙனம் இன்னும், பலர் பல புத்தகங்களை ஒன்றைக்கொன்று மிக வேற்றுமையாக அச்சிட்டிருக்கும் விருத்தாந்தங்களை யெல்லாம் வருண சிந்தாமணி 505-ம் பக்கமுதல் 510-ம் பக்கம்வரை பார்த்துணர்ந்து கொள்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகுமென விடுத்தாம்.

† கலியுகத்தில் க்ஷத்திரியரும் வைசியரும் இல்லையென்பது முற்றிலும் அபத்த வாக்கியமென்பதை மேல் விசாரணையில் விளக்கப்படுமாதலின் ஆண்டு கண்டுகொள்க.

வைசியர்க்குரிய பயிரிடல், பசுக்காத்தல், பண்டமாற்றல், ஈதல் உடையராயிருத்தலோடு சிவாகமவிதிப்படி சோடசக்கிரியைசெய்யப்பெற்று சிவதீக்ஷாசம்ஸ்காரம் தவிஜத்வம் அடைந்து தேவாரதிருவாசகாதி திரவிடசுருதி ஓதலால் வேதம் ஓதலும், அதனோடு சிவபூஜை சிராத்தாதி செய்து வருதலாலும், சிவாகமம் விதித்த ஐவகை யாகங்களுள் இயைந்தனசெய்து வருதலாலும் வேள்விசெய்தலையும் உடையாரென்பதூஉம், இறைவன் ஆரியர்க்கு ஆரியவேதம் கொடுத்த முறைபோல திராவிடர்க்குத் திராவிட வேதங்கொடுத்திருத்தலால் அதனை ஓதிவரும் வேளாளர் ஆரியவேதம் ஓதாமைபற்றி வேதம் ஓதாதவராக எண்ணப்படார் என்பதூஉம், ஆரியவேதத்துள்ளுமேற்பன கோடல் என்றமுறைபற்றி ஸ்ரீ ருத்ரமுதலியமந்திரங்களை அவர் சிவபூஜாகாலங்களில் ஓதிவருகின்றாரென்பதூஉம், சிவாகமம் விதித்த ஐவகை யாகஞ் செய்யும் வேளாளர் அவ்வாகமங்களாலும் "அவிசொரிந்தாயிரம்வேட்டலினொன்ற, னுயிர்செகுத்துண்ணாமைநன்று" என்றதிராவிடவேதத்தாலும் விலக்கப்பட்ட பசுபந்தவேள்வி செய்யாமையால் வேள்வி செய்யாதவராக எண்ணப்படார் என்பதூஉம், ஆரிய, திராவிடசுருதி, ஸ்மிருதி, புராண, இதிகாசங்களும், பெரியபுராணமும், தொல்காப்பியம், பிங்கலந்தை, சூடாமணிநிகண்டு அகராதியாதியான இலக்கண இலக்கியங்களும் வேளாளரை வைசியவருணத்தவரென்றே நாட்டுகின்றனவென்பதூஉம், பிரமாணவரிசையில் மிகத்தாழ்ந்த திருவிளையாடலாதி சில தமிழ்த்தலபுராணாதிகள் வேளாளரைச் சூத்திரரெனக் கூறுவதும் அவ்வவ் நூலாசிரியர் கூற்றாகவே இருத்தலால் அக்கூற்றுச் சிறிதும் பிரமாணமாகாதென்பதூஉம், இங்ஙனம் கூறியவருட் பெரும்பாலர் வேளாளரேயாயினும் அவரங்ஙனமுறைபிறழ்ந்து மயங்கிக் கூறுதற்குப் பலகாரணங்களுண்டென்பதூஉம், அவற்றுள் பிரதானமானது தாங்களொழிந்தொழிந்த சாதியாரையெல்லாம் சூத்திரரொன்றே தாழ்த்திவிடவேண்டுமென்னும் பொறாமைக்குணத்தையே பூஷணமாகப்பூண்ட சில பிராமணர்களின் பொய்ப்போதனையேயாமென்பதூஉமேயாமெனக்க.

இனி, அத்திருவிளையாடற்புராணம் கங்கைதன்மரபில் வந்த விழுக்குடிப்பிறப்பாளை [illegible] [illegible] சூத்திரன் எனக்கூறியது சுருதிக்கு விரோதமாயிருந்தபோதிலும் யுத்திக்குப் பொருத்தமாயிருந்தால் [illegible] [illegible] மெனின்;
" ஆகமுறை [illegible] [illegible] [illegible]

திரமைமோப்பவேகவி[illegible]க" என்ற வாக்கியப்படி திருவிளையாடற் புராணிகர் வாக்கிய மாத்திரமோ? மிகச்சாமான்யர் வாக்கியங்களையும் பிரமாணமாகக்கொள்ளலாம். இத்திருவிளையாடற் புராணிகர் கூற்று யுக்திக்குமாத்திரமோ அந்நூலுடனுபவத்திற்கும் பொருத்தமில்லாததே யென்பதை அடியில் வரும் யுக்தி, அநுபவவிசாரங்களில் ஆங்காங்கு காட்டுதும் அவ்வவ்விடங்களிற் கண்டுணர்க.

II. யுக்தி விசாரம்.

இனி, திருவிளையாடலாதிய சிலதமிழ்நூலாசிரியர் கருத்துப்படி "வேளாளரே சூத்திரர், அவர்க்குரிய தொழிலே பயிரிடலாதியவும், மந்திரி உத்தியோகஞ் செய்தலு" மெனக்கொள்ளின் அவர் மற்ற வருணத்தார்க்கு ஏவல் செய்தல் எங்ஙனம் கூடும்? அவர் சுதந்திரத்தொழிலான பயிரிடல். அதற்கின்றியமையாத் தொழிலாக வேண்டப்படும் பசுக்காத்தல், அவ்விவசாயத்தாலீட்டும் பொருள்களிற்றமக்குப்போக எஞ்சியவற்றை விற்றல், வருவிருந்தோம்பதலாதியவற்றிற்கு எத்தனையோ ஏவலாளர்கள் வேண்டப்படுமே. அதற்றுக, அவர்பிறரேவல்செய்தலென்றால் எங்ஙனங்கூடும்? முதலாவது அவர்க்குச் சாவகாசமும் சௌகரியமுங்கிட்டுமா? ஒருக்காற் கிட்டினும் உழுதுண்டுவாழுமவர் மற்றவர்க்குத்தொழுதுண்டு தாழ்வதான ஏவற்றொழில் செய்தற்கிசைவாரா? இனி அவரே இசையினும், அவர் உண்டுபண்ணும் உணவுப்பொருள்களைத் தானமாகப்பெற்று ஜீவிக்கும் அந்தணரும், வரியாகப்பெற்று ஜீவிக்கும் அரசரும், விலையாகவாங்கி விற்று ஜீவிக்கும் வணிகரும் அந்நன்றியை முற்றுமறந்து அவரை அடிமைபோல் ஏவல்கொள்ள உடன்படுவாரா? உடன்பட்டு ஏவல்கொள்வதும், இயற்றுவதும் ஒருக்கால் கூடுமென்றே கொண்டாலும் அஃதுணர்ந்த அரசன் தம்மிற்றாழ்ந்த வைசியர்க்குங்கூட ஏவற்றொழில் செய்யுஞ் சூத்திரர்க்கு மந்திரி, சேனாதிபதி உத்தியோகங்கொடுத்துத் தனக்கடுத்த அந்தஸ்திலும், தனக்கடுத்த ஸ்தானத்திலும் வைத்திருப்பானா? சூத்திரர் அவ்வளவு கௌரவமான உத்தியோகத்துக்கு அருகரல்லரென்பதை "இடையிருவகையோர் [illegible] வகைபெறுமொன்மனுநூர் புலவர்" என்னும் சூத்திரத்[illegible]காப்பியமும் விலக்கியிருக்கின்றதே. அவ்விதி கடந்து அரசன் அவ்வளவு கௌரவமான உத்தியோகத்தை ஏவலாளரான சூத்திரர்க்குக் கொடுப்பானா? அரசன் கொடுத்தாலும் அதைக்கண்ட வைசியரும், தாம் தமக்கேவலாளரும் தாழ்வருமானத்தாருமான சூத்திரர் மந்திரி, சேனாதிபதியாகவிருந்து சர்வாதிகாரமுஞ்

செலுத்தத் தாமவரை வணங்கவும், அவராக்கினைக்கடங்கவு மிசைவரா? அவ்வளவு உன்னதபதவியான உத்தியோகத்தைச்சாதி உயர்வு, தாழ்வு நோக்காது கல்வியாதி[...] நோக்கிக்கொடுக்குந் தன்மையை மேற்கொண்டிருக்கும் தற்காலத்து ஆங்கிலேய ராஜாங்கம்போன்றதல்லவே நம்சுதேச ராஜாங்கம். அது ஜாதி உயர்வு தாழ்வை மிகவும் பாராட்டுந்தன்மையதன்றோ? இம்மந்திரி, சேனாதிபதி உத்தியோகங் கொடுத்ததெவ்வாறோ? அவ்வரசர்க்கு முடிசூட்டி அரசுரிமையைக்கொடுக்கும் அதியுன்னத பதவியையும் வேளாளருக்கன்றோ கொடுக்கப்பட்டிருந்திருக்கின்றது? அடிமைப்பணிசெய்வோர் அரசுரிமை கொடுப்பதென்றால் யாவர்தான் ஒப்புவர்? அரசன்றான் அதனை ஒரு கௌரவமாக அங்கீகரிப்பானோ? அரசனங்கீகரித்தாலும் வைசியர் "எங்களேவலாளர் சூட்டும் கிரீடத்தை நாங்களேன் உமக்குச் சூட்டலாகாது" என்று கேட்காது விட்டுவிடுவார்களா? இவைகளையெல்லாஞ் சிறிதாய்த்துணருங்கால் இருவினையார் கூற்று சிறிதேனும் யுக்திக்குப் பொருத்தமாய்க் காணப்படுகின்றதா? இஃதிங்ஙனமாக, சில நூல்கள் "பிரமதேவரானவர் தனது முகம், தோள், தொடை, கால் என்னும் நான்கவயவங்களிலிருந்து நான்கு வருணத்தார்களையும் பிறப்பித்தனர்" என்று கூறுகின்றன. அதன்குறிப்பியாது? ஞானம், வீரம், முயற்சி, தாழ்மை யென்னும் மனிதரின் கரும தாரதம்மியத்தை முறையாய் ஒருருவக அலங்கார வருணனையால் விளக்குவதேயன்றோ? அற்றாயினும் அந்நூல்கள் அங்ஙனங் கூறுமுகத்தால் வருணபேதமுண்டான காலத்து மேற்பட்ட வருணம் நான்கேயன்றி ஐந்தாவதில்லை என்பதை நிறுத்தவந்ததூஉமாமெனக்கொள்க. இங்ஙனம், பிரமதேவரின் நான் கவயவங்களினின்றே நால்வருணத்தாரும் பிறப்பிக்கப்பட்டாரென்பதை உண்மையன்று, உருவகமே எனக் கூறியதேதனாலெனின்; ஸ்மிருதிகளில் வருணபேதமுண்டான வரலாறது வேறு விதமாய்க் கூறப்பட்டிருத்தலாலென்க. அதுவருமாறு:—

மநு. முதலாவது அத்தியாயம் 32-வது சுலோகம்.

பிரமா தனது தேகத்தை இரண்டு கூறாக்கி ஒன்று ஸ்திரீயும், ஒன்று புருஷனுமாக்கி அந்த ஸ்திரீயின[...]த்தில் அந்தப்புருஷனாகிய தானே புணர்ந்து விராட் புருஷனை உண்டுபண்ணினார்.

ஷை 1—33. அந்த விராட் [...] செய்து சுவாயம்பு மனுவை யுண்டுபண்ணினார்; சுவாயம்பு மனு தவஞ்செய்து பிரஜாபதியான பத்துப்பிரஜாபதிகளை யுண்டாக்கினார்.

ஷை 3—198. அந்தப்பிரமரிஷிகளிடமிருந்து பிதிர்க்கள் உண்டானார்கள். அந்தப்பிதிர்க்களிடமாக சதுர்வருணத்தாருமுண்டானார்கள்.

ஷை 1—35. அந்தப்பத்துப்பிரமரிஷிகள் யாவரெனின்:— மரீசி, அத்திரி, ஆங்கிரசு, புலத்தியன், புலகன், கிரது, பிரசேதசு, வசிஷ்டன், பிருகு, நாரதன் என்பவர்களாம். இவர்களுள்

ஷை 3—197—1. பிருகுவினிடத்தில் சோமபர்கள் என்ற பிதுர்க்களும், அந்தப்பிதுர்க்களினின்றும் பிராமணர்களுமுண்டானார்கள்.

2. ஆங்கிரசினிடத்து ஹவிர்ப்புக்குகள் யென்ற பிதிர்க்களும் அவர்களினின்றுஞ் க்ஷத்திரியர்களும் உண்டானார்கள்.

3. புலத்தியனிடத்து, ஆஜ்யபர்களென்ற பிதிர்க்களும் அவர்களினின்றும் வைசியர்களுமுண்டானார்கள்.

4. வசிஷ்டரிடத்து சுவாலிகளென்ற பிதிர்க்களும் அவர்களிடத்து சூத்திரர்களுமுண்டானார்கள்.

இதனால் அந்தணர் பிருகுவம்சத்தாரென்றும், க்ஷத்திரியர் ஆங்கிரசு வம்சத்தாரென்றும், வைசியர் புலத்திய வம்சத்தாரென்றும், சூத்திரர் வசிஷ்ட வம்சத்தாரென்றும் வெளியாகின்றமை காண்க.

இனி, இந் நால் வருணத்தார்க்கும் மூலபுருடரான பிருகாதி நால்வரும் பிரமரிஷிகளாயும், ஒரே ஞாதிகளாயுமிருக்கின்றமையால் நால்வருணத்தார்க்கும் பிறப்பினால் ஜாதி வேற்றுமை காணப்படவில்லையன்றோ? அற்றாயின், மற்றியாதால் அவ்வேற்றுமை ஏற்பட்டதாகக் கொள்வதெனின் "பிறப்பொக்கு மெல்லாவுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையால்" என்ற தமிழ்வேத வாக்கியப்படி பரம்பரை ஒழுக்கம்பற்றியே அவ்வேற்றுமை ஏற்பட்டதெனக்கொள்ள வேண்டுமென்க. அங்ஙனங் கொள்ளுமிடத்தும் பிரதமத்திலேற்பட்ட வருணம் ஒன்றேயன்றி நான்கல்லவென்பதொருதலையாம். இதனை

பிராஹ்மண: க்ஷத்ரியோ வைஸ்ய
ஸ்த்ரயோ வர்ணா த்விஜாதய
சதுர்த்த ஏகஜாதிஸ்து
ஸூத்ரோ நாஸ்தி து பஞ்சம:

என்ற மநு 10. 4-வது சுலோகத்தாற்றெளிக. அற்றாக இந்நால்வருணத்தாரும் சிலர்க்கற்று இவ்விதியைமாறாது வேளாளர் ... உழவு

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

தொழிலன்றோ? இது திருவிளையாடலாதி சில நூற் கருத்துப்படி சூத்திரர் தொழிலாமாயின் அதற்கின்றியமையாது வேண்டப்படும் ஆடுமாடுகளை மேய்ப்பதான இடையர் தொழிலையும், கலப்பையாதி செய்வதான தச்சர் தொழிலையும், கொழுவாதிசெய்வதான கொல்லர் தொழிலையும் சூத்திரராகிய தாங்களேயன்றோ செய்து முடித்திருக்கவேண்டும். அம்மட்டோ! அதன்மேல் நிலங்களைப் பண்படுத்தி உழுதல், உரமிடுதல், விதைத்தல், நடுதல், களைபறித்தல், நீர்பாய்ச்சல், விளைந்தவற்றை வீடுகொண்டு சேர்த்தலாதிய விவசாயத்தொழிலனைத்தையும் தாங்களேயன்றோ செய்துமுடித்திருத்தல்வேண்டும்? அம்மட்டோ! தமக்கும் மேல் மூன்று வருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாயுள்ள பாவை வளைதல், ஆடை நெய்தல், ஆடை வெளுத்தலின்னு மிதுபோன்றுள்ள பதினெண் பிரதான ஏவற்றொழில்களுள் பாக்கியுள்ளனவும் ஏனைய சில்லறை ஏவற்றொழில்களையும் சூத்திராகிய தாமேயன்றோ முட்டின்றிச் செய்து முடித்திருத்தல்வேண்டும்? உழவாதிய கௌரவத் தொழி[illegible] சுதந்திரமாகவுடைய ஓர் வருணத்தார் இங்ஙனம் பலபட விரிந்து கிடக்கும் இழிதொழிலான மூவருணத்தார் ஏவற்றொழில்களையெல்லாம் அதனோடு ஒருங்குசெய்து முட்டின்றி முடிப்பதென்றால் அவரெத்துணைப் பெருவலியுடையராயினும் அவர்க்கது சாத்தியப்படாதென்பதும், சாத்தியப்படினும்,

> ஆற்றங்கரையின் மரமுமரசறிய
> வீற்றிருந்தவாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்ற
> முழுதுண்டுவாழ்வதற்கொப்பில்லைக்கண்டீர்
> பழுதுண்டுவேறோர்பணிக்கு.

என ஆன்றோர் கூறியிட்டேத்தும் உழுதுண்டு வாழ்தொழிலைச் சுதந்திரமாகக்கொண்டு "பலகுடை நீழலுந் தன் குடைக்கீழ்க்காணும் அலகுடைநீழலவர்" ஆகிய அவ்வேளாளர் மற்றவரேவல்செய்ய ஒருப்படாரென்பதும், அவரொருப்படினும் அன்னத்தையும், சொர்ணத்தையும், வரையாது கொடுக்கும் தாதாவாயுள்ள அவர்பால் ஏவல்கொள்ள மற்ற வருணத்தார் இசையாரென்[illegible] தனிப்பாகவே உழுதுண்டு வாழ்தொழிற் சுதந்தரமாகவுடைய வேளாளர்க்கு மூவரேவலை அங்கீகரித்தற்கேற்றிய திருவிளையாடற்கூற்[illegible] முழு விரோதமேயாமென விடுக்க.

இன்னும் உழுதுண்டு வாழ்வாரும், தொழுதுண்டு பின் செல்பவரும் ஒரே வருணத்தாரென்பதே திருவிளையாடற் கூற்றாயிருக்கின்றது. அன்றியின், பொய்யாமொழியார் உழுதுண்டு வாழ்வாரையே வாழ்வாரெனவுயர்த்தியும் மற்றவரைத் தொழுதுண்டு பின் செல்பவரெனத் தாழ்த்தியுங்கூறியதென்னே? அங்ஙனங்கூறிய அவர் கருத்து உழுதுண்டு வாழ்வாரே வைசியர் என்பதும், அவராதியோரைத் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர் (அவரேவிய வழி நிற்பவர்) சூத்திரரென்பதுமேயன்றோ? இன்னும் "உழுதுண்டுவாழ்வாரே" வாழ்வாரெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்து அவர் வாழ்வைச் சிறப்பித்தமையின் மற்றை வருணத்தார் வாழ்வும் அவர் கைபார்த்த வாழ்வேயாமென்பதும் கொள்ளக்கிடக்கின்றது. அஃதங்ஙனமேயாமென்பதனை

வாழிநான் மறையோர்கள் வளர்க்கின்ற வேள்விகளு
மாழியா லுலகளிக்கு மடல்வேந்தர் பெருந்திருவு
மூழிபே ரினும்பெயரா வுறையுடைய பெருக்காளர்
மேழியால் விளைவதல்லால் வேறொன்றால் விளையாவே.

என்ற கம்பர் [illegible]யத்தாற் றெளித்திடுக.

இச்செய்யுளில் அந்தணர், அரசர் வாழ்வை வேளாளராலுண்டாவதென்று கூறியதுபோல் வைசியர் வாழ்வும் அவராலுண்டாவதென்று கூறாமையால் அவரே (வேளாளரே) வைசியரென்பதை இக்கம்பர் வாக்கியமும் கிளத்துகின்றமை காண்க. இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த வேளாளரைத் திருவிளையாடற்புராணம் "மூவரேவியவினை கேட்டாற்றுஞ் சூத்திரர்" எனக்கூறியது யுக்திவாதத்துக்கொத்ததாமென வேளாளத் துவேஷிகள் தாமுங் கூறத்துணிவரா? "ஓவாவுழுமையுழக்காலுமற்றொருவ ரேவா துயிர்வாழ்ந்திருத்தலே நன்றாகும், தாவாத செல்வந்தருமேனுங்குற்றேவ லாவா கொடிது கொடிதென் பாருமாயினர்" என்ற வாக்கியப்படி, வறிஞராய்த் தாழ்வாரும் அருளருக்கும் வைத்தெழிலே உழுதுண்டு வாழ்வார் இயற்றுவாரெனக் கூறல் சற்றும் பொருந்தா வெற்றுரையேயாமென விடுக்க. இவ்விதம் யுக்திக்கு முற்றும் மாறுகொண்ட திருவிளையாடற்கூற்றையும், அதனைத் தொடர்பாகப்பட்டுக்கூறும் ஏனைய புராணங்களின் கூற்றும் இவ்வியவகாரத்திலே அப்பிரமாணமாக [illegible] செல்லுவனவாமெனத் துணிக.

அற்றேல், இவ்வியவகாரத்தில் சுருதிக்கும் [illegible] ருக்கும்மாறாக்கூ [illegible] [illegible] பாடைமுக்காணமாதியோ அவ்வித்

காலாந்தரத்திலே பிரதமத்திலேற்பட்ட வருணங்கள் நான்கேயென்
பதூஉம், அதில் முதல்வருணத்தார் அந்தணரென்பதூஉம், இரண்டாம்
வருணத்தார் அரசரென்பதூஉம், மூன்றும் வருணத்தார் வைசியரென்ப
தூஉம், அவர் பூவைசியர், கோவைசியர், தனவைசியர் என முத்திறப்
பிரிவாராயினும் அவருள் கோவைசியர்தொழில் பூவைசியர்தொழிலி
லடங்குதல்பற்றி அவரை (வைசியரை) வேளாளர், வணிகர் என இரு
வகுப்பினராகவே தமிழ்நூல்கள் பெருவழக்காக வழங்கிவருகின்றன
வென்பதூஉம், நான்காம் வருணத்தார் சூத்திரரென்பதூஉம் அவர்
தொழில்பலவாதல்பற்றி அவ்வத்தொழில்வேற்றுமைகாரணமாக பல
ஜாதியராவரென்பதூஉமேயாமென்க. இன்னணங்கூறுவது பதினெண்
தொழிலாளிகளையும் சங்கரசாதியாரெனக் கூறும் ஸ்மிருதியாதியவை
களின் வாக்கியங்களோடு முரணுகின்றதேயெனின் முரணாமைகாட்டு
தும். என்னை? சங்கரசாதியென்பது நால்வருணத்து ஆணும் பெண்
ணுஞ் சிற்சில அசந்தர்ப்பங்களால் முறைபிறழ்ந்து கற்பியலாயும், கள
வியலாயும் ஏகதேசங்களிற் சேர அதினின்றும் பிறந்த சந்ததிகளா
லுண்டான சாதியன்றோ? இவ்வாறுண்டான சங்கரஜாதி நால்வரு
ணம் ஏற்பட்டு எவ்வளவோ காலஞ்சென்றதற்பின்னன்றோ சிறிதுசிறி
தாக விருத்தியடைந்திருக்கவேண்டும். அப்படி அச்சாதி விருத்தியடை
யுங் காலம்வரை பதினெண்பிரதான யேவற்றொழிலோடு மற்றுஞ் சில்
லரை யேவற்றொழிலையும் முட்டின்றிச் செய்து முடித்தவர் யாவர்?
நால்வருணத்தாரும் தமக்குத்தாமே செய்துகொண்டனரா? அவ்வா
றுதான் செய்துகொண்டனரெனில்; சூத்திரரைமட்டும் ஏன் ஏவற்
றொழிற்குரியாரென நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது? சதுர்வரு
ணிகளும் தமக்குத்தாமே யேவலராவரன்றோ? ஸ்மிருதியாதி நூல்
கள் அவ்வாறு கூறாது மூவருணத்தாரேவலைச் சூத்திரர்க்கே உரியதெ
னக் கூறுகின்றமையால் பூர்வம் சூத்திரரே பலபிரிவினராய்ப் பிரிந்து
பதினெண்பிரதான யேவற்றொழில்களுள் ஒரோவொன்றை ஒவ்வோர்
பிரிவினரே செய்துமுடித்தும், மற்றுஞ்சில்லரை யேவற்றொழில்களை
அப்பதினெண்பிரதான யேவற்றொழில்செய்யும் பதினெண்பிரிவின
ருள்ளுஞ்சேராதெஞ்சிநின்ற சூத்திரரே செய்துமுடித்தும் வந்தன
ரென்பதூஉம், அங்ஙனமுடித்து வருங்காலத்தில் அப்பதினெண்பிரதா
னத்தொழிலாளர்க்கும் அவ்வத்தொழில்காரணமாகப் பதினெண்பட்
டப்பெயருண்டாகிக் காலாந்தரத்தில் அந்த சாதிப்பெயராகமாறி
அவர்களை அவ்வத்தொழிலுயர்விழிவின் முறைக்கம்பியத்துக்கேற்ப உயர்வு
தாழ்வான பதினெண் சாதியாராகப்பிரித்து விட்டனவென்பதூஉம்,

மற்றுள்ள சில்லரை யேவற்றொழில்களை வரையறையின்றிச் செய்து வந்த சூத்திரர்மட்டும் பின்னருஞ் சூத்திரராகவே எண்ணப்பட்டு வந்தனரென்பதூஉம், அங்ஙனம் நிகழுங்காலத்து உயர்வுதாழ்வான ஆண் பெண் கலப்பால் உண்டான சங்கரசாதிப்பிள்ளைகளை யதனதன் பிறப்பின் தாரதம்மியத்துக்கேற்பச் சிலரைச் சூத்திரவருணத்தினின்றே பிரிந்த பதினெண் சாதிகளிற் சேர்த்தும், சிலரை வேறுபல ஈனச் சாதிகளாக வகுத்தும் அவ்வக்காலத்து அரசுபுரிந்த சுதேச அரசர்கள் ஆயிரக்கணக்கான சாதிப்பிரிவை உண்டுபண்ணி விட்டார்களென்பதூஉமே நாம் நிர்ச்சந்தேகமாய்க் கொள்ளற்பாலனவும் சுருதியாதிகளாற் றள்ளற்பால தல்லாதனவுமாமென்க.

இங்ஙனம் பலபடியாலும் பிரமாண விருத்தமின்றித் தற்காலத்தும் வைசிய வருணம் உண்டென நிறுத்தப்போந்த ஆதாரங்கள் பல இருப்பவும், பிராமணருட் சிலர் கலியுகத்தில் க்ஷத்திரிய வைசிய வருணம் இல்லையென[illegible]பாரத பாகவதாதி சில நூற் பிரமாணங்கொண்டு சாதிப்ப தென்னையெனின்;— நன்று வினாயினாய். இங்ஙனங் கூறும் பிராமணர்களின் கொள்கை - வருணபேதமானது இம்மையொழுக்கம்பற்றி ஜீவ சிருஷ்டியாய் ஏற்பட்டதன்று, மும்மை (பூர்வ ஜென்ம) ஒழுக்கம்பற்றிப் பிரம சிருஷ்டியாகவே ஏற்பட்டதென்பதே யன்றோ? அற்றாயின், பிரமதேவரால் மற்றைய மூன்று யுகங்கட்கும் க்ஷத்திரிய, வைசிய வருணங்கள் இன்றியமையாது வேண்டப்படுமெனப் படைக்கப்பட்டு வந்ததற்கும், கலியுகத்தில் அவ்வருணங்கள் வேண்டப்படாதெனப் படையாதொழிக்கப்பட்டதற்குங் காரணம் யாது? கலியில் க்ஷத்திரிய வைசிய வருணத்தவராகப் பிறத்தற்குரிய புண்ணியஞ்செய்த புண்ணியாத்மாக்கள் இல்லாதுபோயினரா? இருந்தும் பிரமதேவர் வேண்டுமென்றே அவ்விரு வருணத்தாரிடத்தும் சந்ததி உற்பத்தியாகாதபோமாறு துவாபர யுகாந்தத்திலேயே சூனியஞ்செய்துவிட்டனரா? என வினவுவார்க்கு இப்பிராமணர்கள் இறுக்கும் விடையாது? பாரத பாகவதாதிகளிற் சொல்லியிருப்பதே விடை யென்பார்போலும். அவைகளிற் சொல்லியிருப்பதுதானென்னை[illegible] பரசுராமர் என்பவர் தமது பிதாவாகிய ஜமதக்கினி முனிவர் க்ஷத்திரிய[illegible]கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் பிள்ளைகளாற் சிரச்சேதஞ் செய்யப்பட்டமைக்[illegible]யமாகக்கொண்டு க்ஷத்திரியப் பூண்டே யிருபத்தொரு தலைமுறையாகக் கருவறுத்துவிட்ட

என்பதும், கலியுகம் சூத்திரரால் ஆளப்படுமென்பதும், யாதவர்களைக் கிருஷ்ணர் கருவறுத்துவிட்டனரென்பதுமேயன்றோ? இதில் க்ஷத்திரியர் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தை முன்னரும், யாதவர் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தைப் பின்னரும் சிறிது விசாரித்தொழிப்பாம். அவை வருமாறு:— இந்நூல்கள் கலியுகத்தில் க்ஷத்திரியரில்லையென்பதற்குக் கூறும் ஏதுக்களிரண்டில் "கலியுகம் சூத்திரரால் ஆளப்படும்" என்பதும் ஒன்றன்றோ? இவ்வாக்கியமோ கலியுகத்திற் க்ஷத்திரியரில்லையென்பதை நிறுத்த ஒருசிறிதும் வலியுடையதாகாது. என்னை? கலியுகம் சூத்திரரால் ஆளப்படினும் க்ஷத்திரியர் அவராளுகைக்குக்குட்பட்டிருத்தல் கூடுமாதலின் என்க. அங்ஙனம் சிற்றரசராகவும், குடிகளாகவும், பல க்ஷத்திரிய அரசரும், அவ்வருணத்தவரும் இன்றுமிருக்கவே செய்கின்றார்கள். இனி, மற்றோரேதுவாவது—பரசுராமர் க்ஷத்திரியரைக் கருவறுத்ததேயாம். அச்செயல் அவரால் முற்றுப்பெறவில்லையென்பது ஒருதலையாம். என்னை? அவர் கருவறுத்த க்ஷத்திரியர் ஆண்ட பூமியை அவர் பால் தானம் பெற்ற கசியபமுனிவர் அப்பரசுராமரிடம் இனி எஞ்சிய க்ஷத்திரியரைக் கொல்லக்கூடாதென வரம் வாங்கியதுடன் நாம் தானம்பெற்ற பூமியிலுள்ளும் இனி இருக்கக்கூடாதென அவரைத் தென்கடற்கடுத்த மகேந்திரப் பொருப்புக்கனுப்பிவிட்டுப்பின்னர் அக்கசியபமுனிவர் கேகயநாட்டு அரசன் வழிவந்த க்ஷத்திரியர் பலரை வரவழைத்து அவரைத் தாம் தானம்பெற்ற நாடு பலவற்றையும் ஆளும்படி செய்தனரெனவும், அவர்களங்ஙனம் வழிவழி ஆண்டுவந்தனரெனவும் அந்நூல்களே கூறுவனவாதலினென்க. அம்மட்டோ! அப்பரசுராமர் தசரதராமருக்குத் தோல்வியுற்றதைக் கூறும் இராமாயணசரிதமும், அவர் க்ஷத்திரியவம்சத்தை முற்றுங் கருவறுத்திலரென்பதை நிறுத்தும் பேராற்றலுடையதேயாமென்க. இன்னுங் கலியுக ஆரம்பம்வரையிருந்த பஞ்சபாண்டவர்களின் வழித்தோன்றலாய்ச் சிலதலைமுறையின்பின் வந்த ஜனமேஜய மஹாராஜனும் கலியுக க்ஷத்திரியனேயன்றோ? இதனை மறுக்கவல்லாரியாவர்? இங்ஙனமாகக் கலியிற் க்ஷத்திரியரில்லையெனக் கூறும் பிராமணர் கூற்றும், அவரெடுத்துக்காட்டும் நூற் கூற்றும் சுருதி, யுக்தி, அநுபவங்கட்குச் சற்றும் பொருந்தாவெற்றுரையேயாமென்பதில் என்ன தடை? இது நிற்க.

இனி, கலியில் வைசியரில்லையென்பதற்குக் கிருஷ்ணர் யாதவரைக் கருவறுத்ததாய கதையும் ஓர் ஏது என்கின்றனர். யாத

வர் கருவறுக்கப்பட்டமை கலியில் வைசியரில்லாது போதற்கு ஏதுவாகுமா? யாதவர்க்கும், வைசியர்க்கும் யாது சம்பந்தம்? இங்ஙனங் கூறும் பிராமணர் கருத்து யாதவரே வைசியரென்பதுபோலும். இதனை எந்தச் சுருதி, யுக்தி, அநுபவங்களைக்கொண்டு நிறுத்துவாரோ தெரியவில்லை? அங்ஙனம் நிறுத்தும் வலியுடையரானபோதும் இவர் கூறும் யாதவ குலத்தினர் தற்காலத்தும் பல்லாயிரக்கணக்காயுளராதலின் 'கலியில் வைசியரில்லை' யென்பதைச் சாதித்தற்கு இவர் எடுத்துக்கொண்ட ஏது நிரேதுவேயாமெனவிடுக்க. அன்றியும், கலியுகம் இவர் கூறுமாறு சூத்திரரால் ஆளப்படுதல் காரணமாக க்ஷத்திரியர் தங்கள் குலவிளக்கத்தோடு வெளிப்பட அஞ்சியேனும், அவமானப்பட்டேனும் தாங்களே தங்கள் குலத்தை மறைத்துக்கொண்டு ஒருக்கால் மறைந்தொழுகினும் ஒழுகலாம். வைசியர் அங்ஙனம் மறைந்தொழுகுதற்கும், இல்லாது போதற்கும் யாதொரு ஏதுவுங் காணப்படாமையின் வைசியர் கலியில் இல்லையெனப் பிராமணர் கூறுவதும், அவரெடுத்துக்காட்டும் நூல் கூறுவதும் பிரபல சுருதி, யுக்தி, அநுபவங்கட்கு முற்றும் முரணுமென்பதனோடு அக்கூற்று அறிவுடையார் கழத்து மிகஅருவருத்து ஒதுக்கத்தக்கதுமாமெனவிடுக்க. இன்னுமிதனை வருணசிந்தாமணியில் 300-முதல் 310-ம் பக்கம்வரை மிக விரித்தும், தெளித்தும் கூறப்பட்டிருத்தலின் ஆண்டுக்கண்டுணர்க.

ஈண்டிதுகாறுஞ் செய்த யுக்தி விசாரத்தாற் சித்தாந்தப்பட்ட தெளிபொருள் யாவெனின்:—ஒப்புயர்வற்ற உழுதுண்டு வாழ்தொழிலைச் சுதந்தரமாகவுடைய ஒரு ஜாதியார்க்கு அத்தொழில் முற்றுப்பெறப் பற்பல ஏவலர் இன்றியமையாது வேண்டப்படுமாதலின் எவ்வாற்றானும் அவர் மற்றைய வருணத்தவர்க்கு ஏவல்செய்யச் சாத்தியப்படாதென்பதும், சாத்தியப்படினும் பற்பல ஏவலாளர்க்கு எஜமானராக அமையப்பெற்றுள்ள அவர் மற்றவர்க் கேவலாளராய் ஏவல்செய்ய ஒருபோதும் இசையாரென்பதும், இசையினும் அவர்பால் தானமாகவும், வரியாகவும் பெற்றும், விலையாக வாங்கியும் ஜீவிக்கும் அந்தணராதியோர் அந்நன்றியை மறந்து அவரை யேவலாளராக மதித்து யேவல்கொள்ளத் துணியாரென்பதும், அங்ஙனமின்றி யேவல் கொள்ளின், செய்ந்நன்றி கொன்றாராயின் அறங்கண்ட அரசன் தம்மினுந் தாழ்வுணர்ந்தாரான [illegible]க்கும் ஏவல்செய, சூத்திரர்க்கு மந்திரி சேனாபதி உத்தியோகம் [illegible]டாதென்பதும், அரசன் சொற்படியும் வைசியர் கொடுத்துவிட்டாரென்பதும், சூத்திரர்

வுத்தியோகத்துக் கருகரல்லரெனத் தொல்காப்பியமுதலிய நூல்கள் விலக்கியிருக்கின்றதென்பதும், அங்ஙனமாக மந்திரி சேனாபதி உத்தியோகத்தோடு உழவாதி வைசியரது தொழிலை வகித்துள்ளவரும், அரசர்க்கு முடிசூட்டி அரசுரிமையைக்கொடுக்கும் பாத்தியதை உடையருமான வேளாளர் வைசியவருணத்தவரே யாவரென்பதும், அவரைச் சூத்திரரெனத் திருவிளையாடலாதிய கூறுங் கூற்று முற்றும் விரோதமேயாமென்பதும், பதினெண் பிரதான யேவற்றொழிலாளரும், மற்றுஞ் சில்லரை யேவற்றொழிலாளருமே சூத்திரராவாரென்பதும், வருணபேதம் ஏற்பட்டகாலத்து இந்நால் வருணங்களே உள்ளனவென்பதும், இவருட் சூத்திரர் தொழில் காரணமாகப் பற்பல ஜாதியாய்ப் பிரிந்துவிட்டனரென்பதும், சங்கர வருணமானது சிற்சில அசந்தர்ப்பங்களால் உயர்விழிவான நால்வருணத்து ஆணும் பெண்ணும் முறை பிறழ்ந்து கலக்க அதனாலுண்டான ஓர் வருணமாதலின் அது நால்வருணப்பாகுபாடு உண்டான எவ்வளவோ நீண்டகாலத்தின் பின்னரே சிறிது சிறிதாக விர்த்தியடைந்திருக்கவேண்டுமென்பதும், அதுவரை பதினெண் பிரதான யேவலையும், மற்றும் சில்லரை யேவலையும சூத்திரவருணத்தவரே செய்து வந்தனரென்பதும், அவருட் சில்லரை யேவலைப் பொதுப்படச்செய்தவரன்றி ஒவ்வொரு தொழிலைத் தமக்கெனச் சிறப்பாகக்கொண்டு தனித்தனி பிரிந்து செய்துவந்தவர் அவ்வத்தொழில் காரணமாக வெவ்வேறு பெயர் பெற்றுப் பல ஜாதியாராய்ப் பிரிந்தனரென்பதும், அங்ஙனம் நிகழுங்காலத்துப் பிறந்த சங்கரஜாதியாருட் சிலரை அவரவர் பிறப்பின் தாரதம்மியத்துக்கேற்பச் சூத்திரரினின்றும் தொழில் காரணமாகப் பிரிந்த சாதியாருட் சேர்த்தும், சிலரை நூதனமான பலசாதிகளாக வகுத்தும் அக்காலத்தரசர் பற்பல ஜாதிப்பிரிவை யேற்படுத்தினரென்பதும், கலியில் க்ஷத்திரியரும், வைசியரும் இல்லையெனச் சில பிராமணர் கூறுங் கூற்றுக்கிய மேற்கோளைச் சாதிக்க அவர் கூறும் ஏதுவெல்லாம் விரோதவேயாமென்பதும், கலியிலும் க்ஷத்திரியர், வைசியர் உண்டென்பதும், வேளாளர் வைசிய வருணத்தவரே யாவரென்பதுமேயாமென்க.

III. அநுபவ விசாரம்.

அநுபவமானது சென்ற காலத்ததும், நிகழ்காலத்ததும் என இருவகைப்படக்கொள்ளப்படும் [illegible] வழக்கமுடைமையேயும், அவ்வச்சாதிக்குரிய தொழில் [illegible] ஒருபொருட்டுத்தாக அதனை ஒவ்வொன்றும் [illegible]

காலத்தநுபவத்தினும் அவற்றைச் சிறிதும் நழுவவிடாது பலப்படுத்திவந்த சென்ற காலத்தநுபவமே இவ்வியவகாரத்திற் கேற்புடைத்தாகலின் அதனையே பேராதரவாய்க்கொண்டு அவ்வநுபவ விசாரத்தாலும் வேளாளர் வைசியராவரோ? அன்றிச் சூத்திராவரோ? என்பதைச் சிறிது ஆராய்வாம்.

மேல்விசாரங்களால் பயிரிடலாதி அறுதொழிலுடையார் வைசியவருணத்தாரெனவும், மூவருணத்தாரேவலென்னு மொருதொழிலையே சுதந்திரமாகவுடையார் சூத்திரரெனவும் வச்சிரதம்பம்போல் நாட்டப்பட்டதன்றோ? இனி அச்சூத்திரர் தொழிலான மூவருணத்தாரேவற்றொழில்களை வேளாளர்கள் எந்தக்காலத்திலேனும் செய்துவந்ததாய் ரூபிக்கத்தக்க பிரமாண வாக்கியங்கள் யாதொன்றும் யாண்டுங்காணப்படவில்லை. அவரியற்றிவந்தனவெல்லாம் வைசியர்க்குரிய அறு[illegible]லுஞ்சிறந்த பல கௌரவத்தொழிலுமேயாமென்பதை நிராக்ஷேபமாய் அங்கீகரிக்குமாறு ரூபிக்கும் பிரமாண வாக்கியங்கள் அனந்தமுள. அவற்றுள் விரிவஞ்சி ஈண்டு சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டுதும். அவை வருமாறு:—

1. பயிரிடல். இது வேளாளர் அநுபவத்தில் என்றுமுள்ளதாமென்பதை ஆக்ஷேபிப்பார் ஒருவருமிலராயினும் அதனை, இருநாழி நெற்கொண்டு முப்பத்திரண்டறம் வளர்க்கக்கயிலையினின்றும் நீங்கிக் காஞ்சிமாநகர்க்கு எழுந்தருளி வந்த எமதன்னையாகிய பரமேஸ்வரியாற் கொடுக்கப்பெற்ற விசேட உரிமையும் உடையாரென்பதை விளக்குதற்பொருட்டுச் சிறிது ஆதரவு காட்டுதும்.

அந்தநாட்டுளநகர்க்குமேனையநாட்டுளநகர்க்குமணியென்றோ
துஞ், செந்தமிழ்மாமறைமுழங்குங்காஞ்சிநகர்புகுந்துதவஞ்செய்ய
வெண்ணி, வந்தருளம்பிகைதனைச்சூழ்வேளாளர்தம்மைமுகமலர்ந்து
நோக்கி, யெந்தமருட்பிள்ளைகாளெங்கோக்கண்மன்னர்பின்னரெனமா
ய்வைகி,

உமக்குரியதொழி[illegible]றுபயிற்றுமெனக்கருளைப்புரிந்தபர்வோப்
பிள்ளாய், [illegible]மக்குதவசாலியினைக்கொள்ளீ[illegible]த்தனளா
லெம்பிராட்டி, [illegible]மைக்குமாராய்ப்பெறற்கு[illegible]சங்கவமொன்றிலையெ
னநயந்தன்றேனும், [illegible]விலவறம்புரிதரா[illegible]தவம்மைதவறு
சாற்றலுற்றும்.

ஏனைய புராணசாரத்தி[illegible]னும்,

விழவின் மலிதிருக்காஞ்சிவளாப்பின் வேளாண்விழுக்குடிமைப் பெருஞ்செல்வர் விளக்கும் வேணி, மழவிளவெண்டிங்கள்பனிகம்பர் செம்பொன்மலைவல்லிக்களித்தவருளுணவின்மூலம், தொழுவுலகுபெறுமவடானருளப்பெற்றறத்தொன்னிலத்தமன்னுபயிர்வேதவாய்மை, புழவுதொழிலாற்பெருக்கிவுயிர்களெல்லாமோங்கவருந்தருமவினைக் குளாராலென்றும்.

எனப் பெரியபுராணத்திலுங் கூறுமாற்றுணர்க.

இச்செய்யுள்களின்கண் அறம்வளர்த்த நாயகி வேளாளரை நோக்கி, "எந்தமருமபிள்ளைகாள்! நீவிர் இளங்கோக்கள், மன்னர் பின்னரெனலாய்வைசி யுமக்குரியதொழிலை யியற்றுக" வென்றுங் கூறித்தலையால் அவர் வைசியவருணத்தாரோ என்பதூஉம், வைசியர்க்குரிய அறுதொழிலையே அவரை இயற்ற விதித்தனளென்பதூஉம் தொனித்தல்காண்க. என்னை? மன்னர் பின்னோர் இளங்கோக்கள் என்னும் பதங்களும் உழவாதிய தொழிலும் வைசியர்க்கே உரியனவாதலின். அற்றாயின் சிவசிருஷ்டியினராய்க் கங்கையினின்று அறம்வளர்த்தநாயகியோடு இவ்வேளாளர் இவ்வுலகின்கண் வருதற்குமுன் இவ்வுலகில் வைசிய வருணத்தவரிருந்தனரா? இல்லையா? இருந்தனரெனின்; அவரிப்பொழுது எச்சாதியாராய் யெண்ணப்பட்டிருக்கின்றனரெனின் † சிவசிருஷ்டியினராய் கங்கைதன்மரபின்வந்த இவ்வேளாளர் வைசிய வருணத்தவரென்ப தொன்றையே விளக்கவந்த எமக்கு அது கடமையன்றாயினும் இவ்வுலகில் நால்வருணப் பாகுபாடு எக்காலந்தொட்

---

† வேளாளர் சிவசிருஷ்டியினர் என்பதை

மைபுலாம்விழிபுமையறம் வளர்த்திடவருநா
ளையுமாறின்றியுலகுயிர் பசிப்பிணிதன்று
தய்யுமாறுதன் திருவுளத் தெண்ணிபாங்குவந்த
பெய்யுமின்னருள்கூர்ந்த வேளாளராய்ப்பிறங்கும்.

மைந்தர்பற்பலருதித்திடக் கங்கைபமகிழ்ந்து
சிந்தையன்பொடுநோக்கவும் கங்கையார்தெரிவை
பந்தவெஃகிலிற்பெற்றனை ருவிகலாமக்கு
மெந்தையெம்பிராறதன்பேர் விதுசெப்பிவிட்டே.

எனவரும் புராணத்திலுஞ் செய்யுள்களானுணர்க. இதனால் இவ்வேளாளர் [illegible] தொழில் [illegible] வைசிய வருணத்தவராக என்னப்பட்டனர் [illegible] பின் [illegible] வருணத் தவராகவும் எண்ணப்பட்டனர். என்னை? [illegible]

டேற்பட்டுள்ளதோ அக்காலந்தொட்டு வைசிய வருண முண்டென்பதும், அவரிவரோடு கலந்தாயினுங் கலவாமலாயினும், இன்னும் இருக்கவேண்டுமென்பதுமே எமது கொள்கையென்க.

(2) பசுக்காத்தல், இது பயிரிடுந்தொழிலைச் சுதந்தரமாக வுடையார்க்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுந் தொழிலாயும் அவரைவிட்டு என்றும் நீங்காது நிலைபெறும் தொழிலாயும் நிகழ்வதொன்றாகலின் இதற்குப் பிரமாணங் காட்டல் மிகையாம். அற்றாயினும் அதனை வல்லை நகர்க் காளத்தியப்ப முதலியாரும், அவர் பசுநிரையை மேய்ப்போனும், அவைகளின் பாலைக் கறப்போனும், வீடுகொண்டு சேர்ப்போனும் காய்ச்சுவோனும் ஓர் தமிழ் வித்வானுக்கொடுத்த பசுக்கொடையை வியந்துகூறும்

> கொல்லையிற் பாற்பசு மேய்ப்போன் கறப்பவன் கொண்டுசென்றே
> எல்லையிற் சேர்ப்பவன் பாலடுவோனிவ ரித்தனையுஞ்
> சொல்லையிற் பாவலனோரோர் கவிசொல்லச் சொல்லநல்கும்
> வல்லையிற் காளத்தி வாழ்வானதுந் தொண்டைமண்டலமே.

என்ற தொண்டைமண்டல சதகச்செய்யுளானும் உணர்க.

(3) பண்டமாற்றல். இதுவுமிவரை என்றும்விட்டு நீங்காத் தொழிலேயாம். எதனாலெனின்:— இவர் பயிர்செய்து ஈட்டும் பல்வேறு பண்டங்களையும் இவரொழிந்த ஏனைய வருணத்தார்க்கு விற்றல் ஒருதலையாகலின் அவைகளை எவ்வெச்சாதியார் வாங்கி விற்பினும் அவர்க்கெல்லாம் முதலில் விற்பவர் பயிரிடலைச் சுதந்தரமாகவுடைய இவ்வேளாளரேயாதலினென்க.

பெருமான் அந்தணரும், விஷ்ணு க்ஷத்திரியரும், பிரமா வைசியரும், இந்திரன் சூத்திரனுமாதலின். அதனை,

> பிராஹ்மணோ பகவான்ருத்ரோ க்ஷத்ரியோ பரமோஹரீ:
> வைஸ்யப்பிதாமஹச்சைவ இந்த்ரஸ்ச ஸூத்ர உஜாயதே.

என்னும் புராண வாக்கியத்தானுந் தெளிந்திடுக. இம்முறைபற்றி வைசிய வருணத்தவரான பிரமதேவரின் [illegible] ஜனித்த நால்வரும் தொழில்முறைபற்றிப் பிராமணாதி நால் வருணத்தவராக எண்ணப்படினும் பிறப்பின் முறைபற்றி அவர் நால்வரும் வைசியவருணத்தவராக எண்ணப்படுதலுமாம். என்னை? அவர் வைசியராகிய பிரமபுத்திரராதலின்.

அற்றாயினும் அதனை,

காணியுழுதுண்டுகழிபொருளெல்லாங்கொண்டு [illegible]
வாணிகங்கள்செய்தங்குமாற்றுங்கை—மாணி[illegible]த்
ஐந்திணையின்மேவுபொருள்யாவுமறத்தாற்றேடித்
தந்திணையில்வந்தனையத்தாங்குங்கை — முந்திப்
பிறர்பொருளுந்தம்பொருள்போற்பேணியேமுன்று
ம்றவளவையாலளக்குமங்கை.

என்ற திருக்கை வழக்கச் செய்யுளானு முணர்க. இங்ஙனம் வியாபாரஞ்செய்யும் தனவைசியரான வேளாளர் பாண்டிநாட்டில் வேளாண் செட்டிகள் என்று வழங்கப்பெற்று வருகின்றார். மற்றைய நாடுகளில் அவ்வவ் நாட்டுப்பேராலும் வியாபாரப்பேராலும் அடைமொழிபெற்று வழங்கப்படுகின்றார். இதன்விரிவை வருணசிந்தாமணி 464, 465 ம் பக்கங்களிற் காண்க.

(4) ஈதல். இத்தொழிலில் இவ்வேளாளரே சிறந்தோராதல் பற்றி "செட்டி" என்னும் பட்டப்பெயர் பெற்று "எட்டியார்" என மருவி வழங்குதலொன்றே நிறுத்தவல்லதாம். அன்றி இவர் கொடைவளத்தைப் புகழாத தமிழ்நூல்களு முளவோ. அவற்றுள் விரிவஞ்சி ஈண்டு சிலவற்றை உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டுதும். வேளாளராகிய சடையப்பமுதலியார் கொடை வண்மையை.

1

மஞ்சினைத்திகழ்தருமலையைமாருதி
வெஞ்சினங்கொடுவெடுத்தெறியவேநளன்
விஞ்சையிற்றாங்கினன் சடையன் வெண்ணெயூர்
தஞ்சமென்றோர்களைத்தாங்குந்தன்மைபோல்

என்ற கம்பராமாயணச் செய்யுளானும், கின்றைநகர்க் காளத்தியப்ப முதலியார் கொடை வண்மையை

நீளத்தொடர்ந்தகிளையேங்காந்ப்புற்போல
நாளைக்கென்செய்குவம்நல்குரவே—காளத்தி
நின்றைக்கேசென்ற[illegible]
இன்றைக்கேயென்ப[illegible]

என்ற [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

னுங் கொடுப்பாரிலை" என்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரத்தாலும், "பாரிபாரியென்றுபலவேத்தி, யொருவற்புகழ்வர்செந்நாப்புலவர், பாரியொருவனுமல்லன், மாரியுமுண்டீண்டுலகுபுரப்பதுவே" என்ற கபிலர் வாக்கியத்தாலும், திருவாக்கூர் வேளாளர் கொடைவண்மையை

"வேளாளரென்பவர்கள் வள்ளன்மையான் மிக்கிருக்குந்
தாளாளராக்கூரிற்றான்றோன்றிமாடமே"

என்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரத்தாலும், ஏகம்பவாணமுதலியார் பாண்டியனைவென்று அவனரசைப் பாணர்க்கீந்த கொடைவண்மையை

பாண்டியனைப்போராற்றிப்பாணர்க்கரசளித்த
வாண்டகையென்றன்னையறியேனோ — மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ்செங்கைக்கடகரிவாணனது
பேர்மாற்றுவதரிதோபேசு.

என்ற வாக்கியத்தாலும்,

உணவுக்கு வேண்டிய பண்டம் விரும்பிப் பாடிச்சென்ற பாணனென்னும் வித்வானுக்கு யானைக்கொடை கொடுத்த ஆறைப்பதி ஏகம்பவாணமுதலியார் கொடைவண்மையை,

உலைக்குரியபண்டமுவந்திரக்கசென்றாற்
கொலைக்குரியவேழங்கொடுத்தான் — மலைக்குரிய
வாணர்கோனாறைமகதேவனுக்கிந்தப்
பாணன்மேலென்னபகை.

என்ற வாக்கியத்தாலும், ஓர் குதிரைவேண்டிப் பாடிவந்த கூற்றூர் வித்வானொருவர்க்கு ஆயிரங்குதிரை கொடுத்த ஆற்றூரிலுள்ள ஓர் வேளாளமரபின் கொடைவண்மையை,

கூற்றூர்ப்புலவனொருபரிகேட்பக்கொடைமதத்தா
லாற்றூர்க்கிழான்பரியாயிரமீந்தனனாதலினால்
வேற்றூர்பலவிருந்தும்முதலெனும்படிவெம்பசியை
மாற்றூர்பல்வளமண்டலங்காண்டொண்டைமண்டலமே

என்ற தொண்டைமண்டலசதகச் செய்யுளாலும்,

பசு வேண்டிவந்த வித்வான் ஒருவனுக்கு வல்லத்துக் காளத்தி முதலியாரும், அவர் பசுமேய்ப்போனும், பால்கறப்போனும் தொழுச் சேர்ப்போனும், பால்காய்ச்சுவோனுங் கொடுத்தகொடை வண்மையை,

கொல்லையிற்பாற்பசுமேய்ப்போன்கறப்பவன்கொண்டுசென்றே
எல்லையிற்சேர்ப்பவன்பாலடுவோரிவரித்தனையுஞ்
சொல்லையிற்பாவலனோரோர்கவிசொல்லச்சொல்லகல்கும்
வல்லையிற்காளத்திவாழ்வானதுந்தொண்டைமண்டலமே.

என்ற தொண்டைமண்டல சதகச்செய்யுளானும், மற்றும் வேளாளர் கொடைவண்மையை

மாமறையோர்மன்னர்வருவினைஞர்சங்கரற்குந்
தாமலையாமற்கொடுத்துத்தாங்குங்கை—மாகளத்தி
லேற்கவந்தவாதுலருக்கில்லையென்னுநெல்லைக்
கார்க்கையினன்முக்கையிட்டகற்பகக்கை—தீர்க்கமுடன்
செம்பொன்விளைகளத்துச்செந்நெல்விளைந்ததென
நம்பிமறையோர்க்களித்தநாணயக்கை
வையகமெங்குந்தேடிவந்ததமிழோன்புகழச்
செய்யமுடியைக்கொடுத்தசெம்பொற்கை
மூக்கிற்புகழ்புரிந்தவுதரவின்வாயிடத்து
நீக்கியபைநாக்கதனிலிட்டுங்கை.

என்ற திருக்கைவழக்கச்செய்யுளானுந் தெளிக.

இதுகாறும் எடுத்துதகரித்த பிரமாண வாக்கியங்களால் ஈதற் றன்மையில் வேளாளர் அரசரினும் அனந்தமடங்கு உயர்ந்தோரா யிருந்தனரெனப் புலப்படுகின்றதன்றோ? இன்னும் இதனை "முப்பத் திரண்டறம் வழுவாது செய்வார் யாவர்?" என்று பல ஜாதியாருங்கூடி யுள்ள ஓர் பெரிய சபையின்கண் சோழராஜன் ஒருவன் கேட்டபோது வேளாளரே யென விடையளித்த ஓர் முதலியாரை அவ்வரசன் கோபித்து "முப்பத்திரண்டறம் வழுவாது செய்வோர் அரசராக மாட்டாரோ?" என [illegible] அவர் மறுத்துரைக்க அவ்வரசன் சீறி அம்முதலியாரைச் சிரச்சேதஞ்செய்தனன். சிலநாட்பின்னர் அவ்வ ரசன் பிள்ளையைக் [illegible] அவ்வரசகு மாரன் முன் சொல்லப்பட்டவர் குமாரரை [illegible] வீட்டில் [illegible] புகுந்தான். உடனே அம்முதலியார

தமது நல்லத தலையைக் கொய்ததைப்பற்றி வைரம் பாராட்டாது, அவ்வரசகுமாரனை யொளித்துவைத்துத், தமது பிள்ளையை இவன்ருன் அரசகுமாரன் என்றுகொலைசெய்யக்கொடுத்தார். இதையறிந்த அரசன் இடங்கினபெருமாள் முதலியாரை யழைத்துவேண்டிய சன்மானங்கள்செய்து, 32-அறஞ்செய்பவர் வேளாளரேயன்றி வேறு சாதியாரில்லையெனத் தனது சபையிலுள்ள பலசாதியாருமறியும்படி தன்வாயினாலே கூறினன் என்னும் சரித்திரத்தாலுந் தெளிந்துணர்க.

இன்னும்வேளாளரைச் சூத்திரரென்றுரைத்த திருவிளையாடற் புராணிகர் தாமும்

வருவிருந்தெதிர்கொண்டேற்றுநயனுரைவழங்குமோசை
யருகிருந்தடிசிலூட்டிமுகமனன்கறையுமோசை
புலவர்பெறுதமிழ்பாராட்டுமோசைகேட்டுவகைதுள்ள
விருந்தியளிக்குமோசையெழுகடலடைக்குமோசை.

என்னுஞ்செய்யுளால் அன்னோர் ஈதல்வளமினைத்தென விளங்கக்கூறியிருக்கின்றனர். இங்ஙனங்கூறிய முனிவர்பிரான் "இட்டார்பெரியோரிடாதாரிழிகுலத்தோர்" என்ற வாக்கியத்தை ஒருசிறிதுஞ் சிந்தியாது ஈந்துவத்தலையே பேராபரணமாகப் பூண்டுள்ள வேளாண் மரபினரை ஈதற்கதிகாரமொருசிறிதும் பெறுது தாம் தேடியபொருளையும் தங்கள் எஜமானராகிய மூவருணத்தாரிடம் ஒப்புவிக்கும்போக்கியதையினையுடைய சூத்திரரெனக்கூறத் துணிந்தது பேராச்சிரியத்தையே விளைவிக்கின்றது. எதனாலெனின்:— ஸ்மிருதிகள்

தாதவ்யமஜீரணநிவஸநாநிசபுலாகாஸ்சைவ
தாநியாதாம்ஜீரணஸ்சைவபரிச்சதா:

என்பதாதி வாக்கியங்களால் உண்டமிகுந்த எச்சிற்பழயதும், உடுத்துக்கழித்த பழைய ஆடைகளும், பழமைப்பட்ட ஏனைய பொருள்களும் சூத்திரனுக்கு அவனெஜமான் செய்யவேண்டிய கடமையெனக் கூறுகின்றமையானும், மநுஸ்மிருதி 8—417-வது வாக்கியத்தில் "பிராமணன் சூத்திரனிடத்திலின்றும் பொருளை வற்புறுத்தாவது மெடுத்துக் கொள்ளலாம், அரசன் சூத்திரனிடத்தில் வரிவாங்கலாகாது. அவன் பிறர்வயப்பட்டானாதலால்" என்று கூறுகின்றமையானும் என்க. இச[illegible] முனைத்தார் [illegible] [illegible]ன்னத் தையும், உடுத்[illegible] பழைய ஆ[illegible]திகளையுமே உபயோகிக்க

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

வேண்டியவரென்றும், அவர் பொருள் தேடினும் அது அவர்க்குச் சொந்தமாகாமையால் அதைச் செலவிடற்கு அருகரல்லரென்றும், அதனைத் தங்கள் எஜமானராகிய மூவருணத்தாரிடம் ஒப்புவிக்குங் கடப்பாடுடையரென்றும் கொள்ளக்கிடக்கின்றதன்றோ?

அற்றாயின் திருவிளையாடற்சுற்றுப்படி இத்தன்மைவாய்ந்த சூத்திரரான வேளாளர் வருவிருந்துகளுக்கெல்லாம் அன்னதானம் எவ்வாறு செய்தார்கள்? மூவருணத்தார் கொடுத்த உச்சிட்ட அன்னத்தில் தாமுண்டதுபோக எஞ்சியதைத்தான் செய்திருப்பாரென்று கொள்ளல்வேண்டும்போலும். திருவிளையாடற்கூற்றை மெய்யாக்கும் பொருட்டு அன்னக்கொடையை அவ்வாறுகொண்டாலும் "இருநிதி யளிக்குமோசை எழுகடல்லைக்குமோசை" என்ற வாக்கியப்படி சொர்ணதானம் எங்கேயிருந்து கொடுத்தார்கள் என்று கொள்வது? சூத்திரர் எவ்வழியிற் பொருள் தேடினுந்தான் அது அவர்க்குச் சொந்தமானதல்லவே. அன்றியும்,

ஸூத்ராயஜகஸ்ஸர்வத்ரவ்ய
பரித்யாகாத்பூதோபவதி அமஸப
தபதிதபௌனர்ப்பவபுநணஹ்புமஸ
சல்யஸஸ்திராரதைராகசா
கரிகத்வஜீஸஉவர்ணகாராலேச்யக.
ஷண்டகவர்த்ததீசணககணிகா
ஸௌளிகவியாதாஜ்ந
புராடசர்மகாரகபோஜயானநகப
ஸிரதீகிராஹ்யஅயாஜயாஸ்ச.

என்னும் சுமர்தவாக்கியம் எண்ணெய் வாணிபஞ் செய்வோராதிய பலதொழிலாளிகளைச் சூத்திரரெனக் குறிப்பித்து துவிஜன் இவர்கள் கைப்பொருள்களைப் புசிக்கலாகாது என விதிக்கின்றது. [illegible]ம் சூத்திரர் தானங் கொடுக்கும் அதிகாரமில்லாதவரெனவும், அவர் கொடுத்தாலும் துவிஜர் அவரிடம் தானம் வாங்கலாகாது எனவுமேற்படுகின்றமையின் உலகெலாம்புகழ் கேள்வியினைத்தாருக்கும், மூவருணத்தாருக்கும் வரையாது (ஒருகுதிரை கேட்டார்க்கு ஆயிரங் குதிரையும், ஒருபசு கேட்டார்க்கு அநேகம் பசுக்களும்) கொடுக்கும் கொடை[illegible]ரான வேளாளர் வைசிய வருணத்தவரேயென்[illegible]சரிக.

(5) வேதமோதல். இது வேளாளரநுபவத்திற் பண்டுமின்று முள்ளதேயாமெனச் சுருதி விசாரத்திற் போந்த ஆதாரவுகாட்டி காட்டப்பட்டதாதலின் ஈண்டுவிரித்தல் மிகையென விடுத்தாம். வேண்டுவோர் மீண்டுமொருகால் ஆண்டேபார்த்துணர்க.

(6) வேள்விசெய்தல். இதனையுஞ் சுருதி விசாரத்தின்கண் மிக விரித்துக்கூறி வேளாள ரநுஷ்டானத்திலுள்ளதேயென வச்சிர தம்பம்போல் நாட்டிவிட்டமையின் மீண்டும் ஈண்டதனை விரித்திலம்.

அற்றேலற்றாக, இவ்வேள்வியாதிய வைசியர் அறுதொழில்களை யும் இவ்வேளாளர் தங்கட்குரியனவல்லவாகவும் அதிக்கிரமித்துச் செய்துவந்தாராய்க் கொள்ளலாகாதோவெனின்; ஆகாது. என்னை? அங்ஙனம் வருணநெறி பிறழ்த்துப் பிறர்க்குரிய தொழிலைத் தமக் குரியதெனச் செய்திருப்பரேல் அக்காலத்தரசரால் இவர் தண்டிக்கப் பட்டும், அவ்வாறு செய்யாவண்ணம் தடுக்கப்பட்டு மிருப்பரென்ப தொருதலையாகலின். இது நிற்க.

இனி, இவ்வேள்வியாதி வைசிய தொழிலாலும் இவ்வேளாளர் சுயேச்சையாகவன்று, அறம்வளர்ந்தநாயகியின் ஆஞ்ஞைபெற்றே செய்துவந்தனர் வருகின்றனரென்பதை அடியில் வரும் புராண சாரத்திரட்டுச் செய்யுள்களாற் றெளிந்திடுக. அவை வருமாறு:—

அந்தியின்புனன்மூழ்கிக்கணங்களொடும்விசுவேசர்மருங்கோயிற்
சந்நிதியையடைந்திறைஞ்சிமருங்குநின்றகாராளர்தமிற்சில்லோரை
யிந்தியின்பாங்கிருந்தாளிளைகாத்துழுவொடுவாணிகமுஞ்செய்தே
யெந்நலமும்பெறுவிரெனவிண்டதருநெற்சிறிதவர்கட்கீந்தாளன்றே.

ஆங்கவர்களெம்மிறைவி யருட்பணிகொண் டுழுதொழிலே யாதியாற்
றிப், பாங்கமையுமறையோதல்வேள்விசெயலீதலுறப்பயில்வதானூர்
தேங்கமழ்பூங்குழலுமையுமறைவளத்தாலக்காடுசெழிக்கச்செய்வித்
தோங்கறமென்றுங்குன்றும்வளர்த்துயிரெல்லாம்புரந்துசின்றுணுறைந்
[தாவிப்பால்.

என்பதே.

இச்செய்யுள்களின் அறம்வளர்த்தநாயகி கயிலையினின்றும் காஞ்சி நகர்க்கு வருங்காலத்தில் தன்னுடன் கயிலையினின்றே கூட்டிவந்த வேளாளருட் சிலரைக் காஞ்சி க்ஷேத்திரத்திலிருக்கச்செய்து அவர்க்கு வேதமோதலாதிய வைசியர் அறுதொழிலையும் அவ்வன்னைவிதித்த தன்மையையும் அவர்வ்வாறு ஆங்கு இயற்றிய தன்மையையும் விளக்கு தல்காண்க.

இன்னும் இதன் தொடர்ச்சியாய் மேல்வருஞ்செய்யுள்களில்:— 'அங்கண்வேளாளரொடுகெண்ம்பரவத்தொண்டைநாடடைந்தாள்' என்றும், 'வந்தருளம்பிகைதனைச்சூழ்வேளாளர்தம்மைமுகம்மலர்ந்துநோக்கி,எந்தமரும்பிள்ளைநீரிளங்கோக்கள்மன்னர்பின்னரெனலய்யவைகி' என்றும், 'உமக்குரியதொழிலாறுமியற்றுகெனக்கருணைபுரிந்தாள்' என்றும், (அதனை) "நயந்தன்னோருந்தமக்கினிய அறம்புரிந்தார்" என்றும் கூறப்பட்டிருத்தலால் அறம்வளர்த்ததாய் தமது பிள்ளைகளாகிய வேளாளர்க்கு அவர்க்குரியவைசிய தொழிலாறையும் காசியில்செய்ய விதித்தவாறே, காஞ்சியிலும் செய்ய விதித்தனளென்பதும், அவர் அங்ஙனமே செய்துவந்தனரென்பதும் தொனித்தல் காண்க.

இங்ஙனங்கூறும் இச்சரிதம் 1868-ம்வருடத்திய மதுரைஜில்லா சரித்திரம் 32-ம்பக்கத்தில் "வேளாளர்கள் சைவமதத்தில் அழுத்தமுடையவர்களாக இருந்ததனால், அவர்கள் குலசேகர பாண்டியன் காலத்தில் காசியிலிருந்து சைவசித்தாந்தத்தை மதுரையில் ஸ்தாபிக்கும்பொருட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் அதில் மாணிக்கவாசகரிடத்து அநுக்கிரகம் பெற்றுச் சிலகாலத்தின் பின்னர் மதுரைக்கு வந்திருக்கவேண்டும்" என்று கூறியிருப்பதற்குச் சற்றேறக்குறையப் பொருத்தமாகவே இருக்கின்றமை காண்க.

இதனால் இவ்வறுதொழிலாட்சி வேளாளர்க்குப் பரமேஸ்பரியாற் கொடுக்கப்பட்டதா யேற்படுகின்றதன்றோ?

இனி வேளாளருக்குக் குடிகளால் கொடுக்கப்பட்ட உயர்வு வருமாறு:—

(1) முடியரசு. பூர்வகாலத்தில் காஞ்சி நாட்டையாண்ட மதனபூபதியென்னுமரசனுக்கு [illegible] பிறந்த அர்ச்செய்தவுடையனைத் தந்நாட்டிலுள்ள வெள்ள[illegible] [illegible]செய்துவர அவர்களுள் பதிவிரதாசிரோமணியாகிய [illegible] [illegible] சனை நோக்கி [illegible] [illegible] இடந்தெரியாமற்போகக் கடவ [illegible] [illegible] ன்றகினை யாக்கிவிட்டுயிர் பிரிந்தனள். [illegible] "கொடுங்கோன்மை [illegible] நின்றே" என்றவாக்கியத்தைச் [illegible] அவ்வரசன் [illegible] வேளாளர் [illegible] அக்காலம் [illegible] [illegible] சிலகாலத்தின் [illegible]

ளிக்கிய குடிகள் அஃதணர்ந்து [illegible] வந்து தங்களுள் ஓர் குடியர சேற்படுத்த எண்ணி ஓர் பெருஞ்சபைகூட்டி நம்முள் யாவரை நமக்கு அதிகாரியாகக் கொள்ளலாமென்று ஆலோசிக்கத் தொடங்கினார்கள். அதிலொரு விவேகி எழுந்து "ஒழுக்கம், வீரம், தயை, சாந்தம், ஈகை, பொறை, மானம், குலம், கல்வி, புகழ், [illegible] மாண்பு, நாணம், வாய்மை, இன்சொல், பெருமை [illegible] நற்குடிப்பிறந்தானை நமக்குத் தலைவனாகக்கொள்ளின் [illegible]மையுண்டாகு"மென்றான். அதுகேட்ட மகாசனங்களெல்லாங்கூடிச் சற்றுநேரம் ஆலோசித்து இக்குணநிசயமுள்ளார் வேளாண்குடியினரேயென அது சர்வஜன சம்மதமா யேற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அக்குடியிலுள்ள சகல நற்குணங்களும், நற்செய்கைகளும் நிறைந்த ஓர் பிரபுவைக் குறிப்பிட்டு இவரே நமக்கெல்லா முதன்மையராகவிருந்து அதிகாரஞ் செலுத்தி நம்மை யாளவேண்டுமென்று பட்டங் கட்டினார்கள். அன்றுமுதலவருக்கு முதலியாரெனப் பட்டப்பெயர் வந்தது.

இனி, அக்குடியரசு நாடு வளர்பிறைச் சந்திரனைப்போல் நீண்டகாலமாய்ச் செழிப்புற்று வளர்ந்தோங்கிவருவதைக் கண்ட குறும்பரசர்கள் படையெடுத்துவந்து அந்நாட்டைக் கைக்கொண்டு 24கோட்டமாகப்பிரித்து 24 கோட்டை கட்டி சிலகாலம் ஆண்டுவந்தார்கள். அக்குறும்பரசரை அவ்வேளாளர் பின்னர்ச் சோழராசன் சகாயத்தைக்கொண்டு அடக்கி அச்சோழராஜன் புத்திரரில் ஒருவனை ஆதொண்டனுக்குச் சக்கரவர்த்திப்பட்டங்கட்டி அவனால் 24 வேளாளர்கள் இளங்கோக்கள் என்னுஞ் சிற்றரசப்பட்டம் பெற்று குறும்பரசாண்ட அவ்விருபத்துநாலு கோட்டையையும் ஆண்டிருக்கின்றார்கள்.

இன்னும், வாணன்புகழெழுதாமார்புண்டோமாகதர்கோன்
வாணன் [illegible]யுண்டோ — வாணன்
கொடி[illegible]யில்லாதகொம்புண்டோவுண்டோ
[illegible]வரசு.

என்ற செய்யுள் [illegible] எகம்பவாணமுதலியார் மகதநாட்டையாண்ட தன்மையையும்,

[illegible]வெள்ளெலும்பு [illegible]
[illegible]லைக்காலத் திரிந்துவிட்டோமே — [illegible]

வேளாண் மரபுண்மை விளக்கம்.

ஆரூர்முதலியரசர்பிரானிங்கிருக்கப்
போரூரதியாமற்போய்.

என்ற காளமேகப்புலவர் வாக்கியம் களப்பாளனென்னும் ஆரூர் முதலியார் அரசாண்ட தன்மையையும் விளக்குதல் காண்க.

இன்னும் ஓர்காலத்திற் சேர, சோழ, பாண்டியராகிய மூவேந்தர்களும் தங்களிராச்சியத்தின் எல்லைவழக்கை யொன்றுசேர்ந்து தீர்த்துக்கொள்ளச் சென்றகாலத்தில் ஆற்றூரில் எண்டிசையினுங் கீர்த்திபெற்றுள்ள ஏகம்பவாணராகிய வேளாளவரசனைப் பார்க்கும்படி அவரரண்மனைவந்து விசாரித்தபோது அவரது மனைவி அவரைக் கழனி பார்க்கப்போயிருப்பதா யேவலாளர் மூலமாயறிவிக்க அஃதுணர்ந்த மூவேந்தர்களுள் சேர, சோழர் நம்மை யிருந்துபசரிக்கவில்லையேயென்று மனவருத்தங்கொள்ளப் பாண்டியனகங்கரித்து "மூப்பர் நாற்றுமுடிபிடுங்கி நடப்போயினரோ?" வென்று ஏளனமாகச்சொல்ல ஏவலாளரா லதுகேட்டறிந்த அவ்வேகம்பவாணர் மனைவி,

சேனைதழையாக்கிச்செங்குருதிநீர்தேக்கி
யானைமிதித்தவருஞ்சேற்றின் —மானபரன்
மாவேந்தனேகம்பவாணன்பதித்துநட்டான்
மூவேந்தர்தங்கண்முடி.

என்னும் பாடலைச் சொல்லியனுப்ப அதுகேட்டு அம்மூவேந்தரும் மனம்புழுங்கிச் சென்றனர். இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்த செயலைக் கழனி பார்த்துவந்த ஏகம்பவாணமுதலியார் அறிந்து அம்மூவேந்தரையும் சிறையிலிட்டதாகக் கூறுஞ் சரித்திரத்தால் ஆற்றூர் ஏகம்பவாணமுதலியார் மூவேந்தரினும் வீரமுடையராய் அரசாண்ட தன்மையையும், மற்றும் பலவேளாளர் அரசாண்ட தன்மையையும் வருண சிந்தாமணி 352-வது பக்கமுதல் பார்த்தறிக. கருணீகச்சொல்லில் பூர்வம் குடியரசாண்டவரெல்லாம் வேளாளராகவும் [illegible] யரசாண்டவரே க்ஷத்திரியராகவுங்கொள்ளப் பல பல [illegible] ஆதாரமிருக்கின்றன. அம்மட்டோ! பாண்டிமண்டலத்தின்கண் ஒட்டி [illegible] செறியப்பெற்றமை, [illegible] த்தன் [illegible] பரம்பு நாட்டை [illegible] வேளாண்குலதிலகரும் "கோடிக்கிளை [illegible] தொட்ட [illegible] ரங்கோடிப்பாரில்" லென்று தமிழ்வேதத்தின் புகழ்ப்பெற்றவரும், [illegible] ஏழுவருட் [illegible] தலைவருமான,

பாரிவள்ளலின் அரசாட்சிமுறையையும், அவரது பேராண்மையையும் அந்நாட்டைத் தன்னகப்படுப்பான் ஒருங்குதிரண்டு பன்முறை படையெடுத்துச்சென்ற மூவேந்தரையும் "எந்துகோட்டியானைவேந்தரோட்டிய கடும்பரிப்புரவிக்கைவண்பாரி" என்றபடி புறங்கொடுத்தோடச்செய்த அவ்வரசவள்ளலின் பேராற்றலையும் நோக்குங்கால் இவ்வேளாளர் குடியரசாய் நிலாவியதன்றியும், முடியரசாய் மூவேந்தரின்மிக்கு முதன்மை பெற்றுளார் என்பதூஉம் தேற்றமாம்.

இன்னும் இவ்வேளாண் கோக்குடிப்பாரிவள்ளலை இரவலரின் வேடவஞ்சனைச் சூழ்ச்சியால் மூவேந்தர் வென்றதற்பின் அங்கவை, சங்கவை என்னும் அப்பாரிமகளிர் இருவரையு மணத்தற்குத்தக்க மணாளனெனக் கபிலரால் கருதப்பட்ட இடைவிச்சிக்கோ இருங்கோவேள் என்ன அங்கவையை மணந்த திருக்கோவலூர்த் தெய்வீகன் என்ன இவருள்ளிட்டாரெல்லாம் வேளாண் கோக்குடிப்பிறப்பினராய்ப்புபாரந்தாங்கிய புரவலரேயாமென்பதொருதலையாம். இவ்வரலாற்றினைப் புறநானூறுமுதலிய பழைய சங்கநூல்களிலும், அதனைத்தொகுத்த செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியரால் விரிக்கப்பட்டுள்ள செந்தமிழ் இரண்டாம்தொகுதிஎட்டாம்பகுதி பாரிமகளிர் சரிதத்தினும் கண்டுதெளிக.

இன்னும் ஆரியர் பாரசீகநாட்டினின்றும் இந்தியாவிற்கு வந்தகாலத்து அவரோடெதிர்த்துப் போர்செய்து ஓர்காலத்து அவர்க்குத் தோல்வியடைந்தும், மற்றோர்காலத்தில் அவரைத் தோல்வியடையச் செய்தும், வேளாளர்கள் தங்கள் மேழிக்கொடியினையும், புலிக்கொடியினையும் மகமேருவிற்கொண்டு நாட்டியுள்ளார்களென்பதை,

யுகமேழுகோடியிருபதிலக்கமுமுள்ளமட்டுஞ்
சகமேழுமேழும்புகழ்மேதினித்திக்குமிழ்புனைந்து
புகழ்மேழியேர்கைப்பதாகையும்வீரப்புலிக்கொடியு
மகமேருவிற்சென்றுநிட்டியதாற்றிருஞ்சோழமண்டலமே.

என்ற வாக்கியத்தைக்கொண்டும் அவ்வாறு போர் புரிந்த சரிதத்தை வருணசிந்தாமணி 823-ம் பக்கத்தில் விளக்கியிருத்தலைக்கொண்டுந் தெளிந்துணர்க. இனி இவர் தசாங்கம் வருமாறு.

1. பெயர்—வேளாளர்.
2. மலை—மகமேரு.
3. ஆறு—கங்கை
4. நாடு—[illegible]
5. நகரம்—[illegible] தொளாயிரம்.
6. ஊர்தி—ஐராவதயானை, உச்சைசிரவக் குதிரை.
7. மாலை—செங்குவளை.
8. கொடி—மேழி, [illegible], சிங்கம்,
9. படை—கலப்படை.
10. முரசு—கொடை முரசு.

இவையே வேளாளர் தசாங்க மென்பதனை,

முத்தமிழ்நிலத்தனின்மூன்றுங்குலத்தவர்முழங்கிடுதசாங்கமோதின்
மூவுலகத்தினும்புகழ்மோங்குமேதக்கமுதன்மைவேளாளர்பெயரா
மத்துறைநின்றமேருவேமலையாமற்புதக்கங்கையாறு
மனையறம்வளர்த்ததேதமதூராடொன்பதமைம்பதுடனிருபதாகு
மொத்தவூராங்கசித்ரசதுரங்கவூரூரும்பர்காட்டிபனுய
வுத்தமச்சிபதிகணமெவ்வாரணமுச்சைசல்வர்யமூர்த்தி
கொத்தலர்செங்குவளைமாலைகொடிகூறிடிற்குயில்சிங்கமோழியுலகின்
கொடும்பசிப்பகையுமேலப்படையுமேபடைகொடைமுரசமோங்க
மாதோ.

என்னுஞ் செய்யுளால் தெளிக.

இங்ஙனம் வேளாளராண்ட குடியரசும் அவர் தசாங்கமும், அவரை இளங்கோக்கள் என வழங்குதற்குப்போந்த காரணமாயிருப்பன காண்க.

இனி மூவேந்தரால் வேளாளர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட உயர்வாவன:

1. மந்திரி உத்தியோகம். இவ்வுத்தியோகத்தை அவ்வரசர் வேளாளருக்குக் கொடுத்துவந்தாரென்பதை அநபாய சோழமகாராசன்பால் சேக்கிழார்சுவாமிகள் அவ்வுத்தியோகம்பெற்று அதை வகித்து உலகெலாம் புகழ நடத்திவந்தமையும் தாயுமானசுவாமிகள் அவ்வுத்தியோகத்தை அங்ஙனம் வகித்து நடத்திவந்தமையுமே நிறுத்தவல்லனவாம். அதனை அவ்வவர் சரித்திர ஆராய்ச்சிபற்றித் தெளிந்திடுக. இத்தகை மந்திரர், மன்னர் பலருள்ர் இவ்வேந்தர் சிறக; இவரின் பிற்காலத்தரசரும் இம்முதன்மையான மந்திரி உத்தியோகத்தைப் பெரும்பாலும் வேளாளர்க்கே கொடுத்துவந்திருக்கின்றார்கள் அதனைக்காஞ்சிபுரத்துக்கடுத்த மெய்ப்பேடு என்னும்கிராமத்தில் வேளாளர் குலத்தி[illegible] அரியநாயகமுதலியார் விஜயநகரத்தரசர்பால் அவ்வுத்தியோகத்தைப் பெற்று நடத்திவந்தமைபற்றியும் [illegible] முகப்பமுதலியார் வாரிசு குமாரசுவாமிமுதலியார் [illegible] பதிசெசிக்கு என்னு மஹாராஷ்டிர ராசாவினபால் மந்திரி [illegible] உத்தியோகஞ் சேர்த்த தளவாய் உத்தியோகம் [illegible] நடத்திவந்தமை பற்றியும் மானைக் குமாரசுவாமிமுதலியார் [illegible] காலத்திலும் பின்னரும் அவர் வாரிசு [illegible] ளாக்களால் தளவாய் [illegible] [illegible] இராஜ [illegible] தெளிந்திடுக.

இன்னும் இவரிற் பலர் இவ்வுத்தியோகத்தைப்பெற்று நடத்தி
வந்ததை வருணசிந்தாமணி 366, 367-ம் பக்கங்களில் விளக்கக்கூறி
யிருத்தலா லாண்டுக் கண்டுணர்க.

அன்றியும் தற்காலத்து ஜமீந்தார்களும் புராதன அரசர் வழக்
கத்தைத்தழுவித் தானாதிபதி உத்தியோகத்தை வேளாளர்க்கே பெ
ரும்பாலும் கொடுத்துவருதலும் இதனை நிறுத்தி ஓர் சான்றாகும்.
அன்றி திருவிளையாடற் புராணாசிரியரும் "அமைச்சாய் வேந்தர்க்குறு
தி சூழ்வினைய" மென்ற வாக்கியத்தா லிவ்வுத்தியோகம் வேளாளர்க்
கேயுரியதெனக் காட்டியதன்றி "மந்திரித்தலைமை பூணல் மறையவர்க்
கழகேயல்ல" என்ற வாக்கியத்தால் அவ்வுத்தியோகம் பிராமணர்க்
குரியதல்லவெனவும் விளக்கியிருக்கின்றனர். ஆதலே மேற்போந்த
புரோகிதத்தன்மைக்குரிய பிராமணரும் கீழ்ப்போந்த ஏவற்றன்மை
க்குரிய சூத்திரரும் அமைச்சிறுக்கருகரல்லராக எஞ்சியவர் க்ஷத்திரி
யரும் வைசியருமே யன்றோ? இவருள் க்ஷத்திரியர் பூபதி தனபதியா
தற்கேவுரியராதலின் எஞ்சிய வைசியரே மந்திரித்தலைமை பூணத்தகுதி
யரொன்பது தேற்றம்.

(2) சேனாதிபதி உத்தியோகம். இவ்வுத்தியோகத்தை வே
ளாளரோ அரசரால் கொடுக்கப்பெற்று நடத்திவந்தனரென்பதைப்
பெரியபுராணத்திற் கூறப்படும் வேளாளரான கோட்புலிநாயனார்,
மானக்கஞ்சாற நாயனார், ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார், கலிப்பகை
நாயனார் சரித்திரங்களாற்றெளிக. சிவத்தையே பொருளெனக்கொ
ண்ட நாயன்மார் பதினமூவர்களுள்ளேயே நால்வர் இச்சேனாதிபதி
உத்தியோகத்தை வகித்தவராயிருந்தால் மற்றுள்ள லௌகீக வேளா
ளருள் இவ்வுத்தியோகத்தை வகித்துள்ளார் எத்துணைப்பேரிருத்தல்
கூடும்! இவ்வுத்தியோகமும மந்திரி உத்தியோகமும் வேளாளரை
"மன்னர் பின்னோ"ரென வழங்குதற்குப் பிறிதுமோர் காரணமாக
விருத்தல்காண்க. இன்னும் "இடை [illegible] யோரல்லது காபுந
பலவகை பெனுர்" [illegible] இடைப்பட்ட
[illegible] சேனாதிபதி உத்தியோ
கத்தைக் [illegible] ஆசிரியா
[illegible] சேனாதிபதி உத்தியோகத்தை வகித்தவென்னை
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அற்றாகயாதா மோர் காரணம்பற்றிப் பிறர் அவ்வுத்தியோகத்தை வகிப்பினும் அது மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் மந்திரி உத்தியோகம் வகித்தமைபோன்றதும், சல்லியன் கர்னனுக்கும், கிருஷ்ணர் அருச்சுனனுக்கும், தேர்ச்சாரதியானமை போன்றதுமா மாதலின் அது பிரமாணத்துக்கெடுத்துக்கொள்ளத் தக்கதன்றாமெனவிடுக்க.

3. முடிசூட்டல். அதாவது, அரசனுக்கு அவன் கீழ்க்குடிகளை ஆளுகின்ற உரிமையைக் கொடுத்தலாம். அவ்வுரிமையைக் கொடுப்பதான முடிசூட்டுஞ் சுதந்தரமும் வேளாளருக்கே கொடுக்கப்பட்டிருந்ததென்பதையும் அவரே முடிசூட்டி அவ்வுரிமையை அரசர்கட்குக் கொடுத்தவர்களென்பதையும் அடியில் வரும் பிரமாண வாக்கியங்களால் அறிக. வருமாறு,

> அரியணையநுமன்றாங்க வங்கதனுடைவாளேந்தப்
> பரதன்வெண்குடைகவிக்க விருவருங்கவரிவீச
> விரைசெறிகுழலியோங்க வெண்ணெயூர்ச்சடையன்றங்கள்
> மரபுளோர்கொடுக்கவாங்கி வசிஷ்டனேபுனைந்தான்மௌலி.

என்னும் கம்பராமாயணச்செய்யுள் ஸ்ரீ ராமருக்கு வேளாளர் முடிசூட்டியதையும்

> கண்டன்கரிகாலனுக்குமுடிகவித்துக்காணிபடைத்தோரும்
> தொண்டைநாட்டினர்க்குடியாய்ச்சூழவமைந்தனுயோரும்
> பண்டுமநுநீதியைத்தொடுத்தப்பாலின்றவருஞ்சோழியரெனவே
> மண்டுகீர்த்திபடைத்தோருமுவளருஞ்சேர்சோழமண்டலமே.

என்னுஞ் சோழமண்டல சதகச்செய்யுள் கரிகால சோழனுக்கு வேளாளர் முடிசூட்டியதையும்

> வெல்லுமல்வென்[illegible]சர்[illegible]க்கோட்டத்தில்மேலிருந்து
> கல்[illegible]திக்கம்[illegible]டப்பிரதாற்றனைக்குக்
> கொல்லாபுரிச்சந்திர[illegible]முடிசூட்டக்குடைகவித்து
> மல்லாபுரித்தொண்டமானுனைதத்தொண்டைமண்டலமே.

என்னுந் தொண்டைமண்டல சதகச்செய்யுள் ஆதொண்ட[illegible] வேளாளராகிய கொல்லாபுரிச் சந்திரசேகரமுதலியார் முடிசூட்டியதையும்

மாருற்றசெந்தமிழ்மொழிப்பாரியென்னுந்தமிழ்புனைந்தோன்
சோழைப்பதிச்சந்திரசேகரவாணன்முன்சென்றவந்நாள்
வீருற்றனனொன்றுவேளாளரைமன்விலங்கிவிட
மாற்குவர்துமுடிசூட்டினான்றொண்டமண்டலமே.

என்னுந் தொண்டமண்டலச் சதகச்செய்யுள் சோழயம்பதி சந்திரசேகரமுதலியார் தன் மரபினரான வேளாளர்க்குத் தீங்கிழைத்த சோழனைச்சிறையிலிட்டு [illegible]நாட்டிற்குப் பாண்டியனைக் கொண்டுவந்து முடிசூட்டியதி னுண்மையையுமுணர்த்துகின்றமைகாண்க.

இன்னும், "பொன்முடிமன்னர்புனையத்தரிக்குங்கை" என்னுந் திருக்கை வழக்கச் செய்யுளும் வேளாளர்க்கே முடிசூட்டு முரிமை யுரியதென நாட்டுகின்றது. இன்னும் பலவுள. அவை விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன. இஃதன்றி சமீபகாலத்து மகாராஷ்டிர அரசரான தஞ்சாவூர் மகாராசாவுக்கு அணைக்குடிச் சாமிநாதபிள்ளையவர்களால் முடிசூட்டப்பட்ட விஷயம் உலகப்பிரசித்தமான தொன்றாம். அப்பிள்ளையவர்களின் அரண்மனை, அரசமாளிகையினும் சிறந்ததாய் இன்றும் விளங்குகின்றதைக் காணலாம்.

(4) துலாபாரம். இது அரசனை ஒரு தட்டிலும் சொர்ணத்தை ஒரு தட்டிலும்வைத்து நிறுத்து அச்சொர்ணத்தை அவ்வரசன் செய்த பாபப் பிராயச்சித்தமாகத் தானங்கொடுப்பதான ஓர் கிரியையாம். இக்கிரியைபற்றி அரசனை நிறைபார்க்கும் கௌரவமும் வேளாளருக்கே கொடுக்கப்பட்டிருந்ததென்பதை

துலாபாரந்தாங்குந்தனியரசும்பொன்னுந்
துலாபாரத்தட்டினிறுக்குங்கை.

என்ற திருக்கைவழக்கச் செய்யுளானும்,

மண்டுபுகழான் புரூரவனுமன்னவராறோர்மகட்புணர்தோம்
விண்டுபோகத் துலைபுகுந்திநிறுத்தார்வேளாளரையாதர்தம்பேர்

என்ற செய்யுளானுமறிக.

இஃதொன்றோ வேளாளரை வைசியரென நிர்ணயஞ்செய்தற் குப்போதாதென்னும், ஏதனாலெனின்? நிறுக்கும் சுதந்திரம் வைசியர்க்கு மட்டும் வைசியர்க்கு உரியதாமேயன்றி ஏனையோர்க்குரியதாகாதன்றோ? அற்றன்று அதைஅரசமா அரசன் வைசியர்க்குக்கொடாமல் சூத்திரருக்குக்

கொடுத்திருப்பான்? சொல்லுவார் ஆரிய துர்ப்போதனையாலேப் புண்டும், காலகதியால் இக்குன்றும் மயங்கி முறைபிறழ்ந்து சொன் னாலுங்கேட்பார் "எப்பொருள் யார்யார்வாய்க்கேட்பினு-மப்பொருண் மெய்ப்பொருள்காண்பதறிவு" என்ற வாக்கியத்தைச் சிந்தித்து உண் மையுணரவேண்டாமா? இன்னமும்,

தொன்மையவாமெனுமெவையுநன் றாகாவின் று
தோன்றியநூலெனுமெவையுந் தீதாகா துனிந்த
நன்மையினார்நலங்கொணமணி பொதியுமதன்களங்கம்
நவையாகாதெனுமுண்மை யறிந்தவர்கொண்டிவார்
தன்மையினார்பழமையழகாராய்ந்துதரிப்பார்
தவறுநலம்பொருளின்கட்சார்வாராயந்தறித
இன்மையினார்பலர்புகழிலேத்துவரோதிலருந்
திகழந்தனரோஙிகழ்ந்துவார தயக்கெவையொன் றிலரே.

என்ற உமாபதி சிவாசாரிய ஸ்வாமிகள் வாக்கியப்படி ஒன்றின மெய் மை பொய்மை தேறவேண்டினை கண்டபட்டோர் வழி யொழுகாது வினையோர் செதிபற்றி நினறுண்மையுணர்க்கிக.

இனி இவை யாவற்றுள்ளுஞ் சிறந்ததும, ஈஸ்வரனுகவேபா விப்பதுமான ஆசிரியத்தனமையினுரிமையைப்பற்றியுஞ் சிறிது விசா ரித்திடுவாம்.

சூதசம்ஹிதை முத்திகாண்டம் [illegible] பிரதலை தியல்புணர்த்த அத்தியாயம்.

முன்னவர்குலத் [illegible] தோன்மையோடு [illegible] முத்தம நல்லாசான்
மன்னவர்குலத்தி [illegible] தாண்மத்நம்பாசானமற றை
கொன்னகுமணி [illegible] குலத்தினாசதமவா சா
மென்னமு [illegible] பெதமாமுன்னியம்பியதுர்களீ பேத ம்.

[illegible]

[illegible]

எனவரூஉஞ்செய்யுள்கள் வைசியராதிய மூவருணத்தாருமே ஆசிரியத் தன்மை பூணுதற்குரியரெனவும் இவர்கள் தத்தம் வருணத்தார்க்கும், தாழ்க்தவருணத்தார்க்கும் குரவராவரெனவும், வைசியரும் க்ஷத்திரியரும் ஞானநிர்க்கமுடையராகில் மேல் வருணத்தார்க்குங் குரவராவரெனவும், சூத்திருமாதரும் எவ்வருணத்தார்க்கும் குரவராகமாட்டாரெனவும் ஒழுக்கம்பூண்ட விழுக்குடிச் சூத்திர (சற்சூத்திர) ரும் தீக்ஷைபெறுதற்கே உரியரெனவும் வற்புறுத்திக்கூறுகின்றன.

இனி வாயுசங்கிதையோ

பூசனைபுரியவுளமிகமகிழ்ந்துபொன்னுலகுணர்பவர்தமக்கு
மாசறவிரிந்தவாகமமுழுதும்வழங்குபுமறைதருமறைய
ரசனொன்றில்லாவாகமநோக்கிமறையவரெழில்முடியரச
ராசிலாவணிகர்பூசனைபுரிதற்குரியரென்றறைந்துபோயினரால்

என்ற வாக்கியத்தால் ஆன்மார்த்த சிவபூசை செய்தற்கு மூவருணத்தாருமே அருகரென விளக்கி அதன்வாயிலாய் நான்காம் வருணத்தார் அப்பூசைக் கருகரல்லரென்பதை நாட்டி அம்மட்டிலின்று விடாது "குரவன் றனுஞ்மாலை ம[illegible]ரைக்கு[illegible]டம்புள்ளைத்தக் கோதின்றக— பொருவருஞ்சீர்நாங்களென[illegible] பகம்வேக்[illegible] பொருவிலாத, ஆருமறைசேர்[illegible] தல்வேண் டும்" எனவும், "[illegible] மறையவருக்கி [illegible] ரேச்ச, [illegible] தனி மறையோ[illegible] வேண்டும்" எனவும் "உயர்[illegible] இயல்பன்றறவி [illegible] உடையோரெனிற்குர வன்மல[illegible]க்கொடுக்[illegible]வர்பாசமறுக்கல்பொருளாமால்" என்வும் வரும் வாக்கியங்களால் [illegible] மூவருணத்தாரே உரியரெனவும் சூத்திரர் அத்[illegible] அருகரல்லரெனவும், அவர் சிவபூசையிற் [illegible] எனது [illegible]க்தக் கைக்கொடுக்[illegible] [illegible]வும் கூறுகின்றன. இவைமட்டோ! மற்றும் வைதிக சைவ நூல்களிற் பெரும்பாலன [illegible] கூறுகின்றன. [illegible] சிற்சில நூல்களை மட்டு

[illegible] பிரதோ[illegible]
[illegible]

சூத்திரனுந் தேசிகனு [illegible] வான்மரனுர் தந்நூறவி
சாத்திரத்தின் [illegible] மூன்றுமுணர்ந் தால்.

என்பனவாதிய சில வாக்கியங்களால் அபூர்வ விதியாய் சற்சூத்திரர்க்கு ஆசிரியத்துவம் உண்டென இழிவு சிறப்பாகக் கூறுகின்றன. இந்த அபூர்வ விதிப்படி சூத்திரவருணத்தினின்றுந் தொழில் வேற்றுமை காரணமாகப் பிரிந்த பதினெண் சாதியாருட் சில சாதியார் ஆசிரியத்தன்மை பூண்டிருக்கின்றார்கள். அன்னோர் மது மாமிச போஜன வர்ச்சிதராய்ச் சற்சூத்திர ஒழுக்கமுடையராயிருக்கின்றார்கள். அங்ஙனமாக அத்தகையோர்க்குச் சிவாகமாதிகளில் அபூர்வவிதியாய்க்கூறும் ஆசிரிய உரிமையையும் அன்னோர்க்குக் கூறும் மற்றும் விதிவிலக்கு வாக்கியங்களையும் வைசியரான வேளாளர் சிலர் தங்களைச் சூத்திரரெனத் தப்புச்சித்தாந்தஞ்செய்துகொண்டு அதனை தங்களுக்கேற்பட்ட விதியாகவும், விலக்காகவும் கருதித் தங்கள் சாதிக்குக் குருத்துவங்காட்டுதற்பொருட்டு மிக வருந்திச் சற்சூத்திரர்க்கு ஆசிரியத்வம் உண்டெனக்கூறும் ஏகதேசவாக்கியங்களைத் தேடி எடுத்து அதுகொண்டு தங்களுக்கு ஆசிரியத்வம் உண்டென நாட்டியிருக்கின்றார்கள். இவர் இங்ஙனம் வருந்தித் தேடியெடுத்த பிரமாண வாக்கியங்களும் அதுகொண்டு இவர் செய்த வாதமுடிவுஞ் சூத்திரரினின்றும் பிரிந்த சில சாதியாருக்கு உபகாரமாய் முடிந்ததேயன்றி வேளாளர்களுக்கு இதனால் விளைந்த பயன் எட்டுணையுமின்றாம். ஏதனுலெனின்; இச்சைவவேளாளர்கள் வைசியவருணத்தவரேயாதலானும்; இவர்க்கு ஆசிரியத்தன்மையுண்டென வேத சர்வசாஸ்திரங்களும் நிராக்ஷேபமாய் வச்சிரத்தம்பம்போல [illegible] நிறுத்தியிருக்கின்றமையானும் இவர் பரம்பரையிலுள்ளவர்கள் காசிமுதற் கன்னியாகுமரிவரை துறவற மடாதிபதிகளாய் ஆசிரியத்தன்மை பூண்டும், இல்லற மடாதிபதிகளாய் ஆசிரியத்தன்மை பூண்டும் ஆயிரக்கணக்காய் இருக்கின்றமையானும் என்க. இதனைத் திருக்கைலாய பரம்பரை திருவாவடுதுறையாதீனம், தருமபுர ஆதீனம், மதுரை திருஞானசம்பந்தசுவாமி [illegible], வேளாகுறிச்சி ஆதீனம், சூரியனார் கோவிலாதீன முதலிய [illegible] க்களில் துறவற மடாதிபதிகளாய் ஆசிரிய [illegible] ஏவலர்வினர் என்பதேயும் [illegible] கேதாரம் முதலிய சோழநாட்டுப் பல [illegible] தொண்டைநாடு, [illegible] பாண்டிநாடு முதலிய மற்றுந் தமிழ்நாட்டுப் பல [illegible] மடாதிபதிகளாகி [illegible] பரம்பரையுஞ் சித்தித்து [illegible] ஆசிரியத் [illegible]

தன்மைபூண்டோர் சுசாதியான வைசியவருணத்தவர்க்கும், மற்றும் ஒழுக்கமுடைய சூத்திரவருணத்தவர்க்கும் பண்டு தொட்டின்றுகாறும் தீக்ஷையாதிய செய்துவந்தமை வருகின்றமைபற்றியும், அதனைக் கோடிக்கணக்கான சிஷ்யர்கள் பெற்றுவந்தமை வருகின்றமைபற்றியும் தெளிந்திடுக. அம்மட்டோ! சூதசம்ஹிதை,

தோதுக்ஷரந்திரியர்நாய்கர்சுடர்ஞ [illegible] றுதிக்காரகி
விதுந்ததீவினைமன்னோர்க்குமிவை [illegible] நவாவர்மன்னே

என்றபடி அத்துவித வாக்கியத்துக்குப் பிறர்போன்று பொய்ப் பொருள்கொண்டு மயங்காது மெய்ப்பொருள் கண்ட காரணத்தால் மெய்கண்டார் என்று வழங்கப்பெற்ற வேளாளகுல தேசிகமணி பூர்வம் சகலாகம பண்டிதரென்று காரணப்பெயர்பெற்றவரும், ஆதிசைவப் பிராமணருமான அருணந்தி சிவாசாரியசுவாமிகட்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து தமக்கு சிஷ்யராக்கிக்கொண்டமையை சந்தான குரவர்சரித்திரத்தானும், அவ்வருணந்திசிவாசாரியசுவாமிகள் செய்த குருதோத்திர [illegible] தானுந் தெளிந்திடுக. அத்தோத்திரமாவது:—

பண்டைமறைவண்டா [illegible] பகந்தேன்ஞானம் பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம்பரந்துகாறக், கண்டவிருதயகமல முகைக்கௌல்லாங்கண் டிறப்பக்காசினிமேல் வந்தவருட்கதிரோன், விண் [illegible] பொழில் புடைசூழ் வெண்ணைமேவு மெய்கண்ட தேவன்றிருக்குலசைவகாதன், [illegible] டரிகமலர்தாழ்ச் செத்தேவாரும் [illegible] போத நஞ்செய்வாம்—என்பதே. இன் [illegible]

மெய்கண்டார்தாளுப்பணித்தெறைம [illegible] னகி,
மெய்கண்டான் [illegible] மேன்காளேக்கானோ,

என்ச் [illegible] தோத்திரஞ்செய்ததும் இக்குருமரபையேயாம். இ [illegible] கண்டதாளுறென்ற வைஷ்ணவப் பிராமண ஒரு [illegible] பண்டாரச்சந்நி [illegible] தேசிகசுவாமிகள் ஞானோப [illegible] செய்து சிஷ்யராக்கிக்கொண்டமையு [illegible] காய [illegible] திரிப்பதிக்குள்ள,

[illegible]

வித்தை, நலமிகுமீசன் சதாசிவமிரண்டும் நன்னுகேசரங்களாம்சக்தி, நற்பொருட்டாகும் ஈசதமேவிர்நயசந்தகன்னுமெனை விரவி, யிலகு மென்னுடலப் பனுமபீடிகைகீ யிருந்தருளாசனமெனும, லெனது புக்கிலதாயென்னினேன் றெளியவியலருட்பார்வை தந்தனையே, அல கிலாவுயிர்கண் மலநடைக்கிலையா யருள்நடைக் குண்மையாய்நின்ற ஆவடுதுறைசை அம்பலவாண அடியவர்க்கருளுமாநிதியே. என்னும் பாசுரத்தானுந் தெளிந்திடுக.

இனி, இங்ஙனமாக ஆரியர் முக்கிய பிரமாணமாகக்கொண்ட சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிகாச புராணங்களெல்லாம் உழவாதி அறுதொழிலைச்சுதந்தரமாக உடையவரை வைசியரெனவும், ஏவல் என்னும் ஒரு தொழிலைச் சுதந்தரமாகவுடையவரைச் சூத்திரரெனவும் நிர்ணயித்துக் கூறியிருப்பவும் அவ்வாரியப் பிராமணர் உழவாதி அறுதொழிலைச் சுதந்தரமாகப் பண்டுதொட்டின்றுகாறும் அனுஷ்டித்து வருவோரான வேளாளரை வைசியவருணத்தாரெனக்கூறாது சூத்திரரெனக்கூறுவ தெதனாலெனின்; அவரங்ஙனம் சூத்திரரெனக்கூறுவது வேளாளரைமட்டுமோ தங்களையும், பஞ்சகம்மாளரையு மொழித்தொழிந்த சர்வ ஜாதியாரையும் சூத்திரரென்றுதானே கூறுகின்றார். அங்ஙனம் அவர் கூறுவதற்குக்காரணம் ஆரியவேதமோ அவதிலும் வேள்விசெய் வதிலும் தங்[illegible] மற்றையர்க்குச்சுதந்திரம் இல்லாது செய்தற் [illegible]ண்ணிப்போலு[illegible] அப்பிராமணர் அனைவரும் வேளாளரைச் சூத்திரரென்[illegible] கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் பொருந்தாது. என்னை? இ[illegible] உள்ளவா றேகூறும் நன்னோக்கமுடையரும் பலர் [illegible]கின்.

[illegible]

I. வேதாந்த ராமானுஜாசாரியாரவர்கள் 1—3—07ல் வெளி வந்த [illegible] 10ம் இலக்க[illegible] [illegible]

—பின்னும் பிராமணரென்பதற்கு [illegible] [illegible]

[illegible]

கிடைப்பது அரிதென நினைத்து அந்தந்தத் தொழிலுக்குரித்தாய்ச் சிற்சில கூட்டத்தாரை அனுதியாகவே வேதம் வகுத்திருக்கின்றதென அவ்வேதத்தினுபப்பிரமாணமான மகாபாரதஞ் சாந்திபர்வம் ப்ராசாரிதை கூறுகின்றது.

அதாவது நான்கு ஜாதிகளுக்குள் ஒவ்வொரு ஜாதியிலும் நான்கு ஜாதிகளுண்டு. எவ்விதமெனில் ‡பிராமணரில் பிராமணன், பிராமணரில் க்ஷத்திரியன், பிராமணரில் வைசியன், பிராமணரில் சூத்திரன், க்ஷத்திரியரில் பிராமணன், க்ஷத்திரியரில் க்ஷத்திரியன், க்ஷத்திரியரில் வைசியன், க்ஷத்திரியரில் சூத்திரன், வைசியரில் பிராமணன், வைசியரில் க்ஷத்திரியன், வைசியரில் வைசியன், வைசியரில் சூத்திரன், சூத்திரரில் பிராமணன், சூத்திரரில் க்ஷத்திரியன், சூத்திரரில் வைசியன், சூத்திரரில் சூத்திரன் என்பதாம்.

கிருஷி, வாணிபம் என்ற இவை நம் தமிழ்நாட்டில் பெரும்பாலும் சிலகாலத்திற்குமுந்தி தொண்டைமண்டலத்தார், கார்காத்தார் முதலியவரிடமும், சோழியர் செட்டிவேளாளரிடமுமே முறையேயிருந்தனவென்று தோற்றுகின்றது. ஆதலால் இவ்வேளாளர் முழுமையும் சிலகாலத்திற்குமுந்தி வைசிய [illegible]யிருந்து பிறகு கலியுகக் கொடுமையால் வைசிய குலத்திற்குரிய [illegible] நடைகள் மாறியும், சாதாரண சூத்திரர்களுக்குரிய நடைகளை [illegible]ம் காண்கின்றனர்.

பிராமணரும் தர்க்க [illegible] பிரமாணமுள்ள [illegible] பெரும்பாலார் தான்மார் [illegible] வேளாளரெல்லாருமே செய் பண்டத்தில் [illegible] என்ற வடமொழிச்சொல் செட்டியெனத் தமிழில் திரிந்திருக்கின்றது. இச்சொல் செட்டி வேளாளருக்கு இயல்பாகவே காரணமென்று அனுதி [illegible] கிருஷியென்பதும் இயல்பாக

---

‡ இக்கொள்கை [illegible] முதலியவை பற்றி மற்றோர் [illegible] சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பாதத்தவர் [illegible] நால்வரும் சூத்திரர் [illegible] நால்வருள்ளும் [illegible] அவருள்ளும் சரியையிற் சரியை, சரியையிற் கிரியை என [illegible] பதினாறு பாதங்களுள் [illegible] சூத்திரரிற் சூத்திர[illegible] வைசியர் எனப் பகுத்தத் [illegible].

வைசியருக்குச்சேர்ந்ததே. இக்காரணங்களால்வேளாளரென்றசொல் முக்கியமாக வைசியர் என்ற வடமொழிச்சொல்லின்பொருளே. ஆகை யாற்றான் வேளாளருள்ளும் பலர் பிர்மத்தையறியவேண்டுமென்ற விருப்பமுள்ளவர்களாய்க் காணப்படுகின்றார்கள். பிள்ளையென்றதும், முதலியார் என்றதும் ஓர் பட்டப்பெயர், இல்லையாகில் வைணவரில் பிள்ளை லோகாசாரியர், பெரியவாச்சான்பிள்ளை, சேனைமுதலியார், பெரியமுதலியார் என்றவர்களெல்லாம் பிராமணர்களல்லவா? இவர் களுக்கு பிள்ளையென்றும், முதலியாரென்றும்பெயர் காணப்படுவ தேன்? இதுபோலவேதான் வைசியருக்கேற்பட்ட பழையகாலத்துப் பட்டப்பெயர் பிள்ளை, முதலியார் முதலியவைகளெல்லாம் எனக் கொள்க—என்பதே.

II. திவான். பகதூர் ரகுநாதராவ்அவர்கள் சென்னை மெயில் பத்திரிகைக்கு ஜாதி விஷயமாயெழுதிய அபிப்பிராயத்தை ௪-7-05 சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் "ஜாதியும் திவான். பகதூர் ரகுநாதராவும்" என்னும் விஷயத்தின்கீழ் மொழிபெயர்த்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவருமாறு:—

1. குணங்கள் [illegible] றப்பு மூன்றும் சேரின் ஓர் ஜாதி யாகும்.

2. சற்குணங்க[illegible]தவன் ஒரு [illegible] யும் சேர்ந்தவனில்லை. பிறப்பி[illegible] ஜாதி [illegible] யாது.

3. பிறப்பும், [illegible] வை உயர்ந்த ஜாதியாக்[illegible]

4. சற்குணங்களை [illegible] இழந்தாவிடுகிறான்.

5. [illegible] களிருக்கவைப [illegible] ஜாதி [illegible] மேல் ஜா திக்கு உயர்த்[illegible]

6. [illegible] சாதியால் [illegible] பட்டிருக்கிற[illegible]

7. [illegible]

[illegible]

ஜாதியாரையும் ஒரே வம்சத்தவர் எனவும் ஆரியவகுப்பினரெனவும் கூறியிருப்பினும் ஆண்டிவரை க்ஷத்திரியரென்றே முடிபாகக் கூறியிருக்கின்றனர். அவற்றுள் ஈண்டைக்கு வேண்டுவதான சில வாக்கியச் சுருக்கம் வருமாறு:—

அவர் இவ்வேளாளரை அகத்தியர் இமையத்தினின்று பொதிகைக்கு வருங்காலத்து துவாரகையினின்று தன்னோடழைத்துவந்த பதினெண் கோடி வேளிர் கூட்டத்தவரெனவும் அவ்வேளிர் யதுவம்சத்தவரெனவும் யதுவென்பான் பாண்டவரின் முதாதைகளிலொருவனாகிய யயாதிக்குத் தேவையானை வயிற்றில் உதித்த புத்திரனெனவும், அதுபற்றி இவ்வேளாளர் ஆரியவகுப்பினருள் க்ஷத்திரியஜாதியைச் சே[illegible]வரெனவும் இவர்கள் நாடுகளில் தங்கிய காரணம்பற்றி பதிக்குடை[illegible]கிழார் என்றும் தமது ஆதிநாட்டினடியாக வேளாளரென்றும் பெயர்பெற்றனரெனவும் இவர்கள் ஆதியில் கங்கைக்கரை நாடுகளில் வசித்தவர்களாதலின் இவர்கள் தங்களை கங்காபுத்திரர் அல்லது கங்கைவழியினர் என்று கூறிவந்தனரெனவும் இவரித்தமிழ்நாட்டை நாகரென்ற ஒரு ஜாதியாருக்குப் பின்னர் தன்னடிப்படுத் தாண்டவரெனவும் சேர சோழ பாண்டியர் ஆளுகைக்கா[illegible] இவர் பலசிற்றரசர்களாக ஆண்டுவந்தன[illegible] ரெனவும் சேர சோழ பாண்டியரோடிவர்க்கு சமசாதியாரென மதித்த[illegible] மக[illegible]டையாதியான பல சம்பந்த ஒற்றுமை [illegible]னவும் [illegible] புறநானூறு முதலிய சங்க நூல் ஆதார[illegible] வேறு சில சரித்திர ஆதாரவு கொண்டும் நாட்டியிருக்கின்ற[illegible] இவை [illegible] அறியவேண்டுவோர் மேற்கண்ட செந்தமிழ்ப் [illegible] வேளிர் வரலாறு [illegible] படித்துணர்ந்திடுக.

இங்ஙனம் [illegible] வேளாளரை வைசியரென்றும் [illegible]திரியரென்றும் [illegible] இக்காலத்து சிலர் தம்மைத் தாமே க்ஷத்திரியரென்று கூறி[illegible] வைசியரென்று கூறுவாரே [illegible] கூறுமவர் [illegible] சிற்சில [illegible] [illegible] இன[illegible] சித்திக வித்தவர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

இனி, பிராமணருள் சிலர் வேளாளரை வைசியரென்றும் க்ஷத்திரியரென்றும் கூறியிருந்த துண்மையாயினும் அவருட் பலர் சூத்திரரென்றே கூறுகின்றார்கள். அங்ஙனம் அவர் கூறுவதற்கும் காரணமுண்டு. அதாவது அங்ஙனங் கூறும் அவர் ஆரியரானதினாலும் அவர் சூத்திரரெனக்கூறும் வேளாளராதி பல சாதியார் திராவிடரானதினாலும் அவ்வாரியர் இந்தியாவுக்கு வருதற்குமுன் இந்தியாவின் பூர்வ அரசாயும் குடியாயுமிருந்த திராவிடர் பின்னர் ஆரியரால் ஜெயிக்கப்பட்டு தோல்வியுற்றமையின் தோல்வியுற்றோர் தமக்கடங்கின குடியாய் தம்மாலாளப்படுவோராதல்பற்றி திராவிடரனைவரையுமே ஏவலாளரென்னும் பொருள்படச் சூத்திரரென வழங்குவாராயினர்—என்பதுமேயாம். அற்றாயின் நன்று கூறினாய்! அங்ஙனம் முற்காலத்தாரியரால் ஆளப்பட்ட திராவிடரெல்லாம் சூத்திரராங்கால் தற்காலத்து ஆங்கிலேயராலாளப்படும் ஆரியரும் சூத்திரரேயாவரன்றோ! ஆகவே இம்முடிவு பிராமணாதி சண்டாளராந்தமான இந்தியரனைவரையும் சூத்திரராக்கல் ஒரு தலையாம். இங்ஙனம் பிராமணர் சூத்திரராதற்கு உடன்படுங்கால் வேளாளரேன் உடன்படார்? இது நிற்க.

இனி அங்ஙனமாயினும் வேளாளர் எக்காலத்தாயினும் ஆரியரால் ஆளப்பட்டு அவர்க்கு அடங்கின குடியாய் இருந்தனரோவென நோக்குறின் எக்காலத்தும் இங்ஙனமிருந்திலரென்பது தேற்றமாம். என்னை? வேளாளர் ஒருகாலத்து ஆரியரொடு எதிர்த்து தோல்வியுற்றதுண்டாயினும் அவருக்கடங்கின குடியாய் அவராளுகைக்குட்பட்டிராது ஆரியர் மேற்பட்டு வரவும், இவ்வேளாளர் தமக்குரிய வடநாட்டைக் கைவிட்டு தென்னாடடைந்து சேர சோழ பாண்டிய ராச்சியங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அத்திராவிடராளுகைக்குட்பட்ட சிற்றரசராயும் குடிகளாயுமிருந்ததோடு அவர்போன்ற தனியரசராகவும் சிற்சில நாட்டை ஆண்டிருக்கின்றாராகலின். அம்மட்டோ! ஒருகாலத்தில் இவர் ஆரியரை ஜெயித்து தங்கட்குரிய மேழிக்கொடி, சிலைக்கொடிகளை மகாமேருகிரியிலென்று நாட்டியுமிருக்கின்றார்கள். அதனை,

> ஆகமேருகிரிகொடியிருப்பதி [illegible]
> சகமெழுமேழுமையுகரேகீர்த்தித் திக்கெட்டும் புனைந்து
> பாகுமொழியாலகப்ப [illegible] ப்புவிக்கொருடு
> ஏகமேருவிற்செண்டு [illegible] மண்டலமே.

என வரும் தொண்டைமண்டல சதகச் செய்யுளால் தெளிந்திடுக.

இனி, நம்தேச பாஷா, ஜாதி, மதங்கட்கு முற்றும் புறத்தாரான ஐரோப்பிய பண்டிதரும் நம் ஆங்கில அரசினரும் வேளாளரை எவ் வருணத்தவராகக் கொண்டிருக்கின்றார்களென்பதைச் சிறிது விசாரிப்பாம்.

(வருணசிந்தாமணி 97-ம் பக்கம்.)

விஷ்ணு புராணம்:

H. H. உல்சன் துரையாற் செய்த மொழி பெயர்ப்பு 96-வது பக்கம்.

ஜாதிகளானவை முதலில் தொழின் முறைமைப்படி பிரிக்கப்பட்டனவென்று வாயு புராணத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கிரேதா யுகத்தில் உண்மையாகவே இப்படிப்பட்ட வித்தியாசங்களில்லை என்று முனிவர்கூறி, இப்போது பிரமாவானவர் பலமும் உக்கிரமுமுள்ளவர்களை மற்றவர்களைக் காப்பாற்றும்பொருட்டு க்ஷத்திரியர்களாக நியமித்தார். ஏழைகளாயும் தேவதாபத்தியுள்ளவர்களாயுமிருக்கப்பட்டவர்களைப் பிராமணர்களாகவும், கொஞ்ச வலியுடையவர்களையும் உழைப்புடையவர்களையும் பூமியை உழுது பயிர்செய்கிறவர்களையும் வைசியர்களாகவும், பலமின்மையும் நேர்மைக்குறைவுமுடையவர்களைச் சூத்திரர்களாகவும் ஏற்படுத்தினார். சாதியுரிமைத்தொழிலில் [illegible] லாமையால் [illegible] ஒருவருக்கொருவர் கலப்பிலிருந்ததைத் தடுக்கும்படி பலவித தொழில்களை அவரவர்களுக்குப் பிரித்து நியமித்தார் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(வருணசிந்தாமணி 96-ம் பக்கம்.)

டைட்லர் துரை பொதுச்சரித்திரம் பக்கம் 273.

இந்தியாதேசத்தின் ஜனங்கள் முழுமையும் நாலுவகுப்பு அல்லது நாலு ஜாதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். எல்லாவற்றிலுமுயர்ந்தவர்கள் பிராமணர்கள். இவர்கள் சமயாசாரங்களுக்கும் [illegible] களுக்கும் [illegible] களாயிருக்கிறார்கள். [illegible] இராஜாங்க சம்ரக்ஷகர்களாயிருக்கிறார்கள். [illegible] கியர்களாகவும் [illegible] இருக்கிறார்கள். [illegible] வர்த்தகர்களுமாம். [illegible] தொழிலாளிகளுமாம். [illegible] சூத்திரர்களாகவும், [illegible] வரும் [illegible].

(வருணசிந்தாமணி 100-ம் பக்கம்)

பெருமாள் பூமி. டேவன்னூர் துரையார்செய்த மொழிபெயர்ப்பு.

297-வது பிரிவு.

இந்துக்களுள் இலட்சியமான சாதி ஏற்பாட்டை பூர்வத்தில் ஸ்தாபித்த ஆசாரியர்களால் மனிதர்களுள் மிகுந்த விவேகிகளென்று மதிக்கத்தக்கவர்களும், தர்மசாஸ்திரங்களுக்கு வியாக்கியானங்கள் செய்தவர்களுமாகிய குருக்கண்மார் வேதங்களை உண்டாக்கின பிரமாவினது வாயிலுற்பத்தியானார்களென்பதும், புஜபலத்தினால் ஜீவிக்கிறவர்களும் சாஸ்திரங்களின்வலிமையினால் தம்மவர்களை ஆளுகிறவர்களுமாகிய வீரர்கள் புஜத்திலுண்டானார்களென்பதும், தமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நிலங்களை உழுது உணவு உண்டாக்கி இளையாதிருக்கும்படி வலியைக்கொடுக்கிற உழவினர்கள் தொடையிலுண்டானார்களென்பதும், முடிவில் மேலவர்களுக்கு ஊழியஞ்செய்பவர்களாகிய அடிமைகள், சம்பியர்கள் முதலானவர்கள் பாதத்திலுண்டானார்களென்பதும் அறிகுறியளவேயன்றிப் பகுத்தறியும்படியானது மற்றென்னையிருக்கின்றது?

(வருணசிந்தாமணி 299-ம்பக்கம்.)

தஞ்சாவூர் ஜில்லாச்சரித்திரம்.

1. வேளாளர் முழுதும் தமிழ் நாட்டாரே.

2. சமயாசாரத்தில் பிராமணர்களைவிட அதிக நெறியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

3. அவர்கள் மதுமாமிசங்கள் கொள்ளார்கள்.

4. விதவா விவாகமாவது அல்லது பலதார விவாகமாவது செய்வதில்லை.

5. அவர்கள் பிசாசுகளையாவது அல்லது கிராம தேவதைகளையாவது ஆராதிப்பதில்லை. இதில் எந்த வகுப்பாராவது பிசாசுகளை ஆராதிப்பரென்றால் அவர்கள் உண்மையான வேளாளரல்லராவர். அவர்கள் பெரும்பான்மையும் சிவமதத்தைத் தழுவிக் கொண்டாடுகிறார்கள். ஆனால் சிலர் விஷ்ணுமதமாகிய இராமாநுஜ மதத்தில் புகுகிறார்கள். வேளாளர்களின் தொழிலானது சாதாரணத்தில் பயிர்த்தொழிலாம். இத்தொழிலில் மற்றெந்த வகுப்பாரைப் பார்க்கிலும் இவர்கள் மிகுந்திருப்பார்கள். அநேகர் இராஜாங்க உத்தியோகத்திலிருப்பார்கள். முக்கியமாகக் கணக்கர்களாயிருப்பார்கள். இழிவான தொழில்

செய்ய உடன்படார்கள். பயிர்த்தொழிலையும் பண்ணையாட்களைக்கொண்டுசெய்வார்கள்.

மதுரை ஜில்லாச் சரித்திரம்.

வேளாளர்கள் பாரம்பரையாய் சைவ சமயத்தாராகி, மாமிசம் புசியாமலும், லாகிரியுள்ள மதுபானஞ்செய்யாமலும் அவற்றினின்றும், அதி சாக்கிரதையாக நீங்கியிருக்கிறார்களென்பதில் கீர்த்திபெற்றிருக்கிறார்களென்று கூறுவதேயொழிய அவர்கள் ஒழுக்கத்தையும் மகத்தையும்பற்றி நான் விசேடங் கூறவேண்டுவ தொன்றுமில்லை. இவர்கள் இறந்த பிரேதத்தைத் தகனஞ்செய்கிறார்கள் பாலிய விவாகஞ்செய்கிறார்கள் அவர்களுள் விதவைகளுக்கு மறுமணஞ்செய்வதில்லை புருஷர்கள் பலதாரங்கள்செய்வதுமில்லை பெண்டுகளின்கற்புநிலையை வெகு சாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றிவருகிறார்கள் என்பதாதியவாம்.

ஈண்டிதுகாறுஞ் செய்த ஆராய்ச்சி விசாரத்தால் சித்தாந்தப்பட்ட தெளிபொருள் யாவெனின் [illegible] வைசியாருத்தொழிலும் இவ்வேளாளர் மரபவத்தில் பண்டுதொட்டின்றுகாறுமுள்ளதேயாமென்பதும் அதுவும் இவர்க்கு அறம்வளர்த்தநாயகியால் கொடுக்கப்பட்டதேயாமென்பதும், இஃதன்றி வைசியர்க்குரிய மந்திரி சேனாதிபதி உத்தியோகம் வகித்தல், அரசர்க்கு முடிசூட்டு மாசுரிமையைக் கொடுத்தல், அரசனை ஓர் தட்டிலும் பொன்னை ஓர் தட்டிலும் இடை பார்த்தலாகிய துலாபாரந்தாங்கல், சமய விசேஷ [illegible] தீக்ஷை [illegible] பெற்று [illegible] வருணத்தவர்க்குங் குருத்திரர் முதலிய மற்றுந் தாழ்வருணத்தவர்க்கும் அதிதீக்ஷையாகிய கொடுத்தல், [illegible] வேயுமன்றி ஞானதீக்ஷைபெற்று (மெய்க்கண்ட தேவநாயனர் போன்று) மேல் வருணத்தவர்க்கும் ஞானாசிரியத்தன்மை பூண்டிருத்தல் முதலியவும் இவ்வேளாளர்க்கேயுரியனவென்பதும், இச்சாதி வேற்றுமையின் சம்பந்தப்படாத ஐரோப்பிய பண்டிதரும் மற்றுஞ் சில பிராமணோத்தமர்களும் இவ்வேளாளர்களை வைசிய வருணத்தவரென்றே [illegible] யிருக்கின்றார்களென்பதுமேயாமென்க.

முடிவுரை.

இந்நூலின்கண் இதுகாறும் விசாரிக்கப்பட்டுள்ள சுருதி, யுக்தி யநுபவபிரமாணங்களால் கங்காகுலத்தவர் என்னும் சைவ வேளாளர் கள் வைசியவருணத்தவரோ வென வச்சிரதம்பம்போல் நாட்டப்பட்ட தொன்றாயினும் ஒரு ஜாதியாளர் உயர்ந்த நிலைமையினின்றும் தாழ்ந்து போகாது காத்தற்குந் தாழ்ந்த நிலைமையினின்று உயர்ந்துபோமாறு வளர்த்தற்கும் கல்வி, செல்வம், அறிவு, ஒழுக்கம் என்ற நான்கும் நான்கு முக்கிய கருவிகளாக அமைந்திருக்கின்றன. அதனை "கேடில் விழுச்செல்வங்கல்வி யொருவர்க்குமாடல்லமற்றயவை" எனவும், "பொரு ளல்லவற்றை பொருளாகச்செய்யும் பொருளல்ல தில்லைப்பொருள்" எனவும் "அறிவுடையாரெல்லாமுடையா ரறிவில ரென்னுடையரேனு மிலர்" எனவும் "ஒழுக்கமுடைமை குடிமையிழுக்கமிழிந்த பிறப்பாய் விடும்" "ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரலா னொழுக்க முயிரினுமோம்பப்படும்" எனவும் வரும் திராவிட சுருதி வாக்கியங்களாற் றெளிந்திடுக. ஆகவே நமது வேளாளர்கள் [illegible] நிலைமையினின்று தாழ்ந்துபோகா திருத்தற்கும், முற்காலத்திருந்த உயர்ந்த நிலைமையை யடைதற்கும் மேற்கூறிய கல்வி முதலிய [illegible] நால்வகைச் (சதுரங்க) சேனை போன்ற [illegible]கொள்க. இக்குலத்தோர் இவரின் முன் னோர் இவற்றை [illegible] பேராபரணமாகப் பூணுவாராயினர். இங்ஙனம் இவர் கல்வியில் மேம்பட்டவரென்பதனை இவர் செய்த இலக்கண இலக்கிய சாஸ்திரங் [illegible] "கற்றோரே கற்றோரைக்காமு றுவர்" [illegible] ஆதரித்து அவர்க்கு [illegible] கொடுத்த [illegible] வல்லமையும் செல்வத்தில் மேம்பட்டவரென்பதனை இருநிதி வளந்த [illegible] எழுகடலை [illegible] என்ற திருவிளை யாடற் [illegible] வறியோர்க்கும் பெரியோர்க்கும் [illegible] [illegible] அன்னதானமையும், அறிவுடையாரென்பதை [illegible] [illegible] சேனைபதி மந்திரியோகத்துக்குரிய ஜாதியாரெனத் [illegible] தெரிக்கப்பட்டு அதனை இவர்க்கே [illegible] சொரிக்கப்பட்டு [illegible] அதிகாரம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தம்மின்மேல்வருணத்தவர்க்கும் [illegible] [illegible] [illegible]தன்மை புண்ணியத்தையும் ஒழுக்கமுடையோரென்பதை [illegible] [illegible] சிறந்த தருமமாகக்கொண்டுள்ள சைவ சமயாசா

சாரிகளாய் அந்நூல் விதித்த அஹிம்ஸா வேள்வியாதியான அற
தொழிலொழுக்கம் பூண்டிருந்தமையுங் காதலாமலகம்போற் காட்ட
வல்லதாம். இங்ஙனம், இவர்முன்னோர் எல்லாப்படியானும் பெருமை
வாய்ந்து [illegible]ச்சாதியாருங் கொண்டாடும் பெருமித வாழ்க்கை உற்றி
ருந்ததற்கு இவர்க்குரிய விபசாயமாதிய லௌகிக வொழுக்கத்தையும்
வேதமோதலாதிய வைதிக வொழுக்கத்தையும் இரண்டு கண்போல
காத்துவந்தமையே காரணமாதலின் இவ[illegible]ம் இவற்றை சிறிதுங்கைவி
டாது அநுஷ்டித்து வாக்கடமைப்பட்டவராவரன்றோ? அற்றேயின்
இவர் [illegible]செய்யவேண்டுவதென்ன? தற்காலத்தில் பூசாரத்தை மிகவும்
கவர்ந்து வி[illegible]கின்ற விளைபொருள்களுட் பெரும்பாலன அந்நியதேசம்
போவதுகாரணமாகதினே தினே பூசாரத்தை இழந்துவரும் விளைநிலங்
களுக்கு அங்ஙனம் இழந்த பூசாரவஸ்துக்களை உரங்களின் வழியாக
உபயோகித்து நிலவளம்படுத்து வேளாண்மை விர்த்திசெய்தற்கு வே
ண்டும் விவசாயக் கல்விகற்றும் அதனால் விளைகின்ற காரணப்பொருள்
களை காரியப்பொருளாக்குங் கைத்தொழிற்கல்விகற்றும் அசாவது ப
ருத்தியைப்பஞ்சாகவும், பஞ்சை நூலாகவும், [illegible] வஸ்திரமாகவு மாக்
குவது போலாகக் கற்றும் இவையிரண்டின் வர்த்தக விர்த்திசெய்தற்கு
வேண்டும் வர்த்தகக்கல்வி கற்றும், மற்றும் உத்தியோகக்கல்விகற்றும்
இவற்றின் வருவாயினால் பொருள்வளம் படைத்தும் இங்ஙனமே
வைதிக நூல் கற்று அவற்றின் வழி யொழுகி அருள் வளம் படைத்
தும் இவர் முன்னோர்போல உன்னத ஸ்திதியடையவேண்டுமன்றோ?
இங்ஙனம், பொருள் தேடும் வழியிலும் அருள் தேடும் வழியிலும்
இவருட் பெரும்பாலார் [illegible] சோம்பேறிகளாயிருந்து
கொண்டு [illegible] வழியில் கிடைத்தபொருளை [illegible]
செல[illegible] இவர் [illegible]
ளில் [illegible] செய்யும் [illegible]
இல்லை இவ்வாறு, பணக்காரர்கள் தான் செய்கின்ற [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

"வைதிகஞ்சைவமென்னவுருத்தலையிரண்டன்பாட்டு
மெய்திடுங்கிழமையாளரின்னுயிரென்னவோம்பிச்
செய்திடத்தக்கவானதிருவளர்கருமமீரெட்
டுய்திதந்தருளுமீசனுரைத்திடப்பட்டுநிற்கும்".

என்வருந் திருவாலீலக்சராப்புராணச்செய்யுளாற் றெளிந்திடுக.
அவையாவன:— "பூணிருது சங்கமனங் கர்ப்பாதானம்புஞ்சவனஞ் சீமந்தஞ் சாதகன்மம், பேணுமுத்தாபனம் நாமகர்ணமன்னப் பிராசனமே பிரவாசம் பிண்டவிருத்தி, காணவுறுஞ் சௌளமுபநயனங் காண்டோபக்கிரமணங்காண்டமோசனஞ்சீர், மாணுசம[illegible]வர்த்தனமே விவாகமின்னவகுத்தபதினாறுமெனமதிக்கமன்னு".
என்[illegible]டி பதினாறும். அவற்றுள்

(1) இருது சங்கமனம். இது நாயகியினது பிரதம [illegible]துகாலத்தில் அவள் நீராடி சுசியான நாள்முதல் பன்னிரு நாள்களு[illegible] ஓர் சுபதினத்தில் சிவாகம விதிப்படி சமய விசேஷ நிர்வாண தீ[illegible]டிபெற்று ஆசாரிய அபிஷேகமும்பெற்ற சைவாசாரியரைக்கொண்டு புண்[illegible] வாசகம [illegible] கிரியை [illegible] செய்வித்து பஞ்சபிரம மந்திரத்[illegible] ஆல், அரசு, முருக்கு, அத்தி [illegible] மொட்டு [illegible] உ[illegible]தவிரைத்ததும் நெய் சேர்த்[illegible] அ[illegible] புத்திரனே [illegible] [illegible] புத்திரியை [illegible] பிழிந்து அ[illegible] ஓர் சமமுகூர்த்தத்தில் [illegible] புத்திரப்பேறே காரண[illegible] [illegible]யாய கிரியையாம். இக்காலத்தில் [illegible] [illegible]களில் வி[illegible]வர்களாய் சங்[illegible] [illegible]வேண்டும்.

இன்னும் [illegible] [illegible] புத்திரோற்பத்தியா[illegible] [illegible] [illegible]

"கற்புடையாடோள்கணவன் காலமறிந்தே புணரிற் சற்புத்திரனுதிப்பன்றான்" என்பதனுலறிக.

இனி, விவாகத்திற்குமுன் ருதுவான பெண்கள் விஷயத்தில் சம்மந்திமுறையுள்ள மற்றொரு பெண்ணை புருடவேடந்தரித்து மாப்பிள்ளையாகப்பாவித்து ஏதோ ஒருவிதமாக இக்கிரிகையை செய்துவருகின்றார்களாயினும் அது பயனற்றதேயாதலின் அங்ஙனஞ்செய்தபோதிலும் விவாகமானபின்பும் முதல் மாதவிடாயான நான்கு தினத்துக்குமேல் பதினாறு தினத்துக்குள் இக்கிரியையை மேற்கூறியவாறு செய்தலே பயனுள்ளதாமென கருதிச்செய்தல்வேண்டும். இதனை நன்கு கவனிக்குமாறு இவ்வேளாளர்களை வேண்டுகின்றாம்.

(2) கர்ப்பாதானம். இது நாயகி கர்ப்பந்தரித்தமையைக் குறிப்பாலறிந்த நாயகன் அறிந்தவுடன் ஓர் சுபதின சுபமுகூர்த்தத்தில் சைவாசா[illegible]க்கொண்டு சி[illegible] கம பத்ததி விதிப்படி முற்செய்யவேண்[illegible] கிரியையைச் செய்து முடித்தபின்பு பால், தயி[illegible], நெய், யவை (ஒருவகைத் தானியம்) [illegible] சத்தியோசா[illegible]த்தால் நூறு வோமஞ்செய்து [illegible] நாயகன் தற்புருட மந்திரத்தால்வைத்து அவளை உண்ணும்படி [illegible] கிரியையாம்.

(3) புஞ்சவனம். [illegible]

[illegible]

என்னும் மந்திரத்தைக்கூறி ஒருகாழும் நாயுருவியின் தலைமயிரைவகிர்தல் செய்து தர்ப்பையால் யவோசிவாஸ்பேதி என்னும் மந்திரத்தைக்கூறி அதைத்தை மீட்டும் வகிர்தல் செய்தலாதியசம்ஸ்கிரியையாம். இதோடு விண்டுபலியென்னுங் கிரியைச்செய்தலும் விதியாம்.

இதுவரையுள்ள கிரியைகள் சிசு உற்பத்திஸ்தானமாகிய தாயை சுத்திசெய்வதும், விரும்பிய சிசுவை உற்பத்திசெய்வதும் தாயையுஞ் சிசுவையுங் காப்பதுமான கிரியைகளாம்.

இனிக் கர்ப்பந்தரிப்பதும் அது ஆண் பெண் வடிவாவது அவரவர் பூர்வ கன்மானுசாரம் எனச் சாஸ்திரங்கள் கூறுநிற்க அதற்கேற்றியபான பலனை இக்கிரியைகள் தருமாவெனிற் "ஊழையுமுப்பக்கங் காண்பர் உலைவின்றித் தாழாதுஞற்றுபவர்" என்றபடி மந்திரக்கிரியா பாவனுதோஷமின்றி செய்யின் இக்கிரியாதி சைவக் கிரியைகளைத் தம் அதனதன் பலனைத்தாவல்லதே[illegible]மெனக.

(௫) சாதகன்மம். இது பிரசவத்திற்குப் பொருத்தமான வீட்டைத்தெரிந்து இருதய மந்திரத்தால் [illegible] வெண் கடுகுகளின் [illegible]புகையை அவ்வீட்டில் [illegible]படி [illegible] அவ்வீட்டின் ஓர் [illegible] முகூர்த்தத்தில் பிரசவமானதையும் அவளுக்கு [illegible]செய்பவளையும் மருத்துவமாதையு [illegible] குழந்தை பிறந்தவுடன் பகலாயினு இரவாயினும் பிதாவானவர் ஸ்நானஞ்செய்து ஆசமனஞ்செய்து ஆசாரியரை [illegible] முதலிய [illegible] கிரியைகள் செய்தபின்பு பிறந்த குமாரனை [illegible] கொடுக்குமுன்னுவது கொப்புள் கொடி வெட்டுமுன்னுவது [illegible] அதை [illegible]யமாகச் [illegible] இருதய மந்திரத்தால் குழந்தையின் [illegible] பிதா [illegible] [illegible] முதலிய [illegible] அஸ்திரமந்திரத்தால [illegible] வாமதேவ மந்திரத்தால் [illegible] திரும்பவுங் குழந்தையின் முகத்தைப்பார்த்து பஞ்சப்பிரமமந்திரத்தால் உச்சியை மோந்து குழந்தையின் வலக்காதில் [illegible] மந்திரத்தை உபதேசித்தல் [illegible] கிரியையாம். இக்கிரியை பிறந்த குழந்தைக்கு அறம்பொருளின்ப மூன்றாதற்பொருட்டு செய்யப்படுவதாம்.

(௬) உந்தாபனம். இது குழந்தை பிறந்த [illegible] [illegible] [illegible] தாயுங் குழந்தையும் [illegible] புண்ணியாகவாசனஞ்செய்து [illegible] அச்சுதேயம்பொருட்டு உண்ணு[illegible] கிரியையாம்.

(7) நாமகர்ணம். இது குழந்தை பிறந்த பன்னிரண்டாநாளில் மேற்கூறியவாறு முற்செய்யவேண்டுங் கிரியைகள் செய்தபின்பு குழந்தைக்கு வெல்லமாதியூட்டி மூலமந்திரத்தால் ௱௮ ஆகுதிசெய்து, குழந்தையின்மீது சிவ அஸ்தம்வைத்து ஆண்மகவாயின் மாதேவன் மகேச்சுரன் முதலிய சிவநாமங்களும் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர்முதலிய ஆசாரியநாமங்களும் மற்றும் சிவனடியார் நாமங்களும் பெண் மகவாயின் அம்பிகை, பவானி, சுராச்சிதை, தாக்ஷாயணி, பார்பதிமுதலிய சக்தி நாமங்களும் தமது குடும்பத்தின் முன்னோர் நாமங்களுமாகப் பிறந்த குழந்தைக்குப் பெயரிடுங் கிரியையாம். குடும்பத்தின் முன்னோரல்லாத நூதன நாமங்களிடும்போது ஆண் மகவினுக்கு இரட்டையக்காத்தாலமைந்த நாமங்களும் பெண்மகவினுக்கு ஒற்றையக்காத்தாலமைந்த நாமங்களுமிடுதல் விதியாம்.

இனி, எக்காரணத்தாலும் இவ்வேளாளர்கள் தங்கள் குழந்தைகட்கு பைசாசமுதலிய அஷ்ட தேவதாநாமங்களை யிடாதொழிந்திடுவாராக. இந்நாமகரணஞ்செய்தபின் அல்லது [illegible] தினத்தில் குழந்தைக்கு மங்களமுண்டாதற்பொருட்டும் [illegible] பொருட்டும் [illegible] (செவி [illegible]) [illegible] மூன்றுமாதத்தில் குழந்தையை [illegible] பார்ப்பித்து மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனையும் தரிசித்திடச்செய்க.

(8) [illegible]

[illegible]

(11) சௌளம். இது மூன்றும் வயதில் உத்திராயண காலத்தில் திதி வார நக்ஷத்திர யோக கரணங்களைப் பரீக்ஷித்து முற் கூறிய வாறு விக்நேஸ்வர பூஜை ரக்ஷாபந்தனஞ்செய்து மறுநாளுதயம் குழந்தையை ஸ்நானஞ்செய்து ஆசமித்து சகளீகரணம் செய்து பிராணாயாமஞ்செய்து முன்போலக்கினியைப்பூசித்து ருத்ராய ஸ்வாஹா வென்று ௱அ ஆகுதிசெய்து அக்கினியின் கிழக்கிற் சிசுவை வைத்து கந்தாதிகளாலர்ச்சித்து ஹா! ஹா! சப்தத்தால் கோசிப்பித்து அருகு ரளி அக்ஷதை முதலியவற்றால் தெளித்து நெய்யால் தடவி தர்ப்பை யால் பிதமான வெந்நீரை முடியிற்றெளித்து அஸ்திரத்தால் கத்தியை யலம்பி கவசத்தா லவகுண்டனஞ்செய்து அஸ்தாத்தால் தொட்டு பிதா அல்லது ஆசாரியர் புத்திரனுக்கு ஈசாநாதி சத்யோஜாதமான பிரம்ம மந்திரங்களால் முதலில் சிரசின் முன்பாக க்ஷௌரஞ்செய்து பிற்கு நாவிதனால் க்ஷௌரஞ்செய்தலாகிய கிரியையாம். பெண் மகவாயில் பிரவாசம் பிண்டவர்த்தனம் சௌளமாகிய கிரியைகளை மந்திரமெயின்றிச் செய்திடுக.

இங்ஙனம் இக்கிரியை செய்துவைத்த சிகையை பிதா முதலி யோர் மரணகாலத்திலேனும் மற்றுங் காலத்திலேனும் அறுத்து முண்டி தஞ்செய்தல்கூடாது. எதனாலெனின் சைவர் சிகையை சுபக்கிரி யை செய்யும்போது கட்டிக்கொண்டும் அசுபக்கிரியை செய்யும்போது அவிழ்த்துவிட்டுக்கொண்டும் செய்யவேண்டுமென சைவ சாஸ்திரங் கூறுவதாலும் சைவானுட்டான விதியில் நித்திய செப மந்திரத்தி லொன்றாக சிகா மந்திரம் ஏற்பட்டிருப்பதாலுமென்க.

(12) உபநயனம். இது பரமசிவத்தை தரிசிப்பதற்கு சமீபமா கிய நயனத்தை (ஞானக்கண்ணை) உண்டாக்கும்பொருட்டு பிராமணர் க்கு 5 முதல் 14 வயதிலுள்ளும் சத்திரியர் வைசியர்க்கு 6 முதல் 16 வயது வரையும் செய்யுங்கிரியையாம். இதனை சைவ வேளாளர்கள் சிலரிக்ஷை பழங்காலத்தில் செய்துவந்தார்களென்பதை இந்நூலின் சுருதி விசாரத்தின்கண் வேதியர் சமுதல் நன்குவிளக்கப்பட்டிருத்தல் பற்றி புதியன கண்டு விரித்திலமாகலின் ஆங்குக்கண்டுணர்க. இதனால் இவ்வேளாண்மரபினர் இச்சிவதீக்ஷையை விவாகத்திற்கு முன்னுவது பிரமசர்ப்பத்திலாவது பெற்று அதன் பின்னரே விவாகஞ்செய்தல் வேண்டுமென்பதும் அங்ஙனம் செய்துகொள்ளாது இவர் தங்களைச் சைவரெனப் பெருமையாய்ப் பேசுவது பெரிய அவமானத்துக்கே இடமாமென்பதும் தொனித்தல் காண்க.

(13) சாண்டோபக்கிரமணம். இது மேற்கூறியவாறு முற்செய்ய வேண்டுங் கிரியை செய்து முடித்தபின் வேதபாகங்களை அத்தியயனஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங் கிரியையாம். இதில் தமிழ் வேதத்தை பண்ணோடு ஓதுமாறு பழக ஆரம்பஞ்செய்தல்வேண்டும். வேதம் ஓதல் வேளாளரனுஷ்டானத்தில் பண்டுதொட்டுண்டென்பதை இந்நூல் 8-வது பக்கத்தின்றொடர்ச்சியாகப் பலவிடங்களில் நன்கு விளக்கப்பட்டிருப்பதால் ஆண்டு கண்டுணர்க.

(14) காண்டபோசனம். இது மேற்கூறியவாறு முற்செய்ய வேண்டுங் கிரியைசெய்து முடிந்தபின் ஒருவன் றன்னை நைட்டிகப் பிரமச்சாரியாகவோ, பௌதிகப் பிரமச்சாரியாகவோ யிருப்பதாகத் தீர்மானித்துக்கொண்டு பூஜாவிதியைத் தெரிந்து பரமசிவத்தை விதிப்படி பூஜிப்பதும் குருவை நமஸ்கரித்து அவரிடம் (கேட்டு) ருக்குவேதமயஞ் சத்தியோஜாதமாகவும், யஜுர்வேதமயம் வாமதேவமாகவும், சாமவேதமயம் அகோரமாகவும், அதர்வணவேதமயந் தத்புருஷமாகவும், சர்வவேதமயம் ஈசானமாகவும், அங்கங்களு சிவமாகவும், சதாசிவமயங் காமிகாதி இருபத்தெட்டாகமங்களாகவும் தியானிக்க விதிப்பதாதியாய கிரியையாம்.

(15) சமாவர்த்தனம். இது மேற்கூறியவாறு முற்செய்யவேண்டுங்கிரியை செய்து முடித்தபின் விவாஹ சந்தர்ப்பத்தின் முன்பு மணமகன் விவாகத்திற்குடன்படாதவனாக தீர்த்தயாத்திரையை விரும்பிச்செல்வானைப்போல் வடக்கு நோக்கிச் செல்ல பந்துக்கள் இதவார்த்தைகளால் கிரகத்தாச்சிரமத்துக்கு உடன்படச்செய்து பிரமச்சரிய விரதத்தை விடச்செய்தலாதியாய கிரியையாம்.

(16) விவாஹம். இது ஓர் புருடனுக்கு அவன் சாதி சமய ஆசாரங்களுக்கு பொருத்தமான குல் தொற்றுவியாதி முதலியவில்லாத கன்னிகை, பிதா மாதா வயிற்றில் ஆண் பெண் சகோதர சம்பந்தோதி லிதரதிமான ஓர் இலக்ஷணமமைந்த பெண்ணை சாதகமுதலிய பொருத்தம்பார்த்து 1 பிரமம் 2 பிராசாபத்தியம் 3 தெய்வம் 4 ஆரிடம் 5 ஆசுரம் 6 காந்தர்வம் 7 இராக்கதம் பைசாசம் என்னும் எண்வகை மணங்களுள் தற்கால வழக்கத்திலில்லாத 6-வது மணத்தையும் எக்காலத்தும் வெறுக்கத்தக்க 7, 8-வது மணத்தையும் நீக்கிமற்றவைகளுட் தத்தம் வருணத்திற்கு தகுமாங்கட்டியத்து ஓர் மணவனித்தாரத பாரியாளாக்கும்பொருட்டு செய்யப்படுங் கிரியையாம்.

வேளாண்மரபுண்மைவிளக்கம்.

இதனை மேற்கூறிய 15 கிர்யைகளோடு இவ்விவாஹ சம்பந்த மான இரக்ஷாபந்தனாதி கிரியைகளுஞ்செய்து முடித்தபின் ஓர் சுபமுகூர்த்தத்தில் மணமகளைப் பெற்றோனல்லது பிதாவுடன்பிறந்த ஞாதியரிலொருவர் இருவர் கோத்திர [illegible]களையுஞ் சொல்லி மணமகன் கையில் மணமகள் கையை வைத்து சொர்ணத்துடன் [illegible]ணை வார்த்துக்கொடுத்தபின் மணமகன் விக்னேஸ்வரர், சிவலிங்கம், தாமரைமலர் லெக்ஷிமி என்னும் வடிவங்களில் ஓர் வடிவமைத்துச்செய்த திருமங்கிலியத்தை சம்பாத ஹோமஞ்செய்து ஐறும் உமா மஹேஸ்வராய என்னும் மந்திரத்தால் மணமகள் கழுத்தில் தரித்து அதன் முடிமேல் அம்மந்திரத்தாலேயே விபூதி தரித்து பிறகு பத்தினியின் நெற்றியிலும் அவ்வாறே விபூதி தரித்து தன்னைச்சிவமாகவும் பத்தினியை சக்தி ரூபமாகவும் தியானித்து மூலத்தால் பிரணவாதி ஸ்வாகாந்தம் ஆகுதிசெய்து பதுவர்க்கம் புசிக்கச்செய்து பூப்பலி [illegible] ஸாவித்திரி மந்திரத்தாற்கொடுத்து மீட்டும் ஆசமித்து இருதய [illegible] [illegible] நிலத்தில் பிராணாக்கினி [illegible] [illegible] மந்திரத்தால் பசுவின் கன்றை [illegible] [illegible] மந்திரத்தால் [illegible] செய்க. [illegible] அக்கினியின் இடது பாகத்தில் [illegible] மேற்கில் அம்மியை வைத்து [illegible] முதலியவற்றுளொன்றை [illegible] தேவ மந்திரத்தால் பத்தினியின் கையை பதியின் வலது கையால் பிடித்து இடமாக [illegible] [illegible] பதியின் [illegible] பிடித்[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]க.

பிறகு ஔபாசனாக்கினிய வளர்த்து பிரமாக்கு [illegible] செய்க. இவ்வாறு விவாஹ முடிவாகும் தினந்தோறும் சாயங்காலத்தி[illegible] [illegible] ஹோமஞ்செய்க.

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] செய்க, [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] செய்து [illegible]
[illegible] [illegible]

வரோடொருவர் பேசாமலும் ஒருவரை யொருவர் தொடாமலும் சயனஞ்செய்திடுக. இவ்வாறு இரக்ஷாபந்தனம் (காப்பு) நீக்கும்வரையிருந்து பின்பு மேலே விதித்தபடி இருது சங்கமனக் கிரியைச்செய்து அக்கினியா. விதிப்படி நாயகியோடு நாயகன் கூடிடுக.

இவற்றுள் இவ்விவாகமுதலிய சிலகிரியைகளன்றி மற்றுங் கிரியைகளெல்லாம் எவ்வளவு சுருங்கிய செலவில் வேண்டுமாயினும் செய்துமுடித்துவிடலாம். இங்ஙனம் சுருக்கி செய்தற்கு இடந்தரும் சாஸ்திரங்களுமுண்டு சைவாசாரியர்களுமுண்டு ஆற்றுகவும் டம்பார்த்தமாக செய்யவேண்டுமென்றும் விருப்பங்காரணமாக சில செல்வர்கள் செலவை அதிகரிக்கச்செய்ய ஏழைகளாயுள்ளவர்கள் அதுகண்டஞ்சி அநேக கிரியைகளைச்செய்யாமலே விட்டு விடுகிறார்கள் அப்படிவிடுவதனால் கிரியையினா லடையவேண்டிய பலனை இழந்து விடுவதுமன்றி தங் சாதிக்குரிய வொழுக்கத்தையும் இழந்துவிட நேர்ந்து விடுகின்றது. ஆனதால் செல்வர்களே தங்களின் செலவைச் சுருக்கிச்செய்து [illegible] மற்றவரையும் கிரியை[illegible]

இவற்றுள் [illegible]

[illegible]

இனி இவரை இவ்வாறுய வைதீக லௌகிக ஒழுக்கங்களிலும் இவற்றிற்கு வேண்டும் கல்வியாதிய யாவற்றிலும் மேம்பாடுடையாராய் செய்தற்குச் "சாதனமன்றி ஒன்றைச் சாதிப்பாருலகிலில்லை" யென்றபடி ஓர் சாதனம்வேண்டப்படுமன்றோ? அச்சாதனமாவது இத்தமிழ் நாடு முழுமைக்கும் பொதுவாகச் சைவவேளாளபரிபாலன மகாசபை என ஓர் தாய்ச்சபையும் அதற்கு ஆங்காங்கு வேண்டும் கிளைச்சபையும் ஸ்தாபித்தலும், அத்தாய்ச்சபையில் எல்லாருக்கும் பொருத்தமுவதான பொது விதி விலக்குகளும் கிளைச்சபையில் அவரவர் தேசகால வர்த்தமானங்களுக்கு இயைவதான சிறப்பு விதி விலக்குகளும் ஏற்படுத்துதலுமேயென என் சிற்றறிவிற் கெட்டியமட்டில் தோற்றுகின்றது.

இவ்வாறு செய்யின் இவற்றால் இச்சாதியாருக்கு எல்லா நன்மையும் விளையுமென்பது எமது கொள்கை.

இனி, அறிவாற்றலிற்சிறந்த அபிமானிகள் இத்தன்மைவாய்ந்த சபைகளை ஏற்படுத்தி அதன் வழித்தாகவாவது தங்கட்கு யுத்தமாகத்தோற்றும் மற்றெந்த வழித்தாகவாவது மேற்கூறிய [illegible]ருமங்களை வளர்க்க முன்வரவேண்டுமென்பதும் அவர்க்கு எவ்வகையானும் வேண்டும் உதவிசெய்து ஊக்கங் கொடுக்கவேண்டுமென்பதும் [illegible] செயலை ஒவ்வொரு சைவவேளாளரும் தமது முக்கிய க[illegible]ன்றுக் கருதவேண்டுமென்பதுமே எமது பிரார்த்தனையாகக்கூறி இம்முகவுரையை முடிக்கின்றனம்.

வேளாண்மரபுண்மை விளக்கம்

முற்றிற்று.